

આખરી ફેસલો

● શ્રીમંત્ર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય : માહલપુર અમદાવાદ : રા. ૦-૮-૦ ●

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૩૪૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ આખરી ફેસલો

તારીખ ૦૩ ૨૧ ૨૦૧૦

આખરી ફેસલો

(પૂર્વ તૈયારી)

[પૂ. ગાંધીજીના ' ઇન્ડિપેન્ડેન્સ અને હુમિનિયન રેટેટસ ' ઉપર પ્રકાશ
ફેંકતા, ગૌહટી મહાસભાના સમયથી શરુ થતા સર્વ લેખોનો સંગ્રહ.]

સંપાદક

નટવરલાલ માણેકલાલ દવે

આણંદ

પ્રકાશક

ગૂર્જર અંથરત્ન કાર્યાલય

માદલપુર : અમદાવાદ

૧૯૩૦

પ્રકાશક :

શંભુલાલ જગશી

ગૂર્જર-અચરત્ન કાર્યાલય

ભાદલપુર અમદાવાદ

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

સન ૧૯૩૦

આગ્રનિ પહેલી

આઠ આના

મુદ્રક:

મળચંદભાઈ ત્રીકમલાલ પટેલ

સૂર્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ

પાનકોર નાકા : અમદાવાદ

બે બોલ

મહાત્માજી હાલની ચાલુ સત્યાગ્રહની લડતને પોતાની જાત પૂરતી તો 'આખરી ફેંસલા' રૂપ માને છે.

૧૯૨૯ ના ડિસેમ્બરની ૩૧ મી તારીખની મધરાત સુધી તેમણે પોતાના નિશ્ચય અનુસાર અંગ્રેજ રાજકર્તાઓનો હૃદયપટ્ટો થાય અને હિંદને તેઓ તાત્કાલિક સંસ્થાનિક સ્વરાજ આપે એવી પ્રાર્થના કર્યા કરી. પણ કંઈ કારી લાગી નહિ. એટલે તેઓ તે જ ધડીથી પૂર્ણ સ્વરાજવાદી તરીકે જાહેર થયા.

આમ સંસ્થાનિક સ્વરાજ એટલે અંગ્રેજો હિંદીઓ સાથે ભાઈચારે રાખી અહીં રાજકાળમાં હાથ રાખે એમાં જ માનનાર હોવા છતાં દેશના સંજોગો અને વાતાવરણ જોતાં તેઓ કેટલાય દીર્ઘ, સ્પષ્ટ અને મક્કમ વિચારો કર્યા બાદ પૂર્ણ સ્વરાજવાદી તરીકે બહાર પડ્યા.

ધ્યેય નક્કી થતાં સાધન પણ તેને પહેાંચી વળવા નક્કી કરવું જોઈએ. તે માટે તેમણે સત્ય અને અહિંસાનું-શાન્તિમય અસહકારનું-સનાતન સાધન હિંદ આગળ ખડું કર્યું. પોતે તેના વડા સાધક બની સારાય દેશને તે સાધનામાં ભાગ લેવા આમંત્ર્યો. જેનું મુંઢર પરિણામ અત્યારે સહુ આબાલવૃદ્ધ, હિંદના ખૂણેખૂણામાં નિહાળી રહ્યાં છે.

શાન્તિમય અસહકારનો આશ્રય લઈ તેમણે પહેલો નિમકનો કાયદો જે ગરીબ ને તવંગર સહુને લાગુ પડે છે તે તોડી નાંખવાનો વિચાર કર્યો અને તેને અંગે દાંડી મુકામે પહેાંચવા પોતાની સાથે

ચૂનંદા ૭૯ આશ્રમવાસીઓ લઈ તા. ૧૨ મી માર્ચ-’૩૦ ના પ્રભાતે મહાપ્રયાણ કર્યું. પ્રથમ ભોગ તદ્દન શુદ્ધ હોવો જોઈએ એમ માનવાથી તેમણે ‘આશ્રમ’ વાસીઓનું વિશુદ્ધ બલિદાન તૈયાર કરેલું.

આમ ગામડાં જગાવતા તેમજ ત્યાં અજળ એતન પૂરતા દાંડી પહેંચ્યા, તે ‘મીઠાનો કાયદો તોડી નાખ્યો.’ થોડી મુદત બાદ ધરાસણાના મીઠાના અગરોપર ‘ધાડ’ પાડવાનો નિશ્ચય જાહેર કર્યો. ત્યાં તો સરકારે તેમને કરાડી મુકામેથી મધરાતે પકડી યરવડા જેલમાં પૂર્વા.

ઉપર પ્રમાણે ટુંક રૂપરેખા આપ્યા બાદ આ પુસ્તક બે ભાગ- ૧. પૂર્વ તૈયારી, ૨. મહાભિનિષ્ક્રમણ-માં વહેંચાયેલું છે તેનું કારણ સ્પષ્ટ થશે. એટલે પૂર્ણ સ્વરાજવાદી જાહેર થઈ તેને અંગે સક્રિય ભાગ લેજવવા સ્વાતંત્ર્યકૂચ આદરી તે પહેલાંના તેમના પ્રિદ્ધમાં કયા પ્રકારની અને કેના હાથમાં રાજનીતિ હોવી જોઈએ એ વિચારોને તેમના લેખ, વાતચીત, ભાષણ વગેરે રૂપમાં પહેલા ભાગમાં આપેલા છે. અને જે દિનથી મહાપ્રયાણ કર્યું સારથી ધરપકડ થતાં સુધીનાં વર્ણન, ભાષણ, તેમજ લેખો બીજા ભાગમાં આપેલાં છે.

આ બધો, સંગ્રહ જ કરેલો છે. મૌલિક લખાણ કંઈ જ નથી. આ સંગ્રહ કરવામાં કંઈ ખામી હોય તો તેને વાચક ક્ષમ્ય ગણશે એવી આશા છે. બાકી આમ ગૌહટી મહાસભાથી માંડી મહાત્માજીની છેલ્લી ગિરફતારી સુધીનાં તેમનાં ભાષણો અને લેખોમાં સંગ્રહ કરવા પાછળ એક જ વિચાર રહેલો છે કે આમ એક જ પુસ્તકમાં એક જ વિષય પરત્વેની વિચારમાળા હોય તો અબ્યાસીને ઉપયોગી નીવડે.

અ નુ ક મ શિ કા

અંગ્રેજનો હૃદયપલટો થશે ?	૩
પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય	૬
ઇન્ડિપેન્ડન્સ કે સ્વરાજ ?	૯
વિષમ સ્થિતિ	૧૪
લડક લાંગી	૨૩
વાઈસરૉયનો ગોળો	૨૬
સૂચક સવાલ જવાબ	૩૧
સ્વાતંત્ર્યનો ઠરાવ	૩૬
મહાસભામાં મહાત્માજીની મનોદશા	૪૪
લાહોર મહાસભા	૪૮
રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ સમાહનાં બે ભાષણો	૫૭
પૂર્ણ સ્વરાજ દિન	૬૮
૨૬ મી જાન્યુઆરી-૩૦	૭૧
ઢોળી નાંજ્યું ?	૭૫
કવિવર ને મહાત્માજી	૮૧

પર્દો ખુલ્લો ?	૮૬
ભલે સીધાવો	૯૨
અંગ્રેજોનો ધખારો	૯૮
પ્રશ્નોત્તરી	૧૦૪
સર ગુળત્યાર	૧૧૦
હું કેદ થાઉં ત્યારે—	૧૧૩
સત્યાગ્રહીની નિયમાવલી	૧૧૯
વાઈસરૉયને પહેલો પત્ર	૧૨૪
વાણી જવાબ	૧૩૪
અંતિમ પરીક્ષા	૧૩૬
આશ્રમની તૈયારી	૧૩૯
પ્રયાણ આરંભતા પહેલાં	૧૪૧
કૃત્ય પહેલાં	૧૪૬
ઉદ્બોધન	૧૪૯
વસિયતનામું	૧૫૩
હવે પછી ?	૧૫૭

અમારાં પ્રકાશનો

ગોવિંદનું ખેતર અને બીજી વાતો (ધૂમકેતુ)	૦) =
વીરાંગના અને બીજી વાતો	૦) =
બીલોરી પહાડ (રમણલાલ નાનાલાલ) બાલસાહિત્ય	૦) =
પા પા પગલી (રમણલાલ નાનાલાલ)	૦) =
આધ્યાત્મિક વિકાસક્રમ (પં. સુખલાલજી)	૦) =
મહાવીર જીવનનો મહિમા (પં. ખેચરદાસ)	૦) =
અનેકાન્તવાદની મર્યાદા (પં. સુખલાલજી)	૦) =
મીઠાવેરો યાને હિન્દની પાયમાલીની કંજલુકથા (ત્રીજી આવૃત્તિ)	૦) =
ગાંધીજીના ઉદ્ગારો અને મીઠાવેરો ભા. ૨ નો (બીજી આવૃત્તિ)	૦) =
ખેડૂતની ખરાબી (મોહનલાલ કામેશ્વર પંડ્યા)	૦) =
હૃદયપલટો અને અદ્ભુત બલિદાન	૦) =

(પ્રસિદ્ધ ઉપન્યાસ લેખક પ્રેમચંદ્રજીની આજના પ્રસંગને
અનુરૂપ, સરવસ ઉપર એક વાર્તા)

સ્વતંત્રતાનાં ગીતો	(અલાસ)	૦) =
સંપૂર્ણ દારૂનિષેધ	(ગાંધીજીના લેખોનો વિભાગવાર સંગ્રહ)	૦) =
આખરી ફેસલો—એ ભાગ (સચિત્ર)	(પૂજ્ય ગાંધીજીના ઇન્ડિપેન્ડન્સ અને હુમિનિયન સ્ટેટસ ઉપર પ્રકાશ ફેંકતા, ગૌહટી મહા- સભાના સમયથી શરૂ થતા લેખો અને ભાષણોનો સંગ્રહ.)	
પ્રેમચંદ્રજીની વાતો	(છપાય છે)	

બીજાં કાષ્ઠપણુ જાતનાં પ્રાકૃત સંસ્કૃત હિંદી તેમજ ગૂજરાતી
સાહિત્યનાં પુસ્તકો જોઈએ ત્યારે અમને જ યાદ કરો અને સૂચીપત્ર
મફત માગો.

ગૂર્જર અન્થરત્ન કાર્યાલય

માદલપુર : અમદાવાદ

પૂર્વ તૈયારી

ଅନ୍ଧାରର ସାତେଇ

ସିନେମାଟ୍ରାଫିଲ୍ମ ଲେଖକ, ଏଫ୍. ସି. ଡି. ଲେଖକ, ଅନ୍ଧାର ଲେଖକ, ଡି. ଏ. ଏ. ସିନେମାଟ୍ରାଫିଲ୍ମ

અંગ્રેજનો હૃદયપલટો થશે ?

[ગૌહટીમાં ૪૧ મી મહાસભાની એક મળી ત્યાં મહાસભાનું ધ્યેય ‘સ્વરાજનું’ બદલીને સામ્રાજ્યથી મુક્ત ‘સ્વાતંત્ર્ય’નું કરવામાં આવે એવી મતલબનો ઠરાવ રજુ કરવામાં આવેલો.

◆ તે દિવસથી હિંદુસ્તાનમાં ચારે કોર યુવાનોના જોરની જમાવટ થતી હતી. તેઓની વેડફાઈ જતી શક્તિનું સંગઠન થતું હતું. તેમને અત્યારે ઘરડાઓની હળવી મનોદશા અગ્રાહ્ય અને અસંતુષ્ટ-કર્તા નીવડેલી હતી.

મહાત્માજી તેા ઉભરાતા પ્રેમનિધિ જેવા હતા અને છે. પોતાની વિશુદ્ધિ ઉપર સામા માણસની વિશુદ્ધિનો આધાર રાખે છે, તે સમયે તેમના મનમાં ‘પૂર્ણ સ્વરાજ’ની વ્યાખ્યા ન હતી પણ સામ્રાજ્યની અંદર રહીને સ્વરાજ-Dominion Status-ભોગવવાની ઇચ્છા હતી. છેવટે એ પણ પૂર્ણ સ્વરાજમાં સમાપ્ત થાય એવી મનોવાંછના ખરી.

સામ્રાજ્યથી મુક્ત ‘સ્વાતંત્ર્ય’ હોવું જોઈએ એ સંબંધી જે ઠરાવ મહાસભામાં રજુ થયેલો તેનો વિરોધ કરતાં ગાંધીજીએ જણાવ્યું :]

“આ ઠરાવ દર વર્ષે આવે છે, મારી પાસે આવ્યો હતો ત્યારે મેં એની ચર્ચા ન હતી કરવા દીધી. આ વેળા તમને લલા પ્રમુખ મળ્યા છે એટલે તેમણે આટલી ચર્ચા તમને કરવા દીધી. તમે સ્વાતંત્ર્યની વાત કોની આગળ કરો છો? જ્યાં તંબુરાના તેર રાગ છે ત્યાં સ્વાતંત્ર્યના સંગીતની આશા શેના રાખો છો? ડાહ્યો માણસ પોતાની મર્યાદા સમજે, પોતાનાથી ગણાય તેના કરતાં મોટો ખૂફો ન મારે. એમ ધારો કે સામ્રાજ્ય બહારનું સ્વાતંત્ર્ય તે સ્વરાજ કરતાં બહુ ભારે વસ્તુ હોય, તો પણ હું તમને સૂચના કરું છું કે તમે ધીરજ રાખો, જે હાલ મેળવી શકાય છે તેટલું મેળવો અને પછી આગળ પગલું ભરો. મારે માટે તો એક પગલું આજે બસ છે. આજે તમે એમ નથી સમજી શકતા કે સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્યનો અર્થ જ

હિંદો થવાનો સંભવ છે ? આજે હિંદુ અને મુસલમાનને બારમા ચંદ્રમા છે ત્યાં સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય એટલે હિંદુરાજ અથવા મુસલમાન-રાજ તો ન થઈ બેસે ?

પણ ખરી વાત તો એ છે કે સ્વરાજમાં સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય આવી જાય છે. જો અને તો સામ્રાજ્યાંતર્ગત સ્વરાજ, અને જરૂર પડે તો સામ્રાજ્યથી મુક્ત સ્વરાજ એ સ્વરાજનો અર્થ છે.....તમે માનવ સ્વભાવ વિષે શા સાફ વિશ્વાસ બોધ્યો બેસો છો ? શા સાફ તમે માની લો છો કે તુમાખી અંગ્રેજનો ગર્વ એક દિવસ તમે ન ભૂલાવી શકો અને તેની પાસે તમારી સેવા ન કરાવી શકો ? તમને ઘાળી ચામડી સામે ધૂણા છે ? તમને અંગ્રેજી શીખવવા માટે પણ તમારે કોઈ અંગ્રેજને આ દેશમાં નથી રહેવા દેવા ?.....બ્રિટિશ પાર્લામેન્ટ આપણને ગમે તે બંધારણ આપે તેથી મને સંતોષ ન થાય, જો તે બંધારણમાં આપણને સામ્રાજ્યથી મુક્ત થવાની છૂટ પણ ન આવી જતી હોય તો. સ્વરાજમાં એ વસ્તુ રહેલી છે. સ્વરાજ્યના ગંભીર રહસ્યને નબળું ન પાડો, એનો વિશાળ અર્થ સંકુચિત ન કરો. કદાચ આજે છે તેના કરતાં પણ વધારે સારી વ્યાખ્યા આપણને એક દિવસ મળી રહેશે. એ શબ્દમાં જે સામર્થ્ય રહેલું છે તે દેશની વ્યક્તિ વ્યક્તિમાં સામર્થ્ય વધતું જશે તેમ તેમ વધતું જશે.”

ફરી પાછી સ્વાતંત્ર્યના ઠરાવ ઉપર ચર્ચા થઈ. પ્રમુખે કહ્યું કે ગાંધીજી હવે રાજકાજમાં લાગ લેવાના છે એ દૃષ્ટિએ પણ એ ઠરાવ મુલતવી રાખવામાં લાલ છે. ત્યાં શ્રી. ઉપેન્દ્રનાથ બેનરજીએ ગાંધીજીના વિચારને એ ઠરાવની સાથે કશો સંબંધ નથી એમ જણાવ્યું અને કહ્યું કે સ્વતંત્ર રીતે વિચાર કરવો જોઈએ. આ ચર્ચા ઉપર મહાત્માજીએ બોલતાં પોતાની હૃદયજ્વાળા પ્રગટ કરી:

“હું મહાત્મા નથી. હું તો દેશનો નમ્ર સેવક છું. એટલે મારી જાનમાંથી તમે સહેલાઈથી બચવાના નથી, કારણ આપબોગમાં તો હું પ્રખરમાં પ્રખર અરાજકવાદીથી પણ ઉતરું એમ નથી. તમે ગમે તેવા

ભારે કાર્યક્રમ રચો, પણ તમને કહું છું કે જે માણસે જીંદગીમાં અનેક લડાઇઓ ખેડી છે, અને જેને આગળ કેમ વધવું અને કેટલું વધવું એ આવડે છે તેની સલાહના ઉપર ધ્યાનપૂર્વક વિચાર કરી લેજો. તમે આજે ‘સ્વરાજ’ શબ્દની વ્યાખ્યા કરવા જશો તો તેની શક્તિ તમે મર્યાદિત કરી નાંખો છો. સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય સ્વરાજમાં આવી જાય છે. જો ન આવી જતું હોય તો તમે મને મહાસભામાં ન જુઓ. પણ મારે તમને જણાવવું જોઈએ કે સંપૂર્ણ સમાનતાને ધારણે બ્રિટિશ લોકોની સાથે ગાઢમાં ગાઢ સંસર્ગ પણ ‘સ્વરાજ’માં આવી જાય છે.....પણ મારે કહેવું જોઈએ કે તમે અધીરા છો, અને મારી સલાહ છે કે તમે જરા ધીમે ચાલો.”

મહાત્માજીએ ખરૂં સ્વાતંત્ર્ય શું છે એ નીચેના શબ્દોમાં સ્પષ્ટ કર્યું:

“મેં તો ખરૂં સ્વરાજ અને સ્વાતંત્ર્ય મેળવી લીધું છે. હવે દરેક હિંદી એ સ્વાતંત્ર્ય મેળવે એટલે પછી સૌનું સ્વાતંત્ર્ય એટલે દેશનું સ્વાતંત્ર્ય. હું તમને એક જ શરત એ આપી શકું કે જ્યારે મહાસમિતિ સતત કામ કરનાર મંડળ બનશે, સ્વાતંત્ર્ય મેળવવા માટે કટિબદ્ધ બનશે, જ્યારે હિંદુસ્તાન પોતાની એક પ્રતિજ્ઞા-કાપડનો બહિષ્કાર પાળી શકશે ત્યારે હું મોતીલાલજીની પાસે જઈને કહીશ કે મને ધારાસભામાં લો.”

તે સમય ‘પૂર્ણ સ્વરાજ’ માટે શા સારું અનુકૂળ નહતો તે સંબંધી નીચે મુજબ ઉદ્ગાર કાઢેલા:

“.....હું તમને ૩૦ રૂપિયા મહિના અને શિક્ષણ આપી શકું, પણ તમારે ગામડે ગામડે જઈને કાપડબહિષ્કારનો પ્રચાર કરવો પડશે. આજે તો આપણામાં તાલીમ નથી, નિયમપાલન નથી, આજે પ્રમુખની આજ્ઞા તમે આનંદથી પાળી નથી શકતા.”

‘ પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય ’

[જનન્યુઆરી તા. ૧૬-૧૧-૨૭ના અંકમાં પૂજ્ય ગાંધીજીએ લખેલો અગ્રલેખ.]

સ્વરાજનો અર્થ પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય ગણવામાં આવે એવો મહાસભાના ધ્યેયમાં ફેરફાર કરવા માટે દર વરસે મહાસભામાં એક દરાવ લાવવામાં આવે છે, અને દર વરસે મહાસભા સદ્ભાગ્યે મોટી બહુમતીથી એ ઠગવને કાઢી નાખે છે. આ દરાવ કાઢી નાખવા એ મહાસભાના ઉદ્દાપણનો પૂરાવો છે. આ દરાવ લાવવામાં, કેટલાક ઉત્સાહી મહાસભાવાદીઓ કે જેમને બ્રિટિશ પ્રબળતા ધરાવતો વિષે જરા પણ વિશ્વાસ નથી અને જેઓ એમ માને છે કે અંગ્રેજો હિન્દુસ્તાનને કદી પણ ન્યાય આપવાના નથી, તેમની અધીરાઈ પ્રગટ થાય છે. (જે આજની સ્થિતિ જોતાં ક્ષમ્ય છે). પણ પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્યની હિમાયત કરનારાઓ એ ભૂલી જાય છે કે એથી તેમનો મનુષ્યસ્વભાવ પ્રત્યેનો અવિશ્વાસ પ્રગટ થાય છે અને તેથી પોતાને વિષેનો પણ તેમનો અવિશ્વાસ ઉઘાડો પડે છે.

તેઓ એમ શા માટે માને છે કે અંગ્રેજ પ્રબળને દોરનાર આગેવાનોનાં હૃદયનો પક્ષો નહિ જ થાય ? આપણે નબળા છીએ માટે જ હૃદયપક્ષો થતો નથી, એનો સ્વીકાર કરવો એ શું વધારે સાચું અને ગૌરવભર્યું નથી ? કુદરતને કૂટી આંખે પણ નિર્બળતા ગમતી નથી. આપણે અંગ્રેજ પ્રબળ પાસેથી કે દુનિયા પાસેથી દયાની ભિક્ષા નથી માગતા પણ જે આપણો હક છે તે નર્યો ન્યાય માગીએ છીએ. અને જ્યારે આપણે બળવાન થઈ, તેવા બળનો અનુભવ કરી, ન્યાયને યોગ્ય થઈશું ત્યારે ન્યાય આપણને મળી રહેશે.

મને ખાતરી છે કે પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્યની વધુમાં વધુ હિમાયત કરનાર પણ એમ નથી કહેતો કે તે અંગ્રેજ પ્રબળ કોઈ પણ શરતે, કોઈ પણ જાતનો સંબંધ રાખવા તૈયાર નથી. અને કદાચ એમ કહે તોપણ

જેમ એ ઠરાવને ટેકા આપનારાઓમાંના એકે મારા સવાલના જવાબમાં કબૂલ કર્યું હતું તેમ અંગ્રેજો સમાન દરજ્જે સંબંધ રાખવા કદી તૈયાર નહિ થાય એવો જ એનો તે અર્થ કરે છે. આ ને કાંઈ પણ શરતે અંગ્રેજો સાથે સંબંધ ન રાખવો એ બંને જુદી બાબતો છે.

બેશક, સ્વરાજમાં બધીએ બાબતોનો સમાવેશ થાય છે. એમાં બીજી ઘણી બાબતો તેમ પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય પણ આવી જાય છે. એનો એક અર્થ નક્કી કરી નાખવો એ આપણી દૃષ્ટિને સંકુચિત કરવા બરાબર છે. અને જે આજે સદ્ભાગ્યે અમર્યાદિત છે તેને મર્યાદિત કરી મૂકવા જેવું છે. જેમ રાષ્ટ્રનું ચૈતન્ય અને તેની આકાંક્ષાઓ વધે તેમ સ્વરાજના અર્થનો પણ વિકાસ થવાનો. આજે વસાહતી સ્વરાજ્યથી પણ આપણે સંતોષ માની લઈએ, પણ ભવિષ્યની પ્રજાને કદાચ તેથી સંતોષ નહિ થાય, તેમને એથી પણ કંઈક વધારે સાફ જોઈશે.

કશા વિશેષણ વિનાના સ્વરાજમાં, આજે જે ઉત્તમમાં ઉત્તમ આપણે કલ્પી શકીએ અથવા મેળવી શકીએ તેનાથી પણ જે આપણે માટે વધારે સાફ હોય તેનો સમાવેશ થાય છે. વસાહતી સ્વરાજના તંત્ર હેઠળ પણ સ્વરાજ્યનો અર્થ જ્યારે ઈચ્છા થાય ત્યારે પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય જાહેર કરવાની શક્તિ, એવો થાય છે. જ્યાં સુધી આપણે એ શક્તિ નથી મેળવી ત્યાં સુધી આપણે સ્વરાજ નથી મેળવ્યું. આવો જ એનો મોળામાં મોળો અર્થ પણ થઈ શકે. દક્ષિણ આફ્રિકાએ એ દરજ્જે આજે મેળવ્યો છે. એ સ્વતંત્ર પ્રજાઓની સ્વેચ્છાની ભાગીદારી છે. ગ્રેટબ્રિટન અને સંસ્થાનો વચ્ચે સમાનતાને દાવે એકબીજાના પરસ્પર હિતને માટે એ સ્વેચ્છાનો સહકાર છે.

હિન્દુસ્તાન છેવટે શું મેળવવા માગે છે એનો એણે એકલાએ જ નિશ્ચય કરવાનો છે. વર્તમાન ધ્યેયથી સ્વયંનિર્ણયની આ શક્તિને કશો બાધ નથી આવતો. આ ધ્યેયમાં બીજું કંઈ રહેતું હોય તો તે એ કે સામ્રાજ્યમાં અથવા કહો કે બ્રિટિશ પ્રજાસત્તામાં રહીને સ્વરાજ

મેળવવાનો અર્થ પણ એમાં સંભવે છે. સ્વરાજ્યનો ગૂઢ અર્થ, મેં ઘણી વખત કહ્યું છે તેમ બને તો સામ્રાજ્યની અંદર અને જરૂર પડે તો સામ્રાજ્યની બહારનું સ્વરાજ્ય, એવો થાય છે. હું એમ માનું છું કે આ અર્થમાં સુધારો કરવો એ શક્ય નથી. રાષ્ટ્રના સ્વમાન સાથે એ બંધબેસતો છે અને રાષ્ટ્રના વિકાસ માટે એમાં વધારેમાં વધારે અવકાશ રહે છે.

પણ એના અર્થનો સાચો નિર્ણય તો આપણાં કામોથી અને એ ધ્યેય સુધી પહોંચવા માટે ગ્રહણ કરેલાં સાધનોથી જ થઈ શકશે. આપણે એ મેળવવાના ઉપાયો ઉપર જ એકાગ્ર થઈ ધ્યાન આપીશું તો સ્વરાજ તો એની મેળે એનો રસ્તો કરી લેશે. તેથી સ્વરાજ્ય જેવા અમર્યાદિત અર્થવાળા શબ્દનો અર્થ નક્કી કરવામાં નહિ પણ તેના ઉપાય અને સાધનોની શોધમાં જ આપણે આપણા પ્રયત્નો વાળવા નોંઠએ.

‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ કે સ્વરાજ ?

[જનન્યુઆરી તા. ૧૫-૧-૨૮ ના નવજીવનમાં પૂ. ગાંધીજીએ લખેલો અગ્રલેખ]

‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ નો ઠરાવ કરીને મહાસભાએ લૉર્ડ ઝર્કનહેડના ઉદ્ધત અપમાનનો યોગ્ય જવાબ વાળ્યો છે એમ કહેવામાં આવે છે. જો આ ગંભીરતાપૂર્વક કહેવામાં આવતું હોય તો મારે જણાવવું જોઈએ કે આઠશાહી કમિશન નીમવામાં અને તેની નીમણૂક જાહેર કરવામાં દેશનું જે અપમાન થયું છે તેનો કેવો જવાબ વાળવો જોઈએ એની આપણને કશી ગમગત નથી. એ અપમાનનો જવાબ ભાષણોથી ન વળાય, ભલે ને તે ગમે તેટલાં જગરદસ્ત હોય; કે બળુગાં ફૂંકવાથી ન વળાય, ભલે બડો બહાદુરીથી તે ફૂંકવામાં આવતાં હોય. બ્રિટિશ પ્રધાન, તેના સાથીઓ અને તેની પાછળ પાછળ ચાલનારાઓના કૃત્યનો જવાબ તો આપણે પણ તેને ભૂલાવે એવું કાર્ય કરીને જ વાળી શકીએ. ધારો કે મહાસભાએ કશો ઠરાવ કરવાને બદલે પોતાની પાસેના તમામ પરદેશી કાપડની હોળી કરી હોત, અને દેશની પાસે પણ એવી હોળી કરાવી હોત તો એ કાંઈક જવાબ વાળ્યો કહેવાત ખરો, જો કે પેલાં ભયંકર અપમાનની બરાબરી કરી શકે એવો તો નહિ જ, જો મહાસભાએ દરેક સરકારી નોકર પાસે રાજનામાં અપાત્રાં હોત-મુખ્ય ન્યાયાધીશથી માંડીને તે નાનામાં નાનાં સિપાઇસદરાં, અને લશ્કરના સિપાઇઓ પાસે રાજનામાં અપાત્રાં હોત તો એ યોગ્ય જવાબ કહેવાત ખરો. એ થયું હોત તો બ્રિટિશ પ્રધાનો અને તેમને સાથ દેનારાઓનું આજે આપણું પરાક્રમે જોઈને પેટનું પાણી પણ લાલનું નથી, તેમને ખબર પડત કે હાંડે પેટે કેમ બેસી રહેવાય છે !

કદાચ કહેવામાં આવશે કે આ સોનાજેવી શીખામણ આપવામાં સાર શો, બ્યારે હું પોતે જ જાણું છું કે એનો અમલ થઈ શકવાનો નથી. અમલ ન થઈ શકે એમ હું નથી માનતો. આજે ધણા હિંદીઓ એવા પડ્યા છે કે જેઓ કશું ન બોલતાં છતાં પ્રબળ

ગુલામીમાં જકડી રાખનાર રાજતંત્રને આજે જેઓ ટકાવી રહ્યા છે તેઓ પોતપોતાની રાષ્ટ્રધાતક નોકરી છોડે એ મંગળ દિવસની પોતપોતાની રીતે તૈયારી કરી રહ્યા છે. જ્યારે કાર્યની શક્તિ ન હોય ત્યારે જીભ ઉપર કાબુ રાખવામાં હિંમત રહી છે, ડહાપણુ તો રહ્યું છે જ. કાર્ય વિના કેવળ બડી બડી વાતો કરવી એ નાહકની વરાળ કાઢવા જેવું છે, અને સને ૧૯૨૦ માં સખ્ત ભાષણોને બદલે દેશભક્તો જેલ જવાનું પસંદ કરવા લાગ્યા ત્યારે સખ્તમાં સખ્ત ભાષણોની બલક ઊડી ગઈ. ભાષણુ તો જેનાં મોં સીવાઈ ગયેલાં હોય તેને માટે આવશ્યક હોય. અંગ્રેજ વહીવટદારો આપણાં ભાષણોની મશ્કરી કરે છે અને ઘણી વાર તેઓ એવાં પગલાં લે છે કે જેમાં આપણાં ભાષણો માટે તેમનો તિરસ્કાર દેખાઈ આવે છે, અને તેમનું વર્તન જ આપણને તેમની વાત કરતાં વધારે અસરકારક ટાણો દે છે, ‘અકવાદ શું કરો છો? હિંમત હોય તો કરી બતાવોને.’ આ ટાણાનો આપણે જવાબ ન દઈ શકીએ તો આપણું દરેક ધમકી ભરેલું ભાષણુ અથવા વ્યવહાર આપણી નામોશી અને આપણી અશક્તિ જાહેર કરશે એડીઓવાળા કેદીઓને મફતની ગાળો દેતા મેં જોયા છે, જે ગાળોથી જેલરને તો માત્ર હસવું જ આવે છે.

વારૂ, ખીજી વાત. ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ ધ્યેય બતાવવામાં આગ્યું તે શું કોઈ અંગ્રેજોએ આપણું કાંઈ અપમાન કર્યું તેના જવાબમાં? શું માણસો પોતાનાં ધ્યેય લોકોના ઉપર ઉપકાર કરવાને કે લોકોનાં કાર્યનો વિરોધ કરવાને માટે નક્કી કરતા હશે? માફ તો માનવું એવું છે કે આપણે અમુક ધ્યેય નક્કી કરીએ તો પછી તે જાહેર કરવું જ જોઈએ, અને ખીજાનાં કાર્ય કે ધમકીનો વિચાર કર્યા વિના એ ધ્યેયની પાછળ મંડ્યા રહેવું જોઈએ.

એટલે ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’નો આપણે શો અર્થ કરીએ છીએ તે તો જરા સમજી લઈએ. ઇંગ્લંડ, રશિયા, સ્પેઇન, ઇટલી, ટર્કી, ચીલી, ભુતાન સૌ ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ (સ્વતંત્રતા) ભોગવે છે. આમાંથી આપણને કઈ સ્વતંત્રતા જોઈએ છે? આથી એમ કોઈ ન માની લે

કે મેં સ્વીકારી લીધું છે કે આપણું ધ્યેય ઇન્ડિપેન્ડન્સ છે. જો હિંદી ઇન્ડિપેન્ડન્સ આપણું ધ્યેય હોય તો એની એક જ વ્યાખ્યા આપનારા એ માણસો ન મળે. હકીકત તો એ છે કે ભવિષ્યમાં આપણે શું મેળવીશું એ આપણે પણ જાણતા નથી. એ આપણી વ્યાખ્યાઓ કરીને નહિ નક્કી કરી શકીએ, પણ આપણી ઇચ્છા અને આનંદોએ થતાં કૃત્યોથી જ એ નક્કી થશે. જો આપણે ડાહ્યા હૃદયો તો વર્તમાનની જ આપણે દરકાર રાખશું એટલે ભાવી એની મેળે સરખું ઊતરશે.

આની સામે મારું કહેવાનું એ છે કે ‘સ્વરાજ’ એ હમેશને માટે કામ આવે એવું અને સૌને ગમે એવું ધ્યેય છે. આપણે અંગ્રેજી શીખેલા હિંદીઓ અનેક વાર અજાણી રીતે એમ માની લેવાની ભયંકર ભૂલ કરીએ છીએ કે અંગ્રેજી બોલનારા ગણ્યાગાંઠ્યા હિંદીઓમાં જ હિંદ સમાધ જાય છે. હું કહું છું કે કોઇની મગદૂર હોય તો આમવર્ગને સમજાય એવો હિંદી શબ્દ ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ ને માટે સૂચવે. કાંઇ નહિ તો આપણું સામાન્ય ધ્યેય સૂચવનારો શબ્દ ૩૦ કરોડ લોકો સમજી શકે એવો દેશી શબ્દ હોવો જોઇએ. એ શબ્દ હિંદના દાદા દાદાભાઈ નવરોજીએ દેશના નામે શોધ્યો હતો અને દેશને અર્પણ કર્યો હતો. એ શબ્દ ‘સ્વરાજ’. એ શબ્દની વ્યાપ્તિ ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ ના કરતાં હજારગણી વધારે છે, અને એમાં ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ તો આવી જાય છે જ. એ શબ્દ પ્રાણભર્યો છે. એ હજારો હિંદીઓના ઉદાત્ત જ્વલિદાનથી પવિત્ર થયેલો છે. એ શબ્દ હિંદુસ્તાનના દૂરદૂરના ખૂણામાં કદાચ ન ફેલાયો હોય તો પણ એવા ખીજા કાંઈ પણ શબ્દના કરતાં વધારે પ્રચલિત છે. એ શબ્દને કાઢીને જેના મૂલ્ય વિષે આપણને શંકા છે એવો અર્થ તેને બદલે મૂકીએ એ તો એ પવિત્ર શબ્દ ઉપર અત્યાચાર છે. મહાસભાનું કામકાજ હિંદુસ્તાનીમાં જ ચલાવવા માટે કશું કારણ બાકી રહ્યું હતું તો તે આ ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ ના ઠરાવથી મળી જાય છે. આપણી ભાષા હિંદી હોત તો આ ઠરાવ કરવા જેવી કરુણ પરિસ્થિતિમાં આપણે ન મૂકાવું પડત. જો તેમ હોત તો આપણા બહાદુરમાં બહાદુર

વક્તાઓએ ‘સ્વરાજ’ શબ્દના સ્વાભાવિક અર્થને શણગાર્યો હોત અને તેની સારીનરસી અનેક વ્યાખ્યાઓ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો હોત. ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ વાદીઓ પોતાના અનુભવનો લાભ લઇ આમવર્ગ, જેમને માટે તેઓ સ્વાતંત્ર્ય ચાહે છે તેમની વચ્ચે જઇને કામ કરવાનો નિશ્ચય કરે. અને મહાસભાની આમવર્ગની સભાઓમાં અંગ્રેજના પ્રયોગનો બહિષ્કાર કરે એ આપણે ઇચ્છીએ.

ખરૂં પૂછો તો મને તો ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ ની ભૂખ નથી, પણ મારે તો અંગ્રેજના ઝુંસરીમાંથી મુક્ત થવું છે. એને માટે ગમે તે ભોગ આપવાને તૈયાર છું. એ ન મળે તો અંધાધુંધી પણ હું સ્વીકારું કારણ અંગ્રેજ શાંતિ તો મરણની શાંતિ છે. આખી પ્રજાના આવા જીવતા મૃત્યુ કરતાં ગમે તે સ્થિતિ સારી. આ રાક્ષસી રાજ્યે આ સુંદર ભૂમિનાં સંપત્તિ, નીતિ હરો લીધાં છે અને આત્માને હણ્યો છે. એ રાજ્યની અદાલતોને રોજ હું ન્યાય અને સત્યને તિલાંજલિ આપતી જોઉં છું, લયભીત ઓઢિયા પ્રાંતમાંથી હું હમણાં જ આવ્યો છું. આ રાજ્ય પોતાના પાપી નિભાવને માટે મારા દેશબંધુઓનો દુરુપયોગ કરી રહ્યું છે. મને ઓઢિયા પ્રાંતના ખૂદાં જિલ્લામાંથી એક કાગળની સાથે કેટલાંયે પ્રતિજ્ઞાપત્રો મળ્યાં છે, જેમાં પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક જણાવવામાં આવ્યું છે કે ખંદુકથી ડરાવીને લોકોની પાસે વધારે મહેસૂલો ભરવાની કબૂલાતો ઉપર સહી લેવામાં આવે છે. આ રાજ્યની બોજાં સૌ રાજ્યને ભૂલાવે એવી ઊડાઉ નીતિએ રાજ્ય અને મહારાજાઓને ઘેલા કરી દીધા છે, અને તેઓ પરિણામનો વિચાર કર્યા વિના, અંગ્રેજોની મર્કટની જેમ નકલ કરે છે અને પોતાની પ્રજાને અત્યાચારની ચક્કીમાં પીસે છે. પોતાના અનીતિમય વ્યાપારના રક્ષણ માટે આ રાજ્યને કોઇ પણ ઉપાય હલકો લાગતો નથી, અને ૩૦ કરોડ લોકોને લાખ ગોરાની એડી નળે દબાએલા રાખવાને માટે એવડો લખલૂટ લશ્કરી ખર્ચ રાખ્યો છે કે પરિણામે લોકો અર્ધા ભૂખમરાની દશામાં રહે છે, અને હળરોનાં મુખ શરાબ વગેરે વસ્તુઓથી ભ્રષ્ટ થાય છે.

પણ મારો ધર્મ તો ગમે તેમ થઇ જાય તોયે અહિંસાજ રહેવાનો અને રહેશે. મારી રીત જ હૃદય બદલવાની છે, બળાત્કારની નથી; એમાં પોતે સંકટ સહન કરવાપણું રહેલું છે, જાલિમને દુઃખી કરવાપણું રહેલું નથી. હું જાણું છું કે આખી પ્રજા એ વસ્તુને ધર્મ તરીકે સ્વીકાર્યા વિના અને એનું તત્ત્વજ્ઞાન સ્વીકાર્યા વિના એનો અમલ કરી શકે છે. લોકો હમેશાં પોતાનાં સૌ કાર્યોનું તત્ત્વજ્ઞાન સમજે છે જ એમ નથી. હિંદુસ્તાનની મુક્તિ મારફત મારે તો જગતની કહેવાતી નબળી પ્રજાઓને પશ્ચિમના રક્તશોષક પંજામાંથી ઉગારવી છે. આ શોષણક્રિયામાં ઇંગ્લેન્ડનો મોટામાં મોટો ભાગ છે. જો હિંદુસ્તાન અંગ્રેજોના હૃદય પલટાવી શકે—અને હું માનું છું કે પલટાવી શકે—તો હિંદુસ્તાન જગતના સામ્રાજ્યમાં એક મોટો ભાગીદાર બનશે, અને તેમાં ઇંગ્લેન્ડની ઇચ્છા હોય તો ભાગીદાર બની શકે છે. જો હિંદુ સમજે તો પોતાની મોટી જનસંખ્યા, પોતાની ભૌગોલિક સ્થિતિ અને પોતાની જુગજુગ જૂની સંસ્કૃતિ વગેરે તે સૌથી મોટો ભાગીદાર બની શકે છે. ‘આ બડી બડી બાતાં હૈ’ એ હું સમજું છું. પંડલા હિંદુ માટે જગતને હલાવવાની અને નબળી પ્રજાઓનું રક્ષણ કરવાનો મનોરથ રાખવો એ ધૃષ્ટતા જ ગણાય. પણ ‘ઇન્ડિયેન્ડન્સ’ની આ ખૂમની સામે મારો સખ્ત વિરોધ બતાવતાં મને જે સત્ય લાગે છે તે મારાથી છૂપું ન રાખી શકાય. મારો મનોરથ તો એવા છે કે જેને માટે જીવવું અને જેને માટે મરવું બહેતર છે. પરિણામથી ડરીને તો શ્રેષ્ઠ સ્થિતિથી ઊતરતી એક સ્થિતિ હું સ્વીકારું એમ નથી. એટલે કેવળ સમય જોઇને આ ‘ઇન્ડિયેન્ડન્સ’ તો હું વિરોધ નથી કરતો. હું તો હિંદુસ્તાન પોતાનું પોતે ચલાવતું બને એ જોવાનો ભૂખ્યો છું, અને તે સ્થિતિનું નામ ‘સ્વરાજ’ શબ્દ સિવાય બીજા શબ્દથી ન વર્ણવી શકાય. એ ‘સ્વરાજ’ ની વ્યાખ્યા અમુક કાળે પ્રજા કેટલું જોર બતાવી શકે છે તેની ઉપર આધાર રાખશે. અને હિંદુસ્તાન પોતાનું સંભાળી લેવાની શક્તિ મેળવશે એટલે સૌ પ્રજા પોતાનું સંભાળી લેશે.

વિષમ સ્થિતિ

[કલકત્તામાં મહાસલા મળી ત્યારે સ્થિતિ વિષમ હતી. તે નીચેનાં મહાસલાનાં સ્મરણો જે શ્રી. મહાદેવભાઈએ લખેલાં તેના ઉપરથી સમજાશે.]

મહાસલાની આગળ વિષમ સ્થિતિ હતી. મહાસલાને પોતાના પ્રાંતમાં ખોલાવનાર બંગાળીઓની એથીયે વધારે વિષમ સ્થિતિ હતી. મહાસલાએ ગયે વર્ષે મદ્રાસમાં ‘ઇન્ડિયેન્ડન્સ’ (સ્વાતંત્ર્ય) નું ઉઘાડિયું કર્યું અને પરિણામે ધાનું ન વહોરવાનું વહોર્યું એમ કહીએ તો ચાલે. ‘સ્વરાજ’ નું ધ્યેય હતું તેને અદલવાના તો પ્રયત્નો કેટલાય સમય થયાં ચાલુ જ હતા. તેને કોઈ ગણકારતું ન હતું. ગયે વર્ષે તે પ્રયત્ન થયો અને પછી જાણે મધ્યમમાર્ગ તરીકે ધ્યેયની કલમ ન અદલાઈ, પણ મહાસલાનો એક ખાસ ઠરાવ થયો કે મહાસલા પોતાની આગળ ‘ઇન્ડિયેન્ડન્સ’ નો આદર્શ રાખશે-જાણે ‘સ્વરાજ’ નું ધ્યેય અને આદર્શ એનાથી જરાય નીચાં હોયના ! આ ધ્યેય રાખ્યા છતાં મહાસલાએ એક કમિટિ નીમી ને તેને દેશના રાજનંત્રનો ખરેખરે વડવાનો હુકમ કર્યો. એ કમિટિમાં બધા પક્ષના નેતાઓ લેવામાં આવ્યા અને એ કમિટિએ રિપોર્ટ કર્યો તેને આખા દેશે દિલોબ્ધન આવકાર દીધો. લખનૌમાં થયેલી સર્વપક્ષપરિષદે એવો ઠરાવ કર્યો કે એ રિપોર્ટને સર્વ પક્ષો સ્વીકારે છે, અને એને અખંડ માને છે અને એક ભાગ સ્વીકારીને બીજાનો ત્યાગ કરવાની સાફ ના પાડે છે. આ પછી દિલ્હીમાં મહાસમિતિની બેઠક થઈ. એમાં થોડી સરખામણી હાજરીથી આ રિપોર્ટ સંબંધમાં એક ઠરાવ કર્યો. તે પછી પણ થોડાં પાણી વહી ગયાં, અને પછી મદ્રાસની મહાસલાના ઠરાવ પ્રમાણે સર્વપક્ષીય પરિષદ કલકત્તામાં ખોલાવવામાં આવી. અત્રે એની બેઠક મહાસલાની બેઠકની સાથે સાથે ચાલુ રહી.

આ સંજોગોમાં પંડિત મોતીલાલજી પ્રમુખ થયા. દેશમાં ‘ઇન્ડિયેન્ડન્સ’નો એક પક્ષ ઉભો થઈ રહ્યો હતો તેના જનક પંડિતજીના

પ્રિય પુત્ર જવાહરલાલ હતા. તેને ઉડાવી લેનારો પ્રાંતપ્રાંતોનો યુવક-વર્ગ હતો અને એ યુવકોના આગેવાન જીવાનીનો તરવરાટ અને અનિશ્ચિતતા હજી સુધી જેવાંને તેવાં કાયમ રાખનાર શ્રી૦ શ્રીનિવાસ આયંગર હતા. લખનૌની સર્વપક્ષીય પરિષદે સ્વીકારેલા ફરાવનો આ નેતાઓ લાલ લેશે કે શું કરશે એની પંડિતજીને કશી આગાહી ન હતી. પણ કલકત્તામાં સંપૂર્ણ પેરવી કરી રાખી હતી. તેમણે ગાંધીજીને આગ્રહપૂર્વક લખ્યું હતું કે “ મને પ્રમુખની ખુરશીમાં બેસાડીને, મારા માથા ઉપર કાંટાનો મુગટ પહેરાવીને, માઠું સંકટ દૂર બેઠા બેઠા બેસો મા. ”

પંડિતજીએ આપણું ધ્યેય શું ? એ બીજા મથાળા હેઠળ એમણે દેશના ધ્યેય સ્વાતંત્ર્યનું માર્મિક વિવેચન કર્યું અને ગાંધીજીના શબ્દોનું અવતરણ કરીને જણાવ્યું કે ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ (સ્વાતંત્ર્ય) જાહેર કર્યા વિના આપણે ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ (સ્વતંત્ર) થવું છે. આપણી સાથે કેવો સંબંધ રાખવો છે એ સ્પિટન કહે, અને પછી આપણે તેને કહીએ કે અમારે તમારી સાથે કેવો સંબંધ રાખવો છે. કનેક્ટ, ઑસ્ટ્રેલિયાને જે જાતની સ્વતંત્રતા છે-‘ ડોમિનિયન સ્ટેટસ ’ છે-તેવી સ્વતંત્રતા આપણને આપવામાં આવે તો આપણે લેવી, તેને અંગે જે અધિકારો અને કર્તવ્યો લખેલાં હોય તે લેવાં, પણ સ્પિટનને જ આપણા સરખા ભાગીદાર ન રહેવું હોય તો સ્પિટનને કહી દેવું કે તું તારે રસ્તે, અમે અમારે રસ્તે. આજે સ્પિટનના હાથમાં સોગટી છે. એ સોગટીની સાથે એ ‘ ડોમિનિયન સ્ટેટસ ’ આપણને આપી શકે છે. પણ એ ન આપે તો સોગટી આપણા હાથમાં આવશે અને આપણે એને કહી શકશું કે ‘ હવે છેલ્લી સલામ છે. ’ સ્પિટનને સાફ કહી દેવામાં નાનમ શેની ? સ્વ૦ દેશબંધુદાસનો દાખલો ટાંકીને તેમણે કહ્યું કે તેમણે તો મરણ પહેલાં ફરિદપુર પરિષદમાં જાહેર કર્યું હતું કે આવી રીતે સ્પિટનને કહેવામાં કશી નાનમ નથી. સ્પિટન એ માગણી ન સ્વીકારે તો પછી આપણી પાસે સંપૂર્ણ અસહકારનો-

કર ન ભરવાનો—માર્ગ ખુલ્લો છે. છિટનને એકવાર કહી દીધું કે અમારા દેશની માગણી અમુક છે, પછી તે માગણીનો અસ્વીકાર થાય તો તે લેવાને માટે આપણી પાસે કંઈ હથિયાર હોવું જોઈએ. એ હથિયાર અસહકાર, એટલે ધ્યેય કયું એનો જવાબ આપતાં તેમણે જણાવ્યું કે આપણું ધ્યેય સ્વાતંત્ર્ય છે, એ સ્વાતંત્ર્યનું સ્વરૂપ કેવું હશે તે કયે કાળે તે મળે છે, અને કયા સંનેગોમાં તે લેવાય છે તેના ઉપર તે આધાર રાખશે.

આટલું કહીને ત્રીજો પ્રશ્ન તેમણે એ ચર્ચા કે એ ધ્યેયને કયે માર્ગે પહોંચવું.

તેમણે જણાવ્યું: “ જુઓ અત્યારે સ્થિતિ આ છે: અનેક પક્ષોએ એક રાજતંત્ર ઘડ્યું, મહાસભાના કહેવાથી ઘડ્યું. એ પક્ષો જાણે છે કે મહાસભાનો આદર્શ સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા છે. તે આદર્શ મહાસભા બદલે એમ તેઓ નથી કહેતા, પણ તેઓ કહે છે કે ભાઈ, અમે તો આટલી હદ સુધી જઈએ છીએ, એથી આગળ જવાનું અમારું ગળું નથી. ત્યાં સુધી જાઓ તો તેઓ સહકાર કરવા તૈયાર છે, અને મહાસભાનો સહકાર માગે છે. શું મહાસભા આ સહકાર તેમને આપશે કે ના પાડશે ? જો મહાસભા આ સહકાર આપવાની ના પાડશે અને ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ અને ડોમિનિયન સ્ટેટસના ઠાલા ઝગડામાં પડીને પેલા પક્ષોને વિદાય દેશે તો મહાસભા કર્તવ્યવિમુખ થશે એમ મારે જણાવવું જોઈએ, એટલે હું કહું છું કે સર્વ પક્ષોએ જે હાથ લગાવ્યો છે તે હાથમાં હાથ મેળવો અને આગળ વધવાના રસ્તા લો. ”

અંતે સ્વાતંત્ર્ય માટે હણહણી રહેલા જુવાનોને તેમણે કહ્યું: “ આપણી વચ્ચે મતભેદ રહેવાના—ખાસ કરીને જુવાનોની અને અમારી વચ્ચે. તમારી અધીરાઇ હું સમજું છું. આપણને ધીરજની પણ જરૂર છે, અધીરાઇની પણ જરૂર છે; ધીરજ આપણાથી જેને મતભેદ હોય તેની સાથે, અધીરાઇ આપણી

પોતાની સાથે. જીવાનોના આદર્શ સાથે મને કળ્યો નથી. હું પણ માનું છું કે ભક્ષણનીતિનો અને સામ્રાજ્યવાદનો નાશ થવો જોઈએ પણ એને માટે રસ્તો દોઢલો છે, વિકટ છે. જીવાનો અને વૃદ્ધો બંનેની આગળ કામ એક જ છે, માત્ર મનોદશા ભિન્ન છે. મનોદશા ભલે તેઓ નજ બદલે, પણ દેશની ખાતર પણ તેઓ નાહકની ફૂટ અને તડાં ન પાડે તો સારું. મહાત્મા ગાંધી અને દેશબંધુનાં વચનો યાદ રાખવાં જોઈએ. લોકોને ખાવાના સાંસા છે, તેમને પ્રયોગો કરવા પરવડે એમ નથી, અને પરદેશથી આણેલી કલ્પનાઓ અને તરંગોથી તેમનો દહાંડા વળે એમ નથી. ”

પંડિત જવાહરલાલ અને તેમની સાથે અધીરા બનેલા જીવાનોને સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય માટે એક પણ વચમાં વિલંબ થાય એ અસહ્ય લાગતું હતું. પંડિત જવાહરલાલને બે વર્ષની વચમાં અવધ બંધાય એ ન ગમ્યું. “ બે વર્ષ માટે સ્વાતંત્ર્ય માટે થોભી રહેવું ? મને તો બે મિનિટ માટે પણ સ્વાતંત્ર્યને માટે થોભી રહેવું એ અશક્ય લાગે છે. ”

ગાંધીજી કહે: “ એમ કેમ બોલાય ? આપણે સ્વાતંત્ર્ય તો લેવું જ છે. પણ તે લેવાને માટે કામ કરવું છે ના ? એ કામ જ મોટી વાત છે. ”

જવાહરલાલ કહે: “ એ કામ મોટી વાત છે એ તો હું સમજું છું. આપના જેવાને તો મારે કશું કહેવાનું જ નથી, પણ ધ્યેય અને મનોદશા પણ એક મહત્વની વસ્તુ છે. જે રાજ્ય આપણને રંજાડી રહ્યું છે, જે રાજ્ય બીજાઓને ગુલામ બનાવવામાં આપણો સાથ લઈ રહ્યું છે તે સાથ કેમ દીધા કરાય ?

ગાંધીજી કહે: “ હું તો કહું છું કે આજ સુધી આપણે એની રાખ જેવા હતા. હવે અમને સમાન સાથી તરીકે ગણો એમ કહીએ છીએ. અને સમાન સાથી બનીને આપણે તેને સીધા કરવાની, તેના હૃદયપક્ષે કરીને તેની ભક્ષણનીતિ ભૂલાવવાની આશા રાખીએ છીએ. ”

પંડિત જવાહરલાલ: “ રાખ તરીકે નથી રહ્યા. આપણા ઉપર તો અત્યાચારો થયા છે, બળાત્કારો થયા છે. આપ કહો છો કે જેણે

આપણા ઉપર બળાત્કાર કર્યા છે તેની સાથે હવે પાછા ગેલ કરો, અને પ્રેમગોષ્ઠી કરો એ ન બને. ”

“ હું ગેલ અને પ્રેમગોષ્ઠી કરવાનું નથી કહેતો. હું તો માનો અંબંધ બાંધવાનું કહું છું. પ્લિટનને કહીએ કે તમે મારા ઉપર બળાત્કાર કર્યો, હવે તો ચેતો, પ્રાયશ્ચિત્ત કરો, તમારી માતાની સ્થિતિમાં અમે છીએ, અમને માતા સમજો. ”

પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્યનો ઠરાવ પસાર કરવાને છેવટે એક વર્ષની મર્યાદા આંકી. આ વાત વૉઇસરોયને જણાવવાની વાત ‘ ઇન્ડિપેન્ડન્ટ ’ પક્ષને ખૂંચી. એ વર્ષની મર્યાદાવાળા ભાગને ઉઠાવી દીધો તેનું મહત્ત્વ સમજાવવા મહાત્માજીએ પોતાનું હૃદય મહાસમિતિ આગળ ઠાલવ્યું: “ ભાઈ, અસહકારી હોઈને હું કહું છું કે વૉઇસરોયને આમ જણાવવામાં જરાય નાનમ નથી. તમે કેમ આમ તમારી નાનમ જણાઈ જશે એવા વહેમથી ભડક્યા કરો છો ? એ ભયને ખંખેરી કાઢો: અસહકાર એટલે માણસો સાથે અસહકાર નહિ પણ અનિષ્ટ સાથે અસહકાર. જે કૃત્યો મને કરવા યોગ્ય લાગે, જે શુભ લાગે, તેમાં તો જરૂર હું વૉઇસરોય સાથે સહકાર કરું. જે વૉઇસરોય મને આખી સ્થિતિ ચર્ચાવાને જ બોલાવે તો જરૂર હું તો ઉઘાડે પગે તેમની પાસે જાઉં. પણ એ સ્થિતિ ક્યારે આવે ? એ લાવવી તમારા હાથમાં છે. વૉઇસરોય આ આપણી માગણી ધ્યાનમાં લેવાને બંધાએલ છે એ વાત સાચી, પણ શા સારું આપણે એમનું ધ્યાન ન ખેંચીએ, અને એમ ધ્યાન ન ખેંચવાના દોષમાંથી ન બચીએ ? એ ધ્યાન ખેંચવામાં નબળાઈ નથી, બળ રહેલું છે. હું તો તમને કહું છું કે હજી એ ભાગ આ ઠરાવમાં રહેવા દો પણ ન રહેવા દો તો કાંઈ નહિ. જે વૉઇસરોય મારા શબ્દો વાંચવા પામે તો તે જાણશે કે મેં તમને એટલું સ્પષ્ટ કર્તાવ્ય કરવા માટે કેટલા વિનવ્યા હતા. ” એ વર્ષનું મહત્ત્વ સમજાવતાં કહ્યું: “ એ વર્ષ મેં જાણીને રાખ્યાં હતાં. જે જોસરું તમે ઉપાડો છો તે એક વર્ષ માટે તો ઉલટું મુશ્કેલ પડવાનું છે. આપણે

કેટલું કામ કરવાનું છે, તેનું તમને લાન નથી. આપણને આપણા સૈન્યમાં નિયમપાલન શીખવવા માટે પણ એક વર્ષ લાગી જશે. ક્યાં છે, આપણી સમિતિઓના ગંધારણનું કશું ઠેકાણું? ક્યાં છે આપણામાં ઠરાવો પાળવાની શક્તિ? બીજું વર્ષ હિંદુ મુસલમાન ઐક્યનો પાયો સ્થિર કરતાં જશે. બીજું દોષો ઘોતાં, આત્મશુદ્ધિ કરતાં જશે, પણ આ જીવાતોને એક વર્ષમાં તૈયાર થવું હોય તો મારું શું જાય? ભલે એક વર્ષ કરો અને પછી બદનામ થવાને તૈયાર થાવ. તમારી સાથે મારે પણ બદનામ થવું પડશે. ગમે તેમ થાય, પણ તમને કહું છું કે રાતદિવસ કાર્યક્રમમાં ગાળશો, પાછું વાળીને જોશો નહિ તો તમારું ધ્યેય પાસે આણશો એમાં શંકા નથી. ” પછી સૌને પવિત્ર બલિદાન આપવાની હાકલ કરી.

ચાર બાદ ઠરાવ પસાર થયો જેનો પાછળનો ભાગ નીચે મુજબ છે;—

“ દેશમાં કાંઈ અણુધાર્યા મંજેજો ન ઉત્પન્ન થાય તો મહાસભા આ ગંધારણ—નહેરુ રિપોર્ટ—ને બ્રિટિશ પાર્લામેન્ટ ૩૧ મી ડિસેમ્બર ૧૯૨૯ સુધીમાં પૂરેપૂરું સ્વીકારે તો, સ્વીકારી લેશે; પણ જો તે ન સ્વીકારે તો અહિંસાત્મક અસહકાર જાહેર કરશે, અને દેશને કર ન આપવાની અને એવી જ બીજી ભલામણ કરશે.

આ ઠરાવને બાધ ન આવે એવી રીતે મહાસભાને નામે સ્વાતંત્ર્યના ધ્યેયનો પ્રચાર કરવામાં કશે વાંધો નથી. ”

શ્રીમુલાય બોઝે બ્રિટિશ મંત્રાંશ તોડ્યા વિના ન ચાલે એવી મતક્ષત્રનો સુધારો રજુ કર્યો, અને પં. જવાહરલાલે તેને ટેકા આપ્યો: તે ઉપર ગાંધીજીનું હૃદયસ્પર્શી ને હુંકું ભાપણ પહેલાં હિંદીમાં આપું:

“ તમે ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ અને ‘ડેમિનિયન સ્ટેટ્સ’ શબ્દોને ભૂલી જાઓ. એક વાત યાદ રાખો. સ્વાધીનતા કે સ્વરાજ એ વસ્તુ છે કે જેનો વિચાર કરતાં આપણને લાગે કે જોઈતું હતું તે મળી ગયું...

...હું તો આજે તમારી આગળ સ્વમાનની વાત મૂકવા આવ્યો છું. મર્યાદા અને પ્રતિજ્ઞા શું છે તે તમે સમજો છો? કોઈ પણ દેશ

પોતાની મર્યાદા, પ્રતિજ્ઞા, સત્ય છોડે તો તે સ્વાધીનતા ‘ઇન્ડિપેન્ડન્સ’ માટે લાયક નથી રહેતો. મને આજે મહાદર્દ તો એ છે કે મારા ઠરાવ ઉપર સુધારો લાવતાં તમે સ્વમાનને પણ ભૂલી ગયા, મર્યાદાને છોડી ! જે સમાધાનીનો ઠરાવ કર્યો હતો તે તમે છોડી દીધો, મારા દિક્ષનો ઠરાવ તો બીજો હતો, પણ નવજીવાનોને રાજી રાખવા મારે ક્યાં સુધી જવું એનો વિચાર કરીને મેં સમાધાનીનો ઠરાવ સ્વીકાર્યો. તમારી સ્વાધીનતા લઈ લેવાની વાત હું કરતો નથી. તમારા સલાપતિ પણ એ વાત કરે તો તમારે એમને હડાવવા જોઈએ. લાઈ સરતબોએ કહ્યું: ‘ ડોમિનિયન સ્ટેટસ ’ નો ઠરાવ કરીને આ બુદ્ધિઓ આપણો જુડો નીચો પાડવા ભેગા થયા છે. એ સાંભળી મને બહુ દુઃખ થયું. જે તમને એમ લાગતું હોય તો તમે પ્રમુખને દૂર શા સાર નથી કરતા ? તમે બીજો પ્રમુખ શોધો જે જુડો કાયમ રાખે ! હું જુડો નીચો પાડતો હોઉં એ તમને લાગે તો તમે મારા ઉપર ચૂંકો. હું બુદ્ધો થયો. મારા દાંત પડી ગયા. ૧૯૨૦ માં સોનાનો હતો તે હવે પિત્તળનો થઈ ગયો છું. એમ તમે માનતા હો તો મને લાત મારીને કાઢી મૂકો.

x

x

x

x

તમને જે લાગે કે મારા ઠરાવથી તમારી સ્વાધીનતાની પૂરી રક્ષા થશે તો જ સ્વીકારજો, નહિ તો એને ફેંકી દેજો. વળી તમે જે કાંઈ કામ કરવા માગતા હો, ઠરાવનો અમલ કરવા માગતા હો. તો જ એનો સ્વીકાર કરજો.....ગંદકીથી સ્વરાજ નથી મળતું.”

અંગ્રેજીમાં બોલતાં અંગાળના યુવકોને ખૂબ ચેતવણી આપતાં કહ્યું:

“ તમે સમજતા હશો કે આ વાણીઓ તમને સમજતો નથી તો તમારી મૂલ્ય છે. સ્વાતંત્ર્ય લેનાર જીવ હોય છે મને તો તમે હરાવો એ બહુ ગમે છે, પણ તમારી મર્યાદા, તમારો વિવેક બુદ્ધિ હણાય એથી મારા હૃદયમાં ખંજર ભેંકાય છે, આમ કહીને હું તમારા મત લેવા નથી

આબો, મત તુચ્છ વાત છે. તમે જે નાનમના ખોટા બાહુથી ભડકો છો તે છોડી દો. કામ કરવાનો નિશ્ચય કરો. તિલક મહારાજ કહેતા કે ‘સ્વરાજ મારો જન્મસિદ્ધ હજી છે.’ શું હવા લેવાને માટે પ્રયત્ન કર્યો પડે છે, ફેફસાં ખેંચવાં પડે છે? તેમજ સ્વાભાવિક રીતે સ્વરાજ્ય આપણે લેવું જોઈએ. એ તો તમે યોગ્ય રીતે, અકળાયા વિના, કામ કર્યે જાઓ તો જ મળશે, પણ માણસો ક્યાં? મારે તો મારનારા નહિ પણ મરનારા જોઈએ છીએ. તમને ગુલામી અસહ્ય થઈ પડી છે! મને પણ અસહ્ય છે. પણ તમારી આસપાસનું દૂષિત વાતાવરણ, કુસંપ, મર્યાદાની શૂન્યતા, કાર્યદક્ષતાની શૂન્યતા એ તમને વધારે અસહ્ય હોવાં જોઈએ! એક દરાવ કરો, એક વચન આપો, અને ચોવીસ કલાકમાં તે વચન ફેક કરો! જે તમે શુદ્ધિ કરો, નિયમ પાલન શીખો, આખો કાર્યક્રમ પાર પાડો તો સ્વરાજ તો હસ્તામલકવત્ છે.” આના ઉપર મત લેતાં મધરાત ગઈ. લગભગ ચારસે મતે-તેરસે વિરૂદ્ધ નવસે-ગાંધીજીનો દરાવ મહાસભાએ સ્વીકાર્યો.

ગાંધીજીએ દરાવ પસાર કરનારાઓને ઠોકી ઠોકીને કહ્યું છે કે કાર્યક્રમ કરવાની ઉપર જ સવિનય ભંગની તૈયારીનો આધાર રહેશે.

એક વર્ષની મુદત વિષે “ઈંગ્લીશમેન” અને વિલાયતના ડેલી ટેલીગ્રાફ પત્રોના પ્રતિનિધીઓએ ગાંધીજીની મુલાકાત લીધી હતી: “આપ ૧૯૨૯ ની ૩૧ મી ડીસેમ્બરે શું કરશો?”

ગાંધીજી હસીને કહે: “૩૧ મી ડીસેમ્બર નહિ પણ તેની મધરાત પછી શું કરીશ એમ પૂછો. હું તો મધરાત સુધી કાંઈક થશે એમ આશા રાખીશ. પછી કાંઈ ન થયું હશે તો હું પોતાને સ્વાતંત્ર્યવાદી કહેવડાવીશ.”

“વારૂ. એક જ વર્ષની મુદત આપી તે આપને બહુ હુંકી નથી લાગતી? આવતા વર્ષમાં વિલાયતમાં નવી ચુંટણી થશે. નવી સરકાર જે ચુંટાશે તે તુર્તાતુરત હિંદુસ્તાનને માટે શું કરી શકે?”

“તે લાગલી જ અમારી યોજના અને માગણી સ્વીકારી લે એવી આશા હું ન રાખું. માત્ર ધિટનના પ્રતિનિધીઓ અને અમારા

પ્રતિનીધિ વચ્ચે એટલી સમજુતી થાય કે તુરતમાં જ કશો યોગ્ય નિકાલ આવશે તો બસ થાય. એ નિકાલની વિગતમાં ઉતરતાં ભલે મહિનો છ મહિના થાય.”

“એટલે કે હિન્દુસ્તાન અને બ્રિટન વચ્ચે જે અવિશ્વાસનું વાતાવરણ છે તેનો નાશ થવો જોઈએ એમ આપ કહેવા ઇચ્છો છો ના ?”

“હા.”

x x x x

ગાંધીજીની સાથે વાત કરતાં મોટા પંડિતજી કહે: “જવાહરલાલે આખી ક્ષિણસુકી બહુ દીર્ઘ વિચાર કરીને ઘડીરાખી છે એ વિષે શંકા નથી. પણ પોતાના પક્ષની નમજાઈ એ સમજતો નથી એથી મને આશ્ચર્ય થાય છે. એવો સંભવ છે કે એની સાથે એકે-માણસ આખરે ન રહે, અને એને એકલાને બહુ સોસવું પડશે. પણ ગાંધીજી, એ બાબતમાં એણે પ્રેરણા તમારી પાસેથી લીધી છે. તમે કહો છો કે એકલો માણસ પોતાના સત્યને માટે જૂઝે તો તે લાખની બરાબર છે. એમ એ જે વસ્તુ માને તેને માટે એની ખપી જવાની તૈયારી છે.”

[આમ પોતાને સત્ય જણાતી વસ્તુ માટે ખપી જવાની તૈયારી-વાળા જવાહરલાલ તે પછીની આવતી મહાસભાના રાષ્ટ્રપતિ થશે કે કેમ એ વિષે કોઈને જાણ હતી નહિ. પણ હવે પછીના પ્રકરણમાં હિન્દના ઇતિહાસમાં લાહોરની મહાસભાએ સુવર્ણાક્ષરે જે ઐતિહાસિક પાનું લખ્યું છે, તેમાં નવજુવાનના પ્રીતિસંપાદક જવાહરલાલ શું ભાગ ભજવે છે તે જોઈશું.]

“ ભડક ભાંગી ”

[આગળ જોઇ ગયા તે પ્રમાણે મહાત્માજીના મનમાં વૉઇસરોયને હિન્દને અમુક મુદ્દતમાં સ્વરાજ્ય મળવું જોઇએ એ ખાતતથી વાકેફ કરવામાં કોઈપણ પ્રકારની નાનમ લાગતી નહતી. તેમજ જે રાષ્ટ્રનીતિ સામે વાંધો હોય છે તે રાષ્ટ્રના કાર્યકર્તાઓની સાથે સ્વમાન સાચવીને સુલેહ થતી હોય તો તે કરવાની ગાંધીજી એક ધૂણ પણ ચૂકે એમ ન હતું અને નથી. ૧૯૨૯ ના ફેબ્રુઆરીમાં પંડિત મોતીલાલજીનું મહાત્માજીને દિલ્હી જવાનું આમંત્રણ આવ્યું. ત્યાં શ્રીયુત પટેલે નામદાર વૉઇસરોયને અને કેટલાક નેતાઓને આ પીવા નોતર્યા. તેમાં મહાત્માજી મહેમાન તરીકે હોય એ સ્વાભાવિક જ હતું. આ મેળાપના ગર્ભમાં શું રહ્યું હતું તે જાણવાને સારું હિન્દુસ્તાન ખડે પગે ઈતેન્નર હતું. તે પ્રસંગ વિષે મહાત્માજીએ નવજીવનમાં નીચે પ્રમાણે અગ્રલેખ લખ્યો હતો:]

સિંધથી હું દિલ્હી ગયો. ત્રણ દિવસ રહ્યો. નામદાર વૉઇસરોયને પણ મળ્યો. એટલે ત્યાં શું થયું એ જાણવાની જિજ્ઞાસા લોકોને થાય એ સામાન્ય વસ્તુ છે, જે કે આપણે ખરા સ્વાશ્રયી થયા હોઈએ તો એવી જિજ્ઞાસા ન રહે. ના. વૉઇસરોયને મળ્યા તોએ શું અને ના મળ્યા તોએ શું? પણ એવી ઉદાસીનતા આપણે પ્રગટપે કેળવી શક્યા નથી. અંગ્રેજી રાજ્યનો પ્રભાવ હજી આપણને આંજી શકે છે. અને જ્યાં સુધી એ પ્રભાવ આંજી શકે છે ત્યાં સુધી વૉઇસરોયના કાર્યો તેમનાં વચનો અને તેમને મળનારાઓએ શું જોયું, શું સાંભળ્યું, એ બધા વિષે આપણામાં જિજ્ઞાસા રહ્યા જ કરશે એટલે એ જિજ્ઞાસા કેટલેક અંશે તૃપ્ત કરવી ઘટે છે.

દિલ્હી જતી વેળા વિઠ્ઠલભાઈની રચનાની મને ગંધ સરખીયે ન હતી. વિદેશી કાપડના બહિષ્કારને અંગે મોતીલાલજીએ મને દિલ્હી

બોલાવ્યો, અને મહાસભાની કાર્યવાહક સમિતિના બેઠક મુલતવી રાખી અગવડ વેદીને ૧૭ મીથી ૧૮મી તારીખ સુધી દિલ્હીને આપવાનો મેં મોતીલાલજીને તાર કર્યો હતો. તેને અંગે હું ત્યાં ગયો. દિલ્હી પહોંચતાં વિકૃલભાઈની રચનાની ખબર પડી.

.....તે (શ્રીયુત વિકૃલભાઈ) માને છે કે તેમનાથી બીજું કંઈ પણ ન થઈ શકે તોય જુદા જુદા મત ધરાવનારા દેશનેતાઓને સાથે મેળવી શકે તોયે ઠીક. વળી એ નેતાઓને ના. વાંધસરોયના પ્રસંગમાં લાવી શકે તો તેથીયે સારૂ. તેથી તેમણે મારા દિલ્હી જવાનો અવસર સાધીને ના. વાંધસરોયને અને કેટલાક નેતાઓને ચ્હા પીવા નોતર્યા. તેમાં મારી હાજરી તો તેમના મહેમાન તરીકે સામાન્ય રીતે હોય જ. આત્મજનું કામ વિવાહવિધિ કરી દેવાનું હોય, ઘરસંસાર ચલાવવાનું હોય નહિ. તેમ વિકૃલભાઈએ જુદા જુદા મત ધરાવનારાઓને એકઠા તો કર્યા, પણ આમ એકઠા થનારાઓ ચ્હા પીવા ઉપરાંત અને ટાઢા પહોરની વાતો કરવા ઉપરાંત બીજું શું કરી શકે? વિકૃલભાઈ તો ધાણુંયે ઇચ્છે. વિનોદ કરોને, ઉઘાડી સૂચનાઓ કરીને પણ ભાવતી વાત ઉપર લાવવાનો પ્રયત્ન તો કરે, પણ એ પ્રયત્નને મર્યાદા હોય. એટલે જે વાત કરાવવાને તે ઇચ્છે એમ આપણે માનીએ એ તો ન થઈ શકી એમ કહી શકાય. એટલે આ ચ્હાની મિજલસને અંગે મિયાં અને મહાદેવ એક બીજાને મળી શક્યા. અથવા અંગ્રેજ કહેણનો શબ્દાર્થ કરીએ તો તેમણે બરફ લાંગ્યો. રજપૂતની ભાષામાં કસુંબો પીધો, લાંકિક ભાષામાં એક બીજા વચ્ચેની ભડક લાંગી, આથી વિશેષ કંઈ થઈ શક્યું નથી એમ વાંચનાર સમજે, અને એ સમજી હોય તો એમ પણ માને કે કોઈ કહે કે કંઈ થયું તો એ તેના ભોળપણને લીધે કહે છે. વાસ્તવિક રીતે એવું કંઈ હોય નહિ. આપણો ઉદ્ધાર આપણા હાથમાં છે. કૃપાદાયક મેળાપ તો ત્યારે જ થઈ શકશે. કે જ્યારે આપણામાં શક્તિનો સંચાર થયો હશે ને તેનું આપણને ભાન આવ્યું હશે. અત્યારે આપણને આત્મવિશ્વાસ નથી.

અત્યારે આપણે કંઈ કરી દેખાડયું નથી. અને જ્યાં સુધી આપણને આત્મવિશ્વાસ આવે એટલે સુધી આપણે કંઈ કર્યું ન હોય ત્યાં સુધી આપણે ભલે આવા મેળાપો સાધીએ, શોધીએ, પણ તેમાંથી ધાર્યું પરિણામ ન લાવી શકાય. તેની આશા ન રાખવી જોઈએ. એટલે દિલ્હીના મેળાવડાનું માફ નિદાન તો એ છે કે તેને ભૂલી જઈ લોકો કંઈક ને કંઈક સ્વરાજનું કામ કરતા થઈ જાય.

x

x

x

x

જેને વિષે પ્રજાનો મત નિશ્ચયપૂર્વક ઘડાયો ન હોય તેની મારફતે કોઈ દિવસે શક્તિસંગ્રહ થઈ ન શકે. બધા પ્રકારની લડતને વિષે આ નિયમ લાગુ પડે છે. પણ સત્યાગ્રહને વિષે એટલે અસહકારને વિષે આ અનિવાર્ય નિયમ છે. નિશ્ચયપૂર્વક જાણાયેલી વસ્તુને વિષે જ સત્યાગ્રહ સંભવે અને શોભે. જ્યાં ઇચ્છા પ્રમાણે વસ્તુની વધઘટ કરી શકાતી હોય ત્યાં સત્યનો આગ્રહ કંઈ રીતે કરી શકાય ? અનિશ્ચિત વસ્તુને વિષે ત્રણે કાળ નિશ્ચિત એવું સત્યરૂપી બળવાન શસ્ત્ર વાપરી જ ન શકાય. એ તેની શોભા છે તેમજ મર્યાદા પણ છે.”

[ઉપર આપણે જોયું કે સ્વરાજ લેવામાં લાટ સાહેબોની મુલાકાતો કંઈ જ કામમાં આવતી નથી સિવાય કે આપણામાં એટલું બળ હોય જે સ્વરાજ અપાવવાની એમને ફરજ પાડી શકીએ. ટુંકામાં આપણું સ્વરાજ લેવાનું છે. કોઈ આપનાર કે અપાવનાર છે એવી ચાતો ગલત અને ભૂલાવામાં નાખનારી છે.]

‘ વાઘસરોયનો ગોળો ’

જે જાહેરનામા વિષે લાંબા વખતથી ચર્ચા ચાલતી હતી અને જે વિષે અનેક તર્કવિતર્ક થતા હતા તે નાં વાઘસરોયનું જાહેરનામું તા. ૩૧-૧૦-૨૬ ને ગુરુવારે વધારાના ગેઝેટમાં પ્રગટ થયું હતું, જેમાં શરૂઆતમાં તેઓએ ઇંગ્લાંડ જઈ ચલાવેલી ચર્ચા અને ત્યાંની સર્વેની ઇતેજારીનો ઉલ્લેખ કરી આગળ ચાલતાં જણાવ્યું છે કે આજનો સમય ખારીક છે કે ન્યારે ઉંડી અસર નીપજવનારી આવતો છલુઈ રહી છે, પરિણામે રાજકીય લાગણી તીવ્ર બનેલી છે અને શાંત રાજકીય વાતાવરણમાં જે ગેરસમજુતી ન પેદા થાય તે હાલમાં પેદા થવા પામે. છતાં મારી માન્યતા બદલાઈ નથી કે આ અશાંતિકારક વૃત્તિઓની પાછળ હિંદી પ્રજામતનો મોટો સમૂહ એવો પડેલો છે કે જે ક્રાંતી, ધાર્મિક અને રાજકીય પક્ષોની ઉપરવટ થઈને ના. શહેનશાહને પાકો વફાદાર છે અને જે માત્ર સમજ્યા અગર સમજ્યા વગરનો છે. બીજી બાજુ, બ્રિટનનો લોકમત હિંદમાં બનતા બનાવોથી ભલે ગૂંચવાયેલો હોય અથવા કદાચ તેના સાચા રહસ્યથી અધૂરો માહિતગાર હોય છતાં હિંદના ભાવિ માટે ગ્રેટબ્રિટને જે વચનો આપેલાં છે તે પૂર્ણ રીતે પાળવાના નિશ્ચયમાંથી તે ડગ્યો નથી તે વિષે હું નિઃશંક છું. સમયે બંને દેશો પર ભારે અને કેટલેક અંશે અપૂર્વ જવાબદારી નાંખી છે કેમકે હિંદ અને બ્રિટન વચ્ચેની સંપૂર્ણ સમજુતીની અસર દુનિયા પર ઘણી મોટી થવા વકી છે.

વડા પ્રધાન અને હિંદી વજીર સાથેની મારી વાટાઘાટનો મુખ્ય મુદ્દો હિંદના બનાવો જ હોઈ શકે. બે વર્ષ પૂર્વે થયેલી પાર્લામેન્ટરી કમીશનની નીમણૂકે હિંદના વિચાર અને કાર્યપ્રવાહ પર કેટલી અને કેટલા વાજબીપણાથી અસર કરી છે તેની ચર્ચા બેઉ પક્ષે લાભદાયી નથી. વ્યવહાર માણસોએ વિગતો અને વસ્તુસ્થિતિને પોતે ઇચ્છે તેવાં

નહિ પરંતુ જોવાં હોય તેવાં લેવાં જોઇએ. હિંદી મધ્યસ્થ કમિટિની સહાયથી સાયમન કમીશન હવે પોતાનો રિપોર્ટ ઘડવામાં રોકાયું છે અને તે રિપોર્ટ પાર્લામેંટ સમક્ષ રજુ ન થાય ત્યાંસુધી તેને આધારે થનાર અંધારણના ફેરફારોની આગાહી કરવાનું અશક્ય અને અશક્ય ન હોય તોપણ સ્પષ્ટ રીતે અયોગ્ય છે. આ બાબતમાં દરેક બ્રિટિશ પક્ષ કાર્યની છૂટ જાળવી રાખવા કટિબદ્ધ થએલો છે.

પરંતુ હમેશ આપણું ધ્યાન રોકે એવો અને શહેનશાહની સરકાર માટે ગંભીર વિચારનો વિષય એ છે કે કમીશન પોતાનો રિપોર્ટ રજુ કરે તે પછી હિંદની અંધારણવિષયક પ્રગતિના બહોળા પ્રશ્ન વિષે હિંદી પ્રજામત માટે સત્તાથી બોલી શકે તેવાઓ સાથે સહકારથી વિચાર કરવાના માર્ગો શોધવા. આઠ મહિના પર તે વખતની રાજકીય સ્થિતિ વિષે વડીધારાસભામાં મેં જે કહ્યું તેનું હું સ્મરણ કરાવું છું. મેં કહ્યું હતું કે ‘ આ સવાલમાં પાર્લામેન્ટને પોતાનો સ્વતંત્ર અને વિચારપૂર્ણ નિર્ણય બાંધવા દેવાની ના પાડવી એ જોટલું ગેરલાભકારક નીવડે એટલું જ રાજકીય હિંદની સંમતિ મળે એવો નિકાલ લાવવાની અગત્ય ઓછી આંકવાનું પાર્લામેન્ટ માટે ટુંકી દૃષ્ટિનું લેખાશે. રાજકીય કાર્યના માર્ગદર્શક એવા આ બે મુખ્ય મુદ્દામાંથી હરકોઇ એકને અમે પડતો મુકીએ તો જે માર્ગે સિદ્ધિ રહેલી છે તેથી અમે આડે જઇએ. પરંતુ તાજેતરમાં જુદા દૃષ્ટિબિંદુના કેટલાક મુદ્દાઓ ઊભા થયા છે જે ઉપર કહેલી બાબતની શહેનશાહની સરકારની ઇચ્છા સાથે નિકટનો સંબંધ ધરાવે છે.

કમીશનના પ્રમુખે વડા પ્રધાન સાથેના પત્રવ્યવહારમાં જણાવ્યું છે કે તપાસ દરમ્યાન પોતાને તથા પોતાના જોડીદારોને લાગ્યું છે કે હિંદની અંધારણીય પ્રગતિની દિશાનો વિચાર કરતાં બ્રિટીશ હિંદ અને દેશી રાજ્યો વચ્ચે ભવિષ્યમાં થનારા સંબંધની અગત્ય ધ્યાનમાં લેવી

નોંધ્યો. તેમના મત મુજબ હિંદના આ બે અંગોનો સંબંધ ઠીક સંધાય તેવા માર્ગો પૂરા તપાસાય તે જરૂરી છે અને જો કમીશનનો રિપોર્ટ અને તે ઉપર ઘડનારી દરખાસ્તો આટલા વિસ્તારવાળી થવાની હોય તો હાલની ધારેલી યોજનામાં સુધારો કરવાની જરૂર સરકારને જણાશે. આ માટે સર જૉન સાયમન સૂચવે છે કે કમિશન અને હિંદી મધ્યસ્થ કમિટિનો રિપોર્ટ રજુ થઈ, વિચારાઈ પ્રસિદ્ધ થાય તે પછી પરંતુ તે સંયુક્ત પાર્લામેન્ટરી કમિટિ સમક્ષ જાય તે પહેલાં એ કરવું નોંધ્યો કે જે દરખાસ્તો પાર્લામેન્ટ સમક્ષ રજુ કરવાની પોતાની ફરજ છે તે પર જની શકે તેટલી વધુ સમજુતી મેળવવા માટે શહેનશાહની સરકાર પરિપદ મેળવી બ્રિટીશ હિંદ અને દેશી રાજ્યોના પ્રતિનિધિઓને મળે.

હિંદી ધારામંડળો અને બીજી સંસ્થાઓના પ્રતિનિધિઓ સાથે સંયુક્ત પાર્લામેન્ટ કમિટિએ વિચાર ચલાવવાની અગાઉ વિચારાઈ ગએલી રીત જોકે પાર્લામેન્ટ સમક્ષ બીજી રજુ થાય ત્યારે તે તપાસ માટે યોગ્ય લેખાશે, છતાં તેમ થતાં અગાઉ પોતે સૂચવી છે તેવી પરિપદ મળવી નોંધ્યો એવો કમીશનનો મત છે. હું સમજું છું કે શહેનશાહની સરકાર આ સાથે સંમત છે, કેમકે સમય આવે વધુ અનુકૂળ સંબંધોમાં હિંદનો રાજકીય વિકાસ હાથ ધરવા તેઓ ઘણું ઇચ્છે છે પણ તે સાથે બ્રિટિશ હિંદ અને દેશી રાજ્યો વચ્ચેના સંબંધના આખા પ્રકરણના સમગ્ર અવલોકનની અગત્ય પણ તે કમીશનની માફક પૂરી સમજે છે. આ લાલ ધરાવનારાઓની વ્યવસ્થા બ્રિટીશ રાજનીતિનો હેતુ પાર પાડવા માટે જરૂરી છે. ભલે પછી તેને આગળ ધપાવવાની ગમે તે રીતિ પાર્લામેન્ટ નક્કી કરે.

બ્રિટિશ રાજનીતિનું ધ્યેય ઓગસ્ટ સને ૧૯૧૭ ના જાહેરનામામાં જણાવવામાં આવ્યું છે તેમ “ બ્રિટિશ શહેનશાહતના

અવયવી અંગ તરીકે હિંદમાં જવાબદાર રાજતંત્રની પ્રગતિમય સિદ્ધિ કરવાના ઉદ્દેશથી સ્વરાજ ભોગવતી સંસ્થાઓની ખીલવણી કરવી.” મેં તાજેતરમાં જણાવ્યું હતું તેમ મને આપેલા શહેનશાહના ખરીતામાં સ્પષ્ટ રીતે જણાવ્યું છે કે શહેનશાહની એ ઇચ્છા અને ખુશી છે કે પોતાના સંસ્થાનોમાં બ્રિટિશ હિંદે યોગ્ય દરજ્જે સાધવામાં ૧૯૧૯ માં ઠરાવેલ યોજના સાધનરૂપ બને. ઉપરાંત વડા પ્રધાનોએ એકથી વધુ વખત જાહેર કર્યું છે કે સમય આવે હિંદ સામ્રાજ્યમાં સંસ્થાનો સાથે સમાન ભાગીદારીનું સ્થાન લે એવી બ્રિટિશ સરકારની ઇચ્છા છે. પરંતુ બ્રિટન તેમજ હિંદમાં ૧૯૧૯ નો ધારો થડવાના બ્રિટિશ સરકારના હેતુ વિષે જે શંકા દર્શાવાઈ છે. તે લક્ષમાં લેતાં મને શહેનશાહની સરકારે સ્પષ્ટ રીતે જાહેર કરવાની સત્તા આપી છે કે તેઓના નિર્ણય મુજબ ૧૯૧૭ ના જાહેરનામામાં એ સમાવિષ્ટ છે કે તેમાં ધારેલી હિંદની અંધારણીય પ્રગતિનું સ્વાભાવિક પરિણામ સંસ્થાનિક સ્વરાજ્યનો સિદ્ધિ છે.

આ નીતિની સંપૂર્ણ સિદ્ધિ માટે એ અગત્યનું છે કે દેશી રાજ્યોને તેમનું સ્થાન શોધી લેવાની તક આપવી જોઈએ અને જો કે કયા દબે આ ખીલવણી થશે તે અત્યારે આપણે ચોક્કસ રીતે જોઈ શકીએ નહિ છતાં લેવામાં આવતાં પગલાં, બ્રિટિશ હિંદ અથવા દેશી રાજ્યો-માંના જોડા અખિલ હિંદના ઐક્યને શોધે છે તેવાઓના આખરી હેતુની સિદ્ધિ સાથે અસંગત નથી એની ખાત્રી કરી આપવા બનતું સંવળું કરવું એ દરેક રીતે ઇષ્ટ છે. બ્રિટિશ હિંદના પ્રશ્નને પહોંચી વળવાનો માર્ગ શોધવાનો અને આ કાર્યમાં હિંદના બે ભાગો વચ્ચેના ભાવિ નીકટ સંબંધના પ્રશ્નની અવગણના થતી નથી તેની ખાત્રી આપવાનો એ બેઉ હેતુઓ શહેનશાહની સરકારને લાગે છે કે કમીશને બતાવેલી ઢબ સ્વીકારવાથી સારી રીતે સિદ્ધ થઈ શકશે.

આથી ન્યારે કમીશન અને હિંદી મધ્યસ્થ કમિટિ પોતાના અહેવાલ રજુ કરશે અને તે પ્રગટ થશે અને ન્યારે હિંદી સરકાર સાથે મસલત કરીને મળી આવતી સર્વ સામગ્રીથી આ બાબતોના વિચાર ચલાવવા શહેનશાહની સરકાર શક્તિમાન થશે ત્યારે તેઓ બ્રિટિશ હિંદ અને સમસ્ત હિંદના પ્રશ્નો વિષે સંબંધિત અનુસાર ભિન્ન ભિન્ન અથવા એક સાથે મસલત અને ચર્ચા કરવા બ્રિટિશ હિંદના જુદા જુદા પક્ષો અને લાલ ધરાવતા વર્ગોના અને દેશી રાજ્યોના પ્રતિનિધિઓને આમંત્રણ આપવાની દરખાસ્ત કરશે. આમ કરવાથી તેમને આશા છે કે ગંભીર મુદ્દાઓ વિષે પાર્લામેન્ટ સમક્ષ તે એવી દરખાસ્ત રજુ કરી શકશે કે જેને બહોળી સંમતિ મળે.

શહેનશાહની સરકારના આ પગલાંને સઘળા પક્ષોની સંમતિ મળશે એવી મને પાકી આશા છે તે કહેવાની જરૂર નથી અને હું માનું છું કે જેઓ હિંદનું ભલું ઇચ્છનારા છે તે ગમે તે અને ગમે ત્યાં હોય છતાં તેઓ અવિશ્વાસની જાળ કે જે હુંક સમક્ષથી હિંદ અને બ્રિટનના સંબંધને જકડી રહી છે તેને તોડવા ઇચ્છે છે. મને ખાતરી છે કે હાલ સૂચવાયેલ કાર્યમાર્ગ તંદુરસ્તી અને આરોગ્ય લાવવાની ઇચ્છામાંથી પેદા થયો છે અને રચનાત્મક રાજદ્વારી કુતેલના માર્ગમાં આવતા આવા ગંભીર બનાવોને આજ રોને લાથ ધરવાની અમને આશા છે.

સૂચક સવાલ જવાબ

[વૉઈસરોયે નાખેલા 'ગોળા' સંબંધી જે આશા રખાતી હતી અને 'અરવિન જે એક 'ભલા' અને હિંદના 'મિત્ર' છે એમ માનવામાં આવતું એ સર્વ વૉઈસરોયનું સ્ટેટમેન્ટ બહાર પડ્યા પછીથી અસત્ય અને ખીન-પાયાદાર જણાયું.

તે સમયે જનતાનું માનસ ચગડોળે ચડ્યું હતું. વસ્તુસ્થિતિ પણ ડામાડોળ હતી. એક ભાઈએ તે વખતે અમુક સૂચક સવાલો મહાત્માજીને પૂછેલા. તેમાં ' હુમિનિયન સ્ટેટસ ' ને ' ઈન્ડિપેન્ડન્સ ' ને! વિચાર કરતાં દેશી-રાજ્ય, મૉન્ટેફર્ડ રિપોર્ટ, કાંઠા બંદરના વેપારને હિંદીઓ માટે અલાયદો રાખવાનો ખરડો વગેરે સ્વરાજના અંગરૂપ ભાગોની પણ ચર્ચા કરેલી છે. તે સ્વરાજનો અર્થ વધારે સ્ફૂટ કરે છે તેથી નીચે આપવામાં આવેલ છે.]

વૉઈસરોયે જે ગોળો આપણી વચ્ચે ફેંક્યો છે, અને તેથી જે ખળભળાટ થઈ રહ્યો છે, જે આશા ફેટલાક સ્થળમાં બંધાઈ છે, તેને અંગે એક મિત્રે સૂચક સવાલો પૂછ્યા છે. એ પ્રશ્નો ખીન્ન ઘણાના મનમાં પણ ઉત્પન્ન થતા હશે. તેથી તે વિષેનો મારો અભિપ્રાય જણાવી જવો ફેટલેક અંશે આવશ્યક છે. નીચે હું સવાલો અને જવાબો આપું છું:

૧ “ ‘ હુમિનિયન સ્ટેટસ ’ એટલે શું ? બ્રિટિશ સલ્તનતમાં પાંક્કી ભાગીદારી અને સમાનતા કે અંગ્રેજની આગેવાની નીચે જવાબદાર રાજતંત્ર ? ૧૯૧૯ પહેલાનું ‘ હુમિનિયન સ્ટેટસ ’ કે ૧૯૨૬ ની સામ્રાજ્યીય સમિતિએ નિશ્ચિત કરેલી વ્યાખ્યા મુજબનું સ્થાન ? ”

‘ હુમિનિયન સ્ટેટસ ’ નિશ્ચિત વ્યાખ્યા વિનાનો શબ્દ છે. જીવતા પ્રાણીને લગતી ભાષા જો તેને વિષે વાપરી શકાય તો એમ કહેવાય કે હજુ તે ઉમ્મરક્ષાયક પણ નથી થયું, એટલે રક્ષા કરવાને યોગ્ય છે, અને તે યોગ્ય ખોરાક મળ્યે બહુ હજુપજુ થઈ શકે છે. વાયુમંડળ પ્રતિકૂળ હોય તો તે નાબુક હોવાથી ફીકું પડી જવાનો સંભવ છે

અને પ્રાણવાયુ ન મળે તો તે ગૂંગળાઇ પણ જાય. તેથી એ બાળક જે પ્રદેશમાં ઊછરે તેની ઉપર તેના આરોગ્યનો અને તેના તેજનો આધાર છે. હિન્દુસ્તાનમાં આવે તો આપણે તેનું જતન કેવી રીતે કરીએ છીએ તેની ઉપર તેના વિકાસનો આધાર રહેશે. એટલે મારી દષ્ટિએ ૧૯૧૯ ને ૧૯૨૬ ની વ્યાખ્યાની સાથે આપણને ઓછો સંબંધ છે. તે લેવાની આપણી શક્તિ પ્રમાણે ‘યુમિનિયન સ્ટેટ્સ’ની વ્યાખ્યા નક્કી થશે. અને જેની વ્યાપક વ્યાખ્યા નિશ્ચિત નથી થઈ તેની વ્યાખ્યા સૌ પોતાની ઇચ્છાએ કરી શકે છે. મારી વ્યાખ્યા આ છે: હિન્દુસ્તાનનું ‘યુમિનિયન સ્ટેટ્સ’ એટલે હિન્દુસ્તાનમાં અંગ્રેજી રાજ્યની સાથે, સર્વેશે સમાન, ઐચ્છિક સંબંધ, જે ગમે તે પક્ષ કારણ આપીને કે કારણ આપ્યા વિના સ્વેચ્છાએ તોડી શકે છે. જ્યાં ઊંચનીચપણાને જરા પણ સ્થાન હોય ત્યાં ‘યુમિનિયન સ્ટેટ્સ’ નથી. ‘યુમિનિયન સ્ટેટ્સ’ એટલે સ્વતંત્રતા.

“ ૨ દેશી રાજ્યોને બ્રિટિશ હિન્દ સાથે એક જ કોનફરન્સમાં લલે બોલાવે, પણ દેશી રાજ્યો બ્રિટિશ હિન્દના ખરા સ્વરાજ્યની આડે આવે તો ? અંગ્રેજ રાજસત્તા એમનો પક્ષ ખેંચી, એમની સંધિનું બહાનું કાઢી, આપણી રાજકીય ઉન્નતિ નહિ અટકાવે તેની ખાતરી શી ? આજ સુધી દેશી રાજ્યોને ખાસ કરી બ્રિટિશ હિન્દની રાજદારી ચળવળમાંથી બાણી જોઈને અલગ રાખતા, તે નીતિ આજે એકદમ શા માટે ફેરવાય છે ? ખુદ બટલર કમિટી પણ રાજ્યોની સંમતિ વિના તેમને બ્રિટિશ હિન્દના સામ્રાજ્યમાં ભેળવી દેવા વિરુદ્ધ છે. તો આજે આ એકદમ દષ્ટિબિન્દુ કેમ ફેરવાયું ? અને દેશી રાજ્યોની પ્રજાનું શું ? તેમના પ્રતિનિધિઓને આગામી કોનફરન્સમાં ખિલકુલ સ્થાન જ નહિ ? ”

દેશી રાજ્યો ઇચ્છે કે ન ઇચ્છે છતાં તેઓ આપણામાં એટલે સ્વરાજ્યપક્ષમાં દમ નહિ હોય તો આડે આવવાનાં જ. દેશી રાજ્યોને અત્યારે મોખરે આણવામાં મને પોતાને ચાલાકીની ગંધ તો આવો

જ છે. દેશી રાજ્યોને પોતાની બાજુમાં સોગડાં તરીકે સસ્તનતે પૂર્વે વાપરેલાં છે. આ વખતે એ સોગડાંનો ઉપયોગ કર્યો લાગે છે. દેશી રાજ્યોની હસ્તી સસ્તનત ઉપર નિર્ભર છે. તેથી જેમ સસ્તનત ન્યાયે તેમ તેમને નાયવું જ રહ્યું છે, એ જો આપણે સમજીએ તો આપણે જાણીએ કે તેમને વગોવીને કશોયે લાભ લઈ શકવાના નથી. તેમની પરાધીનતા સમજી, તેઓ સસ્તનતનું અંગ છે એમ જાણી, આપણે સાવધાન રહીએ; અને તે આવે પ્રસંગે જે કંઈ કરે કે બોલે તે સસ્તનત બોલે છે અને કરે છે એમ સમજીને સસ્તનત તરફ જ આપણું ધ્યાન રાખીએ. દેશી રાજ્યની વસ્તીને વિષે હું નિર્ભય છું. જ્યાં સુધી સ્વરાજ્ય નથી સ્થપાયું ત્યાં સુધી સસ્તનતમાં રહેલા ધણા દોષો દેશી રાજ્યોમાં વધારે અંશે અનુભવવામાં આવશે જ. હું એવું સ્વરાજ્યતંત્ર નથી કહી શકતો, જેમાં સ્વરાજ્યપક્ષે દેશી રાજ્યની વસ્તીના હકો વેચી દીધા હોય.

“ ૩. કોનફરંસમાં સૌ એકમત થાય. તોપણ પછી પાર્લામેંટ તેમાં ફેરફાર કરવા મુખત્યાર ખરી કે ? સત્તાવારપણે કહેવામાં આવ્યું છે કે પાર્લામેંટ તો પોતાની સ્વતંત્રતા આ સંબંધે કાયમ જ રાખે છે, અને બ્રિટિશ પક્ષો પણ બંધાતા નથી. ત્યારે આગામી કોનફરંસની મહેનત સૌ પાણીમાં જવાનો મંભવ પણ ખરો કે ? આની પણ કંઈ ખાતરી મળતી જોઈએ—અને એ આપણે સહકાર કરવા કબૂલાત આપીએ તે પહેલાં. ”

આ પ્રશ્ન આપણી દુર્બલતાનો પડો છે. વકીલની દૃષ્ટિએ અવશ્ય પાર્લામેંટ સર્વોપરી છે. કોનફરંસે કરેલું એ ઘોષ શકે છે. પણ જે કોનફરંસમાં હિંદુસ્તાન પોતાની શક્તિ લઈને ગયેલ હશે તે કોનફરંસના નિર્ણયને વિષે પ્રશ્નકારે સૂચવેલી બાંધધરી માગવાની આવશ્યકતા રહેતી જ નથી. વળી મારો એવો પણ અભિપ્રાય છે કે એવી

બાંધરો માગવામાં ભૂષણુ નથી, અને કોઇ પણ સ્થિતિ પક્ષને તે આપવાનો અધિકાર નથી.

“૪. ૧૯૧૭ ની નીતિ અને ૧૯૨૯ ના કાયદા પર આટલો બધો ભાર શા માટે મૂકવામાં આવે છે ! લોર્ડ અરવિન કહે છે કે ૧૯૧૭ ની પદ્ધતિ અનુસાર નૈસર્ગિકપણે હિન્દને સ્વરાજ્ય મળશે. In the fullness of time (વખત પાક્યે) એટલે ? મિ. ખેન કહે છે, ‘There is no change, in substance or time, until after the conference has met.’* આ કંઇક ડરામણું વાક્યો નથી લાગતાં ? અને આ તમામમાં હિન્દના આર્થિક હકો—આર્થિક સ્વાતંત્ર્ય—નું તો નામ જ નથી. ૧૯૨૨ ની મહાસભાના ઠરાવ મુજબ આપણું રાષ્ટ્રીય કરજ આપવા હિન્દી પ્રજા બંધાતી નથી. એ ઠરાવ તદ્દન રદ કે ? હાજનો xCoastal Reservation તો ખરડો પણ જોગંભે પડ્યો કે ? પરદેશી બેંકો ધણાંયે હકો પચાવી બેઠી છે, તેનો કદી હિસાબ લઇશું કે ? આ વસ્તુ લોર્ડ અરવિનના ખુલાસામાં નથી, પણ તેથી આપણે તે કેમ ભૂલી શકીએ ?”

સને ૧૯૧૯ ના કાયદા ઉપર ભાર મુકાયો છે એ ભય પેદા કરે છે. અને તેમાં ભય ન હોય તો દ્વિઅર્થ તો છે જ. તેથી જ સહી કરનાર નેતાઓએ અર્થનું સ્પષ્ટીકરણ કરવાની માગણી કરી છે. હિન્દના આર્થિક હકનો ઉલ્લેખ વાઇસરોયના ખરીતામાં નથી તેનું મને દુઃખ નથી. જેમાં આર્થિક સ્વાતંત્ર્ય ન હોય એ સ્વરાજ્ય ગણાય જ નહિ. સને ૧૯૨૨ ની મહાસભાનો કરજ બાબતનો ઠરાવ રદ થયો જ નથી. એ મોજૂદ છે, અને સ્વરાજ્યની યોજનામાં તેનો વિચાર આવશ્યક છે. એ જ પ્રમાણે હાજના ખરડા વિષે ને બેંકો

* ‘પરિષદ મળી બેઠે તે પહેલાં ન તો મુદ્દામાં કે ન તો સમયમાં કંઈ ફેરફાર થાય.’

x કાંદાના બંદરના વેપારને હિંદીઓ માટે અલાયદો રાખવાનો ખરડો.

વિષે કહી શકાય. વાઇસરોયના ખરીતામાં આપણે સ્વરાજ્યની યોજનાની આશા ન રાખી શકીએ; પણ સ્વરાજ્યને લગતો પ્રત્યેક પ્રશ્ન છૂટથી ચર્ચા શકાય એવી સ્થિતિમાં જ મહાસભાપક્ષ કોઇ પણ કોનફરંસમાં જઇ શકે એ અવશ્ય સ્પષ્ટ થવું જોઇએ. એ લોર્ડ અરવિનના લખાણમાં સ્પષ્ટ નથી, અને તે કોનફરંસમાં જતાં પહેલાં સ્પષ્ટ કરાવવું એ મહાસભાપક્ષનો અને મારી દૃષ્ટિએ બધા પક્ષોનો ધર્મ છે.

અંતમાં હું આટલું પણ કહી દઉં. મજૂરપક્ષની સરકારની પાસે અધિકાર છે, પણ એ અધિકારનો સંપૂર્ણ ઉપયોગ કરવા જેટલી શક્તિ નથી. આપણામાં આપણી માગણીનો સ્વીકાર કરાવવાનું બળ નથી. એટલે એ બળહીન પક્ષ ભેળા થઇને હિન્દુસ્તાનની ભારે સેવા કરી શકે એની હું આશા થોડી જ રાખું છું. મારો અંતરાત્મા તો એમ કહે છે કે જો ઇંગ્લંડનો મજૂરપક્ષ ખરેખર હિન્દુસ્તાનને સ્વતંત્રતા મળે એમ ઇચ્છનાર હોય તો તે અત્યારે પોતાની શક્તિનો સંગ્રહ કરે અને પછી એ સ્વતંત્રતા મળે તેને સાડ મરણાંત ઝુએ. આપણે આપણી શક્તિનો અભાવ સમજી નમ્રપણે કોનફરંસ ઇત્યાદિ ભાંજીવડથી બચાવે રહીએ. પણ જગતનો વ્યવહાર આમ કેવળ ન્યાયવાદ ઉપર ચાલતો તથી. તેથી નબળા મજૂરપક્ષ તરફથી પણ જ્યારે કંઇ આશાજનક કહેણ આવે ત્યારે આપણે તે એકાએક પાછું વાળી શકતા નથી. સફળતા મળી શકે એવી શરતો મૂકી તેનું પાલન થઇ શકે એમ વિશ્વાસ રાખી શકાય એવી સ્થિતિ પેદા થઇ શકે તો કોનફરંસમાં જવાય, અને સત્યાગ્રહીનો એવી કોનફરંસમાં જવાનો ધર્મ હોય. સત્યાગ્રહી સમાધાનીને સાડ ચત્કિચિત્ પણ સામાન જુએ તો તે જતો નહિ કરે.

સ્વાતંત્ર્યનો ઠરાવ

(લાહોર મહાસભા)

“ આ મહાસભા વાઇસરૉયસાહેબના ૩૧ મી આક્ટોબરના જાહેરનામાના જવાબમાં મહાસભાવાદીઓ અને બીજા નેતાઓએ કાઢેલી ઘોષણા વિષે કાર્યવાહક મંડળે લીધેલા પગલાને બહાલ રાખે છે અને વાઇસરૉયસાહેબે સ્વરાજની રાષ્ટ્રીય હિલચાલને પહોંચી વળવાને માટે કરેલા પ્રયત્નોની કદર કરે છે.

“ પણ આ મહાસભા ઉપર કહેલી ઘટનાઓ પછી બનેલી બધી ઘટના ધ્યાનમાં લઇને, અને ગાંધીજી, પંડિત જોતીલાલ નહેરૂ અને બીજા નેતાઓને વાઇસરૉયસાહેબ સાથે થયેલી વાતચીતનું પરિણામ ધ્યાનમાં લઇને, એવા અભિપ્રાય ઉપર આવે છે કે હાલના સંજોગોમાં મહાસભાના પ્રતિનિધિઓ ‘ રાઉંડ ટેબલ કોન્ફરન્સ ’માં જાય છે તેથી કશો લાભ થવાનો નથી.

“ એટલે આ મહાસભા, ગયે વર્ષે કલકત્તાની બેઠકમાં થયેલા ઠરાવ મુજબ, જાહેર કરે છે કે મહાસભાના ધ્યેયમાં ‘ સ્વરાજ ’ શબ્દનો અર્થ ‘ સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય ’ કરવો, અને વધારેમાં જાહેર કરે છે કે નેહરૂ રિપોર્ટમાં આલેખેલું અંધારણુ આખું હવે રદ થયું છે એટલે તે આશા રાખે છે કે હવે પછી બધા મહાસભાવાદીઓ હિંદુસ્તાનને માટે સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય મેળવવામાં જ પોતાની બધી શક્તિ અને સમય અર્પણ કરશે.

“ સ્વાતંત્ર્યની લડતનો વ્યૂહ રચવાનાં પ્રારંભિક પગલાં તરીકે અને મહાસભાની નીતિ મહાસભાના બદલાયેલા ધ્યેયને બની શકે તેટલી અનુરૂપ બનાવવાના હેતુથી આ મહાસભા ઠરાવે છે કે વડી

અને પ્રાંતિક ધારાસભાઓનો અને સરકારે નીમેલી કમિટીઓનો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર કરવો, અને આ મહાસભા સભાવાદીઓને અને બીજા જેઓ રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિમાં ભાગ લેતા હોય તેમને સીધી અથવા આડકતરી રીતે ભાવી ચૂંટણીઓમાં ભાગ લેવાથી અલગ રહેવાનું ફરમાન કરે છે, અને આજે જે મહાસભાવાદીઓ એ ધારાસભા અને કમિટીઓમાં કામ કરે છે તેમને તેમની જગ્યાનું રાજીનામું આપવાનું ફરમાવે છે.

“ આ મહાસભા પ્રજાને વિનવે છે કે તેમણે મહાસભાનો રચનાત્મક કાર્યક્રમ અતિશય વેગથી ચાલુ રાખવો, અને મહાસભિતિને, જ્યારે તેને યોગ્ય લાગે ત્યારે અમુક પસંદ કરેલાં કે બીજાં ક્ષેત્રોમાં, અને અમુક શરતો રાખીને સવિનય ભંગ અને કર ન ભરવાની હિલચાલ શરૂ કરવાનો અધિકાર આપે છે. ”

દ્વિતીયા ઉદ્ઘાસે.

[સ્વાતંત્ર્ય અથવા ‘ આઝાદી ’નો ઠરાવ રજૂ કરતાં ગાંધીજીએ ભાષણ ન આપ્યું, પણ તેની ઉપર અનેક સુધારા રજૂ થયા પછી તેમણે જવાબ આપ્યો. હિંદી અને અંગ્રેજીમાં અને ભાષણમાં નિરનિરાળી ખુબી હતી. અનેને નીચેના સારાંશમાં સમાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે:

મૃ ૬૦ ૬૦]

અખંડ ઠરાવ

આ ઠરાવ એક અખંડ ઠરાવ છે. અને જેમ કોઈ ચિત્રનો કે કોઈ મકાનનો કે કોઈ શરીરનો, એનાં અવયવ જુદાં પાડીને આપણે વિચાર નથી કરી શકતા, તેમ આ ઠરાવના જુદાજુદા ભાગો કટકેકટકે લઈને નથી વિચારી શકતા. જે એક કટકાનો, એક અવયવનો નાશ કરે છે તે આખી વસ્તુનો નાશ કરે છે.

એ ઠરાવ સામાન્ય ઠરાવો જેમ મહાસભામાં આવે તેવી રીતે તમારી આગળ આવીને નથી ઊભો રહ્યો. એ ઠરાવ મૂળ તો તમારા

જ પ્રતિનિધિઓએ કાર્યવાહકમંડળની બેઠકમાં સ્વીકાર્યો, પછી વિષયવિચારણી સમિતિમાં એની ઉપર ફીકડીક ચૂંથણાં ચાલ્યાં, ખૂબ ચર્ચા થઈ, અને પસાર થયો. ત્યારપછી એ અહીં આવ્યો છે. જે કાર્યવાહકમંડળને તમે જ ચૂંટેલું, જે તમારા તરફથી બધો વ્યવહાર ચલાવે છે, તે કાર્યવાહકમંડળ વિષે તમને વિશ્વાસ હોવો જોઈએ, એ કાર્યવાહકમંડળ અને તમારી વચ્ચે કેવો વ્યવહાર હોવો જોઈએ એનું તમને સંપૂર્ણ જ્ઞાન હોવું જોઈએ.

આ ડરાવમાંથી અમુક શબ્દો કાઢી નાંખવા વિષે તમારી પાસે સુધારા આવ્યા છે. એક 'સુધારો' એ છે કે એમાં વાઇસરૉયના કામની કદર બતાવનારા શબ્દ ન હોવા જોઈએ. તમારામાં જો ડહાપણ હોય તો તમે સમજો કે વાટાઘાટ અને મોટીમોટી મંત્રણામાં આપણે દુશ્મનની સાથે પણ મસલત કરવાના પ્રસંગો આવશે, અને દુશ્મન પણ અમુક પ્રસંગે સરસ રીતે વત્તો હોય તો તેની તારીફ કરવી એ તમને શોભાભર્યું જ હશે. આપણે આઝાદી લેવાનો ડરાવ કરવાના છીએ. હું તમને કહું છું કે જે માણસ આઝાદ બનવા માગે છે તે મર્યાદા, વિનય, વીરતા છોડતો નથી. બહાદુર માણસ ગર્વમાં તણાઈને એમ ન કહે કે અમારાથી કોઈની તારીફ ન થાય. દુશ્મનની પણ તારીફ કરી શકે તે જ વીર છે. વાઇસરૉયનું ખ્યેય જરૂર બ્રિટિશ સલ્તનતને ટકાવી રાખવાનું છે, પણ એટલી વસ્તુ ધ્યાનમાં રાખીને એનાથી થાય એટલું એણે સાચા દિલથી કર્યું એમ કહેવામાં આપણે શુદ્ધ વિનય બતાવવા ઉપરાંત કશું વધારે નથી કરતા.

તમારા પ્રતિનિધિઓ વાઇસરૉયને મળ્યા અને મળી આવીને ત્યાં શું બન્યું તે તમારી આગળ તેમણે કહી સંભળાવ્યું. તેમને લાગ્યું કે વાઇસરૉયની દાનત શુદ્ધ હતી, વાઇસરૉયનો ધરાદો કાંઈક સારો તોડ લાવવાનો હતો. એ અમારી સાક્ષી તમે માનતા હો તો અમે જે સામાન્ય વિવેક અને વિનય પ્રકટ કર્યો છે તેમાં તમારે લગવું રહ્યું. પણ જો તમે એમ માનો કે તમારા પ્રતિનિધિઓ કહે છે એ વાત

ખરોખર નથી, તો તો બહેતર છે કે તમે અમને કાર્યવાહકમંડળ ઉપર રહેવા દો તેના કરતાં અમને લાત મારીને કાઢી મુકો. પણ જો અમારી સાક્ષી માનતા હો, તો તમે અહિંસાની નીતિ સ્વીકારનાર સંસ્થાના સભ્ય હોઇને તમારે એટલા વિવેકમાંથી ન ચૂકવું જઇએ.

આ ઠરાવમાં ખીજા કેટલાક શબ્દો સામે વાંધો લેવામાં આવ્યો છે, ‘લાલના સંબોધોમાં’ શબ્દ કાઢી નાંખવો જોઇએ એવા સુધારો તમારી આગળ આવ્યો છે. એ શબ્દોની આવશ્યકતા ન હોત તો કાર્યવાહકમંડળ શા સારુ એ શબ્દો પસંદ કરત? આ ઠરાવ કરે છે તેથી તમારા પ્રતિનિધિઓ કાંઈ પણ ‘રાઉંડ ટેબલ કોન્ફરન્સ’માં કદી જઈ જ ન શકે એવો અર્થ નથી. એવો પ્રસંગ આવે પણ ખરો કે જ્યારે એ લોકોને પરિષદમાં જવાપણું હોય. એટલી વસ્તુ ઠરાવમાં નાંખવામાં હું કશું માહું નથી જોતો. હા, જ્યાં ‘ડુમિનિયન સ્ટેટ્સ’ની જ ચર્ચા થવાની હોય ત્યાં તમારા પ્રતિનિધિઓ નથી ભાગ લઇ શકતા, જ્યાં ‘આઝાદી’ની ચર્ચા થવાની હોય ત્યાં જ તેઓ જઈ શકે છે.

ગુલામીમાં ચાલુ રહેવું છે ?

આ ઠરાવમાં ધારાસભાઓના બહિષ્કારની વાત આવે છે. ભાઈ જમનાદાસ મહેતાએ ઠીક કહ્યું કે ગાંધી કહે છે માટે કંઈ ન કરતા પણ તમને પોતાને લાગે તો જ કરજો. એ વાત અક્ષરશઃ સાચી છે. હું તો એક કોમના બંદા તરીકે-દેશના સેવક તરીકે, તમારો કારદૂન બનીને અમુક ઠરાવો ઘડી લાવ્યો. એ ઠરાવ ઘડી આપું, પણ તે તમે સ્વીકારો એવો આગ્રહ હું કેમ ધરી શકું? એટલે હું તો માત્ર તમને સમજાવવા માગું છું કે આ બહિષ્કારની વાત ઠરાવમાં કેમ આવે છે. એનું કારણ એ છે કે એમાં ધારાસભાનો અનુભવ લઈ આવેલા સજ્જનોનો અંગત અનુભવ ઉતારવામાં આવેલો છે. મોતીલાલજીને માટે સૌ માને છે કે એમણે પોતાનું કામ ભારે યશસ્વી રીતે કર્યું. છતાં મોતીલાલજી જ કહે છે કે એમાં કશો સ્વાદ નથી રહ્યો, ત્યાં રહેવાથી સ્વરાજને રસ્તે એક કદમ પણ આગળ વધવાના નથી.

મારો પોતાનો અનુભવ તો ૧૯૨૧ માં હતો તે જ છે, ઊલટો તે વધારે દઢ થયો છે. એમ કહેવામાં આવે છે કે ધારાસભામાં ગયાથી ઘણું મળી શકે છે. હા, સુંદર રમકડાં મળી શકે છે ખરાં; લાઘવહેન, સર્ગાસંબંધીને ઠેકાણે પણ પાડી શકાય છે ખરાં; આ સંસ્તનત અને આ રાજ્યના પાયા કાયમ રાખીને તમે ઈચ્છો એમાંથી ઘણું બે ધારાસભાઓ આપે એમ છે. પણ તમારી પોતાની સ્થિતિનો વિચાર કરશો ? આપણા ઘરમાં ગુલામ હોય, ગાય હોય, ખિલાડી હોય, એ બધાંને આપણે સુખમાં રાખતા હોઈએ, ભૂખાં ન મારતા હોઈએ તોપણ તે ગુલામ કે પશુ નથી મટતાં. ગુલામ તે ગુલામ અને પશુ તે પશુ. એક મિત્ર પોતાના ઘોડાને મીઠાઈ ખવડાવે છે; તેથી ખિચારો ઘોડો માણસ નથી થઈ જતો, એ ઘોડા ઉપર સવારી કરનાર માણસ સવારી કરે છે, ઘોડાનો માણસ ઉપર સવારી કરવાનો કદી વારો નથી આવતો. તેમ ધારાસભામાં જઈને ગમે તે લઈ આવીએ, પણ આપણે ગુલામ છીએ તે ગુલામ થોડા મટવાના છીએ ?

એક જ બહિષ્કાર કેમ ?

પૂછવામાં આવે છે કે એક જ બહિષ્કાર કેમ, અને બીજા બહિષ્કાર કેમ નહિ ? વકીલોને શા માટે છોડી દેવામાં આવ્યા છે ? સાચી વાત, લાઘ, સાચી. પણ માણસોની નિંદગી તર્કશાસ્ત્રને આધારે નથી ચાલતી, ઘણીવાર માણસો તર્કશાસ્ત્રથી વિરુદ્ધ વર્તીને પોતાનું ડહાપણ અને બળ બતાવે છે. કરોને બહિષ્કાર જેટલી વસ્તુનો થઈ શકે એટલીનો. પણ હું તો તમારી નાડ બેનાર વૈષ રહ્યો. હું બાણું છું કે તમને કેટલી માત્રામાં આપઘ આપી શકાય અને કેટલું તમારાથી પચાવી શકાય. આજકાલના વાયુમંડળમાં જે જેઉં છું તે બેઠને હું મારા ઠરાવ ઘડું છું. બીજા બહિષ્કારનો અમલ ન કરી શકો એમ હો તો મક્કતનો એનો ઠરાવ કરીને શું કરશો ? નવજવાનો કહીએ ત્યારે ફાંસીએ ચડશે એમ સાંભળીએ છીએ, પણ જ્યારે શાળા તો

છોડો એમ કહીએ ત્યારે તો તેમ કરવા કોઇ માનતું નથી. અદાલતો છોડીને ખેતી કરે કે પથ્થર ફોડે કે હળમત કરે કે ખીજ મજૂરી કરે એવા વકીલો આજે જાણ્યામાં નથી. એટલે તેવાને અદાલત છોડવાનું કહીને શો ફાયદો ? આજે તો જેટલી હદ સુધી દેશ જઇ શકે છે તે જોઇને ઠરાવ ઘડ્યો છે.

એક દલીલ હમેશાં કરવામાં આવે છે કે ધારાસભામાં આપણે ન જઇશું તો ખીજ જશે, જગ્યા ખાલી ન રહે. આ તે કાંઈ દલીલ છે ? દારૂ કે અરીણના પીઠામાં આપણે જતા અટકીશું તો ખીજ જશે, માટે આપણે જવું જોઈએ એમ કોણ દલીલ કરશે ? એ વાત જ ખેંદી છે. એક જ વાતનો તમે વિચાર કરી શકો છો, તે એ કે આ ધારાસભામાં જવાથી ‘આઝાદી’ મળે એમ છે ? જો મળે એમ હોય તો જરૂર જાઓ, અથવા તો ધારાસભામાં ન જવાથી આટલું તો ચોખ્ખું નુકસાન થવાનું જ છે એમ તમે કહી શકતા હો તો જરૂર જાઓ.

સવિનય ભંગના ઢંગ

સવિનય કાનૂનભંગ એવી વસ્તુ છે કે જેને માટે હું પ્રાણ ટકાવી રહ્યો છું, જેને વિષે મારી શ્રદ્ધા અચલ છે. સ્વતંત્રતા વિનયહીન કાનૂનભંગથી ન મેળવી શકાય. હજારો અને લાખો ગામડાંમાં પથરાયેલા લોકોને માટેનું સ્વરાજ્ય કેવળ શાંતિ અને સત્યથી ભરેલા ઉપાયોથી જ મળી શકે, ખીજ રીતે ન મળી શકે એ વિષે મારી ખાતરી છે. અને એ સાચા વિનય ભંગને માટે તમારાં જીવન પલટાવાં જોઈશે. જોખ પણ પૂટી શકે અને અહિંસાની નીતિ પણ સાથે ચાલી શકે એવી શબ્દજળનો આશ્રય લઇને તમે સવિનય ભંગનું વાતાવરણ નથી પેદા કરી શકવાના. જે મહાસંસ્થા અહિંસાની નીતિને વરેલા છે તે મહાસંસ્થાને સવિનય ભંગ સિવાય ખીજું શસ્ત્ર ન જ હોઇ શકે. પણ એ શસ્ત્ર માટે તૈયાર થવાને માટે તો આજે જે ગદું વાતાવરણ છે તે નાખૂદ થવું જોઈએ. ઝગડો કરતાં તમને વાર નથી લાગતી, ધૂળ જેવી આખતમાં ધમંડ કરીને તમે હકને માટે

હડવાને ઊભા થાઓ છો, ચાલતાં ચાલતાં ‘ડિવિઝન’ (અલગઅલગ મતગણતરી) માગો છો, એ ‘સવિનય ભંગ’ કરનારાઓને ન શોભે. આજે તો મને કોઈ પૂછે કે એ મહિનામાં તમે સવિનય ભંગથી સસ્તનતની સાથે મુકાબલો કરી શકશો તો હું ના કહું. કેટલાક ભાઈઓ લાલ વાવટા લઇને બેઠા છે. અને એ લાલ વાવટાએ તેમને આઝાદી લેવી છે. ભલે એ લોક એવી વાત કરે. પણ આઝાદી તો ઠંડી તાકાતથી આવવાની છે. છાતી કાઢીને જે તલવાર ઝીલશે તે બહાદુર છે. શિખોને બહાદુરીનું વર્ણન આપવાની જરૂર નથી. ગુરુકાળ્યાગમાં એમણે સાચી બહાદુરીનો પરિચય આપ્યો હતો. જે લોકો એમ કહે છે કે શાંતિથી આઝાદી ન મળે, તેમને કહેવા માગું છું કે લોકોને ઠંડી તાકાત એ શી વસ્તુ છે એની ખબર જ નથી. તમારે સવિનય ભંગ કરવો હોય તો વીરોની જેમ, સત્યનિષ્ઠ વીરોની જેમ, વર્તતાં શીખવું જોઈએ—જે વીરોના ચોવીસે કલાક સ્વરાજ અતિરાય જલદી આણવાને માટે જ અપાતા હશે. જો એ સ્વરાજની તમને ધગશ હોય, તો ઝગડાનો સમય ક્યાં છે? પણ તમે તો આજે ‘ડિસિપ્લિન’ (તાલીમ) જેવી વસ્તુ ગણતા નથી. જે મહાસભાની સરસ સેવા બળવી રહ્યા છે તેના ઠરાવનો અમલ કરવો જોઈએ પણ તેને બદલે તમે તો ‘ડિવિઝન’ ‘ડિવિઝન’ પોકારો છો, એ સવિનય ભંગના ચાળા ન કહેવાય. એટલે હું કહું છું કે ‘આઝાદી’ ના ઠરાવ ઉપર ‘ડિવિઝન’ ન હોય. એ ઠરાવ તો આખી સભાએ એકે અવાજે પસાર કરવો જોઈએ. એ ઠરાવ કરતાં પણ આપણે ઝગડા કર્યા એમ જગત સાંભળે તો શું કહે? એટલે હું તો તમને વીનવું છું કે આ ઠરાવને તેમાં એકે શબ્દનો ફેરફાર કર્યા વિના, તમે હર્ષનાદથી વધાવી લેશો.

લાંબી ફાળ ન ભરો

સુભાસ બાબુનો ઠરાવ કેને ન ગમે? એ બહુ ખૂબસૂરત ઠરાવ લાગે છે. જેમ સરકાર પોતાનું રાજ્ય ચલાવે છે તેવું જ સમાનતંત્ર બનાવીને આપણે શા સારું રાજ્ય ન ચલાવીએ? પણ એટલી આપણી

તાકાત છે ? આપણામાં એટલી સંઘશક્તિ છે ? એ ઠરાવ કરીએ તો એમાં ડહાપણ ગણાશે કે આપણે મૂરખામાં ખપશું ? સુભાસ બાબુ મોટા કામ કરનારા છે, એમની ભારે પ્રતિષ્ઠા છે, પણ એ અનુભવ વિના વાત કરે છે. સમાનતંત્ર શબ્દોથી નહિ બનાવી શકાય. ૬૦ વર્ષની ઉંમરે હું સુભાસ બાબુ સાથે કદાચ ન ચાલી શકું, પણ મારું દિલ તો નવજુવાન છે, મને નથી લાગતું કે ‘સાડી બુદ્ધિ નાડી’ ની મારી દશ થઈ છે. પણ હું તો મારી મર્યાદા બાહ્યું છું, એટલે મેં કહ્યું ‘મારે થોડાની લગામ ન જોઈએ, હું થોડા પર બેસીશ તો મને થોડો ખેંચી લઈ જશે. એ લગામ જવાહરલાલને આપો.’ મારા અનુભવથી હું આજે કહું છું કે વરાળને અંકુશમાં રાખીને જ તેનો ઉપયોગ કરી શકશો, બીજી રીતે એનો ઉપયોગ ન થઈ શકે. આજે સમાનતંત્રને માટે આપણે તૈયાર નથી, આપણે એની વાત કરીને પણ હાંસીને પાત્ર થઈશું. આજે તો હિંદુસ્તાનના દરેક ગામડામાં મહાસભાનું નામ પણ નથી પહોંચ્યું, ત્યાં કામની વાત જ શી કરવી ?

એટલે આજે આપણે કર્યો છે તેટલા ઠરાવથી જ અંતોષ માનીએ. આજે આપણે લાંબી દ્રાળ ન ભરીએ. અનેક બહિષ્કારની વાતો કરીએ છીએ, પણ આપણે ક્યાં જઈ રહ્યા છીએ તે ભગવાન બાણે. એટલે આ ઠરાવ, જે અતિશય વિચારપૂર્વક ઘડવામાં આવ્યો છે અને જેમાં આપણી તાકાતનું પૂરું માપ રહેલું છે તે ઠરાવ, એકે શબ્દ કે કાનામાત્રના ફરફાર વિના સ્વીકારશો, અને એના ઉપર સૂચવાયેલા સુધારાને ઘસીને ફેંકી દેજો. મહેરબાની કરીને એ ઠરાવમાં કાપકૂપ ન કરશો. માણસનાં આંખ નાક કાપવા કરતાં તેને મારી નાંખવા એ સારું.

મને જે શાંતિથી સાંભળ્યો એ માટે તમારો ઉપકાર માનું છું. એવી જ શાંતિથી આ દુનિયા ઉપર મને જે થોડા દિવસ રહ્યા છે તેટલા દિવસ મને સાંભળ્યા કરજો, ધીરજ રાખજો.

મહાસભામાં મહાત્માજીની મનોદશા

[સ્વાતંત્ર્યનો ઠરાવ પસાર થયો તેને આગલે દિને મહાત્માજી ભાવિ કાર્યક્રમ વિષે શું ધારતા હતા તે મનોદશા વ્યક્ત કરતા નીચેના સૂચક સવાલ જવાબ જે શ્રી. મહાદેવભાઈએ ‘નવજીવન’માં આપેલા તે નીચે આપ્યા છે.]

સ્વાતંત્ર્યનો ઠરાવ પસાર થયો તેને આગલે દિવસે આ વિષે ખૂબ ચર્ચા થઈ હતી. સવાલ જવાબ આપવા જેવા છે, અને ગાંધીજી ઠરાવ કરવાને કેમ પ્રેરાયા તે વ્યક્ત કરે છે.

સ૦ આ વાતાવરણ કેટલું પ્રતિકૂળ છે એ તો આપ જુઓ છો ના ?

જ૦ બહુ સારી રીતે જોઈ છું.

સ૦ તોપણ એ ઠરાવ મૂકવો જોઈએ એમ આપને લાગે છે ?

જ૦ જરૂર. એ ઠરાવ ન કરીએ તો દેશનું પતન થાય, આપણા વચનમાં કાઢને વિશ્વાસ ન પડે, ખોટી ધમકી અને ધાંધલ કરનારા આપણે છીએ એમ ફરે.

સ૦ પણ આવા વાતાવરણમાં એવો ઠરાવ કરવો એના કરતાં ‘રાઉંડ ટેબલ કોન્ફરન્સ’માં જવું શું જોઈ ?

જ૦ ત્યાં જઈને આપણે કેવું પ્રદર્શન કરીએ તેની તમને કલ્પના છે ? એક આમ તાણશે અને એક તેમ તાણશે અને આપણા ભુક્કા થઈ જવાના છે.

સ૦ પણ એ જ સ્થિતિ આ ઠરાવને વિષે નથી ? જેવી ફાટફૂટ ત્યાં થાય એવો ભય આપ રાખો છો તેવી ફાટફૂટ તો અહીં સાફ દેખીતી છે. અહીં એ ફાટફૂટમાં શું કામ થઈ શકવાનું છે ?

જ૦ એમાં ભેદ છે એ તમે નથી જોતા. ફાટફૂટ સર્વ સાધારણ નથી. પણ કહેવાતા નેતાઓમાં છે. ‘રાઉંડ ટેબલ કોન્ફરન્સ’ માં લોકો નથી જવાના પણ નેતાઓ જવાના છે, અને એ નેતાઓ વચ્ચે એકથ થવું મુશ્કેલ જોઈ છે.

સં પણ ત્યારે આપણે પણ અહીં એકમત થયા વિના શું કરી શકીએ એમ છીએ ?

જાનું હું તમને કહી ગયો એ ન સમજ્યા. ફાટફૂટ આપણી વચ્ચે છે, પણ લોકોમાં નથી. લોકોની આગળ તો એક સરસ વિચારેલી વસ્તુ મૂકશું તો તેને વધાવી લેશે અને યથાશક્તિ તેનું પાલન કરશે.

આ પછી ગાંધીજીની સાથે વિવાદનો માર્ગ રહ્યો નહોતો. ધર્મ સમજીને એમણે ઠરાવ રજૂ કર્યો, એમના મહાસભામાં કરેલા ભાષણમાં એ જ ધ્વનિ હતો, જે સમજનારા સમજ્યા વિના ન રહ્યા હોય.

X X X X

બોંબના ઠરાવનું અને વાઇસરોયના કામની કદર કરવાના ઠરાવનું મહત્ત્વ સમજાવવું પડે એ દુઃખદ સ્થિતિ કહેવાય. અમુક સભ્યો તો એનો વિરોધ કરવાને કટિબદ્ધ થઈને આવ્યા હતા. આ વિષે ગાંધીજીના બોલ અહીં આપી દઉં.

“ તમે કહો છો કે ઘણા લોકો હિંદુસ્તાનમાં રહે છે, એ શું કરે ન કરે તેની સાથે આપણને શી પરવા છે ? આ બોલવું આપણને ન શાભે. જો મહાસભા ૩૦ કરોડને માટે બોલે છે એવો આપણે દાવો કરતા હોઈએ તો આપણો કદો દુશ્મન હોય તોપણ તેને વિષે આવું કામ થાય તો તેનો આપણે વિરોધ કરવો રહ્યો. આ ઠરાવમાં ગુમાવવાનું કશું નથી, કમાવાનું છે. એ ઠરાવ આપણા અહિંસાના ધ્યેયમાંથી ફક્ત થાય છે. દરેક અંગ્રેજના જીવનને માટે આપણે જવાબદાર થઈએ છીએ. અને કોઈ પણ અંગ્રેજનો વાળ વાંકો કરે તો તેનો વિરોધ કરવાનો આપણો ધર્મ થઈ પડે છે. દરેક અંગ્રેજને એમ લાગવું જોઈએ કે હું હિંદુસ્તાનમાં નિર્ભય થઈને રહી શકું છું, હિંદુસ્તાનમાં મને કોઈનાથી ડરવાનું કારણ નથી. આ ઠરાવથી જીવાનોની હિંસા થાય છે, તેઓ આપણી પાસેથી હરી જશે, એવી દલીલો આજના ક્ષુબ્ધ વાતાવરણમાં જ થઈ શકે. નૌજવાનો

શા સારું હડી જાય ? અને તેમને દુઃખ થવાનું હોય તોપણ મારા જેવા વૃદ્ધની ફરજ થઇ પડે છે કે મારે દેશના હિતને માટે જે કહેવાનું કર્તવ્ય છે તે કહે જવું. આ ઠરાવમાં ડરપોકપાણું ક્યાં રહ્યું છે ? એમાં ક્યા અંગ્રેજની ખુશામદની વાત આવે છે ? આ ઠરાવ પસાર કરવામાં મારે મન ખરી ખલાદુરી છે. ”

x x x x

પૂર્ણ સ્વરાજનો ઠરાવ થયો તેની દેશી નેતાઓ ભલે ગમે તેટલી હાંસી કરતા હોય પણ પરદેશીઓ ઉપર તો ભારે અમર થઇ છે, પરદેશમાં ખળભળાટ પણ થયો છે. એટલે વિલાયતના અને અમેરિકાના અનેક છાપાંવાળા ગાંધીજીનો અભિપ્રાય મંગાવી રહ્યા છે. લાહોરમાં એવો જ એક અમેરિકન ખબરપત્રી આવ્યો હતો. તેની સાથેના સવાલ જવાબ નોંધવા જેવા છે:

સ૦ ૧૯૨૧ની લડત અને આ લડત બંને સરખી જ કહેવાય ના ? આરડોલીમાં જે અલ્ટિમેટમ તમે ખેંચી લીધું તે હવે ચાલુ થયે ?

જ૦ સરખી ન કહેવાય. તે વેળાના સ્વરાજમાં અંગ્રેજી સરકારનો સંબંધ તોડવો આવશ્યક નહોતું; આજે તો છૂટાછેડાની વાત છે. તે વેળા શાળા, અદાલતો, વગેરેનો અસહકાર હતો; આજે માત્ર ધારાસભાનો અહિંકાર છે. સત્ય અને અહિંસા અને સવિનય શાનુભવ બંને હિંસ્યાલુ વિષે સામાન્ય છે.

સ૦ ત્યારે હવે તમે શું કરશો ?

જ૦ સવિનયભંગની તૈયારી.

સ૦ સવિનયભંગ આરડોલીમાં થયો એવો ?

જ૦ એવી જાતનો. ત્યાં લડત માત્ર મહેસૂલના અન્યાયની હતી, અહીં સંપૂર્ણ સ્વરાજની છે.

સ૦ તુરત જ શરૂ કરશો ?

જ૦ અમે કેટલી જલદી તૈયારી કરી શકીએ એની ઉપર આધાર રાખે છે.

સઃ બીજા બહિષ્કાર કેમ બંધ રાખ્યા? શું અદાલતના બહિષ્કારની જરૂર નથી રહી?

જઃ જો સવિનય કાનૂનભંગ વેળાસર શરૂ કરી શકીએ તો પછી બીજા બહિષ્કારની જરૂર ન રહે.

સઃ તમારી લડત સફળ થશે એમ તમને લાગે છે?

જઃ એ જવાબ આપવાની વાત મનુષ્યની શક્તિની બહાર છે.

[પણ આ સવાલો તો એ માણસે થોડો વખત મેળવી લેવા પૂછ્યા. મૂળ સવાલ જેને માટે એ આવ્યો હતો તે હવે નીકળ્યો.]

સઃ જો ચોરીચોરા જેવું ફરી થાય તો તમે શું કરો?

જઃ હું એવી યોજના વિચારી રહ્યો છું કે જેથી સવિનય ભંગની લડત ઊપડ્યા પછી બહારના કશા ઠારણસર તે રોકવાની જરૂર જ ન પડે.

સઃ એનો કંઈ ખ્યાલ આપી શકશો?

જઃ ના; કાનૂન મારી આંખ આગળ હજી સંપૂર્ણ ચિત્ર તૈયાર નથી થયું.

સઃ ચોરીચોરા જેવું થાય એમ તમને લાગે છે ખરું?

જઃ ન થાય એની મનુષ્ય જેટલી સાવધાની રાખી શકે તેટલી રાખશું. થાય તો લડત ન રોકવી પડે એવી તજવીજ શોધી રહ્યો છું.

સઃ પણ તમને પાછળથી તમારી ભૂલ સમજાય તો?

જઃ ભૂલ સમજાય તો તેનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરતાં મને આવડે છે.

સઃ પણ તમે જો નુસખો શોધો છો તેવો ન જ જડે તો અને ચોરીચોરા જેવું થાય તો પણ સવિનય ભંગ ચાલુ રાખો?

જઃ જો એવો નુસખો ન જ જડે તો ચોરીચોરાના જેવા મંત્રોગોમાં લડત બંધ કરવી પડે. પણ નુસખો ન જડે એમ હું નથી માનતો.

લાહોર મહાસભા

[પૂ. મહાત્માજીએ લાહોરની 'મહાસભા' ઉપર અગ્રલેખ લખેલો જેમાંનો આપણા વિષયને લગતો ભાગ નીચે આપેલો છે.]

પૂર્ણ સ્વરાજ

મહાસભાના ઠરાવો પ્રમુખના ભાષણના પ્રવાહને અનુસરતા હતા. મુખ્ય ઠરાવ જ નોંધ્યો. કલકત્તાના ઠરાવના અક્ષર અને આત્માને અનુસરીને, અને તે પછી જે સંમેલો ઊભા થયા તેમને પરિણામે, ૩૧ મી ડિસેમ્બર ૧૯૨૬ની મધરાતે મહાસભાનું ધ્યેય 'હુમિનિયન સ્ટેટસ' મટીને સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય અથવા પૂર્ણ સ્વરાજ કરવામાં આવ્યું. મહાસભાના બંધારણની પહેલી કલમમાંના 'સ્વરાજ' શબ્દનો અર્થ હવે 'પૂર્ણ સ્વરાજ' થશે. અને એ ઠીક જ થયું. કલકત્તાનો ઠરાવ બાબુએ રાખીએ તોપણ 'હુમિનિયન સ્ટેટસ' શબ્દની વ્યાખ્યા જ આપણને હિન્દી પ્રધાન તરફથી એવી મળી રહી છે કે તે આપણું ધ્યેય હોય શકે જ નહિ. મિ. બેને એમ કહ્યું કે હિન્દુસ્તાન તો આજે પણ વ્યવહારમાં તો 'હુમિનિયન સ્ટેટસ' ભોગવે છે એટલે હદ વળી. વ્યવહારમાં 'હુમિનિયન સ્ટેટસ' ભોગવે છે એમ કહેવામાં મિ. બેનનો ભાવાર્થ એ હતો કે હિન્દુસ્તાનને મોટેમોટે રાજદ્વારી પ્રસંગે પોતાના એટલે બ્રિટિશ સરકારે પસંદ કરેલા પ્રતિનિધિઓ મોકલવાનો હક છે, જે આ હક ભોગવવામાં 'હુમિનિયન સ્ટેટસ' ભોગવવાપણું રહ્યું હોય તો ભગવાન હિન્દુસ્તાનને બચાવે ! મહાસભા એથી તદ્દન જુદી જ વસ્તુ ચાહે છે. મહાસભાનું 'હુમિનિયન સ્ટેટસ' એટલે સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય ઉપરાંત બ્રિટનની સાથે ઐચ્છિક સહિયારું—જેવું સહિયારું હિન્દુસ્તાન બીજા કોઈ પણ દેશ સાથે એકબીજાના કલ્યાણ માટે રાખી શકે. આ ઉપરાંત એક બીજું પણ

કારણ છે. ધણે ઠેકાણે એવી અફવા આજકાલ ચાલી રહી છે કે સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્યની વાત કરવી એ કાયદાવિરુદ્ધ છે, અને ‘કુમિનિયન સ્ટેટસ’ ને બદલે સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્યનું ધ્યેય ઠરાવનારો ઠરાવ થાય તો મહાસભાનો નાશ થયા વિના ન રહે. આ ધમકીથી તો મહાસભાનું પવિત્ર કર્તવ્ય થઈ પડ્યું કે તે પોતાના ધ્યેયમાં સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્યને સ્થાન દે. જે વસ્તુ મેળવવાનો દેશનો જન્મસિદ્ધ હક છે તે સ્પષ્ટ રીતે જાહેર કરતાં જો મહાસભા ડરી જાય તો પ્રજાનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાનો અધિકાર મહાસભા ગુમાવી બેસે. જો ‘સ્વરાજ’ શબ્દના તાત્પર્ય વિષે કશી શંકા જ હોય તો ‘પૂર્ણ સ્વરાજ’ લખવાથી તે દૂર થાય છે.

‘સત્ય અને અહિંસા’

આમ ધ્યેય તો નક્કી થયું. સાધનની વાત રહી. ચાલુ સાધન સત્ય અને અહિંસામાં ફેરફાર કરાવવાનો પ્રયત્ન થયો, પણ મહાસભાના બહુ મોટા ભાગે એ ફેરફાર ઉડાડી દીધો. વિષયવિચારણી સભામાં કેટલાક સભ્યો એવા હતા કે જેમણે જણાવ્યું હતું કે પૂર્ણ સ્વરાજ અહિંસા અને સત્યને રસ્તે ન મળી શકે. વાતાવરણમાં પણ હિંસા જ્યાંત્યાં દેખાતી હતી. પણ મને લાગે છે કે મહાસભામાં દર વર્ષે જનારા પ્રતિનિધિઓને તો ગયેલું સ્વાતંત્ર્ય પાછું મેળવવા સારું હિંદુસ્તાનને માટે તો એક જ સાધન અહિંસા છે એવી જાગૃત શ્રદ્ધા છે. જો કરોડો લોકોનો પ્રમાદ અને જડતા હઠાવવાં હોય, અને એકબીજાની સાથે ખૂનામરકી કરનારી કોમોને એકત્ર કરવી હોય તો તો અહિંસા અને સત્ય એ દેશને માટે અનિવાર્ય સાધન છે. જો કોઈ કામને બીજી કામ કે કોમોની ઉપર શિરજોરી ચલાવવી હોય તો તેને પરદેશી સત્તાની અવશ્ય જરૂર રહેશે. પણ મહાસભાએ તો બધી જ કોમોનું પ્રતિનિધિત્વ કરવું રહ્યું, અને એવો એનો દાવો પણ રહ્યો, એટલે તેને અહિંસક રહે જ છૂટકો છે. એટલે સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય મેળવતાં વર્ષ લાગે કે વર્ષો લાગે, તોપણ અહિંસા અને

સત્ય એ જ એના ટૂંકામાં ટૂંકા માર્ગ છે એવો મારો અભિપ્રાય છે. મહાસભાએ પોતાનું ધ્યેય પૂર્ણ સ્વરાજ બનાવ્યું તેથી ન્યાયયુક્ત હોય એવા કોઇ પણ પરદેશી હિતસંબંધને જોખમ નથી, અથવા સ્વતંત્ર હિંદુસ્તાનને લાગુ પડતાં ધારાધોરણોને ઇચ્છાપૂર્વક વશ વર્તીને દેશના મિત્ર તરીકે રહેનારા કોઇ પણ અંગ્રેજને ડરવાનું કારણ નથી.

આ વસ્તુ મહાસભાના એ ઠરાવોમાં જાહેર કરવામાં આવી— વાઇસરોયની સ્પેશ્યલને ઉડાડી દેવાના હેતુથી ફેડવામાં આવેલા ઑબને વખોડનારા ઠરાવમાં, અને રાજકીય પ્રશ્નનું શાંતિમય રીતે નિરાકરણ કરવાના વાઇસરોયના પ્રયત્નની કદર કરવાને અર્થે મળેલા ઠરાવમાં દાખલ કરેલા શબ્દોમાં. આ બંનેની ઉપર ગરમાગરમ ચર્ચા થઇ હતી, પણ મહાસભાએ બંને ઠરાવો પસાર કરીને પોતાના ધ્યેયને પાળ્યું છે અને જગતની ગણતરીમાં ભંડું સ્થાન લીધું છે. આથી ઉલટું જે ઑબને વખોડનારો ઠરાવ ઉડી ગયો હોત, અને જે રાજ્યનો આપણે નાશ ઇચ્છીએ છીએ તે રાજ્યના પ્રતિનિધિએ બળવેલા સારા કામની કદર કરવાના સામાન્ય વિવેકમાં પણ આપણે ચૂક્યા હોત, તો પ્રજાએ પોતાના ધ્યેયનો ઇનકાર કર્યો કહેવાત અને જગતમાં એની કિંમત કાઢીની થાત.

ધારાસભાઓનો બહિષ્કાર

રચનાત્મક કાર્યક્રમની સાથે મહાસભાએ ધારાસભાના બહિષ્કારનો કાર્યક્રમ જોડ્યો છે. મારા અભિપ્રાય પ્રમાણે આ આવશ્યક હતું, જેને પૂર્ણ સ્વરાજ લેવું છે તેને ધારાસભાઓમાં નહિ પણ લોકોમાં કામ કરીને તે લેવું રહ્યું. મહાસભાવાદીઓ ધારાસભામાંથી નીકળશે તેથી કરીને એકે જગ્યા ખાલી રહેવાની નથી એ કાંઇ બહિષ્કારની વિરુદ્ધમાં દલીલ ન કહેવાય. ધારાસભામાં માનનારા બધા ભલે ધારાસભામાં જાય. મહાસભાવાદીઓ ત્યાં જવાને બદલે ખીજી સારી પ્રવૃત્તિમાં પડે અને એ સંસ્થાઓને તેમના જવાને લીધે જે પ્રતિષ્ઠા મળી રહી છે તે પ્રતિષ્ઠા મળતી

બંધ થાય એટલે બસ છે. મારે માટે તો બહિષ્કારના પક્ષમાં પંડિત મોતીલાલજીનો અભિપ્રાય સ્પષ્ટ હતો એટલી જ વાત એ વિષેનો દરાવ લાવવાને માટે બસ હતી.

ને આ બહિષ્કારમાં અદાલતો અને સરકારી નિશાળો પણ જોડવામાં આવી હોત તો કાર્યક્રમ અતિશય મજબૂત થાત એ વિષે કશી શંકા નથી, પણ એને માટે વાતાવરણ નહોતું. મહાસભા સિદ્ધાન્તો ઘડનારી સંસ્થા નથી, પણ રાષ્ટ્રની આવશ્યકતા અને અભિલાષા જાણીને તે સફળ કરવાના યોગ્ય ઉપાયો અમુક સિદ્ધાન્તોને વશ રહીને યોજનારી સંસ્થા છે.

સ્થાનિક સંસ્થાઓનો સલાહ આથી નિરાળો છે. મૂળ દરાવમાં એનો ઉલ્લેખ હતો. પણ એના ઉપર તીવ્ર મતભેદ થયો એટલે એ ઉલ્લેખ છેવટના દરાવમાં રહે એવો આગ્રહ હું ન કરી શક્યો. પણ રમે કોઈ એમ સમજતું કે એથી આવી સંસ્થાઓમાં જવાની અને એમનો કબજો કરવાની મહાસભાવાદીઓની ફરજ થઈ પડે છે. ઊલટું ને એ સંસ્થાઓને લીધે ઉત્તમોત્તમ કાર્યકર્તાઓનું ધ્યાન વધારે મારા કામમાંથી વહેંચાઈ જતું હોય, અથવા એ તો સંસ્થાઓમાં જવાથી હમેશાં મારામારી અને વઢવાડ જ થયા કરતી હોય, તો એ સંસ્થાઓમાંથી નીકળવાની અથવા એમનાથી દોઢ ગાઉ દૂર રહેવાની દરેક મહાસભાવાદીની ફરજ થઈ પડે છે. ને તેમને એમ લાગે કે તેમના એ સંસ્થાઓમાં રહેવાથી અથવા જવાથી કોઈક સ્થાનિક હિત જ માત્ર નહિ પણ રાષ્ટ્રહિત-એટલે પૂર્ણ સ્વરાજ-સંધાય એમ છે એવી તેમને ખાતરી થાય તો જરૂર તેઓ એ સંસ્થાઓમાં ચાલુ રહે અથવા એમાં ચૂંટાવાનો પ્રયત્ન કરે.

સવિનય કાનૂનભંગ.

પણ મહાસભાનું ધ્યેય સફળ કરવાને માટે મોટામાં મોટું અને અમોઘ સાધન સવિનય કાનૂનભંગ અને કર ભરવાનો ઇનકાર છે. આ

શસ્ત્ર ઉપયોગમાં લેવાનો અવસર અને રીતિ નક્કી કરવાનું આમ તો મહાસમિતિ ઉપર જ નાંખવામાં આવ્યું છે, અને તે યોગ્ય છે; તોપણ હું જાણું છું કે એ કામ આખરે તો મુખ્યત્વે મારા ઉપર જ આવીને જિભું રહેવાનું છે. મારે કબૂલ કરવું જોઈએ કે એને માટે હું આજે વાતાવરણ નથી જોતો. ચોરીચોરા જેવું વિદ્ન આવે તોપણ સવિનય કાનૂનભંગની લડત અંધ ન કરવી પડે એવી તજવીજ કરનારી કાંઈકે શરત હું શોધી રહ્યો છું. એક દિવસ તો કયાંય અટક્યા વિના શિરસાટાના સોદા કર્યે જ છૂટકો છે. પણ ઘણા મહાસભાવાદીઓનો આજનો મિળજ જોતાં, આપણા અંતર્ગત કળિયાઓ જોતાં, કામી વૈમનસ્ય જોતાં એવી કાર્યસાધક અને નિર્દોષ શરત શોધવી આજે મુશ્કેલ લાગે છે. આજના સંજોગોમાં મહાસભાને નામે સવિનય કાનૂનભંગ કરવો એ અશક્ય થઈ પડે, અને મહાસભાની છાપ વિના તથા મહાસભાથી અલગ રહીને કદાચ વ્યક્તિગત સવિનય ભંગ કરવાની આવશ્યકતા પણ હોય. પણ આજે તો પીડો ચાક પર છે. હું તો માત્ર અધીરા દેશભક્તને એટલી ખાતરી આપું કે હું એક કામચલાઉ શરત શોધી કાઢવામાં મારી શક્તિ ખર્ચી રહ્યો છું. અહિંસક વાતાવરણ કેળવવામાં મદદ કરીને અને રચનાત્મક કાર્યક્રમને આગળ ધપાવીને એ દેશભક્ત મને મદદ કરી શકે છે. હું જાણું છું કે રચનાત્મક કાર્યક્રમ અને સવિનય કાનૂનભંગની વચ્ચે કશો સંબંધ નથી એમ ઘણા કહે છે. પણ જે માણસ અહિંસામાં માને છે તેને માટે રચનાત્મક કાર્યક્રમ અને સ્વરાજને અર્થે કરવાના સવિનય કાનૂનભંગ વચ્ચે રહેલો તાત્ત્વિક સંબંધ શોધવો મુશ્કેલ ન પડે. ‘સ્વરાજને અર્થે’ એ શબ્દો મેં ઇરાદાપૂર્વક વાપર્યા છે, અને વાચક એ બરોબર સમજે એમ હું ઇચ્છું. બારડોલીની જેમ ચોક્કસ સ્થાનિક પ્રશ્નના ઉકલને માટે સ્થાનિક સવિનય ભંગ કરવા સારું રચનાત્મક કાર્યક્રમ અનિવાર્ય ન હોય. અમુક ક્ષેત્રમાં એક સ્પષ્ટ ફરિયાદ છે અને લોકો તેને દૂર કરવાને ઇચ્છે છે એટલી વાત બસ હોય. પણ સ્વરાજ જેવી અમૂર્ત

વસ્તુને માટે અખિલભારતીય પાયા ઉપર હિલચાલ કરવાને સારુ લોકોને ખાસ તાલીમની જરૂર રહે છે. આવા કાર્યમાં લોકો અને નેતાઓ સહેજે નિકટ સંબંધમાં આવવાના, અને નેતાઓની ઉપર તેમને અખંડ વિશ્વાસ રાખવો પડવાનો. ચાલુ રચનાત્મક કાર્ય કરતાં ઉત્પન્ન થયેલો વિશ્વાસ અણીને સમયે કીમતી મૂડી થઇ પડે છે. એટલે હિંસક શસ્ત્રોથી લડનારી સેનાને માટે ડ્રીલ વગેરે તાલીમની જેવી જરૂર છે તેવી જરૂર અહિંસક સેનાને માટે રચનાત્મક કાર્યની છે. તાલીમ વિનાના લોકોમાં, તેમનો વિશ્વાસ પણ ન મેળવેલો હોય તેવા અપરિચિત નેતાઓ જઇને વ્યક્તિગત સવિનય ભંગ કરશે તો તેનો કશો ઉપયોગ નથી અને તેવામાં સામુદાયિક સવિનય ભંગ પણ અશક્ય થઇ પડવાનો છે. એટલે રચનાત્મક કાર્યક્રમની જેટલી પ્રગતિ, તેટલો સવિનય ભંગતો વધારે સંભવ છે. સંપૂર્ણ અહિંસામય વાતાવરણ અને સંપૂર્ણ સફળ થયેલો રચનાત્મક કાર્યક્રમ એ એ વસ્તુ હોય, તો થોડા મહિનાની અંદર સામુદાયિક સવિનય ભંગ સફળ કરવાની હું હામ ભીડું.

‘હાલના સંજોગોમાં’

આમ મુખ્ય ઠરાવ દેશનું ધ્યેય અને તેને સાધવાની રીતો સ્પષ્ટ રીતે રજૂ કરે છે, તો પણ ‘રાઉડ ટેબલ કોન્ફરન્સ’ માં કોઇ પણ સંજોગોમાં જવાનું ન જ થાય એવું એમાં નથી. એ તો માત્ર એટલું જ કહે છે, અને એ વાજબી જ છે, કે હાલના સંજોગોમાં મહાસભાના પ્રતિનિધિઓ ‘રાઉડ ટેબલ કોન્ફરન્સ’માં જાય તેમાં આપણને કશો લાભ નથી. ત્યારે એવા સંજોગો કયા છે કે જેમાં આવી પરિષદમાં મહાસભાના પ્રતિનિધિઓ જઇ શકે? એવો એક સંજોગ હું બતાવું. જો બ્રિટિશ સરકાર મહાસભાને પરિષદમાં જોડાવાનું નિમંત્રણ આપે, એટલે કે ગમે તે યોજનાની ચર્ચા કરવાને માટે

નહિ પણ પૂર્ણ સ્વરાજની યોજના ચર્ચવાને માટે ભરેલી પરિષદમાં સરકાર હિંદને નોતરે, અને એ પરિષદને અંગે ખીજી શરતોનું પણ પાલન કરે, તો હું માનું છું કે મહાસભાના નેતાઓ ખુશીથી એ નોતરું સ્વીકારે. અમુક સમયે પરિષદ થયા વિના કાંઈ થોડી જ રહેવાની છે ? એ સંનેગોમાં એ પરિષદ ભરાય-કાં તો બ્રિટનની મહેરબાની ^{અથવા} ~~અને~~ જગતના લોકમતના દબાણને પરિણામે બોલાવવામાં આવે (જેમ વાઇસરોયે સૂચવેલી પરિષદ બોલાવવામાં આવનારી હતી), અથવા તો આપણા પોતાના દબાણને પરિણામે બોલાવવામાં આવે (જે હું આશા રાખું છું કે આપણે પૂરતું બળ કેળવીએ તો થયા વિના ન રહે). એ સમય તુરત આવશે કે મોડા આવશે એ તો આ અમૂલ્ય વરસનો આપણે ઉપયોગ કરીએ છીએ કે દુરુપયોગ કરીએ છીએ એની ઉપર આધાર રાખશે.

કરજના બોજ

મુખ્ય ઠરાવથી ખીજે નંબરે આવે એવો મહત્વનો અને મુખ્ય ઠરાવના લગભગ ભાગ જેવો એક ઠરાવ આપણા કરજના બોજ વિષેનો હતો. આપણા દેશની નાણા સંબંધી સ્થિતિ જે કોઈ જાણે છે તેને માલૂમ છે કે આ સરકાર કેવી ઉડાઉ છે, અને પ્રજા કરજના કેવા ભયંકર બોજ તળે ચુરાઈ રહી છે. વળી દરેક જણ જાણે છે કે દેશના હિતને ઊંચે મૂકીને પરદેશીઓને કેવા કેવા વ્યાપારી લાભો આ દેશમાં આપવામાં આવેલા છે. આવા લાભો ‘જનમેલા હકો’ ના ભૂંડા નામના ઓકા તળે સ્વતંત્ર હિંદુસ્તાન સ્વીકારી લેશે એવી રખે કોઈ આશા રાખે. બધા જ ‘જનમેલા હકો’ નું રક્ષણ થશે એમ બનવાનું નથી. કોઈ જુગારખાનું અથવા વેસ્યાખાનું ચલાવનારને તે ચલાવવાનો ‘જનમેલા હક’ નથી જ, તેમ જ દેશની સંપત્તિ વેંડી નાંખી દેશને નિઃસત્ત્વ કરનાર સરકારને તેમ કરવાનો ‘જનમેલા હક’ કશો જ નથી. એટલે ગયામાં થયેલી ૧૯૨૨ની મહાસભાએ

કેટલાંક કરજોનો ઇનકાર કરનારો એક વ્યાપક ઠરાવ પસાર કર્યો હતો. આ વર્ષે થયેલા ઠરાવથી ગયાનો ઠરાવ ફરી પાછો તાજો કરવામાં આવ્યો, અને ઠરાવવામાં આવ્યું કે કોઈ પણ નિષ્પક્ષ અને સ્વતંત્ર પંચ જે જે કરજો અને વ્યાપારી લાભોને અન્યાયી અને અયોગ્ય ઠરાવે તે સ્વતંત્ર હિંદુસ્તાન કઞ્ઞૂલ ન કરશે. આવા વાજખી ઠરાવ સામે કશો વાંધો ન જ લઈ શકાય એવો મારો અભિપ્રાય છે. એ પ્રશ્નને વિષે અખાડા કરવા એ આકૃત વહોરવા જેવું છે.

કોમી પ્રશ્ન

કોમી ભેદના નિરાકરણનો સમાલ પણ એટલો જ મહત્ત્વનો છે. જો કે એ વિષેનો ઠરાવ શીખોને અર્થે કરવામાં આવ્યો તોપણ બીજી રીતે પણ એમાં રહેલા તત્ત્વની વ્યાખ્યા કરવાની જરૂર હતી. સ્વતંત્ર હિંદુસ્તાનમાં કોમી પ્રતિનિધિત્વનું તત્ત્વ હોઈ જ ન શકે, અને છતાં નાની કોમોને દબાવીને સ્વતંત્ર હિંદુસ્તાનને રાજ ન કરવું હોય તો સઘળી કોમોને તેણે સંતોષવી રહી. પણ મહાસભાએ હવે એકરાષ્ટ્રની ભાવના કેળવવાની જરૂર છે, અને કોમી પ્રશ્ન જેવી મહત્ત્વની બાબતમાં કેવળ આંખમાં ધૂળ નાંખવા જેવું કે ટૂંકા લાલની દષ્ટિએ કશું કરવાનું નથી. મહાસભામાં આપણે બીજી કોમની અવગણના કરનારા હિંદુ, મુસલમાન, શીખ, પારસી, ખ્રિસ્તી, યહૂદી થતા મટી જવું જોઈશે. આપણે સૌ પોતપોતાના ધર્મને અડગ રીતે વળગી રહેતાં છતાં મહાસભામાં તો આપણે તમામ પ્રશ્નોનું નિરાકરણ હિંદી, હિંદી અને હિંદી તરીકે જ કરશું. એક સારા હિંદુ કે સારા મુસલમાનનું હિંદુત્વ કે મુસલમાનપણું તેના દેશભક્ત બનવાથી ઓછું થવું ન જોઈએ, વધવું જોઈએ, દેશના સાચા હિત અને ધર્મના હિતની વચ્ચે કશો વિરોધ જ નથી સંભવતો. જ્યાં એવો વિરોધ દેખાય ત્યાં તે ધર્મ અથવા નીતિમાં કંઈક ખામી હોવાનો સંભવ છે. સાચો ધર્મ એટલે સદ્વિચાર અને સદાચાર. સાચી દેશભક્તિ એટલે પણ સદ્વિચાર અને સદાચાર. આવી બે સમાન વસ્તુની વચ્ચે

તુલના કરવી એ ભૂલ છે. પણ જો મહાસભાને કોમી દષ્ટિએ પ્રતિનિધિત્વના પ્રશ્નનો ફૂડ્યો કરવો પડે, તો તો લાહોરમાં થયેલા ઠરાવથી તે તે પક્ષને સંતોષ ન આપે એવું નિરાકરણ ન થાય એમ ઠરાવવામાં આવ્યું છે. પણ મહાસભાને આ પ્રશ્નનું કોમી નિરાકરણ કરવાનો વારો ન આવે એ ખાતર હવે એમાં મુસલમાનો, શીખો અને બીજી કોમોએ હિંદને એક અખંડ રાષ્ટ્ર માનીને મહાસભામાં મોટી સંખ્યામાં જોડાવું જોઈએ. મહાસભા કોઈ કોમી સંસ્થા બની જાય તેના કરતાં મુસલમાન, શીખ, પારસી ખ્રિસ્તી કે યહૂદીઓના હાથમાં એ જાય એ મને પોસાય એમ છે. જેનામાં સેવાની ભાવના હોય તે મહાસભાનો કબજો લઈ શકે એમ છે. એમાં દાખલ થવાની શરત લોકશાસનના અતિઉદાર તત્ત્વ ઉપર રચાયેલી છે. એની સેવા કરનાર દરેકને માટે એના દરવાજા ખુલા છે. એટલે એમાં સૌ જોડાય, અને ગરીબમાં ગરીબ, નબળામાં નબળા અને દલિતમાં દલિત લોકોને માટે પૂર્ણ સ્વરાજ મેળવવાને સારુ એને એક મહાસાધન બનાવે.

રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ સમાહનાં બે ભાષણો

[ગાંધીજીએ રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ લેતા વિદ્યાર્થીઓ અને એવા શિક્ષણની સંસ્થાના સંચાલકોને ઉદ્દેશીને બે ત્રણ ભાષણો આપ્યાં હતાં, જેમાંનાં બે અહીં આપવામાં આવે છે. પહેલું ભાષણ પદવીદાનસમારંભના પ્રસંગે હતું, પદવીદાનસમારંભ વિષે એટલું જ જણાવવું આવશ્યક છે કે ઉદ્યોગ અને અક્ષરજ્ઞાનના સંમિશ્રણનો પ્રયોગ ઠીકઠીક સફળ થયો છે. અને આ નવા અભ્યાસક્રમ છતાં વિદ્યાર્થીને અંગે ચાલતા કુમારમંદિરની પ્રગતિ સરસ થઈ રહી છે એમ મહામાત્રનું નિવેદન બતાવી આપવું હતું. બીજો પ્રસંગ કાકા સાહેબ કાલેલકરે બોલાવેલી રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ પરિષદ. બંને પ્રસંગનાં ભાષણ ‘પૂર્ણ સ્વરાજ’ ના દેશના કાર્યક્રમને અંગે હોઈ બહુ મહત્વનાં હતાં. બંનેનો વિસ્તૃત સાર અહીં આપવામાં આવે છે.]

“ લાહોરમાં પૂર્ણ સ્વરાજનો ઠરાવ કરાવવામાં મેં ભાગ લીધો અને તે ઠરાવમાં સવિનય ભંગની પણ શરત નાંખી એનો અમારે શો અર્થ કરવો એમ તમે પૂછો તો નવાઈ નહિ. મેં અનેકવાર અહીં કહ્યું છે કે વિદ્યાર્થીમાં આપણને સંખ્યાની નહિ પણ શક્તિની જરૂર છે. જે થોડા માણસ પણ પોતાને સોપેલું કાર્ય કરી આપે તો તેમની શક્તિથી ધારેલું કામ સિદ્ધ થઈ શકે. એ જ પ્રકારના વિશ્વાસે સવિનય કાનૂનભંગનો અને પૂર્ણ સ્વરાજનો ઠરાવ રજૂ કરવાની મારી હિંમત ચાલી.

કલકત્તાના ઠરાવમાં ‘કુમિનિયન સ્ટેટસ’ મેળવવાની પ્રતિજ્ઞા હતી. જે એ પ્રતિજ્ઞા સાચી હતી તો ૧૯૨૯ની આખરે ‘કુમિનિયન

સ્ટેટસ ' ન મળે એટલે, ગમે તેટલું દુઃખ અને નિંદા વેડીને પણ લાહોરનો ઠરાવ કરવાનો આપણો ધર્મ થઇ પડ્યો હતો. અત્યારે જ્યારે ' હુમિનિયન સ્ટેટસ ' ને ' સ્વાતંત્ર્ય 'ની સામે મૂકવામાં આવે છે, ત્યારે મારા જેવો ' હુમિનિયન સ્ટેટસ 'નો પક્ષપાતી પણ ' સ્વાતંત્ર્ય 'ની જ વાત કરે. અર્લ રસેલના એક વાક્યે આપણને એતવી મૂક્યા છે. એમણે જ્યારે કહ્યું કે ' હુમિનિયન સ્ટેટસ ' એટલે એક પ્રકારનું ' સ્વાતંત્ર્ય 'જ છે અને તે મળતાં તો હિંદુસ્તાનને ખુબ વખત લાગશે, ત્યારે આપણે સાનમાં સમજવું નોંધ્યે કે લૉર્ડ અર્વિન અને વેન્નૂડ ખેન જે ' હુમિનિયન સ્ટેટસ ' ની વાત કરે છે તે બહારનાં સંસ્થાનો જે ભોગવે છે તેના કરતાં જુદું જ છે. કેનેડા, ઑસ્ટ્રેલિયા, ન્યૂઝીલૅન્ડમાં જે ' હુમિનિયન સ્ટેટસ ' છે તે તો સાવ સ્વતંત્રતાનો જ સંબંધ છે; જ્યાં સુધી સલ્તનતની સાથે રહેવામાં એ લોકો લાભ જુએ ત્યાં સુધી તેઓ સાથે રહે, ન લાભ જુએ તો તે તોડી નાંખે. મેં જ્યારે જ્યારે ' હુમિનિયન સ્ટેટસ ' ની વાત કરી ત્યારે તેનો આ જ અર્થ કર્યો હતો, બીજા એથી ઓછા ' હુમિનિયન સ્ટેટસ ' ની મારા મનમાં કલ્પના જ નહોતી. પણ આજે જ્યારે આપણે લેવાના ' હુમિનિયન સ્ટેટસ ' નો અર્થ ઇંગ્લાંડના જ પ્રધાનો કહે છે કે અતિરાય સંકુચિત છે ત્યારે તો એ વાત થઇ કે આજ સુધી લોખંડની બેડી પહેરતા હતા, હવે સોનાની અથવા હીરાની બેડી પહેરજો. એની આપણને શી કિંમત હોઇ શકે ? પણ દુર્ભાગ્યે પૂર્ણ સ્વરાજની વાત જ આપણને ડરાવે છે, આપણને એ વાત જ મૂર્ખાઇ ભરેલી લાગે છે, અને આપણામાંના કેટલાક ભયભીત થઇને કહી રહ્યા છે કે બ્રિટનની સાથે સંબંધ તૂટશે તો હિંદુસ્તાનમાં કાપાકાપી થશે, અંધાધૂંધી થશે. વારુ ત્યારે, અહિંસાનો સંપૂર્ણ ઉપાસક, અહિંસામાં સંપૂર્ણ માનનારો હું હમેશાં રહ્યો છું છતાં મારે ફરી એકવાર સંભળાવવું રહ્યું કે ને અંધાધૂંધી અને કાપાકાપીના સાક્ષી થવાની અને શુલામીના સાક્ષી રહેવાની વચ્ચે મારે પસંદગી

કરવાની હોય, તો હું કહું કે હું ભલે અંધાધૂંધાનો અને કાપાકાપીનો સાક્ષી થાઉં, ભલે હિંદુ મુસલમાન એકબીજાનાં ગળાં કાપીને લોહીની નદી વહેવરાવે તોના હું સાક્ષી થાઉં, પણ સોનાની બેડીવાળી ગુલામીનો હું સાક્ષી રહેવાનું પસંદ ન કરું. સોનાની બેડી પહેરીને સ્વતંત્રતા કદી મળવાની જ નથી. લોખંડની બેડી તો હમેશાં કડકા કરે એટલે તેને કાઢી નાંખવાનું મન થાય, પણ સોનાની કે હીરાની હોય તો તે કંઈ નહિ અને એ કદી આપણે કાઢવા જ ન પામીએ, એટલે જો આપણે બેડી પહેરવાને જ સરળચેલા હોઈએ તો તો હું ઇશ્વરને કહું કે ભગવાન એ બેડી લોખંડની જ રાખજો કે જોથી હમેશાં હું પ્રાર્થના કર્યા કરીશ કે કોક દિવસ તો એ બેડી નીકળે.

એટલે આપણે ઠરાવ કર્યો છે એ શુભ જ થયું છે. અહીં આવેલો બધો સમાજ પૂર્ણ સ્વરાજવાદી છે એમ હું માની લઉં છું. બીજા ભલે અફધાનોના હુમલાની વાત કરીને ભડકે. હું તો કહું કે અફધાનિસ્તાન ભલે કાલને બદલે આજે જ છાપો મારે; એકવાર આ સલ્તનતની ગુલામી નીકળી જાય તો ભલે અફધાનનો હુમલો થતો, તેને આપણે પહોંચી વળશું. પણ હું તો અહિંસામાં માનનારો રહ્યો, અને સવિનય કાનૂનભંગ કરીને આપણે લોહીની નદી ચલાવ્યા વિના સ્વતંત્રતા સાધી શકીએ અને બીજે ક્યાંય ન ચાલેલું એવું સ્વરાજ્ય આપણે ચલાવી શકીએ એવો મને વિશ્વાસ છે. આ ભલે નાને મોઢે મોટી વાત લાગે, પણ જો આપણે સત્યને અને શાંતિને રસ્તે સ્વરાજ્ય મેળવી શકીશું એવી તમારી સૌની શ્રદ્ધા હોય તો બધું શુભ જ છે. આ વસ્તુ દૂર નથી. આ જ વર્ષે એ સ્થિતિ આપણે લાવી શકવી જોઈએ. જવાહરલાલના જેવા જીવાન આપણને પ્રમુખ તરીકે ફરીફરીને નથી મળવાના. હિંદુસ્તાનમાં જીવાનોની ખોટ નથી, પણ જવાહરલાલની તોલે આવે એવો જીવાન હું જાણતો નથી એટલો મારો એમના ઉપર પ્રેમ અથવા મોહ છે એમ કહો.

પણ એ પ્રેમ કે મોહ એમની શક્તિના અનુભવ ઉપર રચાયેલો છે, અને તેથી જ હું કહું છું કે એમના હાથમાં લગામ છે ત્યારે આપણે ધારેલી વસ્તુ મેળવી લઇએ તો કેવું સારું ! પણ આપણે કાંઈક કરી શકીશું એ તો ત્યારે જ થાય જ્યારે મને તમારો પૂરેપૂરો કાળો મળી શકે. સ્વરાજની જે લડત ચાલે તેને મોખરે તમે હશે એવી હું આશા રાખું. તમારો અહીંનો નવ વર્ષનો અનુભવ ફળ્યો હોય, તમારા આચાર્યો વિષેનાં તમારાં આદર અને પ્રીતિ સાચાં હોય તો તે ખતાવી આપવાનો, તમારામાં જે ઝવેરાત હોય તે ખતાવવાનો સમય આવી રહ્યો છે.

પણ હવે જે કામ આવવાનું છે તે બહુ સખત આવવાનું છે. એ કામ જેલમાં જવાનું નથી. જેલમાં જવાનું તો બહુ સહેલું છે; અને આપણા કરતાં ખૂની, ચોર, લૂંટારાને માટે વધારે સહેલું છે, કારણ તેમને જેલમાં રહેતાં આવડે છે. પણ એ લોકો ત્યાં પંદર પંદર વરસ રહી પોતાનું ઘર કરી મૂકે છે તેથી તેઓ દેશની સેવા કરે છે એમ નથી. એટલે કેવળ જેલમાં જવામાં દેશની કર્શી સેવા નથી રહેલી. પણ તમારી પાસે તો જેલમાં જવાની, ફાંસીએ ચડવાની લાયકાત માગું છું. એ લાયકાત અત્યંત શુદ્ધિથી મળી શકે. ૧૯૨૧ માં આપણે આત્મશુદ્ધિની પ્રતિજ્ઞા કરેલી. આજે તમારી પાસે વધારે આત્મશુદ્ધિની આશા રાખું છું. આજે દેશમાં—વાતાવરણમાં—જ્યાં ત્યાં હિંસા છે, પણ એવી હિંસામાં બળી મરવાની તમારી શક્તિ હોવી જોઈશે. તમે જે સત્ય અને અહિંસા તમારામાં મૂર્તિમંત થવા દેવા માગતા હો તો મારે પકડાવાનું હોય તો મારા પકડાયા પછી જે દેશમાં મારામારી અને કાપાકાપી ચાલે તો તમે ઘરમાં ભરાઈ રહેશો, અથવા તો સળગાવનારાને જામગીરી સળગાવી આપશો, કે કાપાકાપી કે લૂંટમાં ભળશો, એમ હું સાંભળવા ન ઇચ્છું. એવી વાત મારે કાને આવે એ મને મરવા જેવું થઈ પડશે. જેલમાં

જવાના કરતાં વધારે કઠણ વાત તો એ છે કે તમે પૂર્ણ સ્વરાન્યના સાચા સિપાહી બનશો તે વેળા તમે ન ધરમાં બેઠા હશો, ન હિંસામાં ભળશો ધરમાં બેઠા રહેશો તો તમે નામદર્ ગણાશો અને હિંસામાં ભળશો. તો તમારી નામોશી થવાની છે. આસપાસ ચાલી રહેલી જવાળામાં બળીને ભસ્મ થઈને જ તે હોલવવાનું આપણું કામ થઈ પડવાનું છે. તમારી અહિંસાની પ્રતિજ્ઞા એવી છે, તમારી સાખ એવી થઈ પડી છે કે ગુજરાતમાં હિંસાવાદી પણ તમારી પાસે હું કહું છું તે જ આશા રાખશે. વ્યભિચારી માણસ પણ સંન્યાસી પાસે સંયમ અને સંન્યાસની આશા રાખે છે. તેમ જ હિંસાવાદી તમે સત્ય અને અહિંસાનો માર્ગ છોડશો તો તમારી નિંદા કરશે. કોઈ વેશ્યા પણ સારા માણસના સંગમાં આવશે તો તેને વ્યભિચાર કરતાં ચેતવશે. પણ ધારો કે આપણા હિંસાવાદીઓ આવાઓના કરતાં ખરાબ હોય અને તમને હિંસામાં ભેળવશે અથવા ભળવા દેશે, તોપણ છેવટે તો તે તમારી નિંદા જ કરશે.

એટલે જેલને માટે તમે ભલે તૈયાર રહેજો, પણ જે દિવસે હિંદુસ્તાનમાં સવિનય કાનૂનભંગનો સમય આવશે તે દિવસે તમને જેલમાં કોઈ નહિ લઈ જાય, પણ બળતું હોલવવામાં તમારી આશા રાખશે; એ તો તમે તેમાં હોમાઈ જઈને જ કરી શકશો. બીજી રીતે ન કરી શકો. જે તમે તેમાં ન હોમાઈ જઈ શકો તો અસ્વિત માનજો કે તમે જેલમાં જવાને પણ કદી લાયક નહોતા, એટલે તમારા મનની અંદર છૂપીછૂપી પણ ક્યાંય હિંસા પડેલી હોય તો તે કાઢી નાંખજો અને રચનાત્મક કાર્યક્રમમાં મસ્ત રહેજો.

સવિનય કાનૂનભંગ કેવા પ્રકારનો થશે તેની મને ખબર નથી, પણ કંઈક ને કંઈક તો ક્યે જ ઘટકો છે. હું તો રાતદિન એ વસ્તુનું રટણ કરી રહ્યો છું, કારણ એ સવિનય ભંગ કેવા હશે તે શોધી કાઢવાની

જવાબદારી મુખ્યત્વે મારી જ હશે, સત્ય અને અહિંસાને આંચ ન આવે અને સવિનય ભંગ થઈ શકે એ કોયડો હું જ ઉકેલી શકું.

આ બધું તમને ખોટો ઉત્સાહ આપવા સારું નહિ પણ જાગૃત કરવા સારું કહું છું. એ બરોબર સમજશો તો મારાં વચન તમારા હૃદયમાં ઊતરી જશે. આવતી જ કાલે કંઈક થઈ જશે એમ ન માનશો, જો કે સત્ય અને અહિંસાને રસ્તે સવિનય ભંગ કરવાને હું અધીરો થઈ રહ્યો છું પણ જો સત્ય અને અહિંસાનો ત્યાગ કર્યા વિના સવિનય ભંગ ન થઈ શકતો હોય તો સેંકડો વર્ષ રાહ જોવા જેટલી ધીરજ પણ મારામાં છે. એ ધીરજ અને અધીરાઈ બંને મારી અહિંસામાંથી જન્મેલાં છે-અધીરાઈ એટલા માટે કે અહિંસા આપણામાં પૂરેપૂરી હોય તો સ્વરાજ કાલે કેમ ન મળે ? ધીરજ એટલા માટે કે અહિંસા ન હોય તો સ્વરાજ શી રીતે મળે ? બંને વાતનો સાર એ છે કે જગતના બીજા ભાગને માટે ગમે તેમ હોય પણ હિંદુસ્તાનને માટે તો અહિંસાનો માર્ગ જ ટૂંકામાં ટૂંકો છે. આ માર્ગે પૂર્ણ સ્વરાજ્ય મેળવવામાં તમે સાક્ષી થાઓ, સહાયક થાઓ એવી મારી બધા પાસે વિનંતિ છે. ”

રાષ્ટ્રીય શિક્ષણવાદીઓનું કર્તવ્ય.

[નીચેનું ભાષણ રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ પરિષદને અંગે હતું. તેમાં રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ લેતા તમામ વિદ્યાર્થીઓ અને સંચાલકોનું, ઉપરના ભાષણમાં ચર્ચેનું સવિનય ભંગને અંગેનું કર્તવ્ય નહિ પણ, દેશમાં કરવાના કાર્યને અંગેનું કર્તવ્ય ગાંધીજીએ સ્પષ્ટ કરી બતાવ્યું. ઉપરનું ભાષણ ખાસ વિદ્યાર્થીના વિદ્યાર્થીઓ અને વિદ્યાર્થીની પાસે અગાઉ પ્રેરણા મેળવી ગયેલા સૌ કોઈને ઉદ્દેશીને હતું. અમદાવાદ જ્યાં ૧૯૧૯ માં ગાંધીજી પકડાયા પછી ખૂનામરકી થયેલી અને ફેટલાય નિર્દોષ અને સામાન્ય રીતે અહિંસક માણસો એ ગાંડપણમાં તણાયેલા ત્યાં એ ભાષણનું ઐચિત્ય સવિશેષ જણાતું હતું. શિક્ષણ પરિષદનું

લાખણ હિંદીમાં હતું, અને આખા દેશમાંથી આવેલા રાષ્ટ્રીય શિક્ષણવાદીઓને ઉદ્દેશીને હતું. આ રહ્યો તેનો સાર :]

“ રાષ્ટ્રીય વિદ્યાપીઠની કલ્પના જ અસહકારને અંગે થઈ; અને મેં અમદાવાદમાં તે વેળા કહ્યું હતું તેમ વિદ્યાપીઠનું કર્તવ્ય સ્વરાજ મેળવવાનું છે, એટલે રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ લેતા વિદ્યાર્થીઓએ અને એવી સંસ્થાના શિક્ષકોએ સ્વરાજ મેળવવા દેશે જે કરવાનું છે તે કરવું જોઈએ, અને જે શક્તિ કેળવવી જોઈએ તે કેળવવી જોઈએ જેથી કરીને સ્વરાજ્યજ્ઞનો આરંભ થાય ત્યારે તેઓ તેમાં હોમાઈ ભરમ થઈ જાય.

સ્વરાજની લડત આત્મશુદ્ધિની છે, અને એ મેળવવા માટે સૌએ આત્મશુદ્ધ થવું જોઈએ. કેટલાકનો એવો ખ્યાલ છે કે રાજપ્રકરણની સાથે નીતિને કશો સંબંધ નથી. આપણા નેતાઓની નીતિ કેવી છે એનો કાણુ વિચાર કરે છે? યુરોપઅમેરિકામાં પ્રજાતંત્રો ચાલે છે તે એવા જ ખ્યાલ ઉપર ચાલે છે. ગંદું જીવન ગાળનારા પણ અતિશય શુદ્ધિમાન હોય છે તેમનું કામ ચાલે છે. વિભાગતની આમની સલાનો ઇતિહાસ જોશું તો તેના નેતાઓના વ્યવહારમાં ઘણી ગંદકી ભરેલી જણાશે. આપણે પણ અસહકાર પહેલાં એ જ રીતે આપણે રાજપ્રકરણ ચલાવતા હતા. મહાસલાના પ્રતિનિધિઓ કે નેતાઓની નીતિની આપણે ખબર નહોતા રાખતા. પણ ૧૯૨૦ થી આપણે નિશ્ચય કર્યો કે મહાસલાના પ્રતિનિધિમાં નીતિની અમુક લાયકાત હોવી જોઈએ. આ વસ્તુનો વિરોધ હવે જાહેર રીતે કોઈ જ નથી કરતું, જો કે દિલમાં ઘણા એમ માને છે કે રાજપ્રકરણની સાથે નીતિનો સંબંધ નથી. આ જ કારણથી આપણી ગતિ મંદ ચાલે છે, રોકાઈ જાય છે. ૧૯૨૦ ની પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કર્યું હોત તો સ્વરાજ મેળવવામાં આપણને નવ વર્ષ ન લાગત જે સ્વરાજ આપણી સભ્યતાને સ્વચ્છ અને સ્થાયી કરવાને માટે ન હોય તો નકામું છે. આપણી સભ્યતાનો અર્થ એ કે નીતિને વ્યવહારમાત્રમાં ધર્મ, રાજ્ય, સમાજ, તમામ વ્યવહારમાં સર્વોપરી સ્થાન આપવામાં આવે.

અને વિદ્યાપીઠોમાં તો આપણે સમ્યક્તા શીખવાનું કામ લીધું છે એટલે સ્વરાજ્યસમાં સૌથી મોટું બલિદાન વિદ્યાપીઠોનું હોય. સવિનય કાનૂનભંગમાં રાષ્ટ્રીય વિદ્યાલયોનો સૌથી મોટો હિસ્સો હશે. તમારી પાસે બીજી એક પણ વસ્તુ આના કરતાં પ્રાધાન્ય નથી લઈ શકતી.

મહાસભાએ ઠરાવ્યું છે કે સત્ય અને અહિંસા વિના સ્વરાજ ન લઈ શકાય. વિદ્યાપીઠના વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકો એ વસ્તુને સવિશેષ સમજે છે અને માને છે એમ હું ધન્ય છું. તેઓ અને વસ્તુઓને કેવળ પ્રયોગરૂપે જ માને તો મારે ક્યાં જવું? પણ જો તમે માનો કે સત્ય અને અહિંસા અને આવશ્યક છે તો તો એ અને વસ્તુ વિષે મારે દલીલ પણ કરવાની ન રહે, અમુક માણસ વિદ્યાપીઠનો વિદ્યાર્થી છે અથવા શિક્ષક છે એટલી જ વાત તેના સત્યવાદી અને અહિંસક હોવાનું પ્રમાણપત્ર હોવી જોઈએ. એટલે આ પરિપદનું અને સૌ વિદ્યાર્થીઓનું પહેલું કર્તવ્ય એ છે કે સૌએ અંતઃધ્યાન થઈને વિચારી લેવું જોઈએ કે અસાધ્યસુધીનાં કર્મ એ બંને વસ્તુને ધ્યેય રાખીને કર્યા છે, કે બીજી રીતે કર્યા છે. જો એ બે વસ્તુને ‘ પોલિસી ’ (ક્ષણિક સાધનરૂપે) માનીને કાર્યો કર્યા હશે તો કેાક દિવસ બીજાં સાધનોનો પણ પ્રયોગ કરી લેવાને તૈયાર થશો. જેમ અલીભાઈએ અહિંસાને તત્કાળ પૂરતાં સાધન તરીકે માનતા હતા, અને કહેતા હતા કે એ વસ્તુને અમે ધર્મ તરીકે નથી સ્વીકારતા. આવા માણસો ઘણા છે અને તે ઉપયોગી છે, પણ વિદ્યાપીઠને માટે એ વૃત્તિ બસ ન થાય. વિદ્યાપીઠના વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોનો નિશ્ચય થઈ જવો જોઈએ કે આ વસ્તુ આપણો ધર્મ છે. પણ હિંદુસ્તાનમાં બધા જ અહિંસાને ‘ પોલિસી ’ તરીકે માનનારા હોય અને માત્ર હું જ એને ધર્મ માનવાવાળો રહું તો આપણું કામ બહુ ધીમું ચાલે, એટલે આપણે આપણાં અંતરને પૂછીએ અને આપણને જવાબ મળે કે સ્વરાજને માટે આપણે કદી હિંસાનો અને અસત્યનો વિચાર સરખો ચે કરવાના નથી તો પછી બધું કુશળ છે.

રચનાત્મક કાર્ય પણ સત્ય અને અહિંસાના ધ્યાનમાંથી નીકળ્યું છે. એનું એકએક અંગ લઈને વિચારીએ. હિંદુઓને મુસલમાનો વિષે અને મુસલમાનોને હિંદુઓ વિષે દિલમાં અહિંસા હોય તો જ એ ઐક્ય શક્ય છે. લાહોરની મહાસભામાં કામી પ્રશ્નના નિરાકરણનો જે ઠરાવ લખવામાં આવ્યો તે આ જ દૃષ્ટિથી થયો હતો. શીખો કહેતા હતા કે અમને ન્યાય મળે એટલે બસ છે. થયેલો ઠરાવ શીખો પૂરતો નથી, પણ આખા દેશને માટે કરવામાં આવ્યો છે.

અસ્પૃશ્યતાની વાત લો. કોઈ સ્પર્શની વાત કરે છે, કોઈ પાણી પીવાની સગવડની અને કોઈ શાળામંદિરની વાત કરે છે. તમારી સ્થિતિ તો એવી હોવી જોઈએ કે તમારી આંખમાં ઉભરાતો પ્રેમ જોઈને જ એ લોકોને થઈ જાય કે આ તો આપણો માણસ છે તો તમે એની પાસે પણ રચનાત્મક કાર્યમાં પૂરો હિસ્સો લઈ શકશો.

દારૂનિષેધની વાતમાં પણ આ જ સિદ્ધાન્ત લાગુ પાડી શકાય. રહી એક ખાદીની વાત. પણ એની અહીં વાત કરવાની પણ જરૂર છે ખરી? કાંતવાનું અને ખાદીનું કાર્ય એવું છે કે માણસે પોતે કરેલા કામની રોજનિશી રાખે તો સીધા હીસાબ કરી શકે છે કે દેશના ધનમાં એણે કેટલો વધારો કર્યો. જો એ વૃત્તિથી આપણે કામ કર્યું હોત તો આપણે આજ સુધીમાં કેટલીયે પ્રગતિ કરી હોત.

ગયા વર્ષમાં થયેલા થોડાઘણા કામથી પણ આપણે કેટલી અસર પાડી શક્યા છીએ તે વિદેશી વસ્ત્રઅલિપ્તકાર સમિતિએ બતાવ્યું છે. મારે હિસાબે તો ચત્કિંચિત જ અસર છે, પણ આપણો સૌનો એ વસ્તુમાં અખંડ વિશ્વાસ હોત તો થઈ તેના કરતાં કેટલી વધારે અસર થઈ હોત? આજે સાચા અને કાર્યદક્ષ કાર્યકર્તાની જરૂર છે. પણ આજના રાષ્ટ્રીય વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોમાં પણ કાર્ય કરવાની શક્તિ અને ઇચ્છા વિનાના મેં ઘણા જોયા છે. આપણામાંથી ઉદ્ધમ જ અલોપ થઈ ગયો છે. આનાં કારણો ચર્ચામાં અપ્રસ્તુત છે, પણ આપણે એ અવિશ્વાસને કાઢવાનો છે એટલું સમજીએ એટલે બસ છે.

આપણે કેટલું કરવું એ બતાવ્યું. હવે આપણે શું ન કરવું એની વાત કરું. અક્ષરજ્ઞાન, સાહિત્યવિકાસ, અંગ્રેજી જ્ઞાન એ બધી વસ્તુનો ત્યાગ આવશ્યક જણાય તો, સ્વરાજને અંગે એનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. બધાં રાષ્ટ્રીય વિદ્યાલયો મહાસભાના કાર્યક્રમનાં કારખાનાં બની જવાં જોઈએ. હિંદુસ્તાનમાં કરોડો બાળક એવાં પડ્યાં છે કે જેમને શિક્ષણનું નામ નથી મળતું, અંગ્રેજી શિક્ષણની તો વાત જ ક્યાં કરવી ? ત્યારે આપણે શા માટે સ્વરાજ ન મળે ત્યાં સુધી એ વસ્તુનો ત્યાગ ન કરીએ ?

કાર્યવાહક સમિતિનો ઠરાવ છે કે મહાસભાના સભ્ય બનાવવા જોઈએ, સ્વયંસેવક બનાવવા જોઈએ. એ કામને માટે બીજી જુદી સંસ્થા શા સારું જોઈએ ? આપણે સૌ કેમ સભ્ય અને સ્વયંસેવક બનીને બીજાને બનાવવા ન મંડી જઈએ ? ગયા મહાયુદ્ધમાં યુરોપના વિદ્યાર્થીઓએ કેટકેટલું સ્વાર્પણ કર્યું હતું. આપણે એટલું કરવા તૈયાર છીએ ? આપણને સ્વતંત્રતા નથી મળી ત્યાં સુધી શ્વાસ લેવાનો પણ અધિકાર નથી એમ માનીએ તો આખા કાર્યક્રમનું અહર્નિશ આપણે રટણ કરીએ અને અમલ કરીએ અને કરાવીએ.

છેવટે એક વાત. આપણું કર્તવ્ય શું છે તે એક શબ્દમાં કહું ? મરવાને તૈયાર થઈ જાઓ. શુદ્ધનું જ બલિદાન સ્વીકારાય છે. જેમ શુદ્ધિ મેળવવી તેમ મૃત્યુનો ભય છોડવો. એક સાહેબ કહે છે : “ ગાંધી ભલે કહે કે અંગ્રેજો હિંદુસ્તાનમાંથી ચાલ્યા જાય તો કશું નુકસાન નથી થવાનું, પણ સાચી વાત તો એ છે કે અંગ્રેજો ચાલ્યા જાય તો ધનિકને ત્યાં પૈસો ન રહે અને કુમારિકા સ્વચ્છ ન રહે. ” એ માણસના મનમાં આપણે વિષે કેટલી ધૂણા રહેલી છે એની આ ઉપરથી ખબર પડશે. પણ એ માણસ કેમ ન બોલે ? આપણે આજે એટલા ભયભીત છીએ કે આપણી મિલકત અને આપણી બાળાઓના શિયળની રક્ષાને માટે આપણે રજપૂત અને પઠાણોનો આશરો શોધીએ છીએ. આપણને મૃત્યુનો ડર ન હોય

તો આવી સ્થિતિમાંથી આપણે તુરત બચી જઈએ. વિદ્યાર્થીઓમાં લગ્નની કુમારિકાને કહું છું કે તું સચેત થઈ જા, તારામાં એટલી વીરતા આણુ કે તને સ્પર્શ સરખો કરવાની કોઈ દુષ્ટની મનસ ન રહે. ભય તમારામાંથી એટલે અંશે નીકળી જાયો કે સ્વરાજ્યયુદ્ધનો ઇતિહાસ લખાશે ત્યારે તેમાં લખાય કે રાષ્ટ્રીય વિદ્યાલયનાં વિદ્યાર્થીઓ અને વિદ્યાર્થીનીઓ હિંદુસ્તાનમાં મારપીટ અને તોફાન ચાલતાં હતાં ત્યારે એમાં ન લગતાં લયાનક અંગારને મિટાવતાં ભસ્મ થઈ ગયાં. આવું થશે તો તમારા મૃત્યુ ઉપર જયસ્તભો ઊભા થશે.

આત્મરક્ષાને માટે કોઈને મારવાની આવશ્યકતા નથી—મરવાની તાકાત જોઈએ. મનુષ્યમાં મરવાની તાકાત અંપૂર્ણ રીતે આવી જાય તો તેને મારવાની ઇચ્છા જ નથી થતી. એ તો વિપ્રમત્રિરાશીનો દિસાવ જ ગણી લેવાનો કે મરવાની ઇચ્છા જોડલી તીવ્ર તેડલી મારવાની ઇચ્છા મોળી. ઇતિહાસ એ બતાવે છે કે માણસ કરુણામય બનીને મરે છે ત્યારે તે મારનારનું દિલ પલટાવે છે.

આટલું કહ્યું તેથી વ્યાકુલચિત્ત ન બનજો. એક તરફથી મરવાને મારુ તૈયાર રહેજો અને બીજી તરફથી અજરામરવત આજના કર્તવ્યમાં ખૂંચી રહેજો.”

છેવટે એક સવાલનો જવાબ આપતાં ગાંધીજીએ કહ્યું:

વિદ્યાર્થીઓ પાસે આટલું બધું મારું છું તેથી મહાસભામાં સરકારી શાળાઓ અને વિદ્યાલયોનો અહિંકારનો ઠસાવ કેમ ન લાગ્યા એમ તમે પૂછો છો. જવાબ એ છે કે વાતાવરણ નહોતું, પણ વાતાવરણ ન હોય તો આ વિદ્યાર્થીઓ શું કરે એમ ન પુછશો. આ વિદ્યાર્થીઓ સેંકડો વિરોધી બળોની સામે ટકી રહ્યા છે. એ લોકો પોતાનું કર્તવ્ય શુદ્ધ રીતે કરતા હોય, એ લોકોને પોતાના કર્તવ્ય સિવાય બીજે ક્યાંયથી શાંતિ ન મળે તો એ લોકોના કાર્યની જ એટલી અસર પડશે કે બધી સરકારી શાળા અને વિદ્યાલયોને છોડવાની તેઓ બીજાઓને ફરજ પાડશે. ”

પૂર્ણ સ્વરાજ દિન

[પૂ. મહાત્માજીએ તા. ૧૯ મી જાન્યુઆરી, ૩૦ ના નવજીવનમાં ઉપરના મથાળા હેઠળ નીચે પ્રમાણે લેખ લખેલો. તેમાંથી લાહોર મહાસભામાં થયેલા ‘પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય’ ના ઠરાવ પછી દેશમાં જાગૃતિ અને પછી તૈયારી આણવા પ્રબળે કયી રીતે સ્વરાજ પથે આવવા ગાંધીજીએ હાકલ કરી તે જણાશે. પાછળના પ્રકરણોમાંથી પ્રબળમાં ચેતનના કુવારા એકદમ ક્યાંથી, કેમ અને ક્યારે ફૂટ્યા તે સવિસ્તર જણાશે.]

પૂર્ણ સ્વરાજનો ઠરાવ કરવો સહેલો હતો, પણ સત્ય અને અહિંસાનાં સાધને પણ તે મેળવવું સારી પેઠે કઠણ છે. પહેલી આવશ્યક વાત આમવર્ગને મહાસભાને સંદેશ જણાવવાની, સમજાવવાની. અને વધાવી લેતા કરી મૂકવાની છે. તેમણે સમજવું જોઈએ કે પૂર્ણ સ્વરાજનો શો અર્થ થાય છે અને તેને માટે કેટલો ભોગ આપવો પડવાનો છે. આ કારણથી મહાસભાની કાર્યવાહક સમિતિ જેનું કામ લોકોના નિત્યજીવનમાં મહાસભાને જીવનીજગતી કરી મૂકવાનું છે તેણે ચાલુ માસની ૨૬ મી તારીખ ને રવિવારનો દિવસ ‘પૂર્ણ સ્વરાજ દિન’ તરીકે ઊજવવાનું નક્કી કર્યું છે. એ દિવસે હાજર રહેલા સૌ મહાસભાની કાર્યવાહક સમિતિએ પસંદ કરેલી ઘોષણા કરશે. એ ઘોષણા સ્વતઃ સંપૂર્ણ છે, એટલે એના ઉપર ભાષણો વગેરેની કશી જરૂર નથી. ભાષણો કરવાં સલાહભરેલાં પણ નથી. કારણ સામાન્ય ખ્યાલ એવો છે કે જ્યારે વાતાવરણમાં સ્વતંત્રતા ભરી હોય ત્યારે લોકોને ગમેતેમ વગરવિચાર્યું બોલવાનો અધિકાર છે. આવા લોકોએ સમજવું જોઈએ કે સંબંધ વગરનો અને બેજવાબદાર બકવાદ એ સ્વાતંત્ર્ય નથી, એ સ્વચ્છંદ છે; સ્વાતંત્ર્યના પ્રેમથી ઉત્પન્ન થતી એ શક્તિ નથી, એ તો નકામું અને નુકસાનકારક તરીકે ફેંકી દેવાનું શીણ છે. પરંતુ ૨૬ મી તારીખે તો સંપૂર્ણ

નિયમપાલન, સંયમ મર્યાદા, અને સાચા બળનું જ દર્શન આપણે કરાવવું રહ્યું છે. આ ઘોષણા, ચિરસ્મરણીય છટ્ટી એપ્રિલ ૧૯૧૯ના દિવસે બન્યું હતું તેમ, આખાં શહેરો અને આખાં ગામડાં સભા બોલાવીને કરે. બધી સભાઓ ઠેકઠેકાણે એકીવખતે થાય એ ઇચ્છવા જેવું છે. આ સભાઓમાં પુષ્કળ માણસો હાજરી આપે એટલા ખાતર ઘેરઘેર જઈને લોકોને સભાની ખબર આપવી અને લોકોમાં પત્રિકા વહેંચવી. ગામડાંમાં તો ઢોલ વગાડીને ખબર આપી શકાય. જેમનું વલણ ધાર્મિક હોય તેમણે સ્નાન અને પ્રાર્થનાદિથી દિવસ શરૂ કરવો, અને દેશનું કાર્ય અને તે કાર્ય સાધવાના સાધન ઉપર વિચાર કરવો. એટલે આવા માણસો કંઈક ને કંઈક રચનાત્મક કાર્ય કર્યા વિના નહિ રહે; પછી તે કાંતવાનું હોય, કે ‘અસ્પૃશ્યો’ની સેવાનું હોય, કે હિન્દુ મુસલમાન એકબીજાનું હોય, કે દારૂનિષેધનું હોય, કે એ બધાં હોય. આ બધાં કામ કરવાં અશક્ય તો નથી જ. દાખલા તરીકે, એક હિન્દુ કોઈ ‘અસ્પૃશ્ય’ ને બોલાવી મુસલમાન, પારસી, ખ્રિસ્તી અને શીખને સાથે ભેળવી અમુક ઠરાવેલે વખતે કાંતવાની હરીફાઈ કરે, અને પછી બધા ભેગા મળી એકાદ કલાક ખાદીની ફેરી કરવા જાય. આ પછી તેઓ પાસેની દારૂની દુકાને જવામાં એક કલાક આપે. ત્યાં જઈને તેઓ તે દુકાનદારને શાન્તિથી સમજાવે કે નિર્વાહનાં આવાં સાધનમાં અથવા એવી રીતે પૈસા પ્રાપ્ત કરવામાં પાપ રહેલું છે. આવી દુકાને આવનારા ગ્રાહકોને પણ તેઓ સમજાવી શકે છે. અને છેવટે તેઓ સભાએ જઈને ‘પૂર્ણ સ્વરાજ દિન’ ઉજવે. એ રવિવારે રાષ્ટ્રીય ધ્વજ પણ ચડાવવાનો છે એ યાદ રાખવું, એટલે દિવસનું પહેલું કામ એ જ હોય.

મહાસભાસમિતિઓ અને મહાસભાના કાર્યકર્તાઓ જો આ ઠરાવનો સાચા દિલથી અમલ કરવા ઇચ્છતા હોય તો તેમણે અત્યાર આગમચ નવા સભ્યો બનાવવાનું અને ચાલુ સાલને માટે જૂના સભ્યોની પાસે તેમનું લવાજમ ભેળવવાનું શરૂ કરી દીધું હશે એવી

હું આશા રાખું છું. આમ કરતાં જૂના અને નવા સભ્યોને તેમણે જાણાવવું જોઈએ કે મહાસભાના ધ્યેયમાં, અને તે ધ્યેયના અર્થમાં હવે ફેરફાર થયો છે. જે મહાસભાસમિતિઓ રીતસર કામ શરૂ કરી દે તો તેઓ મહાસભાને પાકા પાયા ઉપર મૂકી દેવામાં સારી મદદ કરશે, અને આમ થશે એટલે ૨૬ મી તારીખે જાહેરસભામાં આવનાર લોકો કેવળ તમારો જોનારા નવરાઓ નહિ હશે પણ પોતે શું કરવાનું છે તે વિષેના સંપૂર્ણ જ્ઞાન સાથે ભેગાં થયેલાં અને રાષ્ટ્રીય ધ્યેય સફળ કરવાને કટિબદ્ધ સ્ત્રીપુરુષો હશે. આ સમારંભો આખા દેશમાં સર્વત્ર થઈ શકે એમ છે, અને તેમ કરતાં દેશના ખૂણેખૂણામાં સંપૂર્ણ વ્યવસ્થા જાળવવી અશક્ય નથી. એ દિવસે કશું અણધરતું અથવા અણધારેલું બનવું ન જોઈએ. હિલચાલનું બળ ફેટલું છે તેની મુખ્ય ઓફિસને ખબર પડે એ ખાતર દરેક ગામમાં અથવા શહેરમાં બનેલી હકીકતોનો તદ્દન સાચો હેવાલ મહાસભાની મુખ્ય કચેરીને મોકલવો આવશ્યક છે. એ દિવસે બનેલી ખીનાઓનું સાચું બયાન મહાસભાની કાર્યવાહક સમિતિ જે ૧૪ મી ફેબ્રુઆરીએ મળનારી છે તેને ભાવી કાર્યક્રમ ધડવામાં મદદ કરશે.

આ બધાં કાર્યને માટે પોતાનો પૂરેપૂરો વખત આપનારા કાર્યકર્તાઓ જોઈએ, એટલે કે કાયમના પગારદાર સ્વયંસેવકો જોઈએ. થોડો વખત કામ કરનારા એ ત્યાં જ ચાલી શકે કે જ્યાં ઓછામાં ઓછો એક સંપૂર્ણ વખત આપનારો કાર્યકર્તા હોય. મેં સૂચના તો કરેલી જ છે કે સંયુક્ત પ્રાન્તને માટે એક કાયમનું પ્રાન્તિક સેવામંડળ બનવું જોઈએ જે વ્યવહારું બંધારણ ધડીને તુરત જ તેમાં જોડાનાર સ્વયંસેવકો ભેગા કરવાનું શરૂ કરી દે. આટલું અતિશય ઈષ્ટ મંડાણ માંડવામાં જરાયે હિલ ન થાય એવી આશા રાખીએ. જે એ સેવામંડળ બરોબર રીતે અને પ્રામાણિક રીતે કામ ચલાવે તો બીજા પ્રાન્તોને માટે એ સરસ દાખલો બેસાડશે.

૨૬મી જાન્યુઆરી-૩૦

[પૂ. મહાત્માજીએ સવિનય લાંગની લડત શરુ કરતા પહેલાં પ્રજા તાલીમખંડ અને અને પોતાનું દ્યેય બરાબર જાણતી થાય તે સારુ તા. ૨૬મી જાન્યુઆરી-૩૦'નો દિન ઉજવવાનું રાખેલું તેમાં પ્રજાનું ઐક્ય અને ભાવિ હિંદના ઘડતરનું માપ નીકળવાની આશા સર્વેએ રાખેલી તે દિવસે શું કરવું તે નીચેના લેખમાં જાણાવેલું છે.]

૧. આટલું યાદ રાખજો કે ૨૬મી ને રવિવારે આપણે સ્વતંત્રતાનું રાજ્ય સ્થાપતા નથી, પણ સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા એટલે સંપૂર્ણ સ્વરાજ સિવાય બીજી કોઈ પણ વસ્તુથી આપણને મંતોષ નથી થવાનો એવો નિશ્ચય આપણે જાહેર કરવાના છીએ. અને તેથી જ મહાસભાના બંધારણમાં વપરાયેલા સ્વરાજ્ય શબ્દનો અર્થ પૂર્ણ સ્વતંત્રતા એટલે પૂર્ણ સ્વરાજ્ય થશે.

૨. યાદ રાખવું કે ૨૬ મી તારીખે આપણે સવિનય લાંગનો આરંભ નથી કરતા, પણ પૂર્ણ સ્વરાજ્ય મેળવવાનો આપણો નિશ્ચય જાણાવવાને સારુ આપણે સભા ભરીએ છીએ, અને એ પૂર્ણ સ્વરાજ્ય મેળવવા સારુ મહાસભા તરફથી જે સૂચનાઓ નીકળે તેમનો અમલ કરવા સારુ નિશ્ચય કરવાના છીએ.

૩. યાદ રાખવું કે આપણે આપણું કાર્ય કેવળ શાંતિમય અને સત્ય સાધનોથી જ સિદ્ધ કરવા ઇચ્છીએ છીએ, તેથી આપણે શુદ્ધ થવું અતિઆવશ્યક છે. આમ હોવાથી આપણે તે દિવસે જે જે રચનાત્મક કાર્યો કરી શકતા હોઈએ તેમાં ગાળવો ઘટે છે.

૪. યાદ રાખવું કે તે દહાડે સભાઓમાં ભાષણો કરવાનાં નથી. પણ મહાસભાના દફતરમાંથી જે પ્રતિજ્ઞાપત્ર નીકળેલું છે તે

પ્રતિજ્ઞાપત્ર વાંચવાનું અને સહુએ પોતાના હાથ જાંચ્યા કરી તેને સ્વીકાર દર્શાવવાનું કામ કરવા પૂરતી જ તે સભા છે. એ પ્રતિજ્ઞાપત્રનો તરજૂમો નીચે પ્રમાણે છે:

“ અમે માનીએ છીએ કે જેમ બીજી કોઈ પણ પ્રજાનો તેમ હિંદુસ્તાનની પ્રજાનો, પોતાનું તંત્ર પોતે ચલાવવાનો, પોતાની મહેનતનાં ફળ ભોગવવાનો, અને સામાન્ય સુખશાંતિમાં રહેવાનાં સાધન પ્રાપ્ત કરવાનો અને તેમ કરીને પોતાનો સંપૂર્ણ વિકાસ કરવાનો જન્મસિદ્ધ હક છે. અમે એમ પણ માનીએ છીએ કે જે કોઈ પણ રાજ્ય કોઈ પણ પ્રજાના આ જન્મસિદ્ધ હકો છીનવી લઇને તેમના ઉપર જીલમ કરે, તો તે પ્રજાને તે રાજ્ય બદલવાનો અથવા તેનો નાશ કરવાનો પણ જન્મસિદ્ધ હક છે. હિંદુસ્તાનમાં બ્રિટિશ સરકારે હિંદી પ્રજાનું સ્વાતંત્ર્ય હરી લીધું છે એટલું જ નહિ, પણ દેશના કરોડો ગરીબને ચૂસીને પોતાનું રાજ્ય ચલાવ્યું છે અને દેશનું આર્થિક, રાજકીય, સાંસ્કૃતિક અને આધ્યાત્મિક સત્યાનાશ વાળ્યું છે. એટલે અમે માનીએ છીએ કે હવે હિંદી પ્રજાએ એ રાજ્યની સાથેનો સંબંધ તોડી પૂર્ણ સ્વરાજ્ય અથવા સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય લીધે જ છૂટકો છે.

દેશનું આર્થિક સત્યાનાશ કેટલું વળ્યું છે તે જોઈએ. આપણી પાસે જેટલું મહેસૂલ ઉધરાવવામાં આવે છે તે આપણી આવકની સાથે સરખાવતાં ઘણું હદ ઉપરાંત છે. આપણી સરાસરી આવક રોજની સાત પૈસા છે, અને આપણે જે ભારે કર ભરીએ છીએ તેના ૨૦ ટકા જમીનમહેસૂલ પેટે ભરીએ છીએ જે ગરીબ ખેડૂતોને ભરવા પડે છે, અને ૪ ટકા મીઠાના કર પેટે છે, જે પણ ગરીબના જ પેટમાંથી નીકળે છે.

કાંતણુ જેવા ગૃહઉદ્યોગો ગામડાંમાંથી નાશ પામ્યા છે, જેને પરિણામે ખેડૂતવર્ગને વર્ષમાં ઓછામાં ઓછા ચાર મહિના બેકાર રહેવું પડે છે, કારીગરીના નાશને લીધે તેમની બુદ્ધિ જડ થઈ

ગઇ છે, અને જે ઉદ્યોગો નાશ થયા છે તેને બદલે બીજા કશા ઉદ્યોગ, બીજા દેશોમાં થયું છે તેમ, દાખલ કરવામાં આવ્યા નથી.

જકાત અને નાણાં વિષે એવો પ્રપંચ રચવામાં આવ્યો છે કે ખેડૂતો ઉપરનો બોજો વધતો જ ગયો છે. વિલાયતમાં બનેલો માલ જ મુખ્યત્વે આપણા દેશમાં આયાત થાય છે. જકાતની ગોઠવણુ બેશું તો જણાશે કે બ્રિટિશ માલ ઉપર ઓછામાં ઓછી જકાત છે. જકાતમાંથી આવતું મહેસૂલ ગરીબની ઉપરનો બોજો ઓછો કરવાને માટે વાપરવામાં આવતું નથી, પણ અતિશય ખર્ચાળ રાજ્યતંત્રને ચલાવવાને માટે જ તેનો ઉપયોગ થાય છે. હાંડિયામણુનો દર એથી પણ વધારે મનસ્વી છે, એમાં એવી યુક્તિપ્રયુક્તિ થઇ છે કે પરિણામે કરોડો રૂપિયા દેશમાંથી તણાઈ ગયા છે.

રાજ્યકીય દૃષ્ટિએ હિંદુસ્તાનની સ્થિતિ આજે બ્રિટિશ સત્તા તળે એવી થઇ પડી છે તેવી અગાઉ કદી નહોતી. સુધારાઓને નામે જે ઓળખાય છે તેથી પ્રગ્ભને ખરી રાજ્યસત્તા કશી મળી નથી. પરદેશી સત્તા આગળ આપણામાંના મોટા માંધાતાને પણ માથું નમાવવું પડે છે. છૂટથી વિચાર દર્શાવવાના અને છૂટથી સભાઓ ભરવાના હક આપણી પાસેથી છીનવી લેવામાં આવ્યા છે, અને આપણા દેશબંધુઓમાંના ઘણાને દેશવટો ભોગવવો પડે છે અને પોતાને દેશ આવવાની છૂટ રહી નથી. રાજ્યકાર્યશક્તિનો આપણામાંથી સંપૂર્ણ રીતે હાસ થયો છે અને પ્રગ્ભના સામાન્ય વર્ગને કારકુની અને પટેલતાલાટી કે મહેતાગીરીની નોકરી સિવાય બીજી નોકરી રહી નથી.

સંસ્કૃતિની દૃષ્ટિએ બ્રિટિશ રાજ્યની અસર વિચારીએ. આપણા દેશની સંસ્કૃતિ કેવી હતી તેનું ભાન ભૂલી આપણને નવી કેળવણીએ પશ્ચિમ તરફ જોતા કરી દીધા છે અને આપણને તાલીમ જ એવા પ્રકારની મળી છે કે આપણી બેડીઓ કઠવાને બદલે આપણને તે ભાવી ગઈ છે.

આધ્યાત્મિક રીતે જોતાં આ રાજ્યે બખાત્કારે આપણી પાસેથી હથિયાર છીનવી લીધાં છે તેથી આપણે નામદં બની ગયા છીએ, અને આપણા દેશમાં પરદેશી લશ્કર અડો જમાવીને પડયું છે. તેણે અન્યાય અને અત્યાચારની સામે થવાની આપણી શક્તિનો નાશ કર્યો છે, અને આપણામાં એવી ભીરુતા દાખલ કરી છે કે આપણે એમ માનતા થઇ ગયા છીએ કે પરદેશીઓના વિના આપણાથી આપણો પરસ્પર વ્યવહાર ન ચલાવી શકાય, પરદેશી પ્રજાના હુમલા સામે બચાવ ન કરી શકાય, એટલું જ નહિ પણ આપણાં ઘર અને કુટુંબનું ચોર, લૂંટારા અને દુષ્ટ માણસોની સામે રક્ષણ પણ ન કરી શકાય.

આપણા દેશનું આવું ચતુર્વિધ સત્યાનાશ જે રાજ્યે વાળ્યું છે તે જાણ્યા પછી તે રાજ્યને વધારેવાર તાબે રહેવામાં મનુષ્ય અને ઇશ્વરનો આપણે ગુનો કરશું એમ અમારો સ્પષ્ટ અભિપ્રાય છે. પણ અમે એ પણ માનીએ છીએ કે અમારો સ્વાતંત્ર્ય મેળવવાનો અતિશય કાર્યસાધક માર્ગ હિંસાનો નથી પણ અહિંસાનો છે. એટલે અમે અમારાથી બને તેટલી હદ સુધી બ્રિટિશ સરકારનો આપણી ઈચ્છાએ ચાલતો સહકાર છોડીને એ રાજ્યમાંથી છૂટવાની તૈયારી કરશું અને સવિનય કાનૂનભંગ (જેમાં કર ન ભરવાનો સમાવેશ થાય છે તે) ને માટે પણ તૈયારી કરશું. અમને ખાતરી છે કે જો આપણે આ રાજ્યને સ્વેચ્છાએ જેટલી મદદ આપીએ છીએ તે ખેંચી લઇએ અને ગમે તેટલી ઉશ્કેરણી છતાં હિંસા કર્યા વિના કર ભરવાનું બંધ કરીએ તો આ અમાનુષી રાજ્યનો અંત આપણે અવશ્ય આણી શકશું.

એટલે અમે આજે હૃદયપૂર્વક પ્રતિજ્ઞા કરીએ છીએ કે પૂર્ણ સ્વરાજ્ય સ્થાપવાને માટે મહાસલા વખતોવખત જે સૂચનાઓ બહાર પાડશે તેનો અમે અમલ કરશું. ”

દોળી નાંખ્યું ?

[પૂઠ મહાત્માજીએ તા. ૨૬-૧-૧૯૩૦ ના નવજીવનમાં બ્રિટિશ રાજનીતિ તરફ આપણે કયા પ્રકારનું વલણ દર્શાવી કેવા પ્રકારનાં સંકટમાંથી પસાર થઈ, આપણા નક્કી કરેલા ધ્યેયને પહોંચવાનું છે તેનો ચિતાર આપે છે.]

ગોળમેજી કોન્ફરન્સ વિષે વાઇસરૉયસાહેબ સાથે કેટલાક આગેવાનો તેમના નિમંત્રણથી તેમની સાથે મસલત કરવા ગયા હતા, તેમાં મેં જે ભાગ ભળ્યો તેને સારુ મારી ઉપર અગ્રગણ્ય નેતાઓ ગુસ્સે થયા છે. તેઓ માને છે કે મેં ત્યાં બધું દોળી નાંખ્યું અને મસલત ભાંગી પડી. મેં દોળી નાંખ્યું એમ જો કહી શકાય તો મારે એમ કહેવું જોઈએ કે મારે તેમ અનિચ્છાએ કરવું પડ્યું હતું. હું પોતે એ મસલતમાં જવા કે ભાગ લેવા તૈયાર જ નહોતો. પણ મને ઘસડી જવામાં આવ્યો હતો, અને તેનું મુખ્ય કારણ તો જનતા ઉપર મારી મનાયેલી અસર હતું. ગયા પછી મારે બોલવું નહોતું, પણ મને બોલવાનો આગ્રહ કરવામાં આવ્યો હતો. હું ગયો, અને અંતરાત્માએ કહ્યું તેમ બોલ્યો. મારી પાસે જે કંઈ પણ અસર હોય અને દેશની મેં થોડીઘણી કંઈ સેવા કરી હોય તો તે અંતનાંદને સાંભળવાની અને તેને વશ વર્તવાની મારી શક્તિને પ્રતાપે છે એમ હું માનું છું. આ અંતનાંદ સિવાય બીજા કોઈને હું મારી ચોથી અવસ્થામાં સાંભળું અને મારો રસ્તો બદલું એમ કોઈએ ન આશા રાખતી જોઈએ, ન ઇચ્છવું જોઈએ.

વળી પંડિત મોતીલાલજીએ અને મેં એવો શો ખુનો કર્યો છે ? મહાસભાના હુકમનો અમે અનાદર ન કર્યો, દિલ્હીમાં મળેલા આગેવાનોએ વાઇસરૉયના ખરીતાના ઉત્તરમાં જે પ્રસિદ્ધિ પામેલો પત્ર બહાર પાડ્યો તેની શરતોનો અમે ત્યાગ ન કર્યો, એ જ દોષ ના ?

પણ જો મહાસભાનો હુકમ તે હુકમ હોય તો, અને આગેવાનોના ઉત્તરમાં જે લખ્યું હતું તે કેવળ ગાજરની પપૂડી નહિ પણ વળનદાર માણસોની માગણી હોય તો, તે હુકમ પાળવાનો અને એ માગણીને વળગી રહેવાનો અમારો ચોખ્ખો ધર્મ હતો એવો મારો દૃઢ અભિપ્રાય છે. એ પત્રમાંની માગણીમાં અને કલકત્તાની મહાસભાના ઠરાવમાં કેનેડા, ઑસ્ટ્રેલિયા વગેરે સંસ્થાનોની પાસે જે સત્તા છે, જે સ્વતંત્રતા છે તેજ પ્રકારની સત્તા અને સ્વતંત્રતા હિંદુસ્તાનને તા. ૩૧ મી ડિસેમ્બર ૧૯૨૯ પહેલાં મળવી જોઈએ, અને ન મળે તો મહાસભા બ્રિટિશ સાથેનો સંબંધ તોડવાનો ઠરાવ કરે એવી વાત હતી. આગેવાનોના દિલ્હીવાળા ઉત્તરમાં એવી સત્તા કે સ્વતંત્રતાની યોજના ઘડવાને સારુ જ ગોળમેજી કૉન્ફરન્સ હોય તો તેમાં જવાય એ મધ્યબિંદુ હતું. આ મધ્યબિંદુને વળગતાં અને મહાસભાના હુકમનો પ્રામાણિકપણે અમલ કરવાનો પ્રયત્ન કરતાં મસલત તૂટી પડી. હું તો હિંમત ધરીને કહું છું કે પંડિત મોતીલાલજી અને હું આમ મસલત કરવામાં સાફ રીતે વર્ત્યાં તેથી દેશને નુકસાન નથી થયું પણ લાભ જ થયો છે.

વળી જો બ્રિટિશ પ્રધાનમંડળના હેતુ ખરેખર શુભ હોય, એટલે ‘કુમિનિયન સ્ટેટ્સ’ને નામે ઓળખાતું રાજ્યતંત્ર હિંદુસ્તાન ભોગવે એવી ખરેખર તેની દાનત હોય, તો ગોળમેજી કૉન્ફરન્સમાં મહાસભા તરફથી પ્રતિનિધિ ન જાય તેથી કશું યે ખોવાપણું નથી. જેમને વિશ્વાસ હોય તે તેમાં ભલે જાય, અને સ્વતંત્રતાવાદીને રુચી શકે એવું તેમાં કંઈ હશે તો મહાસભા તેને તરછોડી નહિ નાંખે. પણ સહુએ એટલું જાણી લેવું જોઈએ કે ઉપરથી રૂડાં દેખાતાં રમકડાં આપીને હિંદુસ્તાનને રીઝવવાનો કાળ ગયો છે. હિંદુસ્તાનને હવે ખરી વસ્તુની જ ભૂખ છે. ગમે તે કાઈ રાજ્યતંત્ર ઘડાય તેમાં આ ત્રણ વસ્તુઓ સ્પષ્ટ થવી જ જોઈએ.

૧ બ્રિટિશ સત્તા નાખૂદ થવી જોઈએ.

૨. હિંદુસ્તાનની ઘોળે દહાડે ચાલતી બ્રિટિશ લૂંટ બંધ થવી જોઈએ.

૩. હિંદુસ્તાન કદી સહન ન કરી શકે એટલો બ્રિટિશ કારભારથી થતો અને પ્રજાને કચડનારો ખર્ચ ભવિષ્યમાં નહિ પણ હાલ તુરતમાં જ બંધ થવો જોઈએ.

મહાસભાના ઘણા સભ્યો એમ માને છે કે અનુકૂળ વાતાવરણ પેદા ન થાય તો ગોળમેજી કોન્ફરન્સથી ઉપલી મહત્વની વસ્તુઓ કદી સિદ્ધ થઈ ન જ શકે. બ્રિટિશ પ્રજા જેનો એક અર્થ કરી શકે અને હિંદુસ્તાનમાં આપણે બીજો અર્થ કરી શકીએ એવી દ્વીઅર્થી ચાલાકીની ભાષાથી હિંદુસ્તાન સ્વતંત્ર થઈ શકે એવું વાતાવરણ કદી પેદા ન થાય. બ્રિટિશ પ્રજાએ સમજવું રહ્યું છે કે સામ્રાજ્યનો હવે અંત જ છે. આવી સમજ ગોળમેજી ભાષાથી તેમને ન પડે, અને જ્યાં બે પ્રજાની વચ્ચે ચોખ્ખવટ થવાની હોય ત્યાં ચાલાકીની ભાષા અતિશય નુકસાનકર્તા નીવડે છે. ખરી વાત એ છે કે જ્યાં સુધી આપણામાં આપણો ઇચ્છા સફળ કરવા જેટલી શક્તિ આપણે નહિ મેળવીએ ત્યાં લગી અંગ્રેજ પ્રજા ઉપલી વસ્તુને કદી નહિ સમજે. જે કંઈ સ્વતંત્રતા અંગ્રેજો આપે ભોગવે છે તેને સારું તેમને ભારે ભોગ આપવા પડ્યા છે. તેથી જેઓ પોતાની સ્વતંત્રતાને સારૂ એવા જ ભોગો આપવા તૈયાર થાય તેમને જ તેઓ માન આપશે અને તેમનું સાંભળશે. તેથી ખરી મસલત આપણે અહીં કરવાની છે, કેમકે શક્તિ ઉત્પન્ન કરવાનું સ્થાન હિંદુસ્તાન છે.

તેથી પૂર્ણ સ્વરાજ્ય અથવા પૂર્ણ સ્વતંત્રતાની હિલચાલ પ્રત્યે આપણે બતાવવાને બદલે ટીકાકારો તેમાં ન ભળી શકે તોપણ તેને આશીર્વાદ આપવાનો તેમનો ધર્મ છે એવો મારો નમ્ર અભિપ્રાય છે.

પણ મને લાગે છે કે સ્વતંત્રતાની હિલચાલનો ટીકાકારોને ભય છે તેના કરતાં સ્થવિનય ભંગનો ભય વધારે છે. પણ તેમણે આટલું

સમજી લેવું જોઈએ કે સહુથી મોટો ભય અવિનયી ભંગનો એટલે ખૂની ભંગનો છે. શું સવિનય ભંગને રોકવાના નિરર્થક પ્રયત્નમાં તેઓ ખૂની ભંગનું જોખમ વહોરવા તૈયાર છે ? સ્વતંત્રતાનો ઠરાવ પસાર કર્યા પછી મહાસભા હાથ બાંધીને બેસી રહે તો તેની અને તેની મારફતે દેશની હાંસી થાય, નિંદા થાય. મહાસભાનો ઠરાવ એ કંઈ મિથ્યા બકવાદ નહોતો, ડોળ નહોતો, ધમકી નહોતી; એ ઠરાવ મહાસભાની માનસિક વૃત્તિનો સ્પષ્ટતાએ સૂચક હતો. એટલે સ્વતંત્રતા મેળવવાનાં શાંતિમય સાધનો શોધવાનો અને યોજવાનો જેટલો મારો ધર્મ થઈ પડ્યો છે તેટલો જ ટીકાકારોનો છે.

આપણા દેશમાં ખુનામરકીથી જ સ્વરાજ મળી શકે એમ માનનારો પક્ષ છે જ એ નિર્વિવાદિત વાત છે. એનું બળ વધતું જાય છે. તે પક્ષમાં સ્વદેશભિમાન જેટલું આપણામાં છે તેટલું જ છે વધારામાં ધણી ત્યાગશક્તિ તેના જમાખાતામાં છે. હિંમતમાં આપણે કોઈ તેનાથી ચડી શકીએ તેમ નથી. આ પક્ષને વિષે અનુગતાં વિશેષણ વાપરવાં એ તો સહેલું છે, પણ તેથી એ પક્ષ પોતાનો માર્ગ છોડી દે તેમ નથી. એટલું યાદ રાખવું ઘટે છે કે પાટિયા ઉપર ઝિલીને, છટાદાર પણ અર્થવિનાનાં લાપણો કરીને, દેશભિમાની તરીકે ગણાવાનો પ્રયત્ન કરનારનો હું અહીં ઉલ્લેખ નથી કરતો. જે પક્ષ અત્યારે મારા ધ્યાનમાં છે તે પક્ષના જીવાનિયાઓ અને શ્રેણી યુવતીઓ પણ ઇપ્પાં રહીને મૂંગે મોઢે ખંતથી કામ કરી રહ્યાં છે. તેઓ ગમે તે ભોગે પણ દેશને છોડાવવા સારું અધીરાં થયાં છે. પણ જો કે હું તેમના દેશભિમાનની સ્તુતિ કરી રહ્યો છું છતાં તેમનાં ખૂની સાધનો વિષે મને મુદ્દલ શ્રદ્ધા નથી. તેઓ અને મારી વચ્ચે ઉત્તરદક્ષિણ જેટલું અંતર છે. હું જાણું છું કે તેમનાં હિંસક સાધનોથી આપણે જે ખોયું છે તેનું તેમને ભાન સરખું થે નથી, અથવા ભાન હોય તો તેઓ કબૂલ કરવા તૈયાર નથી. રાજ્યતંત્રની અંદર જે

સુધારા થયેલા માનવામાં આવે છે તે તેમની પ્રવૃત્તિને પરિણામે છે એવી તેમની માન્યતા છે. એ સુધારાનું તેઓ સરવૈયું કાઢે તો તેઓ નોંધ શકશે કે તે સુધારાની કિંમત કરતાં અને દેશની પોતાની શક્તિ કરતાં દેશે અનેકગણું વધારે ખર્ચ કર્યું છે, તેને લીધે પોલિસના સિપાઈઓ વધ્યા, લશ્કર વધ્યું, ગિનલશ્કરી અંગ્રેજોની મંજૂરીમાં વધારો થયો, અને આ બધામાં પૈસો પાણીની જેમ રેડાયો. પણ આવી દલીલો ગમે તેટલી બંધબેસતી હોય છતાં તેઓ સાંભળવાનાં જ નથી. કંઈક પણ એવી યોજના તેમના બેવામાં આવે કે જે તેમનામાંનો સર્વોત્તમ યોદ્ધો જેટલો ત્યાગ કરવાને તૈયાર હોય તેટલો ત્યાગ માગશે તો જ તેઓ સાંભળે અને ધીરજ રાખે. આપણાં ભાષણો, આપણા દરાવો અથવા તો મંમેલનોથી પણ તેઓ લલચાય એમ નથી. સાહસિક કાર્ય જ તેમની ઉપર અસર કરી શકે એમ છે. અને એવું અલિંસામય કાર્ય તો એ દેખીતું છે કે સવિનય ભંગ જ હોઈ શકે. મારો દૃઢ વિશ્વાસ છે કે તે વિના બીજી કોઈ પણ રીતે કૃપી કે છતી ખુનામરકીમાંથી દેશ બચી નહિ શકે. સવિનય ભંગ નિષ્ફળ જાય તેથી અંધાધુંધી મોટી આવવાને બદલે વહેલી આવે એ બેશક બનવા જેવું છે. પણ એવી નિષ્ફળતા પ્રાપ્ત થાય તો તે સવિનય ભંગની નિષ્ફળતા નહિ હોય, એ નિષ્ફળતા સવિનય ભંગ કરનારની અધૂરી શ્રદ્ધા અને તેમાંથી ઉત્પન્ન થયેલી કચાશને લીધે હશે. આ દલીલ ટીકાકારના હૃદયનો સ્પર્શ ન કરે એ મંભવે. એમ થાય તો મને દિલગીરી થશે. પણ હવે મારા હેતુની નિર્મળતાનો તો કદાચ તે સ્વીકાર કરશે.

જો આપણે દેશને સ્વતંત્ર કરવા ઇચ્છતા હોઈએ તો આપણે ખુનામરકીનો ભય છોડવો ઘટે છે. ખુનામરકીના પાશમાં આપણે સળંગ અંધાધ રહ્યા છીએ એ શું આપણે નથી જોઈ શકતા ? આપણી ચોમેર બ્રિટિશ સંગીનોનો બાંધેલો કાટ પડ્યો છે અને તેમાં

આપણે બંદીવાન છીએ તે શું આપણે નથી ભાળી શકતા ? દેશમાં શાંતિને નામે ચાલી રહેલો સૂનકાર એ આપણી મર્દાનગીનું દેવાળું છે; અને એ સૂનકાર પણ આપણે ભૂખે પીડાતા કરોડોના ખૂનથી મેળવી શકીએ છીએ. કેમકે તેમની પાસેથી મહેસૂલ રૂપમાં તેમનું લોહી રોજ ન ચૂસાય તો હિંદુસ્તાનમાં પથરાયેલું લશ્કર અને તેના કિલ્લા અને છાવણીઓ નબીજ ન શકે. આ કરોડોના ભૂખમરાથી રિયાઝ-રિયાઝને લોકો રોજ મરતા જાય છે એ દુઃખનું ભાન જો ટીકાકારોને થાય તો એ દુઃખ ટાળવાને અર્થે તેઓ અંધાધૂંધીનું અને તેથી યે કંઈક ભયંકર વસ્તુ હોય તો તેનું જોખમ વહોરી લે. જ્યાં લગી આ લૂંટના રાજ્યનો અંત નથી આવ્યો, ત્યાં લગી આ દારુણ દુઃખનો પણ અંત આવવાનો નથી. બ્રિટિશ રાજ્યની હેઠળ લોકોની સ્થિતિ ધીમેધીમે સુધરતી આવી છે એવો મને જરા પણ વિશ્વાસ હોત તો હું અવશ્ય ધીરજ રાખી શકત. પણ દુઃખની વાત એ છે કે જરાક પણ નિરીક્ષણ કરનારને માલૂમ પડ્યા વિના ન રહે કે કરોડોની હાલત આ રાજ્યતંત્ર નીચે ઉત્તરોત્તર બગડતી આવી છે. આટલું જ્ઞાન મેળવ્યા પછી બેઠા રહેવું એ પાપ છે. અને અંધાધૂંધી દત્તાત્રિની કલ્પનાના ભયથી જે કાર્ય ન અટકાવીએ તો અંધાધૂંધી અટકી જવાનો સંભવ છે, અને જે કાર્ય સફળ થાય તો કરોડો નિરપરાધી દુઃખી ભાષ્યબેનોની નિર્દય લૂંટ હમેશાંને માટે ટળવી જ જોઈએ, એવું સવિનયભંગરૂપી કાર્ય ન કરવું એ ખેતી રહેવાના કરતાં યે વધારે પાપ છે.

કવિવર ને મહાત્માજી

[કવિવર રવિન્દ્રનાથ ટાગોર વિશ્વભારતી માટે ભિક્ષા માગવા અમદાવાદ આવેલા ત્યાં કવિવર આશ્રમમાં મહાત્માજીને મળવા ગયેલા તે વખતે જે વાર્તાલાપ થયેલો તેમાંથી અગત્યનો ભાગ નીચે આપ્યો છે જેમાંથી તે સમયની દેશની સ્થિતિ અને ભાવિ કાર્યક્રમ વિષે દેશભરમાં ખ્યાતિ પામેલી હિંદની મહાન્ વ્યક્તિઓના વિચારો જાણવા મળશે.]

કવિવરે પોતે જ આવતાંની સાથે કહ્યું: ‘હું હવે સિત્તેરનો થયો, એટલે તમારા કરતાં ઘણો મોટો કહેવાઉંને? ગાંધીજી કહે: ‘સાચું; પણ જ્યારે ૬૦ વર્ષનો વૃદ્ધ નાચી નથી શકતો, ત્યારે ૭૦ વર્ષનો યુવાન કવિ નાચી શકે છે.’ હસતાં હસતાં કવિવરે એ વાત કબૂલ કરી. પછી ગાંધીજી પાસે તબિયત જાળવવાની અનેક કૂંચીઓ છે તેની જાણે અદેખાઈ કરતા હોય તેમ કવિવર બોલ્યા: ‘તમે વળી પાછા એક ‘એરેસ્ટ કચોર’ની તૈયારી કરી રહ્યા લાગો છો. (માણસ થાકીને તબિયત સુધારવા આરામ લે છે, તેને ‘રેસ્ટકચોર’ કહે છે. એ શબ્દ ઉપર જરા શ્લેષ કરીને કવિએ ‘એરેસ્ટ કચોર’ શબ્દ વાપર્યો. ‘એરેસ્ટ કચોર’ એટલે પકડાઈને જેલમાં જઈ આરામ મેળવી તબિયત સુધારવી.) મને પણ સરકાર થોડા દહાડા ક્યાંક દેશનિકાલ કરે તો કેવું સારું?’ ગાંધીજી કહે: ‘તમારા ઢંગ તેવા નથી એટલે સરકાર ખીચારી શું કરે?’ સૌ ખડખડાટ હસ્યા અને સાબરમતી ઉપરનો સ્વ. મગનલાલ ગાંધીનો ઓરડો જેમાં કવિવર અને રેંટિયો કાંતતા ગાંધીજી બેઠા હતા તે આ હાસ્યથી ગાળી ઊડ્યો.

કવિવરની બધી વાતો નોંધી જાય એમ નથી. અમે ધાર્યા કરતાં ઠીક વધારે વખત કવિશ્રીએ પોતાની હાજરીનો લાભ આપ્યો, એટલે

આ દેશ પરદેશની અનેક વાતો થઇ. કેટલીક અહીં નોંધવા ઇચ્છું છું. કારિયાનો એક સન્નજન એમને મળ્યો હતો તેની કવિશ્રીએ વાત કરી. સ્વાતંત્ર્યના આ જમાનામાં પેલો સ્વતંત્ર કારિયાનાં સ્વપ્નાં જોતો હતો. કવિશ્રીએ પૂછ્યું: ‘પણ ભક્ષક જાપાનનો મુકાબલો તમારાથી શી રીતે થશે?’ (૪૧૧ કરોડની વસ્તીવાળા જાપાને ૧૧ કરોડની વસ્તીવાળા કારિયાનો કબજો છેક ૧૯૧૦ માં મેળવ્યો હતો. મૂળ એ ચીનનું બચ્ચું હતું, પણ સ્વતંત્ર રાજ્ય હતું) એટલે પેલાએ કવિવરને જવાબ આપેલો: ‘જગતની પ્રજાના બે વિભાગ પાડી શકાય: ચૂસનારી પ્રજા અને ચુસાતી પ્રજા. એ તો ચુસાતી પ્રજાનો સંપ થાય તો ચૂસનારાઓને હંફાવી શકાય. એ સંપ એક દિવસ તો થવાનો જ છે, અને મને આશા છે કે જાપાનની સામે લડવામાં ચુસાતો જાપાની આમવર્ગ અમારી સાથે હશે.’ આ વાત કરીને કવિવર બોલ્યા: ‘એ વાત સાચી નથી, મહાત્માજી? માતબર લોકોનો સંપ ન થઈ શકે, માત્ર પીડિત અને દલિત લોકોનો જ સંપ થઈ શકે.’

‘સાચી વાત, સાચી વાત,’ ગાંધીજીએ કહ્યું: ‘માતબર લોકો સંપ શી રીતે કરી શકે? કારણ તેમને તો એકબીજાની અદેખાઈ હોય અને એકબીજાને ભોગે માતબર બનવું હોય.’

કવિવરે આગળ ચલાવ્યું: ‘એવા એ માણસના વિચાર હતા. અને એ એમ પણ કહેતો હતો કે ચુસાતી પ્રજા ચૂસનારી પ્રજાની સાથે તેમનાં શસ્ત્રો ન લડી શકે, એ લોકોએ પોતાનાં જ શસ્ત્રો યોજવાં પડશે. (ખીયારાને ખબર હતી કે ચુસાતી પ્રજા દારૂગોળા ક્યાંથી લાવે? એની પાસે તો મોટામાં મોટું શસ્ત્ર અસહકાર જ હોય. અસહકાર એના મનમાં હશે કે નહિ, પણ મારું અનુમાન છે—મેં કવિની વાતમાં વિક્ષેપ ન પાડવા એમને પૂછ્યું નહિ.) એ માણસે એમ કહ્યું કે એક દિવસ આખું જગત અમારી તરફ રહીને લડવાનું છે. આ પિયાર એને બોલ્યોવિકો પાસેથી મળેલો લાગે છે. આજે

ભોદ્દેશવિક્રમ અને રશિયાનું નામ લેતાં આપણે ધ્રુવજીએ છીએ, અને બધે રશિયાની સામે મોટી દીવાલો રચવામાં આવે છે. પણ વિચારનો પ્રવેશ તે કાઠ રીતે રોકી શકાતો હશે ખરો? આપણે ત્યાં એક કાળે બ્રાહ્મણોની સર્વોપરિતા હતી, પછી ક્ષત્રિયોની આવી, આજે વૈશ્યોની છે, અને હવે શૂદ્રોની આવે છે. આજે શૂદ્રોની મંખ્યા વધારેમાં વધારે છે ના ?

આમ કવિવરે ભાવી હિંદનું પોતાનું સ્વપ્ન દોરી બતાવ્યું. ચીન વિષે પણ એમણે ખૂબ વાતો કરી. ત્યાં મુસલમાન ચીનાઓમાં અને બીજા ધર્મના ચીનાઓમાં સમાજભેદ તો છે જ નહિ, ભોજન-વ્યવહાર અને કન્યાવ્યવહાર છે, છતાં એકબીજાની કાપાકાપી ચાલી રહી છે એમ કવિવરે જણાવ્યું. (એટલે ભોજનવ્યવહાર અને કન્યા-વ્યવહારથી એકબીજા ન થઈ શકે એ ચોખ્ખું દેખાય છે.) રાજ્યની અંધાધૂંધીની તેમણે વાત કરી, અને પ્રજાસત્તાક રાજ્ય કહેવાય છે પણ અમુક ટોળીઓનું જ રાજ્ય છે એ બધી વાતનો ઉપસંહાર કરતાં તેઓ બોલ્યા: ‘જે રાજ્યમાં આમવર્ગનો અવાજ નથી તે રાજ્ય નબી જ ન શકે. આમવર્ગને કેળવવા જોઈએ, અને તે લોકોને પોતાની જરૂરિયાતો સ્પષ્ટ રીતે જણાવવાની શક્તિ આવવી જોઈએ. એ જરૂરિયાત સંતોષીને જ રાજ ચાલી શકે.’

કવિવરને વાતો કરતાં મજા આવતી હતી, પણ જાણે બહુ એકા હોય અને ગાંધીજીનો બહુ સમય લઈ લીધો હોય તે માટે ક્ષમા માગવા લાગ્યા. આથી ગાંધીજીને પોતાના માનીતા વિષય ઉપર બોલવાની તક મળી. ગાંધીજીએ કહ્યું:

‘ના જી; એવું કશું જ નથી. મારો વખત જરાય ગયો જ નથી. હું તો તમે જુઓ છો ને કે આપણી વાતોમાં જરાય વિક્ષેપ આણ્યા વિના કાંત્યે જ જાઉં છું. દરેક મિનિટ મને એમ લાગે છે કે હું દેશના ધનમાં કંઈક વધારો કરી રહ્યો છું. મારી ગણતરી એવી

છે કે જે એક કરોડ માણસ દરરોજ એક કલાક કાંતે, અને એમ કરીને પોતાનો એળે જતો એક કલાક ઉપયોગમાં લાવે, તો આપણે દરરોજ ૫૦,૦૦૦ રૂપિયા દેશના ધનમાં ઉમેરી શકીએ. આપણી જાણદીઠ રોજની સરાસરી આવક સાત પૈસા છે, અને એમાં એક પૈસો પણ ઉમેરાય તે બહુ થઇ પડે. પણ એ સાત પૈસા પણ ગરીબોની સાચી સરાસરી આવક નથી, કારણ એમાં તો કરોડાધિ-પતિઓની આવક પણ આવી જાય છે. એટલે ગરીબની આવક તો એથી કેટલી બધી ઓછી હશે? એટલે તે બધાને તો દાંત અને અન્નને વેર હશે એમ સિદ્ધ થાય છે. શ્રી. ધનસ્થામદાસ બિરલા પાસેથી મેં જાણ્યું કે આપણે દર વર્ષે ૮૦ કરોડ રૂપિયા બાજ આપીએ છીએ, એ આપવાનું આપણી પાસે સાધન નથી, અને દેશના વ્યાપારનું ત્રાજવું આપણા પક્ષમાં કહેવાય છે છતાં આપણી ગરીબી તો દહાડે દિવસે વધતી જ જાય છે. એટલે આપણે જે કરજ કરીએ છીએ તે કરજમાંથી આપણને લાભ કશો નથી મળતો, આવા ગરીબ દેશમાં ૩૦ કરોડ લોકો રોજની એક પાઇ મેળવે એ પણ કાંઈ ઓછું ન કહેવાય. રેલિયો કાઢ પણ પુરુષ કે સ્ત્રીનો ચાલુ ધંધો બંધ કરવાને માટે નથી જ, પણ એ તો જેની પાસે કામ નથી તેની દરેક બેકાર મિનિટનો ઉપયોગ દેશના ધનની વૃદ્ધિને માટે થાય એ હેતુથી યોજવામાં આવ્યો છે. આપણો ખેડૂતવર્ગ હતાશ થઇ ગયો છે, તેનામાં સજ્જ નથી, તેની બુદ્ધિ મારી ગઇ છે, એટલે આજે તેની પાસે રેલિયા સિવાય એકે સહેલી, ધરગથ્ય અને લાભદાયક વસ્તુ મૂકી શકાય એમ નથી. શું આપણે એને કહીશું કે તારો ખેતીની કમાણીમાં વૃદ્ધિ કર? શી રીતે એ વૃદ્ધિ કરે? એની પાસે ખેતી જ ક્યાં છે? ખેડૂતની સરાસરી ખેતી માંડ બે એકરની કહેવાય છે, અને એ બે એકર એટલે પણ ધનાઢ્ય જમીનદારોના હજારો એકરો મેળવીને કાઢેલી સરાસરી. ખેતીવાડી કમિશને પોતાની ભલામણનાં થોથાં બહાર પાડ્યાં છે, પણ તેને ખેડૂતો બીચારા શું નિયોવીને પીએ?

કવિવર બોલ્યા: 'સાચું; આ કમિશનથી કશો લક્ષીવાર વળતો નથી, એ થોડાં ખાતાં વધારી આપે છે ખરાં, એટલો એનો લાભ ! મને એમાં જરાય વિશ્વાસ નથી. '

વાતો ખૂબ ચાલી. કવિવર ગાંધીજી પાસે જાણુવા ઈચ્છતા હતા કે આ વર્ષે હવે શો નવો નુસખો શોધી રહ્યા છે. ગાંધીજી કહે: 'રાતદિવસ એ જ વિચારમાં હું મશગૂલ છું. હજી મને અંધકારમાંથી કશો પ્રકાશ મળી રહ્યો નથી, પણ મળી રહેશે. પણ ધારે કે સરકારનો મુકાબલો કરવાનો સંજ્ઞાડ કાર્યક્રમ આપણને હાથ ન લાગે, તોપણ દેશનું ધ્યેય હવે 'ડુમિનિયન સ્ટેટસ' નથી પણ 'ઇંડિપેન્ડન્સ' (પૂર્ણ સ્વરાજ્ય) થયું છે એમ કહેવાની આપણી ફરજ મટી જતી નથી-ખાસ કરીને જ્યારે 'ડુમિનિયન સ્ટેટસ'નો અર્થ આપણી કલ્પનામાં કદી નહોતો એવો એ લોકો કરે છે. '

પદો ખુલ્યો ?

[ના. વૉઇસરોયે વડી ધારાસભામાં લાખણુ આપ્યું અને તેમાં 'હોમિનિયન સ્ટેટસ' વિષે તેમના—બ્રિટિશ સહનતના—વિચારો જાહેર કર્યા. તે વિષે મહાત્માજીએ રાજકર્તાઓની દાનત સાફ હોય અને હિંદની માગણીને અનુકૂળ થવા ઈચ્છતા હોય તો અગીઆર સરતો મૂકી. એ સર્વને મહાત્માજીએ લખેલા નવજીવનના ફેલ્ડુઆરી, તા. ૨-૭-૩૦ ના અગ્રલેખમાં સમાવેશ થાય છે.]

“ અમુક ઉદ્દેશની ગમે તેટલી સ્પષ્ટ વ્યાખ્યા કરવામાં આવે તેથી તે ઉદ્દેશની સંપૂર્ણ સિદ્ધિ થાય તે પહેલાં નિરાકરણ કરવાના બધા પ્રશ્નોનું આપોઆપ નિરાકરણ થઈ શકે છે એવું મેં હિંદુસ્તાનના લોકોને કદી મનાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો નથી. ઉદ્દેશનું સ્પષ્ટમાં સ્પષ્ટ નિવેદન, અને તે ઉદ્દેશની સિદ્ધિ, એ બંને જુદી વસ્તુઓ છે. કોઈ ડાહ્યા પ્રવાસી કદી એમ માનશે નહિ કે એને ક્યાં જવાનું છે એટલું સ્પષ્ટ નક્કી થયાથી તેના પ્રવાસનો અંત આવી ગયો અને પોતાના ગમ્ય સ્થાને તે પહોંચી ગયો. ”

x

x

x

“ જે કામ અંગ્રેજ સરકારે કરવાનું છે તે ગોળમેજી કૉન્ફરન્સ તો ન જ કરી શકે, છતાં લોકમત શો છે તે નક્કી કરી તેનો મેજ સાધવાનું એથી જરાક ઓછું મહત્ત્વ નહિ એવું કામ કરવાને માટે એ બોલાવવામાં આવશે. પરિણામે આ કૉન્ફરન્સ અંગ્રેજ સરકારને સૂચના કરી શકશે, અને તે પછી પાર્લામેન્ટની આગળ આખરે બંધારણની યોજના ધડીને મૂકવાનું કામ તે સરકારનું થઈ પડશે. ”

નામદાર વૉઇસરાયના વડી ધારાસભામાં આપેલા લાખણુમાંના ઉપરના બે ઉતારાથી સાવ સ્પષ્ટ થાય છે કે ‘ હોમિનિયન સ્ટેટસ ’

તુરત મળવાના ઉદ્દેશથી જાળમેજી કૉન્ફરન્સ મળવાની નથી. અને ‘કુમિનિયન સ્ટેટસ’ એ હિંદુસ્તાનનું દરનું ખ્યેય બલે હોય એવું લૉર્ડ બર્કનહેડ પણ કબૂલ કરવાને તૈયાર થાય એ વિષે આપણે શંકા ન કરીએ. જ્યાં સમય જ મહત્વની ખાતત છે ત્યાં અમુક વસ્તુ આજે મળશે કે બવિષ્યમાં કાક દિવસે મળશે એમ કહેવામાં કેવળ ઓછાવત્તાનો ભેદ નથી પડતો પણ આસમાનજમીનનો ફેર પડી જાય છે. અને આવો આસમાનજમીનનો ફેર દિલ્હીમાં થયેલી મુલાકાત દરમ્યાન સ્પષ્ટ જોવામાં આવ્યો. ત્યારે વાઇસરૉયની મનોદશા અને મહાસભાની મનોદશામાં જરાય મેળ ન ખાય એમ સિદ્ધ થયું. આજે દેશમાં ગણ્યાગાંધ્યા કરોડપતિ છે, અને કરોડો કાઠી વિનાના છે; આ રાજ્ય લાંબું ચાલે તો પેલા કરોડપતિઓ પણ રાજની સાત પૈસાની સરાસરી કમાણીવાળા થઈ જાય. આ સ્થિતિ આવે ત્યાં સુધી બલે હિંદુસ્તાન ‘કુમિનિયન સ્ટેટસ’ની વાટ જોયા કરે એમ વાઇસરૉયને પાલવે. જ્યારે મહાસભાની તો ઇચ્છા એવી છે કે, જે તેનું ચાલે તો આજે જ, કરોડપતિને પેટ ભરવા જેટલું જોઈએ તેટલું દરેક બૂખે મરતા ખેડૂતને પણ મળી રહે એવી સ્થિતિ કરી મૂકે. અને જ્યારે ખેડૂતને પોતાની દુર્દશાનું સંપૂર્ણ ભાન થશે અને તેને લાગી જશે કે તેની અપંગ દશાને માટે કિસ્મત નહિ પણ આ રાજ્યને દોષ દેવાનો છે, ત્યારે તે ખીજા કોઇની સલાહ કે મદદ વિના આપોઆપ જ અધીરો થશે, અને અમુક સાધનો કાયદેસર છે કે ગેરકાયદેસર છે અથવા હિંસક છે કે અહિંસક છે એનો વિચાર કર્યા વિના પોતાથી અને તેવી રીતે આ રાજ્યની જૂસરી પોતાને ગળેથી ઉતારી નાંખશે.

મહાસભા એ ખેડૂતને સાચે માર્ગે દોરવાની આશા રાખે છે.

વાઇસરૉયના બાપણથી ખીજા એક વસ્તુ સ્પષ્ટ થાય છે. હિંદી રાજા રજવાડાઓના પ્રશ્ન એ પોતે માનેલી અમૂલ્ય તપાસનું એક અવિભાજ્ય અંગ હોવું જોઈએ એવી શોધ સર જોન સાઇમને કેમ કરી તે

પણ હવે સમજી શકાય છે. બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનના લોકો તો પોકાર પણ કરી શકે છે, રાજ્યો અંગ્રેજ સરકારની જ કૃતિ હોઈ ખોલી ચાલી પણ નથી શકતા, એટલે કૉન્ફરન્સમાં જે લૂંટખાજ રમાવાની છે તેમાં એ લોકો ઉપયોગી મહોરો બની શકે એ ઉદ્દેશ છે. કૉન્ફરન્સમાં 'કુમિનિયન સ્ટેટ્સ'ના નામ ઉપર તાળીના ગડગડાટ થશે, પણ એ જ વખતે હિંદુસ્તાનના કરોડો ગરીબોને માથે વધારે બોજની ભેખ મરાશે. એવી એ લોકોએ જ ગોઠવેલી જુગટાની બાજીમાં જેને જોડાવું હોય તે ભલે જોડાય.

નામદાર વાઇસરૉય મહાસભાના રાષ્ટ્રીય કરજ વિષેના ઠરાવથી ચીડાયા છે. શા સારું? એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે મહાસભાએ આ કરજોમાંથી યોગ્ય ક્યાં છે અને અયોગ્ય ક્યાં છે તે ઠરાવવાનું તો નિષ્પક્ષ પંચને સોંપેલું છે. આ કરજોમાંના કેટલાકનાં વાજખીપણા વિષે સવાલ ઉઠાવવો એ પણ શું ગુનો છે કે? આટલો અધો નિર્દોષ ઠરાવ લૉર્ડ અર્વિન સહન નથી કરી શકતા એ બ્રિટીશ મનોદશાનો એક નમૂનો છે. આ અધાં કરજ હિંદુસ્તાને સ્વેચ્છાએ પોતાના કલ્યાણ માટે કર્યા છે, અને હિંદી પ્રધાને કરેલા કબાલાના વાજખીપણા વિષે શંકા કરવી એમાં નરી કૃતદ્ધનતા રહેલી છે એમ હજારો અંગ્રેજો પ્રામાણિકપણે માને છે.

નામદાર વાઇસરૉયના ભાષણમાં ઐક્ય ઉપર બહુ વજન દેવામાં આવ્યું છે, પણ જ્યાં સુધી પરદેશી રાજ પોતાનો પાયો યાવચ્ચંદ્રદિવાકરૌ કાયમ કરવાને માટે, અનેક હિતપ્રબંધોને જુદા પાડીને, જાણીને કે અજાણતાં, તેમને એકબીજાની સાથે લડાવ્યા કરે ત્યાં સુધી સંપૂર્ણ ઐક્ય અશક્ય છે. એ જૂઠી જાંજળમાંથી મહાસભા નીકળી ગઈ એ સાફ જ થયું. સીધે રસ્તે ચાલતાં મહાસભાની લોકપ્રિયતા જાય તો છો જાય. પણ રૂઝી તારીખે આખા દેશમાં જે લોક-લાગણીનું દર્શન થયું તેથી તો અચૂક રીતે સિદ્ધ થાય છે કે લોકોના હૃદય ઉપર સામ્રાજ્ય ભોગવનારી એક સંસ્થા હજી મહાસભા જ છે.

કરોડોને એક માળાના મણકાની જેમ સાથે રાખનાર સૂત્ર તેમનો ભૂખમરો છે એ પ્રભુની કૃપા જ સમજવી. હિંદુ કે મુસલમાન કે ગમે તે જાતભાતના ખેડૂતની પાસેથી તેનો દોકડોદોકડો હરી લેવાના પોતાના કર્તવ્ય વિષે આ સરકાર સાવ નિષ્પક્ષવૃત્તિથી કામ કરે છે. આમાં સરકાર ભેદભાવ નથી રાખતી.

લૉર્ડ રોડગની મારે ૧૯૨૧ માં મુલાકાત થઈ ત્યારે મેં ચાલુ તંત્રમાં અમુક સુધારા કરવાની 'આલિશ' સૂચના કરી હતી. લગભગ તેવી જ આલિશતા લૉર્ડ અર્વિનની પાસે કરવાની હું રજા લઉં છું. જો તેમની અને બ્રિટિશ પ્રધાનમંડળની દાનત સાફ હોય તો તેઓ નીચેના સુધારા તુરત દાખલ કરાવી શકે છે.

૧ સંપૂર્ણ દારૂનિષેધ;

૨ દ્વાંડયામણનો દર રૂપયાની ૧૬ પેન્સ થાય;

૩ જમીનમહેસૂલ ઓછામાં ઓછું અર્ધું કરી નાંખવામાં આવે અને પછી ધારાસભાના અંકુશ તળે તે મૂકવામાં આવે;

૪ મીઠાનો કર તદ્દન નાબૂદ થાય;

૫ લશ્કરી ખર્ચ હાલ છે તેના કરતાં અર્ધો કરી નાંખી તેમાં ઘટાડો કરવાની શરૂઆત થાય;

૬ આ પ્રમાણે કરવાથી મહેસૂલમાં થતા ઘટાડાને અંગે મોટા મોટા પગારદારોના પગાર અર્ધો અથવા તેથી જોટલા ઓછા કરવાનું ઘટે તેટલા ઓછા કરવામાં આવે;

૭ પરદેશી કાપડ ઉપર સ્વદેશીની પૂરેપૂરી રક્ષા થાય એટલી જગત નાંખવામાં આવે;

૮ શ્રી. હાજીનો હિંદી દરિયાકાંઠાના વેપાર સંબંધી કાયદાનો ખરડો પસાર કરવામાં આવે;

૯ સામાન્ય ન્યાયની અદાલતોએ ખૂનના અથવા ખૂનમાં મદદ કરવાના ગુના માટે જેમને તકસીરવાર ઠરાવ્યા હોય તેવા સિવાયના બધા રાજકીય કેદીઓને છોડી દેવામાં આવે, બીજા રાજકીય ગુનાઓ માટે

કામ ચાલતાં હોય તે બધાં બંધ થાય, રાજદ્રોહ વિધેની ૧૨૪અ કલમ, ૧૮૧૮નું રેગ્યુલેશન અને એવા બીજા કાયદા ૨૬ થાય, અને આજે દેશવટો ભોગવી રહેલા દરેક હિંદીને દેશમાં પાછા આવવાની પરવાનગી મળે;

૧૦ સી. આઈ. ડી. (ગ્રુપ્પર ખાતું) નાબૂદ કરવામાં આવે અથવા ધારાસભાના અંકુશ નીચે મૂકવામાં આવે;

૧૧ ધારાસભાના અંકુશ તળે રહીને આત્મરક્ષણને માટે જેને બંદુક જેવાં હથિયાર જોઈએ તેને તેવાં હથિયાર મેળવવાનો પરવાનો આપવામાં આવે.

આજે તુરત કરી નાંખવા જોઈએ એવા સુધારાઓ બધા જ આમાં આવી જાય છે એમ નથી, પણ નામદાર વાઈસરોયે સીધી-સાદી પણ મહત્ત્વની દેશની આટલી જરૂરિયાત પૂરી પાડવી જોઈએ. આમ થાય તો એમને ખાતરી આપી શકાય કે સવિનય કાનૂનભંગની વાત કદી તેમને કાને નથી પડવાની, અને પછી મત અને માગણી રજૂ કરવાની સંપૂર્ણ છૂટ હશે તેવી કોઈ પણ પરિષદમાં મહાસભા ખરા દિલથી લાગ લેશે.

આપણા દેશમાં ઐક્ય નથી તે કારણસર આ સુધારા કરવામાં વાંધો ન આવવો જોઈએ.

મહાસભા સાચી વસ્તુની પાછળ પડેલી છે, પડછાયાની પાછળ નથી પડેલી. દર વર્ષે ભરાતી મહાસભામાં લાખો માણસો ઉભરાય છે તે કેવળ નામની જ સ્વતંત્રતા મેળવવાની ખાતર નહિ, પણ તેઓ એવી આશાએ ભેગા થાય છે કે જ્યારે સ્વતંત્રતા મળશે ત્યારે તેની ઉપમા સર્વત્ર-દેશનાં દૂરદૂરનાં ગામડાંમાં પણ-અનુભવશે. સૌથી મોટું અનિષ્ટ બેલાશક આર્થિક લૂંટનું છે, અને ચાલતાં ને હાલતાં સ્વાભિમાનનો નાશ કરનારો નાનમની લાગણી લોકોને અનુભવવી પડે છે તેનું છે. સ્વ. સર નારાયણ ચંદાવરકર એક બકરાની વાત કરતા. એ બકરાને બળજોરીથી ચાલેશાન હવાદાર બાગમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો ત્યાં તે સુકાઈ ગયો, પણ જ્યારે તેને પાછો તેના

માલિકને સોંપવામાં આવ્યો ત્યારે તે પોતાના ભૂંડાભૂખ જેવા અંધારા ઝૂંપડામાં નાચતો કૂદતો ચાલ્યો ગયો. તેમ જ આપણને હવાઈ શાંતિ નથી જોઈતી, એથી અંધકારમય અરાજકતા બહેતર માનીએ-જે તેથી કરીને લોકોને ચૂરી નાંખનારું દળદર શીટી શકતું હોય તો.

અહિંસક અને ખૂની કાનૂનભંગ કરનારાઓનું ભયંકર વેર વાળવામાં આવશે એવી જે ધમકી આપવામાં આવી છે એનો કશો અર્થ નથી. બંને વચ્ચે એક વસ્તુ તો સામાન્ય છે જ-બંનેને ખબર છે કે તેમણે કેવડું જોખમ વહોરેલું છે, બંનેની સંકટ સહન કરવાની તૈયારી છે. બંનેનાં સાધન પણ એક જ હોત તો કેવું સારું ! બંનેનો ઉદ્દેશ એક જણાતો હોવા છતાં સાધન પરસ્પર વિરોધી છે. હું જાણું છું કે મારા જેવો અહિંસક ક્રાંતિવાદી હિંસક ક્રાંતિવાદીની પ્રગતિ અટકાવે છે. પણ તેની પ્રગતિ હું અટકાવું છું તેના કરતાં તે મારી પ્રગતિ વધારે અટકાવે છે. હું ‘મહાત્મા’ કહેવાવાને લીધે, મારા માર્ગમાં એનો અંતરાય ન હોય તો, દેશની પ્રગતિ જેટલી તે કરી શકે તેના કરતાં ઘણી વધારે હું કરી શકું એમ છું એ વાત એને ગળે બિતરે તો કેવું સારું ! વળી એ વાત પણ એ સમજી લે કે મારા પ્રયોગને ઠીકઠીક અજમાવવા દેવાની એણે તક નથી આપી. એમાંના કેટલાકે મારી લાગણીને માન આપ્યું છે એ હું જાણું છું. પણ તેઓ બધા પોતાની પ્રવૃત્તિ તદ્દન બંધ રાખે એમ હું માગું છું. એમને જોઈએ તો એટલું પણ હું કબૂલ કરવાને તૈયાર છું કે મને લોઈ અર્વિનની ખફગીનો જેટલો ડર છે તેના કરતાં એ હિંસક ક્રાંતિવાદીઓનો વધારે ડર લાગે છે.

નામદાર વાયસરોયે પર્દો ખોલીને વાતાવરણને ચોખ્ખું કરી મૂક્યું છે, અને પોતે અને આપણે ક્યાં છીએ એ જાણવાની આપણને તક આપી છે એટલા માટે દરેક મહાસભાવાદીએ તે નામદારનો આભાર માનવો ઘટે.

ભલે સીધાવો !

[‘પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય’ નો ઠરાવ લાહોર મહાસભાએ પસાર કરી સારા : જગતની આંખ હિંદ તરફ આકર્ષી હતી. તેમાંય જે અંગ્રેજ પ્રજા હિંદ ઉપર જીવારો કરી રહી છે ત્યાં તો ભારે ફફડાટ મચી રહ્યો હતો. તે ફફડાટ ત્યાંના પેપરોમાં સંપૂર્ણપણે દર્શાવેલો હતો, તેની ઉપર ટીકા કરતાં નીચેનો લેખ શ્રી. મહાદેવભાઈએ ‘નવજીવન’માં તા. ૯-૨-૩૦ ના અંકમાં લખેલો જે અક્ષરશઃ આપેલો છે.]

લાહોરના પૂર્ણ સ્વરાજ્યના ઠરાવે વિલાયતના વર્તમાનપત્રોમાં ખળભળાટ મચાવ્યો છે એમ જણાય છે. આટલો ખળભળાટ ખારડોક્ષીના અલિમેન્ટમે પણ મચાવ્યો હશે કે કેમ એ પ્રશ્ન છે. સામાન્ય રીતે હિંદી પ્રશ્નો ઉપર ઠરેલપણે અને ઠાવકાઈથી વિચાર કરનારાં અને ‘લિબરલ’ કહેવાતાં છાપાં પણ આજે ખૂબ સજાગી બેઠ્યાં છે, અને ઘણાં છાપાં હિંદી સરકારને આવે અણીને સમયે નામર્દ ન બનવાની ચેતવણી આપે છે. ‘ન્યૂ સ્ટેટસમેન’ અઠવાડિક લિબરલ ગણાય—તે કહે છે કે મહાસભાને સૂતી મૂકવી, કારણ મહાસભાનું કશું ઠેકાણું રહ્યું નથી, વાઈસરૉયનો જાન લેવાને નંખાયેલા આંખવિષે કેવી વિચિત્ર વૃત્તિ ધારણ કરે છે, તે તુરત ને તુરત ‘ઇડિપેન્ડન્સ’ માગે છે, અને ‘હુમિનિયન સ્ટેટસ’નું ધોરણ સ્વીકારી લઇને ચનારી કોન્ફરન્સમાં પણ ભાગ લેવાની ના પાડે છે. આ ત્રણે આરોપોમાં વસ્તુસ્થિતિનું કેટલું અજ્ઞાન રહેલું છે તે દેખીતું છે. પણ એ પત્રને આપણા નરમ દળ અને ગરમ દળ વચ્ચે પડેલી ફાટફૂટથી બહુ આનંદ થાય છે ને નરમ દળને પોતાના કરી લઇને રાજ ચલાવવાની સરકારને ભલામણ કરે છે. ‘નેશન’ સાપ્તાહિક ‘લિબરલ’ પક્ષના કરતાં પણ વધારે ઉદાર ગણાતું હતું. તેની ઉદારતા આજે એટલી સૂચના કરવામાં રહી છે કે નરમ દળે હિંદુસ્તાનના ભાવી રાજતંત્ર

વિષે પોતાના વિચાર વિસ્તૃત રીતે બ્રિટિશ પ્રજા આગળ મૂકવા, જેથી કરીને તે પ્રજા “ તેના ઉપર ધ્યાનથી અને માનથી વિચાર ચલાવશે.” નરમ દળને આવી ‘નરમ’ ખાતરી અપાય એટલું ખસ નથી ? પણ ‘કોન્ઝર્વેટિવ’ છાપાને તમાચો મારીને મોઢું લાલ રાખવાની આ ‘લિબરલ’ નીતિ પસંદ નથી પડતી. ‘સેટરડે રિવ્યુ’ સ્પષ્ટ કહે છે કે મહાસભા ગમે તેવી હોય, આજે તેની જ હાક વાગે છે, અને મહાસભાને નહિ સાંભળશે તો કોને સાંભળશે ? ‘મોડરેટો’ (નરમ દળ) નો હિંદુસ્તાનમાં ભાવ કેાણુ પૂછે છે ? “ તેઓ તો માત્ર ઝાંખ પડે તો તેને વખોડવાને માટે અને તોફાન થાય તો સખત ભાષામાં ઠરાવ ઘડવાને માટે કામ આવે છે, એથી વિશેષની તેમની પાસે આશા રાખવી વ્યર્થ છે. આવા ‘મોડરેટો’ ની ખુશામદ કરીકરીને હવે તો થાક્યા, એ રેતી ફૂટવામાંથી હવે તેલ નીકળી શકે એમ નથી, આજે દેશને હલાવનાર એક સંસ્થા ‘કોંગ્રેસ’ છે, અને ગાંધીનું જેટલું વજન પડે છે તેના ચોથા ભાગનું વજન ધરાવનારો કોઈ ‘મોડરેટ’ દેખાતો નથી. ” આમ કહીને ‘સેટરડે રિવ્યુ’ કપાળ ફૂટે છે, અને કાળાં ભાવીની આગાહી કરે છે. ‘મેંચેસ્ટર ગાર્ડિયન’ એક સામાહિક છે, જે માથું ઠેકાણે રાખીને કંઈક વિચાર કરે છે અને સૂચના કરે છે કે હિંદુસ્તાનમાં જે ચાલી રહ્યું છે તે સમન્વયા વિના નહિ ચાલે. ‘સેટરડે રિવ્યુ’ અને ‘મેંચેસ્ટર ગાર્ડિયન’ બંને ભિન્ન પક્ષના છે, છતાં બંનેને ‘ખરું જોખમ સવિનય કાનૂનભંગ’નું લાગે છે; એકને એ જોખમ લાગે છે, કારણ કે ધણા જલિયાંવાલા આગ કર્યા વિના સવિનય ભંગને પહોંચી ન વળી શકાય; બીજાને એ કારણે કે જે આરોડાલીની જાતનો કાનૂનભંગ ઠેરઠેર થાય તો પછી તેને પહોંચી વળવું બહુ મુશ્કેલ થઈ પડે !

ગમે તેમ હોય, પણ એક પણ છાપું એમ નથી કહેતું કે હિંદુસ્તાનને ઈંડિપેન્ડન્સ’ તો દૂર રહ્યું, પણ ‘ડુમિનિયન સ્ટેટસ’

આપો. એને માટે હિંદુસ્તાન લાયક જ ક્યાં છે ? લૉર્ડ રસેલે ખીચારાએ એક ભાષણ કર્યું, અને તેનો પછી ખુલાસો કર્યો. ‘ન્યૂ સ્ટેટસમેન’ કહે છે કે આપણા રાજધુરંધરો એમ સાચી વાત કહેવામાં ઠરી શા સારું જતા ડશે ? હિંદુસ્તાનની પાસે લશ્કર જ ક્યાં છે કે એ ‘હુમિનિયન સ્ટેટસ’ મેળવીને કરો સાર કાઢે ? એ દેશને ‘હુમિનિયન સ્ટેટસ’ આપીએ તો ત્યાં તો અંધાધૂંધી થાય. ‘હુમિનિયન સ્ટેટસ’ અને ‘ઈંડિપેન્ડન્સ’નાં વિલાયતનાં આ છાપાં જરાય તકાવત નથી કરતાં એ અહીંનાં આપણા ‘હુમિનિયન સ્ટેટસ’ના પૂજારીઓ સમજી લે એ જરૂરનું છે. લૉર્ડ રસેલના ભાષણનો અક્ષરે અક્ષર હવે છપાય છે. તેમાં તે નામદાર એમ બોલ્યા છે કે ‘આપણે ઉચ્ચમૂલ્ય છોડીને ચાલ્યા જઈએ તો હિંદુસ્તાન પોતાનું તંત્ર ચલાવી જ શી રીતે શકે ? . . . એ દેશની આપણા વિના શી સ્થિતિ થાય તે ભગવાન જાણે, હિંદ પોતે તો નથી જ જાણતું એમ લાગે છે.’

દેશમાં થનારી અંધાધૂંધીની આ ભલાભાઈઓને બહુ ચિંતા પડી લાગે છે. પણ એ પાખંડથી આજે કાણ છેતરાય એમ છે ? દેશમાં એ લોકો આપણા કલ્યાણાર્થે નથી પડ્યા રહ્યા, પણ પોતાના જ કલ્યાણાર્થે પડ્યા છે એમ તો હવે એ ખ્રિષ્ટિય પ્રધાનોમાંના ઘણા કબૂલ કરી ગયા. પણ એવી બડાશ આજે પણ હંકાય છે એટલે ‘મેંચેસ્ટર ગાર્ડિયન’ એનો સચોટ જવાબ આપતાં કહે છે: “હિંદને ‘હુમિનિયન સ્ટેટસ’ આપવું કે ‘ઈંડિપેન્ડન્સ’ આપવું એ વિષે ખ્રિષ્ટનને વિમાસણમાં પડવું પડે એમ છે, બંને એક જ વસ્તુ છે; જો કે ‘ઈંડિપેન્ડન્સ’ આપી દેવામાં જ કદાચ ખ્રિષ્ટન વધારે ડહાપણ માને. કારણ ‘હુમિનિયન સ્ટેટસ’ ભોગવતું હિંદ સામ્રાજ્યના કારભારમાં નાહકનું માથું મારવા માગે. . . . પણ ખ્રિષ્ટન હિંદનો કબજો પોતાના સ્વાર્થની ખાતર પણ છોડી ન શકે એ

દેખીતું છે. એક કારણ તો એ છે કે પૂર્વમાં બ્રિટનની હાક વાગે છે, કારણ જ્યારે બીડ પડે ત્યારે બ્રિટન હિંદુસ્તાનમાંથી લશ્કર અને જરૂરી સામગ્રી મંગાવી શકે છે. જો હિંદુસ્તાનને ‘કુમિનિયન સ્ટેટસ’ મળે તો આ સત્તા બ્રિટન ખોઈ બેસે. ખીજું કારણ એ છે કે હિંદુસ્તાન વિના બ્રિટન પોતાનો માલ ક્યાં મોકલે ? અને બ્રિટિશ મૂડીવાળા પોતાના અખજો રૂપિયા હિંદુસ્તાનમાં રોકીને બેઠા છે તેનું શું થાય ? બ્રિટિશ વેપારી, બ્રિટિશ મૂડીવાળાના હિતમાં જ હિંદુસ્તાનની નાણાંનીતિ અને વ્યાપારનીતિ ધડવાની પોતાની સત્તા બ્રિટિશ સરકાર આજકાલ ઝોઘી કરી રહી છે, છતાં પણ એ હિતોનું અયોગ્ય દબાણ સામે રક્ષણ કરવાની શક્તિ તો તે આજે પણ ધરાવે છે, અને દેશમાં કાયદો અને વ્યવસ્થા કાયમ રાખવાનું વધારે મહત્ત્વનું કામ પણ એ આજે કરી શકે છે. દેશના જનમાલના રક્ષણની વાત બાબુએ મૂકેલી. બ્રિટિશ વેપાર અને મૂડીને નુકસાન ન થાય તે માટે પણ કાયદો અને વ્યવસ્થા કાયમ રાખવાનું સરકારનું કામ તો રહ્યું જ છે ના ? ”

હિંદ હવે સમજી ગયું છે—મહાસભાએ હિંદને પોકારીને કહ્યું છે, ગઈ ૨૬ મીએ મહાસભાની હાકલ કરોડોએ ઝીલી છે, કે અંગ્રેજી રાજ અંગ્રેજોનાં ખીસાં ભરવા માટે જ છે, હિંદના કલ્યાણને માટે નથી, એટલે દેશ એ રાજની ખૂંસરી ઝોગાળી નાંખવાને હવે પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ થયો છે—પછી ભલે તેમ કરતાં અંધાધૂંધી થાય, ખુનામરડી કરનારા ખુનામરડી પણ કરે. એ બંને વસ્તુ ગાંધીજી અનેકવાર સમજાવી ચૂકેલા છે. પણ વારંવાર એનું પુનરાવર્તન કરવામાં કશી હાનિ નથી. આ જ અંકના અગ્રલેખમાં ગાંધીએ સમજાવ્યું છે કે ખુનામરડી કોણ કરે, શા કારણે કરે. એવી ખુનામરડી થાય તેને જોખમે પણ સ્વરાજ લેવું રહ્યું એમ તેઓ કેટલાંય વર્ષો થયાં કહેતા આવ્યા છે. એ વર્ષ હિપર એક લેખમાં તેમણે લખેલું: “અહિંસાનો

મંત્ર સંપૂર્ણ રીતે સમજતા પહેલાં હિંદને ખુનામરકીમાંથી પસાર થવું ન પડે એમ હું ભગવાનની પાસે માગું. પણ જો પસાર થવું જ પડે તો તેમાંથી પણ સ્વરાજ મેળવતાં પસાર થયે જ છૂટકો છે; કારણ આજે જે શાંતિને નામે ઝોળખાય છે તે તો કબરની શાંતિ છે, કારણ તેની નીચે નરી હિંસા રહેલી છે.” વળી એ જ લેખમાં લખેલું : “ ચાલુ તંત્રને વિષે મારા વિચાર વાંચનારના કરતાં જુદા હોય એવો સંભવ છે. પણ હું તો એ તંત્રમાં અનિષ્ટ-દુષ્ટતા સિવાય બીજું કશું દેખતો નથી, અનિષ્ટમાંથી ઈષ્ટ કદી સંભવે નહિ. એટલે હું કહું છું કે અરાજકતા કરતાં કુરાજ્ય ભૂંડું.” પણ એવી ખુનામરકી ચાય, દાવાનળ સળગે, ત્યારે અહિંસાવાદીએ શું કરવું એ પણ ગાંધીજીએ સ્પષ્ટ કરવાનું બાકી નથી રાખ્યું. વિદ્યાપીઠનાં બંને ભાષણોમાં એ વસ્તુ વધારે સ્પષ્ટ થઈ છે.

બીજી વાત અંધાધૂંધીની. જેમ ખુનામરકીના ડરે અમુક સ્થિતિમાં અહિંસાવાદી સ્વરાજની લડત લડવાની મુલતવી નથી રાખી શકતો, તેમ જ દેશમાં અંધાધૂંધી થશે એ ભયે પણ તે લડતમાંથી અલગ નથી રહી શકતો. અમે ચાલ્યા જઈશું તો દેશ ચોરલૂંટારાના હાથમાં જશે, હિંદુમુસલમાન એકબીજાનાં ગળાં કાપશે, એમ તો પરાંપકારી અંગ્રેજો ધણાં વર્ષો થયાં કહેતા આવ્યા છે. છેક ૨૨ વર્ષ ઉપર જ્યારે ‘હિંદસ્વરાજ’ ગાંધીજીએ લખ્યું ત્યારે પણ તેમણે અંધાધૂંધીના આ ભૂતને માટે હિંદ સદા તૈયાર રહેશે પણ કુરાજ્ય ન પસંદ કરે એમ સ્પષ્ટ કર્યું હતું. તે ઉદ્ગારો પૂર્ણ સ્વરાજની પ્રતિજ્ઞા લેનારા આપણે આજે ફરીયાદ કરીએ.

“ અંગ્રેજ ગાંસડી બાંધી ચાલ્યાં જશે તો કંઈ હિંદુસ્તાન રાંડશે એમ જાણવાનું નથી. તેમ ચતાં જેઓ દાખથી બેસી રહ્યા હશે તે લડશે એવો સંભવ છે. ભરનીંગળને દાખવાથી કશે ફાયદો નથી. તે તો ફૂટયે જ છૂટકો. એટલે જો આપણે માંહોમાંહે લડવાનું સરજ્યું

હશે તો લડી મરશું. તેમાં ખીજનએ નખળાને બચાવવાના બહાનાથી વચ્ચે પડવાની જરૂર નથી. તેમાં આપણું નખોદ વળ્યું છે. નખળાનો એમ બચાવ કરવો તે નખળાને વધારે નખળા બનાવવા જેવું છે. આ વિચાર મોડરેટે બરોબર કરવો ઘટે છે. તે વિના સ્વરાજ હોય નહિ. એક અંગ્રેજ પાદરીએ કહેલા શબ્દ હું તેમને યાદ આપીશ કે ‘આપણે સ્વરાજ ભોગવતાં અંધેર હોય તે સહન કરવા જેવું છે, પણ પરરાજ્યની સફાઈ તે દરિદ્રતા છે.’ માત્ર તે પાદરીના સ્વરાજનો ને હિંદ સ્વરાજનો અર્થ જુદો છે. આપણે ઝોરાનો કે હિંદીનો કાઠનો જુલમ કે દાખ માગતા નથી. દૂજતાને તરતા શીખવવાનું છે. આમ બને તો એક્સ્ટ્રીમિસ્ટ તથા મોડરેટ બન્ને મળે-મળી શકે—મળવા જોઈએ; એકખીજનો અવિશ્વાસ રાખવાની કે ખીવાની જરૂર નથી.

ટૂંકામાં હિંદ આજે પોકારીને ઘિટનને કહે છે: ‘તમે ભલે ગાંસડેપોટલે સીધાવો. અમારી ચિંતા કરવાની જરૂર નથી. અમારી દશા છે એના કરતાં ખૂરી ન થાય, કદાચ સુધરવાનો સંભવ છે.’

અંગ્રેજોનો ધખારો.

[મહાત્માજીની અગિયાર માગણીઓની સામે અંગ્રેજ છાપાં ધગી ઉઠ્યાં અને એ રીતે અંગ્રેજ પ્રજાની મનોદશા ઉઘાડી પડી. એ સંબંધી મહાત્માજીએ નીચે પ્રમાણે ફેણુઆરી, તા. ૬-૧૯૩૦ ના નવજીવનમાં અગ્રણ્ય લખ્યો હતો.]

તુરતમાં કમ્બલ થઈ શકે એવી અગિયાર માગણીઓ વાઈસરૉયની સમક્ષ મેં ગયે અઠવાડિયે રજૂ કરી તેથી અંગ્રેજ છાપાં ધગી ઉઠ્યાં છે. આમાં નવાઈ પામવા જેવું કંઈ નથી. અંગ્રેજોની દષ્ટિએ સ્વતંત્રતા આપવાના કરતાં એ માગણીઓ કમ્બલ રાખવી એ ઘણું વધારે અઘરું છે. કેમકે તેમાં અંગ્રેજ વેપારને તે ભારે નુકસાન જુઓ. સ્વતંત્રતા કહો કે ‘યુનિયન સ્ટેટસ’ એ આપતાં તો એવી શરત મૂકી શકાય કે જેથી બ્રિટિશ વેપારને મુદ્દલ હાનિ ન પહોંચે. પણ પેલી અગિયાર માગણીઓમાંની ઘણી એવી છે કે અત્યારે ચારેબેરથી ચાલી રહેલી લૂંટ તો અંધ જ થઈ જાય, અને હિંદુસ્તાન પાયમાલ થઈ રહ્યું છે એવી ઉડાઉ, ખર્ચાળ રાજ્યનીતિનો અંત આવે. આજ લગી તો જે જે હટ હિંદુસ્તાનને મળી કહેવાય છે તેને અંગે હિંદુસ્તાનની ઉપર કરજનો ભોગને વધ્યો છે. નથી એક અંગ્રેજ અમલદાર કે અંગ્રેજ સિપાહી ઓછો થયો; નથી વાઈસરૉયથી માંડી નાનામાં નાના અંગ્રેજ અમલદારનો પગાર ઓછો થયો. એથી ઊલટું, લી કમિશને પગારોમાં વધારો કર્યો, અને અંગ્રેજ અમલદારોને લવિષ્યને સારુ મુચરકા લખી આપ્યા. તેથી સ્વતંત્રતાને નામે આપણને જે અંધારણ મળે તેની કલ્પના અંગ્રેજ એવી કરે કે તેથી તેમને સારુ હિંદુસ્તાન હમેશાંની કામધુક બની જાય. આજે ‘યુનિયન સ્ટેટસ’ અથવા સ્વતંત્રતાથી

તેઓ ભડકે છે તો તે એટલા જ ખાતર કે રખેને સાથે જ વધારે છૂટ મળતાં નિત્ય ચાલતી લૂંટ બંધ થઈ જાય. એટલે જ્યારે સ્વતંત્રતાની હિલચાલના ગર્ભમાં રહેલી વસ્તુ મેં પ્રકટ કરી ત્યારે તેથી અંગ્રેજ છાપાં ધગી ઊઠ્યાં એમાં શી નવાઇ ?

પણ સ્વતંત્રતાનો અર્થ કરોડો દેહાતી શું કરે છે એ ક્ષહેરવાસીઓએ બરોબર સમજી લેવો ઘટે છે. જન્યુઆરીની તા. ૨૬મીએ જે અદ્ભુત ઉત્સાહ અણધારી રીતે હિંદુસ્તાનમાં ચોમેર પ્રગટ થયો એ શું બતાવે છે ? દેહાતી બિચારા બંધારણમાં શું સમજે ? પ્રજાના પ્રતિનિધિ છૂટથી એસી પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે કાયદાઓ ઘડી શકે તેનો અર્થ તેઓ શું જાણે ? તેમને મન સ્વતંત્રતા એટલે ઓછી વિદ્યાટી, મીઠાનો કર બંધ, પટેલતલાટીનો ત્રાસ બંધ, ખાલી કોડી ભરપૂર, શાહુકારની પગવણી બંધ, વેડ બંધ, દારૂનાં પીડાં બંધ, પરદેશી કાપડની દુકાનો બંધ, ઘેરઘેર ચરખા અને ઘેરઘેર ખરકત. આ અર્થ મેં ગયે અઠવાડિયે સ્પષ્ટ કરી આપ્યો. એ ભલે અંગ્રેજોને મન મારો ગુનો ગણાય, પણ દેહાતીઓને મન તેમની હાજત જાણવાની મારી શક્તિની એક નિશાની માત્ર છે.

સર માલકમ હેલી ખૂબ ગુસ્સો કરી કાં ન બોલે કે કરજ ન ભરવાની વાત તો દેવાળિયા જ કરે ? હકીકત તો એવી છે કે હરહાલતમાં કરજ ન ભરવાની વાત મેં કરી જ નથી. જે વાત મેં કરી તે પોતાના વાણાતર પ્રત્યે કરવાનો પ્રત્યેક શેઠનો અધિકાર છે અથવા ઉમરે પહોંચેલાનો પોતાના વાલી પ્રત્યે કરવાનો અધિકાર છે. અંગ્રેજ અમલદાર પોતાને હિંદુસ્તાનના રક્ષક માને છે; આપણે તેમને ભક્ષક માનીએ છીએ. શું તેમની પાસેથી હિસાબ માંગવાનો આપણને શક્તિ આવ્યે અધિકાર નથી ? આવી સીધી અને સમજી શકાય એવી બાબતમાં અંગ્રેજ અમલદાર કે અંગ્રેજ છાપાં ગુસ્સો કરે એ બતાવે છે કે તેઓ હજી આપણી સાથે સીધી વાત કરવાને સારું તૈયાર નથી

થયા. અને એવી તૈયારી ન હોય ત્યાં લગી તેમણે યોજેલી કોઈ પણ કોન્ફરન્સમાં જવું એને હું જાળમાં ફસાવારૂપ માનું છું. ન્યારે ત્યારે અંગ્રેજી વેપારમાં કરોડોનો ખાડો સહન કરવા અંગ્રેજોએ તૈયાર થવું જ પડશે. નિત્ય કંગાળ થતું જતું હિંદુસ્તાન તેમને પ્રતિવર્ષ કરોડો રૂપિયા નહિ જ આપી શકે. મારે મન સ્વતંત્રતા એટલે આ જખરદસ્તીથી થતી વાર્ષિક લૂંટ બંધ કરવાની આપણી શક્તિ. એ શક્તિ આપણને લાંડનમાં જવાથી મળવાની નથી. પણ એ શક્તિ મેળવીને આપણે લાંડન જઈ શકીએ છીએ. એમની પાસે બંદૂકના બળથી વેપારની રક્ષા કરવાની ઈચ્છા અને શક્તિ ભલે હો. એ વેપારને રોકવાની આપણી ઈચ્છા તો આજે છે. પણ સત્યાગ્રહરૂપી અથવા કર ઇત્યાદિ ભરવાની ના કહેવારૂપી શક્તિ આપણે ન્યારે મેળવીએ ત્યારે આપણે બન્ને પક્ષ સરખા થયા કહી શકીએ, અને ત્યારે આપણે માનપૂર્વક અને સહીસલામતીપૂર્વક તેમણે યોજેલી કોન્ફરન્સમાં જઈ શકીએ.

પણ જો અંગ્રેજોએ પોતાના વેપાર ઇત્યાદિ વિષે પોતાના વિચારો બદલવા રહ્યા છે અને કેટલાક ભાગો તજવા રહ્યા છે, તો આપણા કરોડપતિઓ, મોટા જમીનદારો વગેરે અંગ્રેજી રાજ્યના દલાલોએ પણ પોતાના વિચારો બદલવા જોઈશે અને કેટલાક ભાગો તજવા જોઈશે. કરોડપતિ અને મોટા જમીનદાર અંગ્રેજી રાજ્યના દલાલ નહિ તો ખીજા શું હોઈ શકે? કરોડપતિ કરોડ કમાય છે, તો વીસ કરોડ અંગ્રેજને કમાવી આપે છે. આ અતિશયોક્તિ નથી પણ ચોખ્ખા રિસાબની વાત છે. એટલે જાપાનના અમીરઉમરાવોએ જે ત્યાગબુદ્ધિ કેળવી હતી તે આપણા ધનાઢ્ય લોકો ન કેળવે ત્યાં લગી આપણા રસ્તામાં મુસીબતોના પહાડો રહેલા જ છે.

એ પહાડ ધનાઢ્ય લોકો દૂર ન કરે તો એ જોણે સત્યાગ્રહરૂપી અમૃતનો ખાલો પીધો છે તે પોતાનું કામ છોડી નહિ શકે. માત્ર

ધનાઢ્યના સહકાર વિના દેશે વધારે સાહસ ખેડવું પડશે અને વધારે જોખમો ઉઠાવવાં પડશે. તે જોખમ ન ઉઠાવે અને અહિંસાનું નામ માત્ર લઇને સત્યાગ્રહી ખેસી રહે તો તેની અહિંસા બીરુતાનું રૂપ ધારણ કરવાને પૂરો ભય છે.

અહિંસક યુદ્ધ કરવા જતાં હિંસક યુદ્ધ આવી પડવાનો જે ભય રાખવામાં આવે છે એ ભયને પણ મર્યાદા હોવી જોઈએ. અને તેથી જરા હિંસાનું રૂપ આવેખીએ. ઊંડા ઊતરીને તપાસીએ તો આપણે જોઈશું કે આપણે હિંસાની મોટી જાળમાં આજે જ ફસાયેલા છીએ તેના કરતાં વધારે મોટી હિંસાની મૂર્તિ આ રાજ્ય છે. એની હિંસા વ્યવસ્થિત છે, અને સામાન્યપણે અદૃશ્ય રહેલી જણાય છે, તેથી તે ઝોઢી હાનિકારક નથી પણ વધારે હાનિકારક છે. કેમકે એની ક્રિયા ચોવીસે કલાક ચાલુ છે. નાદીર અને તૈમુરની હિંસા આની સાથે સરખાવતાં કશી ગણતરીમાં નહોતી. એ ક્ષણિક અને ઉઘાડી હોવાથી તેનું નિવારણ હતું. આ સ્થાયી હોવાથી તેનું નિવારણ બહુ કઠિન છે. અને આ હિંસા એટલાં બધાં સૂક્ષ્મ રૂપો ધરે છે કે તે ધણીવાર ઝોળખી શકાતી નથી. અને કેટલીકવાર તે દૈવી જેવી દેખાય છે. લોભ, દંભ, વૈભવ, ખુશામત વગેરે હિંસાનાં જ રૂપ છે, અને આ રાજ્યનીતિમાં આ બધી વસ્તુઓનો સમાવેશ હોય છે. લોભ એટલો છે કે રાજ્યકર્તાઓનું પેટ ભરાતું જ નથી. દંભ એવો છે કે હિંદુસ્તાનના ભલાને નિમિત્તે તેનું ભૂડું જ થયા કરે છે, છતાં હિંદુસ્તાનના તારણહારનો તેનો દાવો ચાલ્યા જ કરે છે. વૈભવ એટલો છે કે કરોડો રૂપિયા નવી રાજ્યધાનીમાં નાંખ્યા છે. પ્રત્યેક ઉનાળે લાખોને ખર્ચે દક્તર ઉપાડીને પહાડો ચડે છે; મકાનોના શણગારમાં અઢળક ધન ખર્ચાતા છતાં શણગારનો અંત આવતો જ નથી. અને જેની પાસેથી કંઈ પણ કઢાવવું હોય અને ડર બતાવવાને બદલે ખુશામતથી કામ સરતું હોય તો ધનામ, અકરામ, ખિતાબો વગેરે આપીને તેની પાસેથી

કામ કઢાવવામાં આવે છે. આ બધાને અંતે હિંદુસ્તાન માયું જાયકી ન જ શકે એવી રીતે ચોમેર કરોડો રૂપિયાની ફૂલખરણી કરીને કિલ્લાઓ આંધવામાં આવ્યા છે, અને કાળા ગોરાનું લશ્કર ગોઠવવામાં આવ્યું છે. આવી વ્યાપક હિંસા પૃથ્વીના કોઇ પણ વિભાગમાં હોય એવું મને જ્ઞાન નથી. જંગલી મુલકો ગણવામાં આવે છે ત્યાંની હિંસા આપણને લડકાવનારી છે એ ખરું, પણ આ હિંસાના જેટલી એ કદી ધાતક નથી હોતી; તેનું ભયંકર રૂપ ઢંકાયેલું ન હોવાથી તેને આપણે ઝોળખી શકીએ છીએ, અને તેનો ગતિમાન અહિંસાથી પ્રતિકાર નથી કરી શકતા તો છેવટે તેનાથી દૂર તો રહીએ જ છીએ. પણ આ પ્રલોભિની, માયાવી, હિંસાથી તો લલચાઇને તેની જળમાં ફસાઇ જઇએ છીએ, અને ફસાતા છતાં ધણીવાર એને ઝોળખી પણ નથી શકતા. આવી ધોર હિંસાની સામે થવાની શક્તિ આપણે મેળવવી રહી. તે શક્તિ મેળવતાં અને તેનો ઉપયોગ કરતાં રખેને હિંદુસ્તાનમાં અશાંતિ ફેલાઇ જશે, અંધાધૂંધી વ્યાપી જશે, એવો ડર બતાવવામાં આવે છે. પણ આપણે આ વ્યાપક હિંસારૂપી આગમાં પડેલા છીએ તેને કઈ હિંસાનો ડર લાગવો જોઇએ ? અથવા કઈ હિંસાનું જોખમ વધારે પડતું લાગે ? ભૈરવજીની આણીએ બેઠેલા માણસને કયા ભયની પરવા હોઇ શકે ? તેથી જેઓ અહિંસાને વરેલા છે તેમનો માર્ગ સીધો છે એમ મને લાગે છે. અને તેમને બેસી રહેવા ઉપરાંત કંઈ રસ્તો સૂઝે નહિ તો તેમની અહિંસા લજવાય, અને કદાચ એ અહિંસા ન હોય પણ તેની અતિશયતા નામદી હોય એટલે હિંદુસ્તાનમાં અહિંસાને અંતિમ એક જ ઉપાય માનનારા માણસોનું દળ ખરેખર હોય તો તેમણે આ સમયે પોતાના શસ્ત્રનો ઉપયોગ કરી ધોર હિંસાનો કાં તો પરાજય કરવો અથવા લડતાંલડતાં ખપી જવું એ તેમનો ધર્મ છે.

આમાં એક સાચું જોખમ છે ખરું. હિંદુસ્તાનમાં એક હિંસક દળ પણ કામ કરી રહ્યું છે. તે માને છે કે અહિંસાથી કદી આ હિંસાનો પરાજય થવાનો નથી, સ્વતંત્રતા મળવાની નથી. અહિંસક દળ ગતિમાન થતાં આ હિંસક દળ વચમાં પડી પોતાનું બળ અજમાવવાની ભૂલ કરવાનો સંભવ છે. એમ અહિંસક દળ સૂઝી વચ્ચે સોપારીની જેમ અત્યારે થઈ રહ્યું છે. પણ બ્યારેત્યારે પણ આ જોખમ ખેડયે જ છૂટકો છે. અણીને ટાંકણે અહિંસા કામે ન લાગી શકે તો તે નિરર્થક શસ્ત્ર ગણાવું જોઈએ. અનુભવી ઋષિમુનિઓની પ્રતિજ્ઞા એવી છે કે અહિંસાના સાન્નિધ્યમાં હિંસા શમી જાય છે. તેથી મારો સંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે જો હિંદુસ્તાનમાં ખરેખર અહિંસક દળ હશે તો તે બધાં ભયોને અને જોખમોને ઓળંગી જશે, અને એ દળ નામ માત્ર જ હશે અને દૂરથી જ રળિયામણું દેખાતું હશે તો તેનો નાશ થઈ જાય એ જ ખરોખર છે. એમ થાય તો પરાજય અહિંસાનો નહિ થાય. પણ અહિંસા પાળવાનો પ્રયત્ન કરતાં કરતાં પોતાના કાર્યપૂરતી અહિંસાને ન પહોંચનારનો નાશ થયો એમ સિદ્ધ થશે. તેમના નાશમાંથી શુદ્ધ અહિંસા પ્રકટ થશે. એ વિશ્વાસ ઉપર અત્યારે અહિંસક યુદ્ધની આખી રચના હું નમ્રભાવે હૃદયમાં યોજી રહ્યો છું.

પ્રશ્નોત્તરી

[સત્યાગ્રહ શરૂ થવાની વાત ચોગરદમ ચાલી રહેલી હતી. ફેબ્રુઆરી માસનો આખર સમય હતો, ત્યારે કેટલાક સૂચક પ્રશ્નો એક બાઈએ પૂ. ગાંધીજીને પૂછેલા તેના જવાબ તેમણે તા. ૨૩-૨-૩૦ ના નવજીવનમાં આપેલા તે હાલના ચાલુ સત્યાગ્રહ ઉપર ઠીકઠીક પ્રકાશ પહેલેથી પાડતા આવ્યા છે અને પાડે છે. તે પ્રશ્નોત્તરી નીચે પ્રમાણે છે :]

સત્યાગ્રહ શરૂ થવાની વાત ચાલી રહી છે તે વિષે કેટલાક મિત્રોએ અને ટીકાકારોએ પૂછેલા પ્રસ્તુત પ્રશ્નોના જવાબ આપવા ઘટે છે.

પ્ર० તમને એટલી અધીરાઈ તો નથી આવી ના કે સરકારને તમારા ધિરાદા અને યોજનાની ખબર આપ્યા વિના અને તમને સંતોષવાના અને તમને પકડવાની તક આપ્યા વિના જ તમે સત્યાગ્રહ શરૂ કરશો ?

ઉ० જેઓ મારાં આગલાં કામો જાણે છે તેમણે જાણવું જોઈએ કે કશું ચોરીથી કે અધીરાઈથી કરવું હું સત્યાગ્રહથી વિરુદ્ધ માનું છું. હું કાંઈ પણ ચોક્કસ પગલું લઉં તે પહેલાં વાઈસરોયને અવશ્ય મારા ધિરાદાની ખબર આપીશ. પોતાના વિરોધી અથવા કહેવાતા દુશ્મનોથી સત્યાગ્રહી કશું છૂપું નથી રાખતો.

પ્ર० લાહોરમાં તમે નહોતું કહ્યું કે સવિનય કાનૂનભંગ માટે, ખાસ કરીને મોટા પાયા ઉપર કર ન ભરવાની લડત માટે, દેશ તૈયાર નથી ?

ઉ० આજે પણ દેશ તૈયાર છે એવી મને ખાતરી નથી. પણ અગાઉ મને જે સ્પષ્ટ નહોતું એ આજે દીવા જેવું સ્પષ્ટ ભાસતું જાય છે કે અહિંસાનું વાતાવરણ આજે નથી તો તે કાલે થશે એમ ન

કહેવાય; એથી ઊલટું, જે હિંસક વાતાવરણ આજકાલ વધતું જતું જોવામાં આવે છે તેમ જો અહિંસાવાદી શાન્ત બેઠા રહે તો તે વધ્યા કરવાનો સંભવ છે, કેમકે નવજીવાનો અધીરા થયા છે. મને ખાતરી છે કે ૧૯૨૧ માં મહાસભાએ સત્યાગ્રહ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો એટલે જ આમાંના ધણાએ પોતાનો હિંસાનો કાર્યક્રમ મુક્તવી રાખ્યો હતો. દેશ સવિનય કાનૂનભંગને માટે તૈયાર નથી એમ હું જેમજેમ કહેતો ગયો છું તેમતેમ યુવાનો વધારે ચંચળ બનતા ગયા છે. એટલે મને હવે લાગે છે કે જો અહિંસામાં હિંસાને શમાવવાની શક્તિ હોય-અને મને વિશ્વાસ છે કે-તો લડભડતી હિંસાની મધ્યમાં પણ એનો ચમત્કાર ચાલી શકે જોઈએ. પણ આ બાબતમાં એક મુશ્કેલી એ હતી કે મહાસભા આખી પ્રજાની પ્રતિનિધિ હોવાનો દાવો કરતી હોવાને લીધે, મહાસભાવાદીઓ હિંસા કરે તો તેની પણ જવાબદારી લીધા વિના કાનૂનભંગ ન કરી શકે. આ ભંગ કરવાની જવાબદારી મારા માથા ઉપર લઈને મેં એ મર્યાદાનું બંધન ટાળ્યું છે. કારણ હું તો ક્રાંતિનો પ્રતિનિધિ નથી, તો જેને હું જાતે મારી લડતમાં દાખલ કરું તેમને માટે જ હું જવાબદાર છું. એટલે હાલ તુરત તો જેઓ આશ્રમના નિયમોને વશ વર્તે છે અને ફેટલોક સમય થયાં પાળી રહ્યા છે તેમને જ હું મારી સાથે ભેળવવા માગું છું. એટલી વાત સાચી કે લડત દરમિયાન દેશ ખુનામરકીએ ચડે તો તેને માટે પરાક્ષ રીતે તો હું જવાબદાર ગણાઉં જ. પણ એવી જવાબદારી હમેશાં રહેવાની જ. એ તો આજે બ્રિટિશ રાજની સાથે ગમે તેટલો ઓછો અને અનિચ્છાએ હું સહકાર આપી રહ્યો છું તેને પરિણામે એ રાજ્યકર્તાને પ્રજા પ્રત્યેનાં પાપોમાં હું જેટલો ભાગીદાર છું તેથી સહેજ જ વધારે હું બીજાઓની ખુનામરકીને માટે જવાબદાર ગણાવો જોઈએ. દાખલા તરીકે, આજે હું સીધી અથવા આડકતરી રીતે કરો આપીને આ રાજ સાથે સહકાર કરી રહ્યો છું. હું મીઠું ખાઉં છું તેટલામાં પણ મારો ઇચ્છાપૂર્વક સહકાર અપાઈ જાય છે.

ખીજ એક વસ્તુ મને પ્રથમના કરતાં આજે વધારે સ્પષ્ટ લાગે છે તે આ છે: બ્રિટિશ સામ્રાજ્યને પોષવા માટે ચાલતું આ રાજ્ય હિંસાની મહામૂર્તિ છે. એ રાજ્ય તો જ્ઞાનપૂર્વક હિંસા ઉપર જ રચાયેલું છે; ખીજ તરફથી અધીરા દેશભક્તો હિંસામાં ફસાઈ ગયા છે. તેમને ખબર નથી કે તેમની બેઠંગી અને નિષ્ફળ ખુનામરકાથી તેઓ આ રાજ્યને ટેકા આપી રહ્યા છે અને જેનો નાશ કરવા ઇચ્છે છે તેને જ બળવાન કરી રહ્યા છે ! હવે જો હિંસાની મહામૂર્તિ જેવા આ રાજ્યને મારી અહિંસા સાંખી રહી છે તો પેલા અજ્ઞાન, અધીરા યુવકોની હિંસા શા સારુ એ સાંખી ન લે ? આજે હું દીવા જેવું સ્પષ્ટ જોઈ શકું છું કે મારી અહિંસાનો પ્રયોગ બ્રિટિશ કુરાજ્યની સામે થઈ રહ્યો છે ને એ કુરાજ્ય કેટલેક અંશે ડગ્યું છે. તેવી જ રીતે આજે હું હિંમતપૂર્વક મારી અહિંસાનો પ્રયોગ એટલે કે સવિનય કાનૂનભંગ કરું તો અધીરા દેશભક્તની રાજ્યની સામે ચાલી રહેલી હિંસાને પણ મારી અહિંસા ડગાવશે. લડતની કુલ લગામ મારા હાથમાં રાખીને આ ખીજ પ્રકારની હિંસાનું જોખમ હું ઓછામાં ઓછું કરી નાંખું છું. આમ બધું કહ્યા છતાં ‘ ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા ’ એ મારા ઇરાદાનું જે વર્ણન આપ્યું છે તેમાં સત્ય રહેલું છે એમ મને લાગે છે. હું જે પગલું લેવા ધારું છું તેને તે ‘ જુગારીનો છેલ્લો પાસો ’ કહે છે—એમ તે ભલે કહે. મારી આખી જિંદગી મેં એક પ્રકારનો જુગાર ખેલ્યો છે. સત્ય શોધવાની મારી ધગશમાં, અને અહિંસા વિષેની મારી શ્રદ્ધાને અનુસાર નિઃશંક રીતે પ્રયોગો કર્યે જવામાં ગમે તે ભયંકર જોખમ ખેડતાં પાછું ફરીને જોયું નથી. પણ તેમ કરવામાં મેં ભૂલ કરી હોય તો દરેક યુગમાં અને દરેક દેશમાં થયેલા સુપ્રસિદ્ધ શાસ્ત્રીઓની જેમ ભૂલ કરી છે. તેઓ પોતાની જિંદગી સાથે ઓછો જુગાર નથી રમતા.

પ્ર૦ પણ મુસલમાન ઐક્યમાં તમને ભારે વિશ્વાસ હતો ને, તેનું શું થયું ? એ ઐક્ય વિના તમારું પૂર્ણ સ્વરાજ પણ શા કામનું છે ?

ઉ૦ એ ઐક્ય વિષેની મારી શ્રદ્ધા પૂર્વની જેમ જાગૃત છે. નાનામાં નાની કામના ભોગે પણ મારે એ સ્વરાજ નથી જોઈતું, તો પછી સખળા મુસલમાન અને એથી જરાય ન ઊતરે એવા શીખના ભોગે તો હું શેનો જ એ ઇચ્છું ? લાહોર મહાસભાના ઐક્ય વિષેનો ઠરાવ અગાઉની મહાસભાએ એ દિશામાં કરેલા બધા પ્રયાસોના અર્કરૂપ છે. કોમી સવાલનો નિકાલ કોમી ધોરણે મહાસભા નહિ કરે એમ લાહોરનો ઠરાવ જણાવે છે, પણ બે એવા નિકાલનો તેને વિચાર કરવો જ પડે તો તે એવા નિકાલનો જ વિચાર કરશે કે જેથી ન્યાય માગનારી કોમને ન્યાય જ નહિ પણ સંતોષ મળે. જે લડત હું ઉપાડવા ધારું છું તેથી આખી પ્રજામાં સ્વતંત્ર થવા જેટલી શક્તિ આવશે એવી ધારણા છે. પણ ત્યાં સુધી બધા પક્ષો ભેળા ન થાય ત્યાં સુધી આ સ્વતંત્રતા પ્રત્યક્ષ નહિ થાય. સત્યાગ્રહને કોમી પ્રશ્નની સાથે સંબંધ હોય નહિ. છતાં કોમી પ્રશ્ન શાંત ન થાય ત્યાં સુધી સત્યાગ્રહ ન કરવો એવી દલીલ તો ઘાણીના બેલની પુદ્ગલી જેવી હોય—કોમી પ્રશ્ન શાંત ન થાય ત્યાં સુધી સત્યાગ્રહ ન થાય એમ નથી; પણ સત્યાગ્રહ ન થાય ત્યાં સુધી એ પ્રશ્ન પણ શાંત નહિ થાય એમ બને. હું આશા તો એ રાખું છું કે મહાસભાના કોમી પ્રશ્ન વિષેના ઠરાવમાં શુદ્ધ દાનત હશે ને તેને વિષે તે એકનિષ્ઠ રહેશે તો તે એક બળવાન મધ્યસ્થ પક્ષ નીવડશે અને નબળામાં નબળી કોમના હિતનું પણ તે સરસ રક્ષણ કરશે. આવી મહાસભાના સભ્યો તે પ્રજાના ખરા સેવક હશે, સત્તાભૂખ્યા ન હોય. પૂર્ણ સ્વરાજ ન મળે અથવા ઐક્ય ન થાય ત્યાં સુધી સરકાર પાસેથી હોદ્દા અથવા મહેરબાની મેળવવામાં તે નાની કોમની સાથે હરીફાઈમાં

ન ઊતરે. સુભાગ્યે મહાસભાને ધારાસભાઓ સાથે હવે લેવાદેવા નથી—અને આ ધારાસભાઓએ કામી ઝેર પેદા કરવામાં વધારેમાં વધારે હિસ્સો આપ્યો છે. એટલી દુઃખની વાત છે ખરો કે આજે મહાસભાના સભ્યો ઘણે ભાગે હિંદુ જ છે. પણ જો મહાસભાના હિંદુઓ કામી દષ્ટિએ વિચારતાં અટકશે અને ખીજી કામોની સાથે સરખી રીતે ભોગવી શકાય નહિ એવો એકે લાભ લેવાની ના પાડશે તો તેમના કૃત્યથી અવિશ્વાસ તત્કાળ દૂર થશે અને ઉત્તમોત્તમ મુસલમાનો, શીખો, પારસીઓ, ખ્રિસ્તીઓ, યહૂદીઓ અને પોતાને હિંદુસ્તાનના માનનારા ખીજા બધા તેમની સાથે ભળશે. પણ મહાસભા આ આદર્શને કાંઈ દિવસ પહોંચ્યો કે ન પહોંચ્યો, મારો માર્ગ તો હમેશની જેમ સાફ જ છે. સૌ કામોનું ઐક્ય એ મારે માટે કંઈ નવો પ્રેમ નથી. હું સમજીશો થયો ત્યારથી મેં એ ઐક્યને પ્રાણથી અધિક વસ્તુ ગણી છે. અને તેને જ અનુસાર હું વર્તતો આવ્યો છું. ૧૮૮૯માં હું જીવાનિયા તરીકે વિલાયત ગયો ત્યારે પણ મને એને વિષે આજે જેટલી જાગૃત શ્રદ્ધા છે તેટલી જ હતી. ૧૮૯૩માં દક્ષિણ આફ્રિકા ગયો ત્યારે પણ મેં મારા જીવનનું પ્રત્યેક પગલું એ ઐક્યને કેન્દ્ર રાખીને ભર્યું હતું. આવો દૃઢમૂળ પ્રેમ આખા જગતનું રાજ્ય મળતું હોય તોપણ તજી શકામ એમ નથી, ઊલટો મને વિશ્વાસ છે કે આ લડતને લીધે પ્રજાનું ધ્યાન કામી પ્રશ્ન ઉપરથી ખસીને દરેક ધર્મના અને દરેક પંથના હિંદીઓના સામુદાયિક કલ્યાણના પ્રશ્નો ઉપર ચોંટશે.

પ્ર० ત્યારે તો તમે બ્રિટિશ પ્રજાની શત્રુતા કરનાર એક બળ ઊભું કરવાની નેમ રાખો છો, કેમ ?

ઉ० કદી નહિ. આલોક કે પરલોકની કાંઈપણ વસ્તુના કરતાં મારો અહિંસાનો પ્રેમ વધી જાય છે. સત્યને માટેનો પ્રેમ એના જેટલો છે ખરો, કારણ મારે મને સત્ય અને અહિંસા એ પર્યાય

શબ્દો છે. અને અહિંસા વિના સત્યની સમીપ પહોંચવું કે દર્શન કરવું અશક્ય છે. જો મારા જીવનમાં જુદાજુદા ધર્મો વચ્ચે ભેદ નથી તો જુદાજુદા વિચારમાર્ગો, પદ્ધતિ કે પ્રજ્ઞ વચ્ચે પણ ભેદ નથી. બધા ભેદો છતાં મનુષ્ય તે આખરે મનુષ્ય છે એવો મારો વિશ્વાસ છે. આ લડતનો આરંભ કરવામાં હિંદીઓના પ્રેમથી હું જેટલો પ્રેરાયેલો છું તેટલો જ અંગ્રેજોને માટેના પ્રેમથી પ્રેરાયેલો છું. જાતે જ કષ્ટ ઉઠાવી લઇને હું તેનો હૃદયપલટો કરવા ઈચ્છું છું, તેનો નાશ નથી ઈચ્છતો.

પ્ર૦ પણ આપણા આ સ્થૂળ જગતમાં તમારાં આ સ્વપ્નાં કદી સાચાં નથી પડવાનાં એમ નથી લાગતું ?

ઉ૦ ભલે તેમ હોય. આવો આરોપ મારા ઉપર થાય છે એ હું જાણું છું. ભૂતકાળમાં મારાં સ્વપ્નાં મને દીક કામ આવ્યાં છે, તો આ છેલ્લું સ્વપ્નું શા સારું નકામું જાય ? જો નકામું જાય તો નુકસાન મને અને જે તેની અસર તળે આવે તેને થશે. પણ મારા એ સ્વપ્નાનું માહું પરિણામ સરકારને સ્પષ્ટ લાસતું હોય તો મારા શરીરનો તે ઈચ્છે ત્યારે કપ્પળે લઈ શકે છે. જો મારા સત્યાગ્રહની ધમકીને લીધે કોઈ અંગ્રેજની જિંદગી આજે છે તે કરતાં વધારે જોખમમાં આવતી હોય તો કાશ્મીરથી કન્યાકુમારી સુધી અને કરાંચીથી દીબ્રુગઢ સુધીમાં થનારી ગમે તેટલી ખુનામરકીને પહોંચી વળવાને માટે બ્રિટિશ રાજનો દંડ પૂરતો લાંબો અને સમર્થ છે.

અને છેવટે જો બધા રાજદારીઓ અને વર્તમાનપત્રકારો મને ‘અપીલ’ કરવાને બદલે સરકારને ‘અપીલ’ કરે અને અનેક કાળથી ચાલુ એવા અન્યાયો દૂર કરવાનું તેને સમજાવે તો સત્યાગ્રહની લડત શરુ થવાની પણ જરૂર ન રહે. અન્યાયોમાંના કેટલાક તો ઓછાવત્તા મેં આ પાનાંમાં જ વર્ણવ્યા છે.

સરમુખત્યાર

[અમદાવાદમાં તા. ૧૪મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૩૦ ના રોજ મહાસલાની કાર્યવાહક સમિતિ મળી તેમાં ઠરાવ કરી મહાત્માજીને સત્યાગ્રહની લડતના સરમુખત્યાર નીમ્યા.તે ઠરાવ ઉપર નવજીવનમાં નીચે પ્રમાણે અગ્રલેખ મહાત્માજીએ લખેલો હતો.]

અહિંસાપ્રતિષ્ઠાયાં તત્સન્નિધૌ વૈરત્યાગઃ ।

‘ અહિંસાની પ્રતિષ્ઠા થતાંની સાથે જ ઝેરવેર શમી જાય છે. ’

(પાતંજલયોગસુત્ર)

“ મહાસલાની કાર્યવાહક સમિતિના અભિપ્રાય પ્રમાણે સવિનય કાનૂનભંગનો આરંભ અને અંકુશ એવી વ્યક્તિના હાથમાં હોવો જોઈએ કે જેને માટે પૂર્ણ સ્વરાજપ્રાપ્તિને માટે અહિંસા એ ધર્મરૂપ હોય; અને મહાસલાની સંસ્થામાં આવી રીતે અહિંસાને ધર્મ માનનારાં સ્ત્રીપુરુષો ઉપરાંત દેશની વર્તમાન હાલતમાં અહિંસાને એક અનિવાર્ય યુક્તિ માનનારા પણ છે તેથી કાર્યવાહક સમિતિ મહાત્મા ગાંધીની સવિનય કાનૂનભંગ કરવાની દરખાસ્તને વધાવી લે છે, અને મહાત્મા ગાંધીને તથા તેમની સાથે કામ કરનારા જેઓ સ્વરાજપ્રાપ્તિને માટે અહિંસાને ધર્મ માનતા હોય તેમને, તેઓ ઇચ્છે ત્યાં અને તેવી રીતે અને તેઓ ઠરાવે તે મર્યાદાની અંદર સવિનય કાનૂનભંગ શરુ કરવાનો કાર્યવાહક સમિતિ અધિકાર આપે છે.

કાર્યવાહક સમિતિ આશા રાખે છે કે જ્યારે સત્યાગ્રહની લડત ચાલુ હશે ત્યારે મહાસલાવાદીઓ અને બીજા બધા, સત્યાગ્રહીઓને દરેક રીતે પૂર્ણ સહકાર આપશે અને ગમે તેટલી ઉશ્કેરણી છતાં પણ તેઓ સંપૂર્ણ શાંતિ પાળશે અને જાળવશે.

કાર્યવાહક સમિતિ વળી આશા રાખે છે કે સત્યાગ્રહ વ્યાપક સ્વરૂપ લે તો જેઓ સરકારને ઇચ્છાપૂર્વક સહકાર આપી રહ્યા છે (જેવા કે વકીલો), અને જેઓ સરકાર પાસેથી કહેવાતા લાલ લઈ

રહ્યા છે (જેવા કે વિદ્યાર્થીઓ), તેઓ પોતાના સહકાર અને લાભનો ત્યાગ કરશે અને સ્વરાજની આ આખરી લડતમાં ઝંપલાવશે.

કાર્યવાહક સમિતિ વિશ્વાસ રાખે છે કે નેતાઓ પકડાય અને કેદમાં જાય તો ત્યાગશક્તિ હોય અને સેવાની ભાવના હોય તેઓ મહાસભાની મંસ્થા ચલાવશે અને પોતાની શક્તિ પ્રમાણે લડતને રૂપ આપશે. ”

કાર્યવાહક સમિતિના આ ઠરાવથી મને મુક્તિનો પટ્ટો તો મળે છે જ, પણ સાથેસાથે મારા હાથ પણ સખ્ત રીતે જકડાય છે. કેટલાય મહિના થયાં જે નુસખો શોધવાને હું ઉબગરા કરી રહ્યો હતો તે નુસખો આ ઠરાવમાં રહેલો છે. મારે માટે આ ઠરાવનું રાજકીય કરતાં ધાર્મિક મહત્ત્વ વધારે છે. મહાસભાને નામે સત્યાગ્રહ આરંભવામાં મને સિદ્ધાન્તનો બાધ આવતો હતો. અનેકવિધ વિચારો ધરાવનારા સભ્યોની બનેલી મંસ્થા મારફત હું અહિંસાનો પ્રયોગ ન ચલાવી શકું એમ મને લાગ્યું. એ પ્રયોગ બહુમતીથી તો ન જ થઈ શકે, અને મંભવ છે કે અહિંસાના પાલન કરનારને આખા જગતથી ઊલટા જ ચાલવું પડે.

જેની પાસે અનેક સાધનો કે માર્ગો રહેલા છે તેને હમેશાં એક બદલીને બીજો ગ્રહણ કરવાની લાલચ રહેવાની જ એટલે જેઓ અહિંસાને ઘણાંમાંનું એક સાધન માને છે તેઓ હિંસાની લાલચ મળતાં અહિંસાને તજી પણ દે પણ જેમની પાસે અહિંસા ધર્મ છે, એટલે તે સિવાય બીજો માર્ગ જ નથી, તેમને તો તેમનામાં અહિંસા સાથે જ જગૃત હશે તો તેમાંથી જ પોપણ મળ્યા કરશે. એટલે જ મહાસભાના અંકુશમાંથી મુક્ત થવાની મને આવશ્યકતા જણાઈ. કાર્યવાહક સમિતિના સભ્યો મારું કહેવું યોગ્ય છે એમ સમજી શક્યા તે માટે હું પ્રભુનો અનુગ્રહ માનું છું,

આ ઠરાવનો કોઈ અનર્થ ન કરે. આમાં કોઈ બિંચાનીચાનો સવાલ નથી. સ્વરાજ મેળવવાને માટે અહિંસાને જેઓ ધર્મ માનતા હોય તેઓ અહિંસાને એક યુક્તિ માનનારા કરતાં કોઈ પણ રીતે ચડિયાતા નથી, જેમ કાળી કે પીળી ચામડીનાં માણસોમાં કોઈ

ચડતાઊતરતા નથી. દરેક પોતપોતાની મતિ અનુસાર વર્તે તેમાં કોણ મોટા ને કોણ નાના ?

જે જવાબદારી મેં વહોરી છે તેવી જખરી જવાબદારી અગાઉ કદી મારી ઉપર આવી નહોતી. પણ આ જવાબદારી ઠેલાય તેમ નહોતું. છતાં જે મારા પ્રત્યેક પગલામાં અહિંસા જ હશે તો બધું કુશળ છે. કારણ અહિંસા વિષેનું આ અમર સૂત્ર ઋષિએ પોતાના અનુભવમાંથી જ ઘડ્યું છે: ‘ અહિંસાની પ્રતિષ્ઠા થતાંની સાથે જ જેરવેર શમી જાય છે. ’ ‘ અહિંસા ’ તો વ્યક્ત અર્થ પ્રેમ છે, કેમકે તેને આપણે પ્રેમરૂપે જ વ્યક્ત કરી કે ઓળખી શકીએ છીએ. પ્રેમને વિષે બાઈબલમાં કેટલાંક સુંદર વચનો છે. તેમાં આવે છે:

“ પ્રેમ પડોસીનું બૂરું ધ્વિંછતો નથી;

પ્રેમને સૌનો વિશ્વાસ છે;

પ્રેમને સદા આશા રહે છે;

પ્રેમ કદી નિષ્ફળ જતો નથી. ”

પ્રેમમાં કોઈવાર સવિનય કાનૂનભંગ અનિવાર્ય થઈ પડે છે. એ ભંગમાં અવશ્ય જોખમ રહેલું છે. પણ આપણી ચોમેર ચાલી રહેલી હિંસામાં ઓછું જોખમ નથી. એ હિંસાના નાશકારક તાપને શાંત કરવાનો અંતિમ અહિંસક માર્ગ સવિનય કાનૂનભંગ જ છે. આ ઉપાય યોજવામાં એક જ જોખમ રહેલું છે, તે એ કે સવિનય કાનૂનભંગ ચાલતો હોય ત્યારે ખુનામરકી પણ ફાટી નીકળે. જે તેમ થાય તો હવે માર્ગ ચોખ્ખો છે—હવે ૧૯૨૨માં કરવું પડ્યું હતું તેમ સવિનયભંગ મુલતવી રાખવાપણું નથી. સ્વરાજ્યયજ્ઞને અંગે ચાલતું હિંસા અને અહિંસાનું યુદ્ધ એક પણ અહિંસાવાદી જીવતો રહ્યો હોય ત્યાં સુધી અંધ થઈ જ ન શકે, પછી તે હિંસા ગમે તે પક્ષના તરફથી ભલે થતી હોય. અહિંસાને માટે પ્રાણ આપવા કરતાં અધિક માણસ શું કરી શકે ? એથી ઓછું કરે તો તેની અહિંસા વિષેની શ્રદ્ધા ખોટી અથવા મોળી છે.

હું કેદ થાઉં ત્યારે--^૧

[૧૯૨૨ ની સાલના અનુભવને લઇને મહાત્માજીએ પહેલેથી પોતાને જેલમાં જવાનું નક્કી છે એમ ધારી પ્રજાને ચેતવણી અને સૂચના આપી હતી જે પ્રજાએ અક્ષરશઃ પાળ્યાનું અત્યારે તો આપણે જાણીએ છીએ. તે બધાનું નીચેના તા. ૨૩-૨-૩૦ ના નવજીવનના લેખમાં મહાત્માજીએ કરેલું છે.]

આપણે માની જ લઇએ કે જ્યારે સવિનયભંગનો આરંભ હું કરીશ ત્યારે સરકારને કેદ કર્યા વિના નહિ ચાલે. તેથી જેમ પૂર્વે કર્યો હતો તેમ આ વેળા પણ તે વિષે વિચાર કરી લઇએ.

૧૯૨૨ની સાલમાં હું કેદ થયો ત્યારે બધા સાથીઓને વિનવી વિનવીને લખાણથી ને મોઢે કહી ગયો હતો કે ન હડતાળ પાડવી; ન કંઇ ધાંધલ કરવી, પણ રચનાત્મક કાર્ય કયે જવું. ધાંધલ ન કરવાની સૂચનાનું પાલન આખી પ્રજાએ કરી અહિંસાધર્મનું પાલન કર્યું, કહો કે મારા પ્રત્યેનો પ્રેમ સિદ્ધ કર્યો. રચનાત્મક કાર્ય પ્રજા બહુ ન કરી શકી.

આ વેળા રચનાત્મક કાર્ય તો બને ત્યાં લગી ચલાવવાનું છે જ. પણ આ વેળા પ્રત્યેક અહિંસાને ધર્મ માનનારનો યથાશક્તિ સવિનય ભંગ કરવાનો ધર્મ છે. સહુ સ્વેચ્છાએ પોતાને અહિંસાવાદી માની સવિનય ભંગ ચલાવી નહિ શકે. પણ પોતાના જિજ્ઞાસા કે પોતાના સૂબાના મુખીની પાસે પોતાના વિચારો રજૂ અવશ્ય કરે, અને જે મુખી પોતે કંઇ દિલચાલ આદરે તો તેમાં પૂરો ભાગ અને ભોગ આપે. જ્યાં લગી હું બહાર છું ત્યાં લગી તો જે હું કર્યા કરું તે સત્યાગ્રહી જોયા કરે ને હું નોતરું તો મદદ કરે. નોતર્યા વિના કોઇએ કશો આરંભ કરવાની આવશ્યકતા નથી.

૧ આ જ વિષય ઉપર જરા વિરોધ ખુલાસાવાર બીજે અઠવાડિયે શ્રી. મહાદેવભાઈએ લખ્યું છે તે માટે જુઓ પૃ. ૧૧૫ થી

આ વેળા મારો ઇરાદો કેવળ આશ્રમવાસી અથવા આશ્રમની તાલીમને વશ રહી ચૂક્યા છે ને તેને માને તેવાઓની મારફતે જ આરંભ કરવાનો છે. મુખ્ય સત્યાગ્રહીઓને પણ હાલ તુરતને સારુ બહાર રાખવાનો ઇરાદો છે. આ યુદ્ધમાં હું મારી પોતાની અને આશ્રમની પરીક્ષા પહેલી કરવા ઇચ્છું છું. મારી ઉપર અને આશ્રમની ઉપર મિત્રો અને પ્રજાએ જે વિશ્વાસ રાખ્યો છે, અમને જે લાડ લડાવ્યાં છે તેને સારુ અમે લાયક છીએ કે નહિ એની પરીક્ષાનો સમય હવે આવ્યો છે. નાના ત્યાગો તે ભોગરૂપ થયા છે. અમે પેદા કરી લીધેલી સગવડોનો પાર નથી. તેની પાછળ કલ્પના બલિદાનની યોગ્યતા મેળવવાની રહેલી છે. એ યોગ્યતા જો પંદર વર્ષના પ્રયોગ પછી પણ સિદ્ધ ન કરી શકાય તો આશ્રમે ને મારે મટી જવામાં આશ્રમનું, પ્રજાનું ને મારું શ્રેય છે. એટલે આરંભ આશ્રમવાસીઓથી જ કરવાનો નિશ્ચય છે. તેમાં હું હોઈશ કે નહિ એ તો કાલુ કહી શકે ?

મારા જેલ જવા પછી મોટામાં મોટી મંલાળવાની વસ્તુ ખુનામરકી છે. ખુનામરકી થાય ત્યાં સત્યાગ્રહીએ તે અટકાવતાં ખપી જવાનું રહ્યું છે. આ મર્યાદાનું પૂર્ણપણે પાલન કરીને લડત ચાલુ રહેવી જોઈએ. તે સમયે પાળવાના નિયમો આ અંકની^૧ સાથે જ આપ્યા છે. મારે મન આ આખરી ફેંસલો છે. લડત લાંબી ચાલે કે ટૂંકી, ઇશ્વરાધીન છે. પણ હવે કશું મુક્તતરી રાખવાપાતું નથી. સત્યાગ્રહીની ત્રણ સ્થિતિ હોય :

આ યજ્ઞમાં આખા હિંદુસ્તાન પાસેથી મેં મોટા બલિદાનની આશા બાંધી છે. પણ મોટામાં મોટી આશા ગુજરાતની પાસે છે.

૧ એ જેલમાં કે એને લગતી સ્થિતિમાં હોય; અથવા

૨ લડતમાં ક્યાંયે રોકાયેલ હોય; અથવા

૩ રેલિયો ચલાવતો હોય કે તેને લગતી કે તેના જેવી સ્વરાજને આગળ લઈ જતી કોઈ પણ પ્રવૃત્તિમાં રોકાયેલ હોય.

હું કેદ થાઉં ત્યારે—

‘હું કેદ થાઉં ત્યારે—’ વાળો લેખ ગયા ‘નવજીવન’ માં આપ્યા પછી (જુઓ પૃ. ૧૧૩) એ જ લાવતો અંગ્રેજી લેખ ગાંધીજીએ ‘યંગ ઈન્ડિયા’માં લખ્યો હતો. એ લેખમાં કેટલીક વિશેષતા છે તે વાચકને માટે અહીં આપવામાં આવે છે. અંગ્રેજી લેખમાં સવિનય ભંગની લડત, અહિંસાની મર્યાદાનું સપૂર્ણપણે પાલન કરીને, સ્વરાજ મળે ત્યાં સુધી એકધારી ચાલુ રાખવાની અને લડતના આરંભને આશ્રમવાસીઓ પૂરતી મર્યાદિત રાખવાની વાત ઉપરાંત જે વસ્તુ રહેલી છે તે નીચે આપવામાં આવે છે:—

“૧૯૨૨ની સાલમાં તોફાન ન કરવાની મારી સલાહનું લોકોએ એટલું તો અક્ષરશઃ પાલન કર્યું કે એક અંગ્રેજ ઉમરાવને તિરસ્કારથી એટલે સુધી બોલવાનું સૂઝ્યું: ‘ગાંધી પકડાયો ત્યારે એક દૂતરૂં જે ન ભર્યું.’ દેશમાં કયાંય તોફાન નથી થયું એમ મેં જેલમાં સાંભળ્યું ત્યારે મને તો એ ખબરથી એમ સિદ્ધ થતું લાગેલું કે અહિંસાનો ઉપદેશ લોકો ખરાખર સમજ્યા છે, ખારડોલીનો ઠરાવ યોગ્ય જ થયો છે. પણ જો મારા પકડાયા પછી ‘દૂતરાં’ ભર્યાં હોત અને ખુનામરકી ફાટી નીકળી હોત તો શું થાત એની કલ્પના કરવી એ મૂર્ખાઈ છે. છતાં એક વાત તો જરૂર કહી શકાય એમ છે કે જો તેમ થયું હોત તો લાહોરમાં પૂર્ણ સ્વરાજનો ઠરાવ તો ન જ થયો હોત, અને અહિંસાની અમોઘ શક્તિ વિષે અવિચલ શ્રદ્ધા રાખનાર ગાંધી ભયંકરમાં ભયંકર જોખમ ખેડીને મોટા ધમસાણુનો વિચાર કરવાને માટે આજે હોત જ નહિ.

“પણ આ વેળા શું કરવાનું છે તેનો વિચાર કરીએ. આ વેળા મારા પકડાયા પછી જે શાંતિરાખવામાં આવે તે મૂંગી, નિષ્ક્રિય શાંતિ ન હોય, પણ દાવાનળ જેવી સક્રિય શાંતિ હોય એવી આશા રાખીશ, જેથી કરીને અહિંસાને ધર્મ માનનાર એક પણ સત્યાગ્રહી ગુલામી

ભોગવવાને માટે તો છૂટો અથવા જીવતો ન રહેલો હશે. એટલે મારા પછી સત્યાગ્રહની લગામ જેના હાથમાં આવે તેના હુકમ દરેક સત્યાગ્રહીએ પાળવા જોઈશે, પછી ભલે એ લગામ કોઈ વ્યક્તિના હાથમાં હોય કે મહાસભાના હાથમાં હોય. આ ઘડીએ આખા ભારતના સત્યાગ્રહયુદ્ધની લગામ મારા પછી કોણ ચલાવશે તે હું કહી શકતો નથી. પણ જેના હાથમાં એ લગામ આવે તે એક શરત તો પાળતો હશે જ કે સ્વરાજ માટે અહિંસાને જ ધર્મ માનનાર તે હોવો જોઈશે. કારણ એવી જગત શ્રદ્ધા વિના અણીની ઘડીએ એને અહિંસક ઉપાય ન સૂઝે.

“ આ સાથેસાથે સમજી લેવું જોઈએ કે અહીં જે કહેવામાં આવે છે તેથી કોઈ પણ રીતે મહાસભાની કુલમુખત્યારી કે સત્તા ઉપર જરાય અંકુશ મૂકવામાં આવતો નથી. અહીં જે લખવામાં આવે છે તેમાંની એટલી જ વસ્તુ મહાસભા ગ્રહણ કરશે જેટલી મહાસભાવાદીઓને પસંદ પડે. મારી સૂચના બરાબર સમજવી હોય તો મહાસભાની કાર્યવાહક સમિતિએ મને આપેલી કુલસત્તાનો મર્મ પૂરેપૂરો સમજવો જોઈએ. અહિંસા જેમ પોતાની સ્વતંત્રતા ઉપર કોઈપણ પ્રકારનો અંકુશ સહન નથી કરી શકતી તેમ કોઈ વ્યક્તિ કે સંસ્થા ઉપર તે કોઈ પણ પ્રકારનો અંકુશ મૂકતી નથી, સિવાય કે જે અંકુશ તે વ્યક્તિ અથવા સંસ્થા સ્વેચ્છાએ પોતા ઉપર મૂકવા ઇચ્છે. જ્યાં સુધી મહાસભાવાદીઓનો મોટો ભાગ વર્તમાન સંજોગોમાં અહિંસાને એકમાત્ર શસ્ત્ર તરીકે માનતો રહેશે, અને મારા પછી સત્યાગ્રહની લગામ લેનારાની અને અહિંસાને ધર્મ માનનારા બીજાની પ્રામાણિકતા વિષે વિશ્વાસ રાખતો હશે એટલું જ નહિ પણ મારા પછી આવનારની સત્યાગ્રહ ચલાવવાની શક્તિ વિષે પણ વિશ્વાસ રાખતો હશે ત્યાં સુધી મહાસભા તો વ્યક્તિને અને બીજા અહિંસાવાદીઓને પોતાના આશીર્વાદ આપશે અને મારી સૂચના તથા તે વ્યક્તિની સૂચનાને માન આપતી રહેશે.

“ જો લડત વ્યાપક સ્વરૂપ લેશે—અને મને આશા છે કે લેશે—તો તે સ્વતઃ અંકુશિત રહેશે એવો મને વિશ્વાસ છે. પણ અહિંસાને ધર્મ માનનાર કે એક સાધન માનનાર દરેક જણે સત્યાગ્રહને મદદ કરવી જોઈશે. વ્યાપક સ્વરૂપની લડતો જ્યાં જ્યાં ચાલી છે ત્યાં અણધાર્યા પ્રણેતાઓ નીકળી જ આવ્યા છે. આ લડત એ નિયમનો અપવાદ ન જ હોય. એટલે ખુનામરડીને અટકાવતાં ખપી જવાની સંપૂર્ણ તૈયારી રાખીને આ સવિનયભંગની લડત એક પણ સત્યાગ્રહી જીવતો રહે અથવા સ્વરાજ ન મળે ત્યાં સુધી બંધ રાખવાની જ નથી.”

આટલું જણાવીને ગુજરાતી લેખમાં વર્ણવેલી સત્યાગ્રહીની ત્રણ સ્થિતિ ગાંધીજીએ ગણાવી છે: જેલમાં, લડતમાં કે હુકમ મળે ત્યાં લગી રચનાત્મક કાર્યમાં રોકાયેલો.

ગાંધીજી પકડાય તો

ગાંધીજી પકડાય તો શું કરવું એ વિષે ગાંધીજી કહી ચૂક્યા. પણ તેમણે વર્ણવેલી દાવાનળ જેવી સક્રિય શાંતિનો અર્થ ખેડૂતોના સરદાર ખેડૂતોને માટે શો કરે છે તે દ્રંકમાં આપવા ઈચ્છું છું. આજકાલ સરદાર પોતાના દાંતના દરદના ઉપચાર માટે ભરૂચ ગયા છે. સૌને કહે છે: ‘જેલમાં કંઈ રોટલા મળશે તે ખાવાને દાંત જરા મજબૂત કરાવી લઉં.’ પણ ઉપચાર કરાવતાં કરાવતાં પણ તેઓ દરેક સાંજે એકાદ બે જગ્યાએ જઈને ગાંધીજીનો મંદેશો મંભળાવી આવે છે. દરેક ભાષણમાં ગાંધીજી પકડાશે ત્યારે એકે કૂતરું ન લસે એ તિરસ્કારયુક્ત વચનનો તેઓ ઉલ્લેખ કરે છે અને લોકોને કહે છે કે એ ઉમરાવના કાન ત્યાં વિલાયતીમાં બેઠાબેઠા ફાટી જાય એટલાં કૂતરાં ભસાવજો. પણ તે કેવી રીતે ?

“ તોફાન કરીને નહિ, પાટા ઉખેડીને નહિ, પોલિસ અમલદારો ઉપર ગુસ્સે થઈને નહિ. આપણાં તોફાન, આપણી લાઠી, આપણી આગ, એ બધાંને પહેાંચી વળવાને માટે આ રાક્ષસી સરકારની પાસે રાક્ષસી સાધનો ભરેલાં છે. પણ આપણી આત્મશક્તિ આગળ એ

અધાં હથિયાર ખોટાં થઇ પડવાનાં છે. હું તો ખેડૂતોમાં ફરનારો રહ્યો એટલે ગુજરાતના તમામ ખેડૂતોએ શું કરવું એ કહી દઉં.

૧ ગાંધીજી પકડાય તો એક પણ તલાટી કે પટેલ પોતાની નોકરી ઉપર ન રહે. બારડોલીમાં જેમ અધા જ પટેલ અને ધણી તલાટીઓએ સરકારનું તંત્ર બંધ કરી દીધું હતું તેમ આખા ગુજરાતનાં ગામડાં સરકારી પટેલતલાટીઓ વિનાના કરી મૂકજો.

૨ પટેલ તલાટીઓ તો રાજનામું આપે જ, પણ દરેક ખેડૂત પોતાના દીકરા અને સગાવહાલાને સરકારી નોકરીમાંથી બોલાવી લે, તેની પાસે રાજનામું અપાવે.

૩ દરેક ખેડૂત તમામ સરકારી અમલદાર સાથે પૂરેપૂરો અસહકાર કરે, તેનો પડછાયો ન લે, તેનો સામાજિક અલિષ્કાર કરે. ખેડૂતનું મોટામાં મોટું શસ્ત્ર સામાજિક અલિષ્કાર છે. જે રાજ્યમાં આટલો અન્યાય વર્તતો હોય, જે રાજ્યમાં આખી પ્રજના હૃદયના સરદારને જેલ ભોગવવાની હોય તે રાજ્યમાં નોકરી કરી પગાર લેવો તે વિષ્ટા લેવા બરાબર છે. એવા નોકરોનો પડછાયો પણ ખેડૂત ન લે, અને તેને ખબર પાડે કે તે આખા ગુજરાતમાં ‘અસ્પૃશ્ય’ છે.

૪ વકીલો ગમે તે કરે, અદાલતમાં જતાં તેમને લલે શરમ ન આવે, પણ એ વકીલોનો આશરો કાઢી પણ ખેડૂત ન શોધે, અને વકીલનો ન શોધે એટલે એક પણ અદાલતનો ન શોધે.

૫ દારૂતાડીને તો તે વિષ્ટા જ સમજશે. એટલે એક પણ દારૂતાડીનું પીકું તે પોતાની હઠની અંદર ન ચાલવા દે.

૬ વિદેશી કપડાં બાળીને બાદી પહેરે.

૭ છેવટની વાત પણ તમે પૂછો છો એટલા લલા છો, તો તમને કહું કે તમારી તાકાત હોય તો કર ન ભરો, પણ એ તમારી શક્તિનું માપ કાઢીને કરજો. ઉપર મેં કહી છે તેટલી વાત કરશો તો પછી બહુ કરવાનું ન રહે, પણ તમારી તાકાત હોય તો કર ન ભરજો. એ રાજ્યને કર આપીને એ રાજ્યને ચાલુ રાખવું એ પણ પાપ છે.”

સત્યાગ્રહીની નિયમાવલી

[મહાત્માજીએ સત્યાગ્રહ સેનામાં કોણ દાખલ થઈ શકે તે સંબંધી ‘સત્યાગ્રહીની નિયમાવલી’ તા. ૨૩-૨-૩૦ ના નવજીવનમાં આપેલી તે અહીં અક્ષરશઃ આપેલ છે:]

સત્યાગ્રહ એટલે સત્યનો આગ્રહ. આ આગ્રહ રાખતાં મનુષ્યને અતુલ બળ મળે છે. આ બળને આપણે સત્યાગ્રહને નામે ઓળખીએ છીએ.

સત્યનો આગ્રહ ખરો હોય તો તે માતાપિતા, સ્ત્રીપુત્રાદિ સામે, રાજ્ય પ્રજા સામે અને છેવટે આખા જગત સામે જાળવવો પડે.

આવો વ્યાપક આગ્રહ કરતાં સ્વજન કે પરજન, બાળક કે વૃદ્ધ, સ્ત્રી કે પુરુષનો ભેદ રહેતો નથી. એટલે કોઈની સામે શરીરબળ વાપરી શકાય જ નહિ. તેથી જે બળ બાકી રહ્યું તે અહિંસાનું—પ્રેમનું—બળ જ હોઈ શકે. આ બળનું બીજું નામ આત્માનું બળ.

પ્રેમનું બળ બીજાને ન બાળે, ખાતે જ બાળે. એથી સત્યાગ્રહીમાં મરણ પર્યંતનું કષ્ટ હસતે મોઢે સહન કરવાની શક્તિ હોવી જોઈએ.

આ ઉપરથી સ્પષ્ટ છે કે સત્યાગ્રહી અંગ્રેજ રાજ્યનો આત્યંતિક વિરોધ કરતો છતો મનથી, વચનથી કાયાથી કોઈ પણ અંગ્રેજનું અહિંસા ન ધમ્મકે કે ન કરે. આ વિચારશ્રેણીમાંથી અસહકાર, સવિનય ભંગ ઇત્યાદિ ઉત્પન્ન થયાં છે.

આટલી સત્યાગ્રહની ઉત્પત્તિ જોઈએ યાદ રાખશે તેમને નીચેના નિયમો સહેલાઈથી સમજાશે :

૧. સત્યાગ્રહી કોઈની ઉપર ગુસ્સો નહિ કરે.
૨. તે વિરોધીનો ગુસ્સો સહન કરશે.
૩. ગુસ્સો સહન કરતાં તે વિરોધીનો માર સહન કરશે, તેને કદી મારશે નહિ, તેમ તેના ગુસ્સામાં કરેલા યોગ્ય કે અયોગ્ય હુકમને પણ મારના કે બીજા ઉરથી તાબે નહિ થાય.

૪. સિપાહી કેદ કરવા આવે ત્યારે તે તેની કેદમાં સુખેથી જશે. પોતાની મિલકત જપ્ત કરવા આવશે તો તે સુખેથી આપી દેશે.

૫. પારકાની મિલકત પોતાના રક્ષણ તળે હશે તેનો કબજો તે મરતાં લગી નહિ છોડે, છતાં કબજો લેવા આવનારને મારશે નહિ.

૬. મારવું નહિ એટલે ગાળો પણ ન દેવી.

૭. તેથી સત્યાગ્રહી વિરોધીનું અપમાન નહિ કરે. હાલના કેટલાક પ્રચલિત પોકારો હિંસક છે તે સત્યાગ્રહીને સારુ સર્વથા ત્યાજ્ય છે.

૮. સત્યાગ્રહી અંગ્રેજી વાવટાની સલામી નહિ કરે, પણ તેનું અપમાન પણ નહિ કરે. અમલદારનું કે કોઇ અંગ્રેજનું તે અપમાન નહિ કરે.

૯. લડતને અંગે કોઇ અંગ્રેજનું કે રાજ્યના અમલદારનું કોઇ અપમાન કરે અથવા તેની ઉપર હુમલા કરે તો સત્યાગ્રહી પોતાના જીવના જોખમે તેનું રક્ષણ કરશે.

કેદને વિષે

૧૦. સત્યાગ્રહી કેદ થાય ત્યારે જેલના સ્વમાનભંગ ન કરતા હોય એવા બધા નિયમોનું પાલન કરશે તે અમલદારો પ્રત્યે વિવેકથી વર્તશે. દાખલા તરીકે, તે અમલદારોની સામાન્ય સલામ લેશે, પણ નાક ધસવાનું કહેશે તો નહિ ધસે. તે ‘સરકારકી જય બોલો’ નહિ કહે. ધર્મનો આધ ન હોય એવા ચોખ્ખા જેલનો ખોરાક તે લેશે, કચરાવાળો કે સડેલો કે મેલા વાસણમાં પીરસાયેલો કે અપમાનપૂર્વક અપાયેલો ખોરાક નહિ લે.

૧૧. સત્યાગ્રહી ખૂની કેદી અને પોતાની વચ્ચે ભેદ નહિ પાડે. તેથી તેના કરતાં પોતે ઊંચો છે એમ માની કે કહી પોતાને સારુ ખાસ સગવડ નહિ માગે, પણ શરીરની કે આત્માની હાજતને અંગે ઊભી થતી આવશ્યક સગવડ માગવાનો તેને અધિકાર છે.

૧૨. જેમાં સ્વમાનભંગ નથી તેવી સગવડો ન મળવાથી સત્યાગ્રહી અપવાસાદિ નહિ આદરે.

દલને વિષે

૧૩. પોતાની ટુકડીના સરદારે કાઢેલા બધા હુકમો પોતાને ગમે કે ન ગમે છતાં સુખેથી સત્યાગ્રહી પાલન કરશે.

૧૪. હુકમ અપમાન કરનારો, દ્વેષી કે મૂર્ખાઈભરેલો લાગે તો પણ તેનું પાલન કરીને તે ઉપરીની પાસે ફરિયાદ કરે. સત્યાગ્રહીને દલમાં જોડાતાં પહેલાં જોડાવાની યોગ્યતાનો વિચાર કરવાનો અધિકાર છે. જોડાયા પછી દલના કડવામીઠા નિયમો ને તેના નિયમનું પાલન ધર્મ થઈ પડે છે. દલના સમગ્ર વ્યવહારમાં અનીતિ માલૂમ પડે તો સત્યાગ્રહી છૂટો પડી શકે, પણ તેમાં રહીને નિયમભંગ કરવાનો તેને અધિકાર નથી.

૧૫. કોઈ સત્યાગ્રહીએ કોઈની તરફથી પોતાની ઉપર આધાર રાખનારને સારું ભરણપોષણની આશા રાખવાની નથી. કોઈને સારું કંઈ પ્રત્યંધ થઈ શકે તો તે અણુધારી વાત સમજવી. પણ સત્યાગ્રહી પોતાને અને આશ્રિતોને ઇશ્વરને શરણે છોડે. શરીરબળના યુદ્ધમાં પણ જ્યાં લાખો લડતા હોય ત્યાં કોઈની ઉપર આધાર નથી રખાતો. સત્યાગ્રહી યુદ્ધને વિષે તો પૂછવું જ શું? સાર્વભૌમ અનુભવ એ છે કે આવાએને ઇશ્વરે ભૂખે નથી મરવા દીધા.

કોમી લડાઈમાં

૧૬. કોમી તકરાર કે લડાઈનું કારણ સત્યાગ્રહી ધરિદાપૂવક ન જ બને.

૧૭. કોમી લડાઈ થાય તો તે કોઈ પક્ષની તરફેણ નહિ કરે. જેના તરફ ન્યાય હશે તેને તે મદદ કરશે. પોતે હિંદુ હશે તો મુસલમાન ઇત્યાદિ કોમો પ્રત્યે તે ઉદારતા બતાવશે, ને હિંદુના હુમલામાંથી તેમને બચાવતાં પ્રાણ જતા કરશે. મુસલમાન ઇત્યાદિના હિંદુ ઉપર હુમલા

થતા હશે તો તેમાંથી હિંદુને બચાવતાં તે પોતે પ્રાણુ દેશે પણ સામે હુમલામાં કદી ભાગ નહિ લે.

૧૮. કામી ઝંઘડા ઉત્પન્ન થાય એવા પ્રસંગોમાંથી તે બને ત્યાં લગી બચશે.

૧૯. સત્યાગ્રહી સરઘસ કાઢે તો કાઈ પણ કામની લાગણી દુખાય એવું કામ નહિ કરે. કાંઈ કામની લાગણી દુખાય એ જાતના બીજાએ કાઢેલા સરઘસમાં તે ભાગ નહિ લે.

કેટલાક પ્રશ્નો

પ્ર૦ જેલમાં ખાદીનો આગ્રહ રાખી શકાય કે કેમ ?

ઉ૦ જ્યારે ખાદીનું વ્રત કલ્પાયું ત્યારે એ આગ્રહ ધ્યાનમાં નહોતો. મને તે અનાવશ્યક લાગે છે. જેલના જે નિયમો ધર્મવિરુદ્ધ નથી તેમનો અનાદર સત્યાગ્રહી સામાન્ય રીતે ન કરે. પણ સહુએ પોતાનો ધર્મ આવી બાબતમાં વિચારી લેવો ઘટે છે. કામને એવું વ્રત જ લીધું હોય કે ગમે તે હાલતમાં પણ પોતે ખાદી સિવાય બીજું કંપડું નહિ જ પહેરે તો તેણે ખાદીનો આગ્રહ રાખવો ઘટે છે. પણ હવે એવું વ્રત લઈને જેલમાં કાઈ જાય તો હું તે અયોગ્ય ગણું.

પ્ર૦ ૧૬૦ તાર કાંત્યા વિના ખાવું નહિ એવો જેનો નિયમ છે તે તો તકલી કરતાં રેંટિયો પસંદ કરશે. તેથી રેંટિયા ને પીંજણુ વિષે આગ્રહ રાખી શકાય ? તકલી ઉપર કાંતતાં તો બહુ વખત જાય, જેલના કામમાં ખલેલ પહોંચે, એટલે રેંટિયા વિના નહિ ચાલે. ૧૬૦ તારનો આગ્રહ પણ યોગ્ય છે કે કેમ ? કે થોડા તારથી જ એણે સંતોષ માનવો ?

ઉ૦ કાંતવું એ યશ છે તેથી રેંટિયાનો ને પીંજણુનો આગ્રહ કરી શકાય. જેણે કાંતવાનું વ્રત લીધું હોય તેણે રેંટિયો તથા પીંજણુને

આગ્રહ કરવો જોઈએ, માત્ર તકલી આપે તે બસ નથી. ૧૬૦ તારથી ઓછે ચલાવાય કે નહિ તે તો વ્રતની ઉપર આધાર રાખે છે. જે ૧૬૦ તારનું વ્રત હોય તો ઓછે ન જ ચલાવાય.

પ્ર૦ ખોરાક ગંદો આપવામાં આવે, પેશાબની વ્યવસ્થા બરાબર ન હોય, ૨-૩ મિનિટમાં જ શૌચ જઈ આવવાનું હોય, વચમાં જરૂર પડે તો ન જઈ શકાય, કામ ગળ ઉપરાંત આપવામાં આવે, આખી રાત ગિનતી ખૂમ પાડીને કર્યા કરે તેથી ઊંઘ ન આવતી હોય, વગેરે બાબતોમાં સામાન્ય ધોરણ શું રાખવું ? કઈ બાબતમાં કેટલો આગ્રહ ધર્મ્ય ગણી શકાય ?

ઉ૦ આમાં સામાન્ય નિયમ એ છે કે અગવડ સહન કરી શકાય તેવી હોય ને જેમાં માનભંગ ન હોય તે સહન કરવી, બાકીની બાબતમાં સત્યાગ્રહીને શોભે તેવી રીતે લડવું. ગંદા ખોરાકને કે ગંદા વાસણને હું સહન ન કરું. પેશાબની ગંદકી સહન ન કરું, પણ મને કાટડીમાં પેશાબની સગવડ કરી આપે તો તેનો વિરોધ ન કરું. શૌચને સાફ આવશ્યક વખત લઉં જ, ઉતાવળ કરે તે સહન ન કરું. ગણતરીની ખૂમ સહન કરું.

વાઈસરૉયને પહેલો પત્ર.

ધમકી નહિ પણ ધર્મકૃત્ય

સત્યાગ્રહાશ્રમ, સાબરમતી

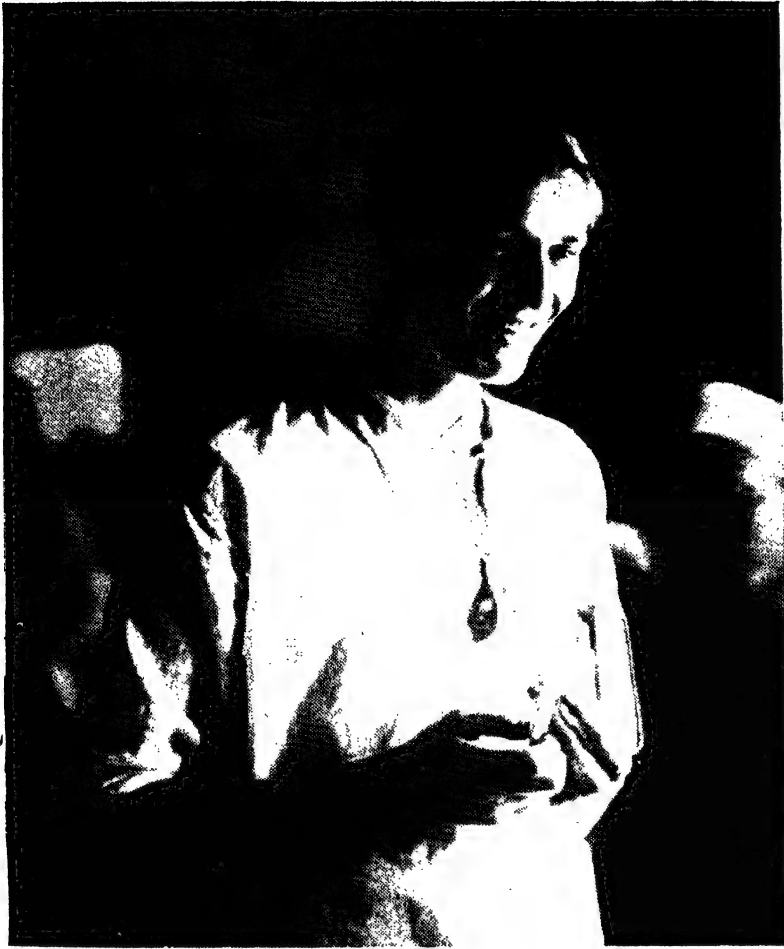
૨ જ માર્ચ, ૧૯૩૦

પ્રિય મિત્ર,

વિનંતિ કે સવિનય ભંગની શરુઆત કરવામાં રહેલું જે જોખમ ખેડતાં હું આટલાં વર્ષો સુધી અચકાયા કર્યો છું, તેમાં હું ઊતરું તે પહેલાં જે કાંઈ સમાધાનીનો માર્ગ મળે એમ હોય તો તે શોધવાની ઉમેદથી હું આપને આ લખવાને પ્રેરાઉં છું.

અહિંસા વિષેની મારી નિષ્ઠા સાવ સાફ છે. જાણીજોઈને હું કાંઈ પણ જીવની હિંસા કરી શકું એમ નથી. તો મનુષ્યહિંસાની તો વાત જ શી? પછી, ભલેને, તે માણસોએ મારું કે જેમને હું મારા સમજું તેમનું ભારેમાં ભારે અહિંત કર્યું હોય ! આથી જો કે અંગ્રેજ રાજ્યને હું એક બલા માનું છું, છતાં એક પણ અંગ્રેજને, કે તેણે હિંદમાં મેળવેલા એક પણ ધર્મ્ય હિંતસંગ્રહને નુકસાન પહોંચાડવાનો મારો ઇરાદો નથી.

જેરસમજ ન થાય તે માટે ફરીથી સ્પષ્ટ કરું છું. હિંદુસ્તાનમાં અંગ્રેજ રાજ્યનો અમલ એક બલા છે એમ હું માનું છું ખરો, પણ તેથી અંગ્રેજો માત્ર દુનિયાના બીજા લોકો કરતાં વધારે દુષ્ટ છે એવું મેં કદી માન્યું નથી. ઘણા અંગ્રેજો સાથે ગાઢ મિત્રતા બાંધવાનું મને સદ્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું છે; એટલું જ નહિ પણ, અંગ્રેજ રાજ્યે હિંદુસ્તાનને કરેલાં નુકસાન વિષેની ઘણી હકીકતો તો કઠોર સત્યને નિખાલસ અને નીડર રીતે ખુલ્લું પાડનારા ઘણા અંગ્રેજોનાં લખાણોમાંથી જ મેં જાણી છે, એ પણ મારે આભારપૂર્વક સ્વીકારવું જોઈએ.

મિ. રેજિનલ્ડ રેનોલ્ડ્ઝ

આ અંગ્રેજ યુવકને હાથે મહાત્માજીનો વાઇસરૉય પરનો પહેલો પત્ર પહોં-
ચાડવામાં આવેલો. એ પત્રમાં જ મહાત્માજી લખે છે: ‘આ પત્ર હું એક
અંગ્રેજ યુવક દ્વારા આપને પહોંચાડવાનો ખાસ માર્ગ લઉં છું એ યુવક
હિંદની લડત ન્યાયી છે એમ માને છે. અહિંસામાં અને પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે,
અને તોણે ઈશ્વરે જ એને આ પત્ર માટે મારી પાસે માકલી આપ્યો હોય
તેમ મારી પાસે આવ્યો છે’

(ફોટો : માહુલીફર)

ત્યારે શા માટે હું અંગ્રેજ રાજ્યને એક બહાણ માનું છું ?

કારણો આ છે: આ રાજ્યે એક એવા પ્રકારનું તંત્ર ગોઠવી દીધું છે કે એથી દેશ સદૈવ વધતા પ્રમાણમાં ચુસાયા જ કરે; વળી એ તંત્રનો લશ્કરી અને દીવાની ખર્ચ એટલો તો સત્યાનાશ વાળનારો છે કે દેશને એ કદી પોસાઈ શકે એમ નથી. આને પરિણામે, હિંદુસ્તાનની રાંકડી કાટ્યવધિ પ્રજા લિપ્પારી થઈ ગઈ છે.

રાજકીય દૃષ્ટિએ આ રાજ્યે અમને લગલગ ગુલામ બનાવી દીધા છે. અમારી સંસ્કૃતિના પાયા જ એણે ઉખાડવા માંડ્યા છે. અને, પ્રજાને નિઃશસ્ત્ર કરવાની એની નીતિએ અમારી માનવતાને હણી નાંખી છે. સંસ્કૃતિના નાશથી થયેલી આધ્યાત્મિક હાનિમાં નિઃશસ્ત્ર દશાનો ઉમેરો થવાથી કાયર, અસહાય અધીનતાના જેવી મનોદશા અમારી પ્રજામાં ફેળવાઈ છે.

‘ દાનત જ નહોતી ’

મારા ખીજા કેટલાક દેશગંધુઓની માફક હું પણ આશા બાંધીને બેઠો હતો કે આપે સચવેલી ગોળમેજી પરિષદમાં આનો કાંઈ ઉકેલ નીકળશે. પણ, ન્યારે આપે મને ચોખ્ખું જણાવી દીધું કે પૂર્ણ ‘હુમિનિયન સ્ટેટસ’ ની કાંઈ પણ યોજનાને ટેકા આપવાની આપ અથવા બ્રિટિશ પ્રધાનમંડળ બાંહેધરી આપવા તૈયાર નથી, ત્યારે મને લાગ્યું કે હિંદુસ્તાનનો સમજણો વર્ગ સ્પષ્ટ જ્ઞાનથી, અને અજ્ઞાનને લીધે ભૂગો રહેલો કરોડો લોકોનો વર્ગ અસ્પષ્ટ જ્ઞાનથી, જે દુઃખો દૂર કરવા તત્ત્વસે છે, તેનો ઉપાય ગોળમેજી પરિષદ લાવી શકે એમ નથી. અંતિમ નિર્ણય આપવાના પાર્લામેન્ટના અધિકારને લઈ લેવાનો આમાં સવાલ જ નહોતો, એમ કહેવાની જરૂર લાગ્યે જ હોય, પાર્લામેન્ટની અનુમતિ મળશે જ એવી અપેક્ષા રાખી પ્રધાનમંડળ રાજનીતિ નક્કી કરી નાંખે એવા દાખલા આજ પહેલાં અનેકવાર બન્યા છે.

આમ દિલ્હીની વિષ્ટિ નિષ્ફળ જવાથી, ઇ. સ. ૧૯૨૮માં કલકત્તાની મહાસભાએ જે ગંભીર ઠરાવ કર્યો હતો તેને અમલમાં મૂકવાની પેરવી કરવી એ સિવાય પંડિત મોતીલાલ નેહરુની અને મારી આગળ ખીજો કોઈ માર્ગ જ રહ્યો નહિ.

પણ આપના જાહેર નિવેદનમાં વપરાયેલો ‘ડુમિનિયન સ્ટેટસ’ શબ્દ એના સાચા અર્થમાં જ વપરાયો હોત તો ‘પૂર્ણ સ્વરાજ્ય’ના ઠરાવથી કશું ભડકવાપણું નહોતું. કારણ ‘ડુમિનિયન સ્ટેટસ’ એ લગભગ પૂર્ણ સ્વતંત્રતા જ છે, એમ પ્રતિષ્ઠિત બ્રિટિશ રાજદ્વારી પુરુષો કબૂલ કરી ચૂક્યા નથી શું? પણ દિલ્હિસ્તાનને તુરતમાં જ ‘ડુમિનિયન સ્ટેટસ’ આપવાની બ્રિટિશ રાજપુરુષોની દાનત જ કદી નહોતી એવું મને લાગે છે.

પણ આ તો બંધી ગઈજીજરી. આપના નિવેદન બાદ તો બ્રિટિશ રાજનીતિનું વલણ સ્પષ્ટ થઈ જાય એવા ઘણા બનાવો બની ચૂક્યા.

હિંદને પીસી નાંખનાર રાજતંત્ર

જે રાજકીય ફેરફારોથી ઈંગ્લાંડના હિંદ સાથેના વેપારને જરાય આંચ આવે તથા હિંદ સાથે તેણે કરેલા આર્થિક વ્યવહારોની યોગ્યતાઓતો તટસ્થ પંચ પાસે ઊઠી તપાસ કરાવવાની જરૂર પડે, એવા રાજકીય ફેરફારો કરવાની નીતિ અખત્યાર કરવાની બ્રિટિશ રાજપુરુષોની મુદ્દલ વૃત્તિ નથી એમ દીવા જેવું સ્પષ્ટ જણાય છે. પણ હિંદને ચૂસવાની આ પદ્ધતિનો અંત આણવા માટે કાંઈ ઇલાજ ન લેવામાં આવે તો હિંદની પાયમાલીનો વેગ દિનપ્રતિદિન વધતો જ જવાનો છે. આપના નાણાંખાતાના મંત્રી કહે છે કે ૧ શી. ૬ પે. નો હુંડિયામણનો ભાવ તો છઠ્ઠીના લેખ જેવો છે. આમ માત્ર એક કલમના ગોદાથી હિંદના કેટલાક કરોડ રૂપિયા તાણી જવામાં આવે છે. અને જ્યારે આ અને એવા ખીજા અનેક છઠ્ઠીના લેખને ટાળવા સત્યાગ્રહ અથવા સવિનય કાનૂનભંગ અજમાવવાનો ગંભીર પ્રયત્ન કરવાની વાત થાય

છે ત્યારે, આપ પણ શ્રીમંતવર્ગને વીનવો છો કે વ્યવસ્થાના હિતાર્થે આવી હિલચાલો દાખી દેવામાં અમને મદદ કરજો. પણ, આ તમારી ‘વ્યવસ્થા’ની તજે તો હિંદના ચૂરેચૂરા થઈ રહ્યા છે.

પ્રજાને નામે જેઓ કામ કરી રહ્યા છે, તેઓ જો સ્વતંત્રતાની ઝંખના પાછળ રહેલા ઉદ્દેશો સ્પષ્ટ ન સમજે અને સર્વની દષ્ટિ સમક્ષ તેને ન રાખે તો એવી ધાસ્તી છે કે જેમને માટે એ સ્વતંત્રતા ઇચ્છાય છે અને મેળવવા જેવી છે, તે રાતદિન શ્રમ કરતાં છતાં મૂંગા રહેલા કરોડોને એ સ્વતંત્રતા એટલા ઓછા તજે કચડાયેલી મળે કે તે કશી વિસાતની ન રહે. આ કારણથી, સ્વતંત્રતાનો સાચો અર્થ શું એ હું કેટલાક દિવસથી પ્રજાને સમજાવી રહ્યો છું.

એમાંના કેટલાક મુખ્ય મુદ્દાઓ આપની આગળ રજૂ કરવા છૂટ લઉં છું.

સાચી સ્વતંત્રતા શેમાં છે ?

રાજની આવકમાં ભારે ફાળો આપનાર જમીનમહેસૂલનો બોજો રૈયતને કચડી નાંખનારો છે, સ્વતંત્ર ભારતમાં એમાં ઘણો ફેરફાર થવો જોઈએ. બહુ વખણાયેલી કાયમી મહેસૂલની પદ્ધતિથી પણ માત્ર મૂઠીભર શ્રીમંત જમીનદારોને જ લાભ થાય છે; રૈયતને નહિ. એટલે જમીનમહેસૂલને ખૂબ ઘટાડવાની જરૂર છે, એટલું જ નહિ, પણ રૈયતના કલ્યાણને જ મુખ્ય ધ્યેય બનાવી આખી મહેસૂલપદ્ધતિ ફરી રચવાની જરૂર છે. પણ બ્રિટિશ પદ્ધતિ તો રૈયતના પ્રાણનેયે એથી કાઢવા માગતી હોય તેમ રચાયેલી લાગે છે. રૈયતને જેના વિના ચાલે નહિ એવી રોજની જરૂરિયાતની ચીજ નીમક ઉપર પણ કરનો બોજો એવી રીતે લદાયેલો છે કે એનો ભાર મુખ્યત્વે ગરીબ રૈયત ઉપર જ પડે છે, એ કરના નિષ્પક્ષપાતપણામાં જ એની નિર્દયતા સમાઈ છે. મીઠું જ એક એવી વસ્તુ છે કે જે શ્રીમંત વ્યક્તિ તેમજ સમુદાય કરતાં ગરીબ વધારે ખાવું જોઈએ.

એ જો ખ્યાલમાં લઇએ તો તે પરનો કર ગરીબને ફટલો ભારશ્ય છે તે જણાઇ આવે છે. દાડ તથા કેફી ચીજોની આવક પણ ગરીબ વર્ગ પાસેથી જ મળે છે. એ પ્રજાનાં આરોગ્ય અને નીતિ બંનેનો જડમૂળથી નાશ કરે છે વ્યક્તિગત સ્વાતંત્ર્યના જુદા બહાના તળે તેનો બચાવ કરવામાં આવે છે; પણ, સાચી વાત તો એ છે કે એમાંથી ઊપજતી આવક માટે જ એ ખાતાં નિભાવેલાં છે. ઇ. સ. ૧૯૧૯ ના સુધારા દાખલ કરનારોએ ચતુરાઇથી એ કરની આવક ચુંટાયેલા ગણાતા મંત્રીઓના ખાતામાં નાંખી દીધી, જેથી કરીને સંપૂર્ણ દાડનિષેધ કરવાથી થનારું આર્થિક નુકસાન તેમને જ ખમવું પડે, અને, એ રીતે દેશનું હિત કરવાનું શરુઆતથી જ તેમને અશક્ય થઇ પડે. જો કમનસીબ મંત્રી આ આવક જતી કરે તો તેને કેળવણીખાતું પણ બંધ કરવું પડે, કારણ કે હાલના સંજોગોમાં દાડને બદલે આવકનું ખીજું સાધન નિર્માણ કરવું તેને માટે શક્ય નથી. આમ ઉપરથી કરનો બોલે ગરીબને કચડે છે એટલું જ દુઃખ નથી; પણ પોતાની આવકમાં પૂર્તિ કરનારો જે મુખ્ય ધંધો (રેટિયાનો) તેની પાસે રહ્યો હતો, તેનો નાશ કરી, તેની ધનોત્પાદનની શક્તિયે ઝૂટવી લવામાં આવી છે.

હિંદની પાયમાલીની કરૂણ કથા હિંદને નામે જે કરજો કાઢવામાં આવ્યાં છે તેનો ઉલ્લેખ કર્યા વિના પૂરી ન થાય. પણ તે વિષે હાલમાં જ વર્તમાનપત્રોમાં પૂરો ઉદાપોહ થયેલો છે, તેથી તેનો વિસ્તાર કરતો નથી. એટલું જ કહેવું બસ છે કે એવાં બધાં દેવાંની નિષ્પક્ષ પંચ પાસે પૂરેપૂરી તપાસ કરાવી, એમાંથી જે દેવાં અન્યાયી અને ગેરવાજબી ઠરાવવામાં આવે તે પતાવવાનો ધનકાર કરવાની સ્વતંત્ર ભારતની ચોખ્ખી ફરજ થઇ પડશે.

એ તંત્રને તિલાંજલિ આપો

દેખીતી રીતે જગતમાં સૌથી વધારે ખર્ચાળ એવા પરદેશી રાજતંત્રને નભાવવા માટે આ બધાં પાપો ચાલુ રાખવામાં આવે

છે. આપનો જ પગાર લો. એ માસિક રૂ. ૨૧,૦૦૦ થી વધુ છે. એ ઉપરાંત તેમાં ભથ્થા અને ખીજા આડાઅવળા ઉમેરા જુદા. આ સામે ઇંગ્લાંડના મુખ્ય પ્રધાનનો પગાર સરખાવો. એને વર્ષે ૫,૦૦૦ પાઉંડ, એટલે, આજના ભાવે, મહિને રૂ. ૫,૪૦૦ થી કાંઇક વધુ મળે છે. જે દેશમાં દરેક માણસની સરેરાશ દૈનિક આવક ૨ આનાથી ઓછી છે, ત્યાં આપને રૂ. ૭૦૦ થી વધારેનો રોજ મળે છે; જ્યારે ઇંગ્લાંડના વતનીની સરેરાશ દૈનિક આવક લગભગ રૂ. ૨ ની ગણાય છે, ત્યારે તેના મુખ્ય પ્રધાનને માત્ર રૂ. ૧૮૦ નો રોજ મળે છે. આ રીતે આપ પગારરૂપે ૫૦૦૦ થી વધુ હિંદીઓની સરેરાશ કમાણી ઉપાડો છો; જ્યારે ઇંગ્લાંડનો મુખ્ય પ્રધાન માત્ર ૯૦ અંગ્રેજોની કમાણી ઉપાડે છે! હું આ અજબ વિષમતા ઉપર જરા ધ્યાનપૂર્વક વિચારી જોવા આપને હાથ જોડીને વિનંતિ કરું છું. એક કઠોર પણ સાચી હકીકત ખરાખર સમજાય તે માટે મારે આપનો અંગત દાખલો જ ટાંકવો પડ્યો છે; નહિ તો અંગત રીતે મારા મનમાં આપને વિષે એટલો આદરભાવ છે કે આપની લાગણી દુભાય એવું કહેવા હું ન ચાહું. હું જાણું છું કે આવડો પગાર આપને મળે એમ આપ ઇચ્છતા નથી. કદાચ આપનો આખો યે પગાર આપ સખાવતમાં આપી દેતા હશે પણ જે રાજ્યપદ્ધતિ આવી ઉડાઉ વ્યવસ્થા ચોજે છે, તેને તાજડતોય તિલાંજલિ આપવી ઘટે છે. જે દલીલ આપના પગારને લાગુ પડે છે, તે આખા રાજતંત્રને લાગુ પડે છે.

સારાંશ કે, જે રાજતંત્રના ખર્ચમાં બહોળો ઘટાડો કરવામાં આવે તો જ રાજ્યની આવકમાં યે બહોળો ઘટાડો કરી શકાશે. આનો અર્થ એ કે રાજ્ય ચલાવવાની પદ્ધતિમાં જ પરિવર્તન થવું જોઇએ. આવું પરિવર્તન સ્વતંત્રતા વિના શક્ય નથી. મારા મત પ્રમાણે, આ જ ભાવનાથી લાખો ગામડિયાઓ તા. ૨૬ મી જાન્યુઆરીએ

આપોઆપ થયેલી સલાઓમાં સહેજે જોડાયા હતા. એમને મન સ્વતંત્રતા એટલે ઉપર વર્ણવેલા ચગદી નાંખનારા ભારમાંથી મુક્તિ.

ઈંગ્લંડ જે લૂંટ ચલાવી રહ્યું છે તેનો હિંદ એકમતે વિરોધ કરી રહ્યું છે, છતાં ઈંગ્લંડનો એક મોટો રાજકીય પક્ષ તે લૂંટ છોડી દેવા તૈયાર નથી એમ મને લાગ્યું છે.

અહિંસા જ યમપાશમાંથી છાડવે

પણ, હિંદી પ્રજાને જીવતી રાખવા અને ધીમેધીમે ભૂખમરાથી થતો તેનો વિનાશ અટકાવવા કાંઈક પણ તાત્કાલિક ઇલાજ શોધ્યે જ છૂટકો છે. આપે સૂચવેલી પરિષદ એવો ઇલાજ નથી. દલીલોથી બુદ્ધિને ખાતરી કરાવી આપવાપણું હવે રહ્યું નથી; પણ એ પરસ્પર વિરોધી શક્તિઓનો મુકાબલો કરવાનું જ હવે બાકી રહે છે. વાજબી હોય કે ગેરવાજબી હોય, હિંદનો વેપાર અને હિંદમાં રહેલા સર્વે લાભો પોતામાં રહેલા બળના જોર પર ઈંગ્લંડ ઝાલી રાખવા ચાહે છે. આ યમપાશથી છૂટવા માટે જેટલું બળ આવસ્યક છે તેટલું હિંદે સંપાદન કરવું જ રહ્યું.

આટલું તો બંને પક્ષે નિર્વિવાદ છે કે હિંદમાં રહેલો હિંસક પક્ષ ભલે અવ્યવસ્થિત અને આજે નજીવો હોય, છતાં તે દિવસે દિવસે બળવાન થતો જાય છે, અને અસરકારક બનતો જાય છે. એનું ધ્યેય અને મારું ધ્યેય એક જ છે, પણ મારી ખાતરી છે કે હિંદના કરોડોને જે મુક્તિ નેપથ્યે છે, તે એ નહિ અપાવી શકે. વળી મારી દિવસે દિવસે દૃઢ પ્રતીતિ થતી જાય છે કે શુદ્ધ અહિંસા સિવાય બીજા કશાથી ધ્વિષ્ટશ સરકારની વ્યવસ્થિત હિંસા અટકાવી શકાશે નહિ. ધણા માને છે કે અહિંસામાં કાર્યસાધક શક્તિ નથી. જો કે મારો અનુભવ પરિમિત છે, છતાં તે એવો છે કે અહિંસામાં તીવ્ર કાર્યસાધક શક્તિ રહેલી છે. અંગ્રેજ સત્તાની વ્યવસ્થિત હિંસાશક્તિ સામે તેમજ દેશના હિંસક પક્ષની અવ્યવસ્થિત હિંસાશક્તિ

સામે એ તીવ્ર શક્તિને યોજવાનો મારો ધરાદો છે. જે હું મૂંઝો બેસી રહું તો એ બન્ને હિંસક શક્તિઓને છૂટી લગામ આપ્યા જેવું થશે. મારી સમજ પ્રમાણેની અહિંસાની અમોઘ શક્તિમાં મારી નિઃશંક અને અડગ શ્રદ્ધા હોવાથી તેનો પ્રયોગ કરવાને બદલે હું માથે હાથ નોડી બેસી રહું તો મને લાગે છે કે હું જરૂર પાપમાં પડું.

આ અહિંસાશક્તિ સવિનય ભંગ દ્વારા વ્યક્ત થશે. હાલ તુરત તો માત્ર સત્યાગ્રહાશ્રમના વાસીઓ દ્વારા જ એનો અમલ થશે, પણ આગળ ઉપર તો એ પદ્ધતિની સ્પષ્ટ મર્યાદાઓને જેઓ સ્વીકારે તે સર્વે તેમાં સામેલ થઈ શકે એવી તેની યોજના છે.

જોખમ વિના જય નથી

હું જાણું છું કે અહિંસાત્મક લડત ઉપાડવામાં ગાંડું સાલસ કરી શકાય એવું જોખમ હું ખેડી રહ્યો છું, પણ ગંભીરમાં ગંભીર જોખમો ખેડ્યા વિના સત્યનો જય થયો નથી. જે પ્રજા પોતાના કરતાં વધારે મોટી અને પ્રાચીન, અને પોતાના જેટલી જ સંસ્કારી પ્રજાનો જાણેઅજાણે નાશ કરી રહી છે, તે પ્રજાનો હૃદયપલટો કરવા માટે જેટલું જોખમ ખેડવું પડે તેટલું ઓછું.

અંગ્રેજોની સેવા જ મારો ઉદ્દેશ

‘હૃદયપલટો’ એ પ્રયોગ હું જાણીજોઈને વાપરું છું, કારણ અહિંસા દ્વારા મારી ઉમેદ બ્રિટિશ પ્રજાનો એવો હૃદયપલટો કરવાની છે કે જેથી એણે હિંદને કરેલા નુકસાનને તે સ્પષ્ટપણે જોઈ શકે. હું આપના દેશબંધુઓનું અહિત શોધતો નથી. મારા દેશબંધુઓની જેમ જ તેમની યે હું સેવા કરવા ચાહું છું. હું માનું છું કે મેં હમેશાં તેમની સેવા જ કરી છે. ઇ. સ. ૧૯૧૯ સુધી મેં આંખ મીંચીને તેમની સેવા કરી. પણ જ્યારે મારી આંખો ખૂલી અને મેં અસહકાર પોકાર્યો, ત્યારેયે મારો ઉદ્દેશ તેમની સેવાનો જ હતો. જે શસ્ત્ર મેં નાશતાથી પણ સફળતાપૂર્વક મારાં પ્રિયમાં પ્રિય સગાં સામે ઉપાડેલું તે જ શસ્ત્ર

મેં સરકાર સામે ઉપાડ્યું. હું હિંદીઓના જેટલા જ અંગ્રેજોને ચાહું છું એ વાત જો સત્ય હોય, તો તે લાંબો વખત ધૂપી રહેશે નહિ. વરસો સુધી મારી કસોટી કર્યા બાદ જેમ મારા કુટુંબીઓએ મારા પ્રેમનો દાવો કબૂલ રાખ્યો, તેમ અંગ્રેજો પણ કબૂલ રાખશે. મને ઉમેદ છે કે પ્રજા મને સાથ દેશે, અને જો તેમ થશે—સિવાય કે બ્રિટિશ પ્રજા વહેલી સમજી જાય—તો દેશના પર તૂટી પડનારાં કુખનાં પૂર વજ્રમાં વજ્ર હૃદયને પણ પિગળાવવા પૂરતાં થશે.

સવિનય ભંગ દ્વારા સત્યાગ્રહ કરવાની યોજના ઉપર સૂચવ્યા છે તેવા અન્યાયો સામે લડવાની રહેશે. બ્રિટિશ પ્રજા સાથેનો સંબંધ તોડી નાંખવાની અમને ઇચ્છા થાય છે, તેનું કારણ ઉપલા અન્યાયો જ છે. એ દૂર થતાં રસ્તો સરળ થશે. પછી સુલેહનો માર્ગ ખુલ્લો થશે. હિંદ સાથેના બ્રિટિશ વેપારમાંથી લોભનું પાપ નીકળી જાય તો અમારી સ્વતંત્રતા સ્વીકારવામાં મુશ્કેલી નહિ રહે. હું આપને આદરપૂર્વક વીનવું છું કે આ અન્યાયોને સ્વીકારો, તેને તત્કાળ દૂર કરવાનો માર્ગ કાઢો, અને આ રીતે સર્વ માનવજાતિનું કલ્યાણ શોધવાના જ આશયથી જ એ સરખા દરજ્જાના પક્ષે સલાહ માટે ભેગા થાય એવો માર્ગ લો, આથી સ્વેચ્છાપૂર્વક મિત્રતા બંધાશે. બન્ને દેશો એક બીજાની મદદમાં ઊભા રહેવાની અને બન્ને અનુકૂળ થાય તેવો વેપાર ખેડવાની રીતો નક્કી કરી શકશે. કમભાગ્યે દેશને પીડતા કોમી ઝગડાઓને આપે નિષ્કારણ જ વધારે પડતું મહત્ત્વ આપ્યું છે. રાજબંધારણની કાંઈપણ યોજના નક્કી કરવામાં એ બાબતો મહત્ત્વની છે ખરી, પણ સર્વ કોમોને સમાનપણે લાગુ પડતા, કોમોથી પર એવા મહાન પ્રશ્નોને એ ઝગડાઓ સાથે કશું લાગતુંવળગતું નથી.

તમે ન સાંભળો તો—

પરંતુ ઉપરનાં અનિષ્ટો દૂર કરવાનો આપ કાંઈ ઉપાય શોધો નહિ, અને મારા કાગળની આપની ઉપર અસર ન થાય તો આ મહિનાની ૧૧ મી તારીખે હું આશ્રમના શક્ય હશે તેટલા સાથીઓ

સાથે મીઠાને લગતા કાયદાઓનો અનાદર કરવાનું પગલું ભરીશ. ગરીબ વર્ગના દષ્ટિબિન્દુથી આ કાયદો મને સૌથી વધુ અન્યાયી લાગ્યો છે. સ્વાતંત્ર્યની લડત દેશના ગરીબમાં ગરીબ વર્ગ માટે મુખ્યત્વે હોવાથી, આ અનિષ્ટ સામેની લડતથી શરૂઆત કરવામાં આવશે. આશ્ચર્ય તો એ છે કે અમે આટલાં વર્ષો સુધી આ દુષ્ટ ઈગ્નિરાને વશ રહ્યા. મને કેદ કરીને મારી યોજના નિષ્ફળ કરવાનું આપના હાથમાં છે એ હું જાણું છું, હું આશા રાખું છું કે મારી પાછળ લાખો માણસ વ્યવસ્થિત રીતે કામ ઉપાડી લેશે, અને જે મીઠાના કાયદા કદી થવા જ નોંધતા નહોતા એનો ભંગ કરો કાયદાની રૂએ થનારી સગને ભોગવવા તૈયાર થશે.

શક્ય હોય તો તો આપને નકામી-અથવા જરાયે-મૂંઝવણમાં નાંખવાની મારો ઇચ્છા નથી. જે આપને મારા કાગળમાં કાંઈ વળૂદ લાગતી હોય, અને મારી સાથે ચર્ચા કરવા જેટલું આપ એને મહત્ત્વ આપતા હો, અને તે કારણસર જે આપ આ કાગળની પ્રસિદ્ધિ અટકાવવા ચાહતા હો, તો આ કાગળ મળતાં જ આપ મને તારથી ખબર આપશો તો હું ખુશીથી તેમ કરતો અટકીશ. પણ, જે મારા કાગળના મુખ્ય મુદ્દાઓને સ્વીકારવાનું આપને અશક્ય લાગતું હોય તો તો મને મારે માર્ગથી પાછો ફેરવવાનો પ્રયત્ન કરશો નહિ એવી વિનંતિ કરું છું.

આ કાગળ ધમકીરૂપે લખાયેલો નથી, પણ સત્યાગ્રહીના સરળ અને પવિત્ર ધર્મના પાલનને અંગે છે. આથી આ પત્ર હું એક અંગ્રેજ યુવકદ્વારા આપને પહોંચાડવાનો ખાસ માર્ગ લઉં છું. એ યુવક હિંદની લડત ન્યાયી છે એમ માને છે. અહિંસામાં એને પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે, અને જાણે ઇશ્વરે જ એને આ પત્ર માટે મારી પાસે મોકલી આપ્યો હોય તેમ મારી પાસે આવ્યો છે. એ જ વિનંતિ.

લિ. આપનો સાચો મિત્ર,
મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી

વાસી જવાબ

“ ભાઈશ્રી ગાંધી,

તમારો તા. ૨ જી નો પત્ર નામદાર વાઈસરૉયને મળ્યો છે. તમે એવું કાર્ય ઉપાડવા ધારો છો કે તેને પરિણામે સુલેહશાંતિનો ભંગ થવાનો તથા કાયદાનો અનાદર થવાનો ભય ચોખ્ખો રહેલો છે; એ જાણીને વાઈસરૉયસાહેબને દિલગીરી ઉપજી છે.

લિ. સેવક,

જી. કનિંગહૅમ.

ખાનગી મંત્રી ”

આવા જવાબથી આપણે પરિચિત છીએ. વાચક જોઈ શકશે કે ચોર કોટવાળને દડે એ ન્યાય આ છે. એનો વધુ પુરાવો જોઈતો હોય તો ઘડાઈ ગયેલી ઢબના આ જવાબમાંથી મળી રહે છે. પગે પડીને મેં જ્યાં ખાવાનું માગ્યું ત્યાં ભાણામાં પથરા મળ્યા.

મીઠાનો ગરીબો ઉપર પડતો વેરો-જેને લીધે તેના ઉપર વાર્ષિક પ્રાંત આનાનો એટલે લગભગ ત્રણ દિવસની કમાણી જેટલો બોજો પડે છે તે-રદ કરીને મને પોતાનો કરી લેવાનું વાઈસરૉય-સાહેબના હાથમાં હતું. હિંદુસ્તાન સિવાય બીજા કોઈ પણ દેશમાં રૂ. ૩૬૦ ની વાર્ષિક આવકવાળાને પોતાને ખાવાના મીઠા માટે રાખ્યેને રૂ. ૩ આપવા પડતા હોય એવું મારી જાણમાં નથી. આવો વાસી જવાબ આપવાને બદલે બીજું ધણું વાઈસરૉય કરી શકત, પણ હજી એ વખત નથી આવ્યો. જે પ્રજાના વાઈસરૉય પ્રતિનિધિ છે તે એમ ઝટઝટ નમ્યું આપે એવી અથવા ઝટઝટ પશ્ચાત્તાપ કરે એવી

નથી. કાલાવાલા કરવાથી તે કદી માનતી નથી. શારીરિક બળ એ તરત પ્યાનમાં લે છે. જરાયે થાક્યા વિના કલાકો સુધી મુકાબાજીના ખેલ એ એકથાસે નિહાળી શકે છે. ફૂટબોલની મેચ જેમાં હાડકાં ભાંગવાનો સંભવ હોય છે એ જોવા તેઓ ગાંડાગાંડા થઈ જાય છે. યુદ્ધનાં લોહીને થીજાવી નાંખે એવાં વર્ણનો તેમને રોમહર્ષણુ લાગે છે. વિરોધ ઉડાવ્યા વિના મૂંગામૂંગા સહન કરેલા દુઃખની પણ તેઓ કદર કરે છે, પરંતુ ગમે તેવી સચોટ દલીલ હોય તેથી કાંઈ જે કરોડો રૂપિયા હિંદુસ્તાનમાંથી દર વરસે તે ઘસડી જાય છે એ તે જતા નહિ કરે. એટલે વાઇસરૉયના જવાબમાં મને કશું જ આશ્ચર્ય પામવા જેવું લાગતું નથી.

પરંતુ એટલી મારી ખાતરી છે કે મારા કાગળમાં જે લખ્યું છે. તે ફોગોનિયો ધા ન હોય તો મીકાવેરો અને એવી બીજી ધણી વસ્તુઓના દિવસ ભરાઈ ચૂક્યા છે. મારા કાગળમાં લખેલામાંથી કેટલું હું સાચે જ કરવાનો છું તે તો કાળે કરીને જ જણાશે.

જવાબમાં લખ્યું છે કે હું એવું કાર્ય ઉપાડવા ધારું છું જેને પરિણામે સુલેહશાંતિનો ભંગ થવાનો તથા કાયદાનો અનાદર થવાનો ભય ઓખો રહેલો છે. કાયદા અને ધારાધોરણનાં થોથાંના મોટા પહાડો ખડકેલા તો છે પણ પ્રજાને તો એક જ કાયદાનો પરિચય છે, અને તે બ્રિટિશ અમલદારની મરજી. એક જ સુલેહશાંતિ પ્રજાએ અનુભવી છે, અને તે પોતાના દેશમાં જ કેદી જેવી સ્થિતિમાં રહેવાની. આખો હિંદુસ્તાન દેશ એક મોટું કેદખાનું થઈ ગયો છે. હું આવા કાયદાને ગણકારતો નથી, અને જે ફરજિયાત શાંતિ પ્રજાના હૃદયને મોકળાશને અભાવે ગૂંજાવી રહી છે તેના સ્મશાનવત્ એક્સૂરનો નાશ કરવાની હું મારી પવિત્ર ફરજ સમજું છું.

અંતિમ પરીક્ષા

[વાઘસરૌચને પત્ર લખ્યા બાદ મહાત્માજીએ નીચે પ્રમાણે તા.૯-૩-૩૦ ના નવજીવનમાં અબ્બેલેખ લખ્યો હતો.]

વાઘસરૌચસાહેબનો પત્ર રવિવારે અહીંથી રવાના થયો. મંગળવારે તેમને મળ્યો. તેમાં જણાવ્યા પ્રમાણે તેમના તારની રાહ જોયા બાદ તે ગુરુવારે પ્રગટ કરવા છાપાને આપ્યો.

બુધવારે સવારે પો કાટતાં.....ધર્મચરકૃપા હશે તો હું કૃત્ય કરવાની આશા રાખું છું. સુરત તરફ મીઠું સહેલાઈથી પકાવવાની સગવડો પુષ્કળ છે એમ તે તરફના સેવકો કહે છે. વળી તેઓ કહે છે કે ત્યાં સંપૂર્ણ શાન્તિ જળવાવાનો સંભવ છે, ને સાથસાથ આમવર્ગ તરફથી મદદ મળવાનો પણ સંભવ છે. સુરત જિલ્લામાંયે જલ્લાલપુર તાલુકામાં પ્રવેશ કરવાનો ઠરાવ છે. સન ૧૯૨૧માં જ્યારે બારડોલીની મારફતે સ્વરાજ્યની લડત શરૂ કરી હતી ત્યારે પણ જલ્લાલપુર તાલુકા તરફથી માગણી હતી, અને ત્યાંના કેટલાક મીઠા અનુભવો હજીયે મને યાદ છે. આજે પણ ત્યાં રચનાત્મક કામ સારું ચાલી રહ્યું છે, મીઠું પકાવવાની સગવડ એ તાલુકામાં પુષ્કળ છે, લોકોમાં ઉત્સાહ છે અને દરેક રીતે લોકો પોતે લડતમાં ભાગ લેવા તૈયાર છે: આમ સરદાર વલ્લભભાઈની માન્યતા છે, અને તેથી તેમણે જલ્લાલપુર તાલુકા મીઠાના કાયદાનો સવિનય ભંગ કરવાને સારું પસંદ કર્યો છે. ત્યાં લગી હું અથવા તો સ્નાથીઓ પહોંચ્યું કે નહિ, એટલે અમને સરકાર પહોંચવા હેશે કે નહિ, એ મોટો પ્રશ્ન છે. હું માનું છું કે અમને પહોંચવા નહિ દે. એમ થાય તોયે જલ્લાલપુર તાલુકા લડતમાં સંપૂર્ણ ભાગ લેશે એવી આશા હું રાખીશ. સરદારને તો એમ થવાની

ખાતરી જ છે. પણ એટલેથી મારો લોભ અટકે તેમ નથી. આ વખતે આખી ગુજરાત તરફથી હું કાગાની આશા રાખું છું, અને ગુજરાત પહેલ કરશે તો આખું હિન્દુસ્તાન જગશે એમાં મને શંકા નથી. પ્રજામાં ભારે જગૃતિ થાય ત્યારે ખૂનખરાખી થવાનો ભય હમેશાં રહેલો જ હોય છે. આ અહિંસાત્મક યુદ્ધ એ ભયથી મુક્ત નથી. હિંસાઅહિંસાનો જ્યાં સવાલ નથી ત્યાં ખૂનખરાખી થાય તેનું કાઢને દુઃખ હોતું નથી. ઘણા તો તેને વધાવી પણ લે છે. પણ આ યુદ્ધમાં એક મોટો સમુદાય છે, જેનો ધર્મ ખૂનખરાખીને વધાવવાને બદલે રોકવાનો છે. એ ભયથી આજ લગી હું પોતે સવિનય ભંગને રોકી રહ્યો હતો, અને પ્રજાને તેમ કરતાં રોકવાની કાશિશ કરી રહ્યો હતો. હવે ખૂનખરાખીનું જોખમ વહોરીને પણ હું અંતિમ પગલું ભરવા તૈયાર થઈ ગયો છું. કેમકે હવે હું બીજી રીતે યુદ્ધને સારું પ્રજાની પાસે તૈયારી કરાવી શકું એવું મને લાસતું નથી. બીજી તરફથી હું જોઉં છું કે સરકારી સંગઠિત હિંસા દિનપ્રતિદિન વધતી જાય છે, અને તે જ પ્રમાણમાં તે હિંસાનો હિંસક પ્રતિકાર કરનારી ટોળી પણ જોર કરતી જાય છે. તેથી જો અહિંસામાં હિંસાને રોકવાની શક્તિ હોય અથવા મારામાં અહિંસા હોય તો આ ખેવડી હિંસાને રોકનારો અહિંસક માર્ગ મને જડી આવવો જ જોઈએ. એ માર્ગ હમણાં હું લઈ રહ્યો છું તે છે એમ માનું છું. પણ એ ન હોય તો મારે કાઠક પણ રીતે હવે પ્રજાની પ્રગતિની આડે આવતાં ખસી જવું જોઈએ એ વિષે મને શંકા નથી. જો હું ખાદીકામથી જ સતોષ માનીને ખેસી રહું તો મારી અહિંસા લાજે એમ હું સ્પષ્ટ જોઈ શકું છું. અહિંસામાં ખાદીશક્તિ કરતાં કરોડો ગણી વધારે શક્તિ છે એ વિષે મને શંકા નથી. સ્વરાજ્ય લેવાના અહિંસાત્મક માર્ગમાં ખાદી એ આવશ્યક અંગ છે એને વિષે મને શંકા નથી. ખાદી ન હોય તો સ્વરાજ્ય નથી એ વિષે પણ મને શંકા નથી. ખાદીએ જ પ્રગતિ કરી છે તે પ્રગતિ ન થઈ હોત તો જ માર્ગ લેવા હું

અત્યારે તૈયાર થઇ રહ્યો છું તે લેવા પૂરતો આત્મવિશ્વાસ મને કદી ન આવ્યો હોત એ વિષે મણુ મને શંકા નથી. પણ ખાદી છિત્પત્ર કરવા ઉપરાંત હવે કાર્ય થવું જોઇએ એ સ્પષ્ટ છે. ખાદીને વધુ વેગ મળવાને સારુ પણ પ્રજામાં વધારે જાગૃતિની આવશ્યકતા છે. જાગૃતિ થતાં છતાં અહિંસા જળવાય તો આજે સ્વરાજ્ય છે એ નિઃસંદેહ છે. આ વિચારશ્રેણીને વશ થઇને હું ઝંપલાવું છું. વાંચનાર જાણે કે આ વિચારશ્રેણી માર્ગ સૂઝવા પછી પેદા થઇ છે. મારી એવી માન્યતા છે કે મનુષ્ય મોટાં કાર્યો અંતર્નાદને વશ થઇને જ કરે છે. પછી તે અંતર્નાદ દૈવી હો કે આસુરી. અંતર્નાદ સંભળાયા પછી તેને અનુકૂળ દલીલ મનુષ્યને મળી રહે છે એવો મારો મારો પોતાને વિષે અને ધણાને વિષે થયેલો અનુભવ છે.

આ અંતર્નાદ ખોટો હોય એટલે આસુરી હોય તો મારે ખરી જવું જોઇએ એ દીવા જેવું સ્પષ્ટ છે. હું અંતર્નાદને દૈવી માનું છું તેથી મને સૂઝેલા માર્ગે ચાલીને મરી છૂટવું અથવા તેની સફળતા સિદ્ધ કરવી એ જ એક મારે સારુ રસ્તો છે.

તેથી આ લડતને હું અંતિમ પરીક્ષા માનું છું. જેઓ તેમાં જોડાય તે એમ જ સમજીને દાખલ થાય.

આ લડતમાં અસંખ્ય માણસો જોડાય તો ને શાંતિ જળવાઈ રહે તો આપણે ન કદપી શકીએ એટલી ત્વરાથી પૂર્ણ સ્વરાજ્ય પામી શકીએ છીએ.

‘આશ્રમ’ની તૈયારી

[આપુજીએ ઐતિહાસિક કૃત્ય દરમિયાન પ્રથમ ટુકડીમાં આશ્રમવાસીઓને લેવાનું નક્કી કરેલું. નીચેના શ્રી. મહાદેવભાઈના લેખમાંથી આશ્રમવાસીઓ એ કૃત્યમાં પોતાનું અધિદાન વિશુદ્ધ નિવડે એ માટે શી તૈયારી કરી રહેલા હતા તે વસ્તુ જાણવાની મળશે.]

આ અર્ધી ઘટનાઓ શ્રદ્ધાની કસોટી તો હતી જ, પણ હવે ઝઝૂમી રહેલા ધમસાણની તૈયારીરૂપે પણ હતી. ભાવી ઘટનાઓના ભણકારા ગાંધીજીના મનમાં કેવા વાગતા હશે તેની તો ખબર નથી, પણ આજની તૈયારીથી તેની કાંઈકે કાંઈ થાય છે. જ્યારથી આશ્રમમાં લડતની વાત ઉપડી ત્યારથી બહેનોનો તેમાં જોડાવાનો ઉત્સાહ અદ્ભુત હતો. બહેનોના ઉત્સાહનું માપ કાઢવા બહેનોની પાસે ગાંધીજીએ નામ તો લીધાં, પણ એક દિવસ તેમને કહી દીધું: ‘આરંભમાં હું તમને લઈ જવા માગતો નથી.’ બહેનો નિરુત્સાહ થઈ, કંઈકે હતાશ થઈ, એટલે તેમને ગાંધીજીએ પોતાની ‘શિવદ્રી’ (ક્ષત્રિયતા) બતાવી: ‘હિંદુમુસલમાનો વચ્ચેનાં જૂનાં યુદ્ધો વિષે કહેવાય છે કે મુસલમાનો પોતાની આગળ ગાય રાખતા કે જેથી ગોપૂજક હિંદુઓને હુમલો કરતાં મૂંઝવણ થઈ પડે. આ વાત સાચી હોય કે ખોટી હોય તેની સાથે આપણને લેવાદેવા નથી. પણ ક્ષત્રિયથી એવું ન થાય. અંગ્રેજો ગમે તેવા હોય, પણ તેમને વિષે આપણે એટલું જાણીએ છીએ કે તેઓ સ્ત્રીઓ ઉપર એકાએક હાથ ન ઉપાડે. એટલે ગમે તેટલું સંકટ સહન કરવાની વાતો કરનારા આપણે આપણી ટુકડીને મોખરે સ્ત્રીઓને રાખીએ એ આપણને ન શોભે. આપણી ખૂબ મારપીટ ખમવાની પણ તૈયારી હોય તો તેમાંથી બચી જવાને માટે આપણે સ્ત્રીઓને આગળ કરીએ એ કેમ બને?’

સ્ત્રીઓ સમજી ગઈ. પણ તેથી ભવિષ્યમાં સ્ત્રીઓ યુદ્ધમાંથી અલગ રહેશે એમ નથી એવું તેમને ગાંધીજીએ અભયદાન દીધું.

‘ જ્યારે પુરુષોએ પૂરેપૂરો ભોગ આપ્યો હશે ત્યારે તમને જેલમાં મોકલતાં મને જરાય સંકેત ન થાય,’ એવું તેમને આશ્વાસન દીધું. બહેનોએ આ આશ્વાસન ઝીલી લીધું, અને જેલની બહાર રહીને જેલના કરતાં વધારે કામ કરી બતાવવાનું બીડું ઝડપ્યું. જ્યારે આશ્રમ લગભગ આખો ખાલી થવાનો છે ત્યારે પણ આશ્રમની મુખ્યમુખ્ય પ્રવૃત્તિઓ—ખાદીની, ગોશાળાની, ચર્માલયની, બાળશાળાની, કન્યાશાળાની—સ્ત્રીઓ શા સારુ ન ઉઠાવી લે એ વિચારવાને માટે બહેનો ભેગી મળી રહી છે, અને કામની વહેંચણી ચાલી રહી છે, જાણે આ કામ ઉઠાવી લેવાની તેમને સૌને તાલીમ મળે એ અર્થે, અને જેલમાં અમુક કલાક કામ કરવાની ટેવ પડી જાય એ અર્થે પણ સ્ત્રીઓને આ રીતે આ કામ વહેંચી લેવાનું ગાંધીજીએ ઉત્તેજન આપ્યું છે, અને આ બધી પ્રવૃત્તિઓ સંભાળી રહેલા મુખ્યમુખ્ય માણસોને પણ ગાંધીજીએ પોતાની પહેલી ટુકડીમાં લીધા છે. “પ્રથમ ઉત્તમ બલિદાન આપવાં જોઈએ. શુદ્ધમાં શુદ્ધ બલિદાનનો વિચાર કરી રહ્યો છું ત્યારે તો મને લાગે છે કે આપણું બલિદાન તો શુદ્ધતમ નથી પણ મલિન છે. પણ આથી વધારે સારુ બલિદાન હું ક્યાં શોધવા જાઉં? એટલે જ મેં આશ્રમની તાલીમ લઈ રહેલાઓમાંથી લેવા જેવા બધાને વીણી કાઢ્યા છે, અને માત્ર બેપાંચ માણસોને રાખીને આખો આશ્રમ ખાલી કર્યો છે. તા. ૧૨ મીએ આપણે કૂચ કરીએ ત્યાં સુધી હજી આમાંથી જેમને નીકળવાની ઈચ્છા હોય તે નીકળી જઈ શકે છે, પણ પાછળથી કોઈ નીકળવા ઈચ્છશે તો મને માથાનો ધા લાગશે. આ બધાએ એ પણ સમજી લેવાનું છે કે આ આખરી ફેસલો છે. આ લડત થોડા દિવસમાં આટોપાય તો થોડા દિવસ કે અનેક વર્ષો ચાલે તો અનેક વર્ષો સુધી સૌએ તેમાં જૂઝવું પડશે, અને સ્વતંત્રતા લઈને જ એમાંથી નીકળી શકાશે કે મરીને છટી શકાશે એ અનિશ્ચિત માનજો. જેલ જ મળશે એમ ન માનતા. લાડીઓ પડશે તેની પણ તૈયારી રાખજો.”

પ્રયાણ આરંભતાં પહેલાં

[મહાકૃષ્ણના પહેલાં થોડા દિવસ સુધી અવારનવાર માનવમેદની આશ્રમભૂમિ ઉપર દૃષ્ટિગોચર થતી હતી. તે પ્રસંગે જુદી જુદી વ્યક્તિઓ તરફથી મહાત્માજીને પ્રશ્નો પૂછાએલા તે પ્રશ્નો તેના ઉત્તર સાથે શ્રી. મહાદેવલાલજીએ નવજીવનમાં આપેલા તે નીચે પ્રમાણે છે:]

આશ્રમમાં હમણાં માણસોની ભીડનો પાર નહોતો એ સૌ કોઈ જાણે છે. પ્રાર્થનાભૂમિ ઉપર પણ છાપાંના ખખરપત્રીઓ આવવા લાગ્યા હતા, અને ગાંધીજીના ‘વ્યૂહ’ જાણવા માટે લોકોનાં ટોળેટોળાં ઊલટયાં હતાં. પણ ગાંધીજી પોતાના ‘વ્યૂહ’ કેવી રીતે પ્રગટ કરતા તે તો ‘કસોટી અને તૈયારી’ લેખ વાંચનારા સારી પેઢે જાણે છે. હવે આ લેખમાં ગાંધીજીની પાસે પહોંચી જેમને વાતો કરવાની તક મળતી તેમની અનેક વાતોનો પ્રશ્નોત્તરીરૂપે સાર આપવા ઇચ્છું છું:

શબ્દોથી હું મોહાતો નથી

પ્ર० આપ કઈ જાતનું રાજતંત્ર માગો છો ?

ઉ० જે તંત્ર પ્રજાની ઇચ્છાને વશ વર્તે અને તેનો અમલ કરે તે.

પ્ર० આપને પ્રજાકીય તંત્ર જોઈએ ના ?

ઉ० એનું નામ હું નહિ પાડું; કારણ નામોનો મને મોહ નથી, અને તંત્રના રૂપ કે આકાર વિષે મને પડી નથી.

પ્ર० પણ એની નીતિરીતિ વિષે તો હશે ને ?

ઉ० એ વિષે તો અવશ્ય. મને નથી પડી તે તો એ તંત્રના આકાર વિષે.

પ્ર० ત્યારે તો રાજસત્તાક વિષે આપને વાંધો નહિ હોય ?

ઉ० મેં કહી જ દીધું છે કે મારો નામની સાથે ઝગડો નથી.

પ્ર० ત્યારે આપનું પ્રજાકીય તંત્ર કેવા પ્રકારનું હશે ?

ઉ० મને તેની ખબર નથી; મને તો એની નીતિમાં જ રસ છે. અને નીતિ એટલે પ્રજાની ઇચ્છાને પહોંચી વળવાનો સાધનમાર્ગ.

એ સાધન એ જ હોઇ શકે: એક દગો, છળકપટ અને હિંસા ખીન્નું અહિંસા અને સત્ય. દગામાં હિંસા આવી જ જાય છે, અહિંસામાં એને સ્થાન નથી.

પ્ર૦ ત્યારે અહિંસા સાથે દગોફટકો ન હોય ?

ઉ૦ ના; નહિ જ હોય. દગોફટકો એ જ એક જાતની હિંસા છે.

પ્ર૦ પણ મેં તો અહિંસા સાથે દગોફટકો લાખ્યો છે. ચીન દુનિયાનાં એક શાંતમાં શાંત દેશ હોવાની ખ્યાતિ પામ્યું છે. એના દગોફટકાની વાતો કરવા ખેસુ તો આપને કંપારી દૂટે.

ઉ૦ ફરી કહી દઉં કે શબ્દો મને આંજતા નથી. પ્રજા તરીકે ચીનાઓ જગતમાં શાંતમાં શાંત પ્રજા છે. પણ તેમનામાં દગોફટકો હોય જ તો તે શાંતિ સાચી નહિ હોય, સ્વેચ્છાપૂર્વકની નહિ હોય. મારા કાર્યમાં દ્વેષ ન દેખાતો હોય છતાં દિલમાં તે ભરેલો હોય, તો હિંસક તો કહેવાઉં જ. હું જે અહિંસા અને શાંતિની વાત કરું છું તે તો હૃદયખળની પ્રસાદી છે. એ શાંતિ એ અહિંસા મારામાં હોય તો વેરઝેર હોય જ નહિ. હિંસા માત્ર કાયિક જ હોય એમ નથી. હું તો દરેકના હૃદયમાં ઘૂંટડો ઉતારવા માગું છું કે કાયિક, વાચિક કે માનસિક હિંસાથી મારે હિંદને માટે સ્વરાજ નથી મેળવવું. એ શક્ય છે કે અશક્ય છે એ નોખો સવાલ થયો. અત્યારે મારે માટે આટલું બસ થશે; જે માણસ વ્યૂહ ધડી કાઢે અને પ્રજાને દોરે તે અભિશુદ્ધ હોવો જોઈએ. તેનામાં અહિંસા અને સત્ય હોવાં જોઈએ. અહિંસા આપોઆપ કામ કરે છે, કૃત્રિમ રીતે પર-પ્રેરણાથી કામ નથી કરતી. આથી જ, અહિંસાની મારી યોજના પાર ઉતારવા માટે મેં મહાસભાની કાર્યવાહક સમિતિ પાસેથી અખાધિત સત્તા માગી લીધી.

વિદેશી માલનો બહિષ્કાર વિ૦ સવિનય ભંગ

પ્ર૦ ગાંધીજી ! આપને નથી લાગતું કે પરદેશી માલનો બહિષ્કાર એ સવિનય કાનૂનભંગ કરતાં વધારે અસરકારક થાત ?

ઉં અનેક વર્ષો ઉપર પરદેશી માલની બહિષ્કારની ઠાલી ખૂમ મેં સાંભળી હતી, અને મેં એને બદલે વિદેશી વસ્ત્રબહિષ્કાર મૂક્યો. એની કંઈક અસર થઈ, પણ તમામ વિદેશી માલના બહિષ્કારની તો કશી જ અસર પડી નથી.

પ્રં મને લાગે છે કે બંગાળામાં બ્રિટિશ માલનો બહિષ્કાર ઠીક સફળ થયો હતો, પણ બીજા પ્રાંતોએ એને ઉપાડી ન લીધો.

ઉં ના, એ તૂટી પડ્યો. અમદાવાદ અને મુંબઈની મિલોએ ભળતું જ કાપડ મોકલી દેશને દગો દીધો, અને જો શુદ્ધ મિલનું કાપડ મોકલ્યું તો તેના દમ બાંધીને ભાવ લીધો.

પ્રં મારું કહેવું પણ એમ જ છે. આ વસ્તુને પૂરી ગંભીરતાથી અજમાવવામાં આવી નહોતી.

ઉં એમ જ હોય તો તો લોકો એને અખતરો કરી જોવા તૈયાર નહોતા એમ થયું. મારી વાત પૂછો તો તો મને એ વસ્તુમાં વિશ્વાસ જ નહોતો, એટલે હું એને શી રીતે ટેકા આપી શકું ?

પ્રં પણ સવિનય કાનૂનભંગ કરતાં વિદેશી વસ્ત્રબહિષ્કાર કરવો વધારે સહેલો નથી ?

ઉં ના; વધારે મુશ્કેલ છે. વિદેશી વસ્ત્રબહિષ્કારમાં ૩૦ કરોડ પ્રજાનો સહકાર જોઈએ, જ્યારે સવિનય કાનૂનભંગમાં તો દશ હજાર તેજસ્વી સ્ત્રીપુરુષો નીકળી આવે તો બેડો પાર થાય.

પ્રં એ કેવી રીતે ? એ બધાંને જોલમાં પૂરવામાં આવશે એટલે થઈ રહ્યું.

ઉં એ બાજુ ખેલી જુએ તો ખરા. આ લોકોની અપેક્ષા કરતાં પહેલાં સરકારે એમને ફાંસીએ લટકાવવા પડશે. આ માણસો સાચા અને ટેકવાળા હશે તો ઠેક સુધી સરકારને પજબ્યા જ કરશે.

પ્રં જોલમાં પણ ?

ઉં વાત તો એ છે કે સરકાર એમને લાંબો વખત જોલમાં નહિ રાખી શકે. સાચું કહીએ તો ૧૯૨૧માં આપણી પાસે ૫,૦૦૦

પણ શુદ્ધ સત્યાગ્રહીઓ નહોતા. રાજદ્વારી કેદી માત્ર સવિનય કાનૂનભંગી હોય જ એમ નથી.

ખુનામરકીનું જોખમ

પ્ર૦ આપની ચળવળને પરિણામે ખુનામરકી ન થાય ?

ઉ૦ થાય; બાકી મારો પ્રયત્ન તો હિંસાને રોકવાનો જ છે. અત્યારે હું કદાપી રહ્યો છું તેવી અહિંસાત્મક હિલચાલ ન હોય તો દેશનો આ તંત્રના સામેનો વિરોધ ખુનામરકીમાં જ પરિણમે. મારી લડત એ વિરોધને સાચે માર્ગે વાળવાની છે.

પ્ર૦ હા; મેં સાંભળ્યું છે ખરું કે આપ હિંસાને રોકવાને માટે જ આ લડત માંડી રહ્યા છો.

ઉ૦ એ તો એક કારણ થયું પણ એ જ એક કારણે મેં આ લડતનો આરંભ નથી કર્યો. મારી પાસે તો આથી પણ વધારે સખળ કારણ છે, અને તે એ કે અહિંસાએ જો પોતાનું પોતાપણું સાબિત કરવું જ હોય તો તે આજે જ કરી શકે એમ છે. કેટલેક ઠેકાણે અહિંસાને નિષ્ક્રિય અને નામદર્દીના સાધન તરીકે ઓળખવામાં આવે છે તે ખ્યાલને ખોટો પાડવો જ રહ્યો. અને અત્યંત અસરકારક રીતે એનો અમલ થાય ત્યારે તો બહારનાં ઘાતક વિધ્ને છતાં એ એનું કામ કર્યે જશે. અહિંસાનો સ્વભાવ જ એવો છે કે આ બધા બાહ્ય અંતરાયો તેની આગળ પીગળી જશે. બીજી બાજુ જોશું તો દગો અને રાગદ્વેષ જેવા આંતરિક અંતરાયો આ હિલચાલને ઘાતક નીવડશે. અત્યાર સુધી હું કહેતો હતો: ‘હિંસાનાં બળો ઉપર મને કાબૂ મેળવવા દો.’ હવે મને લાગે છે કે અહિંસાને પૂરી રીતે અમલમાં મૂકીને જ આ હિંસાનાં બળો ઉપર હું કાબૂ મેળવી શકીશ.

પણ લોકો મને કહે છે: ‘ઇતિહાસનું હિંદમાંયે પુનરાવર્તન થશે.’ એ થવાનું જ હોય તો ભલે થતું. આથી કંઈ મારે મારી લડત પડતી મૂકવી ન જ જોઈએ. જો તેમ કરું તો હું કાયરતાના

દોષને પાત્ર થાઉં. હિંસા ઉપર રચાયેલી આ સરકાર સાથે મારે જીવસાટે લડવું જ જોઈએ. એમ કરીને જે અરાજક ગુપ્ત ખુનામરકી ચાલી રહી છે તે ઉપર કાબૂ મેળવી શકીશ. સાચી અને આપોઆપ કામ કરતી અહિંસાનો જ્યારે પ્રયોગ થશે ત્યારે જનતા અવશ્ય પોતાનો પુરુષાર્થ બતાવશે.

ચમત્કાર

પ્ર૦ પણ આપ ગિરફતાર થશો એટલે લડત આપના હાથમાં નહિ હશે તે ?

ઉ૦ દક્ષિણ આફ્રિકામાં લડતના પાછલા ભાગમાં ખૂબ ચેતન આવ્યું હતું તે કંઈ મારે લીધે નહોતું આવ્યું; લડત મારા હાથમાં ત્યારે નહોતી જ. હજારોએ અંતરની ઉર્મિથી લડતમાં ઝુકાવ્યું. મેં તો એમનાં મોં સરખાં જોયાં નહોતાં. એમને ઓળખતો તો હું ક્યાંથી જ હોઉં ? તેમને લાગ્યું કે જોડાતું જ પડશે, અને તેઓ જોડાયા. કદાચ તેમણે મારું નામ સાંભળ્યું હશે. આંખના પલકારામાં તેમને ઠસી ગયું કે એ લડત તેમના છટકારા માટેની હતી. તેમને એટલી ખાતરી થઈ હતી કે આ એક માણસ ત્રણ પાઉંડના કર માટે ઝૂઝી મરવા તૈયાર હતો. અને તેમણે ઝંપલાવ્યું. તેમની સામ કેવી કેવી મુશ્કેલીઓ હતી ? તેમની ખાણોનાં કેદખાનાં બન્યાં. રાત-દિવસ એમના ઉપર જીલમ ગુજરી રહેનારાઓ એમના દરોગા થયા. તેઓ જાણતા હતા કે તેમના ઉપર રોરવ નરકના જીલમ ઊતરશે. છતાં તેઓ ડગ્યા નહિ, ખંચકાયા નહિ. એ તો એક ચમત્કાર હતો.

આખરી ફેંસલો

પ્ર૦ પણ આ લડતથી દેશમાં વધારે તડાં નહિ પડે ?

ઉ૦ મને એવો ભો નથી. જેમ હિંસાનાં બંજો કાબૂ તજે લાવી શકશે તેમ કુસંપનાં બંજો વિષે પણ છે. પણ ભય તો બીજો છે: હિંસાવાળો પક્ષ મારી વિનાંતિઓને ન માને, અને જનતા

આંધળિયાં કરે. હું આશાવાદી છું, મનુષ્યસ્વભાવમાં મારી અતૂટ શ્રદ્ધા છે. બનવાબ્નેગ છે કે આ શેખસક્ષીના વિચારો હોય. પણ કોઈ પણ સરદાર આવનારી બધી આફતોની ગણતરી કરી શકતો નથી. મારે માટે તો આ આખરી ફેંસલો છે. લડત કાંઈ મારે માગ્યે નથી આતી. હું તો મારી ઘણી નામરજી છતાં કલકત્તા ખેંચાયો હતો. મારે વળી સમાધાનીમાં પડવું પડ્યું. કાંઈ નૈતિક સિદ્ધાન્તનો વાંધો નહોતો એટલે વળી મારે બે વર્ષને બદલે એક વર્ષ કરવું પડ્યું. લાહોરમાં લગભગ દરેક ઠરાવ મારે વિચારવો પડ્યો અને ઘડવો પડ્યો. ત્યાં હિંસા અને અહિંસાની બાજી ચાલી રહી હતી, અને છેવટે મને લાગ્યું કે અહિંસાનો હિંસા ઉપર વિજય થયો.

આ મુહૂર્ત કહેવાય ?

પ્ર૦ આપે પહેલાં કહ્યું હતું કે સવિનય લાંગ માટે મુહૂર્ત નથી હજી. આજે એવું તે શું થયું છે કે આપે આપનો વિચાર ફેરવ્યો છે ?

ઉ૦ મને ખાતરી છે કે મુહૂર્ત આવી ચૂક્યું છે. કારણ કહું ? બહારનું તો ખાસ કંઈ નથી બન્યું, પણ મારા મનમાં જે ગડમથલ ચાલી રહી હતી અને જે મને અત્યાર સુધી રોકતી હતી તે હવે શમી ગઈ છે. મને હવે પાકી ખાતરી છે કે લડતનો સમય બરોબર આવ્યો છે; અરે, ક્યારનો થઈ ગયો છે.

પ્ર૦ ત્યારે એ અંતરની ગડમથલ શી હતી ?

ઉ૦ તમે જાણો છો કે હું અહિંસાને દૃષ્ટિમાં રાખીને જ બધી પેરવી કરતો હતો. પણ વધતી જતી હિંસાની સામે મારે એ વિચારને વર્તનમાં કેવી રીતે મૂકવો એ મને સૂઝતું નહોતું. હવે મને દીવા જેવું સાફ દેખાય છે કે આજે મેં લીધેલા માર્ગથી હું ખુનામરકીનું જોખમ હળવું કરું છું.

પ્ર૦ આપને ખાતરી છે કે મીઠાની લડત આપને જોલ અપાવશે ?

ઉં એ વિષે મને કશી શંકા નથી. એ ફટલો વખત લેશે એ હું ન કહી શકું. પણ લોકો ધારતા હશે તેથી વહેલું એ આવશે. મને લાગે છે કે કટોકટીનો મામલો આવી પહોંચશે, અને પરિણામે યોગ્ય પરિષદ ભરાશે. એ પરિષદ ગોળમેજી ન હોય, પણ ચતુષ્કોણ મેજી હશે; તેમાં હાજર રહેનાર દરેક સભ્યને પોતે ક્યાં છે તેનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન હશે. પરિષદની ચોકસ રેખા શી હશે તે હું અત્યારે કહી શકાતો નથી. પણ એ પરિષદ સમોવડિયાઓની હશે; અને તેમાં હિંદમાં સ્વાતંત્ર્ય બંધારણ સ્થાપવા માટેનાં સાધનો શોધવા એક સાથે વિચાર કરશે.

વાઇસરૉયની મુલાકાત વિષે

પ્રં વાઇસરૉય સાથેની વિજિતો એકાએક અંત આણવા માટે આપ જવાબદાર નથી ?

ઉં મને ખબર છે કે લોકોના અમુક ભાગમાં આવી માન્યતા છે. લોકોએ થોડોક વખત મને ટપકા આપ્યો. પણ હવે તેઓ સાચી વાત શી હતી તે જાણી ગયા છે.

પ્રં આપને પૂરી ખાતરી છે કે આપે એ પગલું લીધું ત્યારે આપ જીવાનિયાઓના વિચારથી દોરવાયા નહોતા ?

ઉં ના; જરાય નહિ. ગોળમેજી પરિષદ વિષે મેં કંઈ લાંબી આશા રાખી જ નહોતી. મારાથી જવાબ એટલો દૂર હું ગયો. પણ મેં તો આ મૂળ મુદ્દા ઉપર જ ભાર મૂક્યો હતો: હિંદુસ્તાનને સારું 'કુમિનિયન સ્ટેટસ'ની યોજના ધડવાને માટે જ પરિષદ હોય. વાઇસરૉયે જો આની 'હા' કહી હોત, તો મેં ખુશીથી એમને ખીબ મુદ્દાઓની ચર્ચા કરવા દીધી હોત.

પ્રં ત્યારે એ યોજના થોડા વર્ષ પછી અમલમાં આવતે તો આપને વાંધો નહોતો ?

ઉં જો એ યોજનાનો અમલ લાંબે સમયે થવાનો હોત તો

તો મેં તેને ફગવી દીધી હોત. પણ વાઇસરૉય સાથેની મુલાકાત વિષે આપણે વાત ન કરીએ. લોકોને એ વિષે કાઈ દિવસ વધુ ખબર પડશે. હું તેમને ખાતરી આપું છું કે ‘ હુમિનિયન સ્ટેટસ’ની સાચી યોજના ધડવાનો ત્યાં પ્રશ્ન જ નહોતો.

અગિઆર માંગણીઓ

પ્ર૦ હવે આપની જાણીતી અગિઆર માંગણીઓ વિષે. ધારો કે એમાંની કેટલીક કબૂલ કરવામાં આવે તો આપ સમાધાન કરો ?

ઉ૦ કેટલીક મુખ્ય માંગણીઓ સ્વીકારવામાં આવે અને બાકીની માંગણીઓ વિષે વચન આપવામાં આવે કે તે વહેલામાં વહેલા તકે સ્વીકારાશે તો પરિપક્વ વિષે હું વિચાર કરું. પરંતુ આ બધી માંગણીઓનું ન્યાયાપણું સ્વીકારાવું જ જોઈએ. તમે સંમત થશો કે આ માંગણીઓમાં નવું કંઈ નથી. ઠેઠ દાદાભાઈ નવરોજીના જમાનાથી એમાંની ઘણી માંગણીઓ મુકાતી આવી છે.

પ્ર૦ ધારો કે દીવાની અને લશ્કરી ખર્ચને ઘટાડવાની આપણી માંગણી મંજૂર રાખવામાં આવે તો એ એમની ‘ શુદ્ધ દાનત ’ નો પુરાવો ન ગણાય ?

ઉ૦ તો હું મારી સ્થિતિનો ગંભીરપણે ફરીથી વિચાર કરું ખરો. પણ આ બધું એ માંગણીઓ કેવા ભાવથી મંજૂર રખાય તેના ઉપર આધાર રાખે છે.

કૂચ પહેલાં

(૧)

ઉદ્બોધન

[કૂચના જે દિવસ અગાઉ પ્રાર્થના સમયે પૂ. ગાંધીજીએ આપેલું પ્રવચન.]

એક આલ્હ નિશાની

આજકાલ પ્રાર્થનામાં તમે ટોળેટોળાં આવો છો એ સારી વાત છે. હજી આથી ચારગણાં આવો એમ કહું. પણ એક શરત છે. જો તમે કેવળ કુતૂહલથી આવતા હો તો તમારામાંનો એક પણ જણ ન આવે એમ હું ઇચ્છું. જો ભજનમાં ભાગ લેવા આવ્યા હો તો સરસ છે; પણ તો આ પહેલાં કેમ નહોતા આવતા અને આજે એકાએક કેમ આવ્યા એ સવાલ થાય છે. પણ સંભવ છે કે તમે ભજનને માટે પણ આવતા હો અને લડતમાં રસ હોય તેથી પણ આવતા હો.

જો તમને પ્રાર્થના અને ભજન પસંદ હોય તો તે એક કાનેથી નાંખી બીજા કાનેથી કાઢી નાંખવા ન આવતા. પણ જો તમે આત્મશુદ્ધિ અને આત્મદર્શન માટે આવતા હો તો તો અવશ્ય આવજો. હું નથી માનતો કે કેવળ કાનેથી સાંભળનાર અને હોઠેથી ભગવાનનું નામ લેનાર માણસને ભગવાનનું નામ ફળતું હોય. પણ પોપટ અને આપણામાં ભેદ છે. જો તમે એટલું ન સમજો તો તમારો અહીં આવવાનો પરિશ્રમ નિર્થક જશે અને અમને અમારી શાંતિમાં વિક્ષેપ થશે. અમે શહેરથી એટલે છેટે પડ્યા છીએ તે એટલા જ હેતુથી કે અમને આલ્હ શાંતિ મળે, અને ભરતખંડની સેવા કરવાની યોગ્યતા મળે.

એટલે જો તમે ખરેખર પ્રાર્થનામાં રસ લઈને આવતા હો તો તેના ખરાપણાની એક આલ્હ નિશાની છે તે તમારા ઉપર

દેખાવી નોંધ્યો. તમે બધાં વિલાયતી કપડાં કાઢી નાંખો અને બાળો. એટલી શરત તો હું અવશ્ય તમારી પાસે માગું. ખાદીને વિષે ઘણા ગુણોનું આરોપણ થાય છે. તે બધું તમે માનો કે ન માનો, પણ એક વસ્તુ તો બધા સ્વીકારે છે કે ખાદી પહેરીને આપણે હિંદુસ્તાનના ગરીબમાં ગરીબ સાથે સંબંધ બાંધીએ છીએ. અને ખાદી પહેરીને આપણે સદા સ્મરણ કરીએ છીએ કે એ પહેરીને હિંદુસ્તાનના ગરીબમાં ગરીબ સૂતર કાંતનારને આપણે થોડી મદદ કરીએ છીએ.

પણ બીજું કારણ તો એ છે કે અમદાવાદનું ભૂષણ વીર સરદાર વલ્લભભાઈ જેલમાં બિરાળે છે તેમને માટે તમે એટલું પણ ન કરો ? હું મારા તરફથી તમને એટલું કહું કે ખાદીએ જે પ્રગતિ કરી છે તે પ્રગતિ ન કરી હોત તો આજે આપણે જે આ લડત ઉપાડી છે તે ન ઉપાડી શકત. એ પ્રગતિથી જ મને આશા બંધાઈ કે હિંદુસ્તાનમાં શાંતિનો સંદેશો પહોંચ્યો છે. કારણ ખાદી જેને ગમે છે તેને શાંતિ પ્રિય હોવી નોંધ્યો. જે શાંતિમાં ન માનતા હોય, જેને અહિંસા વિષે વિશ્વાસ ન હોય તે માણસ કાં તો બાહ્ય મર્યાદા બળવવા ખાતર, કાં તો લોકોને છેતરવા ખાતર, કાં તો ખાદીને વટાવવા ખાતર પહેરતો હશે.

સરકાર મૂંઝાઈ પડી છે.

હવે તમે જે બીજી વસ્તુ માટે આવો છો તેને વિષે થોડું કહું. પરમ દિવસે પોણોસો માણસ લખને હું ફૂલ કરવાનો છું. સૌ એમ ગોખી રહ્યા છે કે એક દારણુ યુદ્ધ થવાનું છે; અને દુનિયાના માણસો એનું અવલોકન કરી રહ્યા છે.

તમે જોશો કે તમે સૌ અહીં નિર્ભયપણે આવી શકો છો. પણ ગોળીના બાર ચાલતા હોય ત્યારે તેની સામે તમે ઊભા રહી શકો એમ હું નથી માનતો. હવે ધારો કે સલાઝહના યુદ્ધને બદલે મેં

જાહેર કર્યું હોત કે હું ૧૨ મી તારીખે ગોળીબાર ચલાવવાનો છું, અથવા લાઠી ચલાવવાનો છું; અથવા ગોળીઓ અને લાઠીઓની વાત જવા દો, કાંકરા ચલાવવાનો છું, કે જેને મળું તેને તમાર્યા મારવાનો છું, તો શું સરકારે મને અત્યાર સુધી છૂટો મૂક્યો હોય કે? દુનિયાના ઇતિહાસમાં તમે એવો એક પણ દાખલો ન બતાવી શકો કે જ્યાં બાદશાહતને ગોળે ઉડાડવાની નોટિસ આપનાર માણસને બાદશાહ અથવા પ્રજાતંત્ર સહન કરે, - પછી તે અમેરિકા હોય કે રશિયા હોય? જ્યારે આજે અહીં તો સરકાર મંજૂર પડી છે.

આજે તો હું મીઠાનો કાયદો તોડવાની વાત કરું છું. પણ હું કાલે જાહેર કરું કે અમે સાબરમતીમાં ડૂબી મરવાના છીએ તો સરકાર શું કરે, તમે શું કરો? સરકાર કદાચ અમને ડૂબી મરતા અટકાવવા આશ્રમને ઘેરો ઘાલે, અને તમે અમને વીનવવા આવો. પણ એમ તટસ્થ રહીને જોવા માટે તમે આજે આવ્યા નથી. આ વસ્તુ તમને ભાવે છે. કાનૂનભંગ અને જલથી મેં તમને એટલા પરિચિત કરી મૂક્યા છે કે તમને એને વિષે રસ છૂટે છે. ત્યારે હું તમને કહું કે એક પગલું આગળ ચાલો. હિંદુસ્તાનનાં સાત લાખ ગામડાંમાંથી દસદસ માણસ પણ જો મીઠું પકવવા નીકળી પડે તો આ રાજ શું કરી શકે? હજી કોઈ બાદશાહ એવો નથી જન્મ્યો કે જેણે વગર કારણે કોઈને તોપગોળે ચડાવ્યા હોય. એમ શાંતિથી કાનૂનભંગ કરીને આપણે સહેજે સરકારને કાયરકાયર કરી મૂકી શકીએ એમ છીએ. તમે બધા આ લડતનું રહસ્ય સમજો એટલા માટે આ કહું છું. જો તમને એમાં રસ ન હોય તો બહેતર છે કે મારો અને તમારો વખત ન બગાડો.

સૈનિકો આપો

મંલવ છે કે તમે કેવળ આશીર્વાદ દેવા આવતા હો. જે આ શીર્વાદ દેવા આવે છે તે સહાય પણ કરે છે. હું તમારી પાસે

ઢાડી નથી માગતો. હું આશા રાખું છું કે આ લડત આજામાં આજે પૈસા લડાશે. ખેડા સત્યાગ્રહ વખતે પૈસા આપવાની અનેક માગણીઓનો મારે ધનકાર કરવો પડ્યો હતો. બારડોલી સત્યાગ્રહમાં જે પૈસા આવેલા તેમાંના ઘણા બધા છે અને રચનાત્મક કાર્ય માટે વપરાય છે. એમ પૈસા તો જ્યારે જોઈએ ત્યારે મળી રહેશે; એ મારી કે વલ્લભભાઈની બલિહારી નથી, સત્ય અને અહિંસાની બલિહારી છે. જ્યારે અવસર આવશે ત્યારે તમે પૈસા આપોઆપ આપશો. પણ આજે તો હું ઈચ્છું છું કે તમે હિંમત કેળવો અને આ લડતને માટે જોટલા અપાય તેટલા સ્વયંસેવક આપો. શરત માત્ર એક જ છે કે તમે સૌ શાંતિથી સ્વરાજ લેવામાં માનતા હો. હું જે ટુકડી લઈ જઈ છું તે ટુકડીમાં તો અહિંસાનો ધર્મ માનનારા જ હશે. પણ તમે તો અહિંસાને ઉત્તમ વ્યવહાર માનતા હો. તોપણ એમાં જોડાઈ શકો છો. સરદાર વલ્લભભાઈ આજે જેલમાં બિરાજે છે, હું અને મારી ટુકડી પણ કદાચ કાલે જાડી જઈશું, તો સૈનિકાની ધારા અખંડ ચાલુ રાખવાની તમારી તાકાત હોવી જોઈએ. ઈશ્વર એ અવસરને પહોંચી વળવાની તમને શક્તિ આપો.

(૨)

વસિયતનામું

[કૂચની આગલી સાંજે આશ્રમની પ્રાર્થનામાં આપેલું વ્યાખ્યાન.]

મારા પકડાયા પછી શું કરશો ?

એવું સાવ સંભવિત છે કે આજે તમારી પાસે આ મારું છેલ્લું વ્યાખ્યાન હોય. સવારના જો સરકાર મને કૂચ કરવા દેશે તો પણ આ સાબરમતીને પવિત્ર કાંઠે તો આ છેલ્લું જ બાષણ હશે. અથવા મારી જિંદગીનું પણ આ છેલ્લું બાષણ હોય.

મારે જે કહેવાનું હતું એ ગઇ કાલે તમને સમજાવી ગયો. આજે ભવિષ્યમાં તમારે શું કરવું ઘટે છે તે હું તમને કહીશ. એમ ધારી લો કે આવતી કાલે સવારે સરકારે મને પકડી લીધો હોય અને મારા સાથીઓને પકડી લીધા હોય, તોપણ જલાલપુર લગીનો જે દૂરનો ક્રમ છે તે ચાલવો જ જોઈએ, અને એ માટે જે ભરતી થવી જોઈએ એ ગુજરાતમાંથી જ થશે. છેલ્લા પંદરવીસ દિવસ થયાં હું જોઉં છું અને સાંભળું છું તેથી મને ખાતરી છે કે ભરતીમાં માણસોની અખંડ ધારા ચાલ્યા જ કરશે.

પણ અમે જ્યાં પકડાઇ જઈએ તોપણ અશાંતિ મુદ્દલ ન જ થાય. આપણી તમામ શક્તિનો શાંતિને માર્ગે જ ઉપયોગ કરવાનો છે. કેઈ પણ માણસ ગુરુસામાં આવી ન કરવાનું ન કરે એવી મારી વિનંતિ છે અને આશા છે. આ મારા શબ્દો આખા હિંદુસ્તાનમાં પહોંચી જાઓ. જો આ ટુકડી ખપી જાય, અને હું પણ ખપી જાઉં તો મારું કાર્ય તો પૂરું થયું. ત્યાર પછી મહાસભાની વર્કિંગ કમિટી જે પ્રમાણે દોરે તે પ્રમાણે તમારે દોરાવાનું છે. જે ઠરાવ વર્કિંગ કમિટીએ કરેલો છે તેનો આ અર્થ છે. મારા સાથીઓ જેઓ અહિંસાને ધર્મ તરીકે માનતા હોય તેમના હાથમાં એ લગામ આ પછી પણ હશે. પણ આપણે માની લેવું જોઈએ કે મહાસભાને જે કાર્યક્રમ ગોઠવવો હોય તે ગોઠવી શકે છે. જ્યાં સુધી હું જલાલપુર ન પહોંચ્યો હોઉં ત્યાં સુધી મહાસભા તરફથી જે વસ્તુની મેં માગણી કરી છે તેથી વિરુદ્ધ કશું ન થાય, પણ સરકાર મને ઊઠાવી લે તો સામાન્ય રીતે પૂરી જવાબદારી મહાસભા ઉપર આવે છે. તેથી જે માણસ અહિંસાને વ્યવહાર નહિ પણ ધર્મ તરીકે માનતો હશે તે એસી નહિ જશે પણ મારી સાથેનો મહાસભાનો મંકેત તૂટી પડે છે. એટલે પછી નામો નોંધાવવામાં શિથિલતા ન રહેવી જોઈએ. જે જે ટેકાણે મીઠાના કાચદાનો લાંગ કરી શકાય તે તે ટેકાણે એ શરુ થઇ

જવો જ નોંધ્યો. આ લાંગ કરવાના ત્રણ રસ્તા છે; જ્યાં મીઠું સહેજે પકાવી શકાય ત્યાં પકવવું એ ગુનો છે, એ જેઓ લઈ જશે અને વેચશે તે ગુનો કરશે; અને જકાત વિનાનું મીઠું વેચાતું લેનાર પણ ગુનો કરશે. મીઠાનો કાયદો તોડવાનો આ સહેલામાં સહેલો રસ્તો છે. જલાલપુર તાલુકામાં દરિયાકિનારે ઘણું કુદરતી મીઠું પડેલું છે. એ ઉપાડવું એ ગુનો છે. એની ફેરી કરવી એ ગુનો છે. એટલે આને અંગે જે જે કરવા ઇચ્છીએ એ કરી શકીએ છીએ.

તમે તમારા જ નેતા બનો

પણ આ એક જ કામ કરીને બેસી રહેવાનું કામ નથી. પણ જ્યાં સ્થાનિક કાર્યકર્તા હોય, મહાસભાની બંધી ન હોય, કાર્યકર્તામાં આત્મવિશ્વાસ હોય, ત્યાં જેમને જે યુક્તિ સૂઝે તે ઉપયોગમાં લઈ શકે છે. મારી એક જ શરત છે. શાંતિ અને સત્યને માર્ગે સ્વરાજ મેળવવાની પ્રતિજ્ઞા કરેલી છે તેનું પાલન કરીને જેને જે કરવું હોય તે કરવાની છૂટ છે. પણ એનો અર્થ એવો નથી કે દરેક માણસ પોતાની જવાબદારી ઉપર ગમે તે કરવા મંડી જશે. જ્યાં નેતા હોય ત્યાં નેતા જેટલું કહે તેટલું લોકો કરે, પણ જ્યાં નેતા જ ન હોય અને માત્ર ખોખા જેટલા માણસોને આ કાર્યક્રમમાં વિશ્વાસ હોય તો તેવા પાંચસાત પણ આત્મવિશ્વાસથી જે કરવું હોય તે કરવાને તેમનો અધિકાર છે; અધિકાર જ નહિ ધર્મ છે. આ જગતના ઇતિહાસમાં જ્યાં જ્યાં પ્રજાને દોરનાર માણસો આગળ આવ્યા હતા ત્યાં ત્યાં તેઓ આવા આત્મવિશ્વાસ, દૃઢતા અને વીરતાવાળા હતા. અને આપણામાં સ્વરાજ લેવાની ઉગ્ર ઇચ્છા હોય તો એટલો આત્મવિશ્વાસ આપણામાં હોવો જોઈએ કે સરકાર જેમજેમ આપણા માણસોને પકડતી જાય તેમતેમ આપણી નીડરતા વધતી જશે અને માણસો મળતા જ જશે.

મને લઈ જાય એટલે કાંઈ એમ ન માને કે હવે કાંઈ દોરનારો રહ્યો નથી. દોરનારો હું નથી. એ તો જવાહરલાલ છે, એમનામાં

દોરવાની શક્તિ છે. પણ ખરી વાત તો એ છે કે હવે દોરવાપણું કશું રહ્યું નથી. જ્યાં નિર્ભયતાનો મંત્ર મળ્યો છે, જ્યાં મરવાનો મંત્ર મળ્યો છે, ત્યાં કોણ કેને દોરશે ? પણ જો આપણામાં નીડરતા નહિ હશે, હિંમત નહિ હશે તો તે આપણને જવાહરલાલ પણ આપી શકવાના નથી.

સર્વ રીતે સરકારનો સહકાર છોડો

બીજાં અનેક કામો રહેલાં છે જ. દારૂનાં પીઠાંની ચોક્કી વિદેશી કાપડની ચોક્કી કરી શકીએ. મહેસૂલ આપવાનું બંધ કરવાની શક્તિ હોય તો તે બંધ કરીએ. વકીલ હોઇએ તો વકીલાત છોડીએ. અસીલ હોઇએ તો અદાલત છોડીએ. સરકારી નોકર હોઇએ તો સરકારી નોકરી છોડીએ. આજે તો એટલી નિરાશા ચોમેર ફેલાઈ રહી છે કે નોકરી જાય તો અરેરાટી, છૂટે છે. એવી નિરાશા રાખનારા કોઇ પણ સ્વરાજને લાયક નથી. પણ એ નિરાશા શાને ? સરકારી નોકરો બહુબહુ તો દેશમાં પાંચસાત લાખ હશે. તો એ સિવાય બીજા ક્યાં જાય ? સ્વતંત્રતાના જમાનામાં પણ એથી વધારે સરકારી નોકરો નહિ હશે; કારણ આજે કલેક્ટરની પાસે જેટલા ગુમાસ્તા છે તેટલા ગુમાસ્તાની સ્વરાજ્યના કલેક્ટરને જરૂર ન રહેશે. કલેક્ટર પોતે જ ગુમાસ્તો બનશે. આ બિખારી દેશમાં કલેક્ટરને એક માણસ કાગળો ઉપાડવાને, બીજો માણસ ઝાડુ કાઢવાને, ત્રીજો માણસ પાયખાનાં સાફ કરવાને, ચોથો માણસ રાંધવાને, અને પાંચમો માણસ કાગળો લાવવા લઈ જવાને હોય એ કેમ પોષાય ? એવા લખલૂટ ખરચ આપણે કંગાલ દેશ ન જ સહન કરી શકે. એટલે આપણામાં સમજ આવી હોય તો આપણે સરકારી નોકરી છોડીએ પછી જજ હોઇએ કે જજના પટાવાળા હોઇએ. પણ જજને એ વસ્તુ વસમી લાગે. પટાવાળાને શા સાફ લાગે ? પટાવાળાને તો ગમે ત્યાં મજૂરી કરે એટલા પૈસા મળી રહેશે. સ્વતંત્રતાના કાયડાની જગ્યામાં જડી આ સમજ છે. જે જે અને જેટલી રીતે સરકારનો સહકાર કરતા હોઇએ-મહેસૂલ આપીને, ખિતાબ ધારણ

કરીને, અદાલતમાં જમીને, નોકરી કરીને, શાળાવિદ્યાલયોમાં બાળકો મોકલીને, તેમાંથી બધાં અથવા થાય તેટલાંનો ત્યાગ કરીને માણસ અસહકાર કરી શકે છે જેને જે સાધન ઘટાવવાં હોય તે ઘટાવી લે: અને આ બાબતમાં સ્ત્રીઓ પુરુષોના જેટલો જ ભાગ લઈ શકે.

આ યુદ્ધ ન બંધ થાય

આને સૌ મારું વસિયતનામું લલે સમજે. કૃત્ય કરતાં પહેલાં કે જેલ જતાં પહેલાં આટલો જ મંદેશો આપવાનો છે. જે યુદ્ધનો આરંભ આવતી કાલથી અથવા હું એકાદ કલાકમાં પકડાવવાનો હોઉં તો ત્યારથી થવાનો છે, તે યુદ્ધ સ્વરાજ મળતાં સુધી કદી બંધ ન થાય. અમારી ટુકડી પકડાય તો દસ ટુકડી તૈયાર છે એવું સાંભળવાને હું આતુર રહીશ. અત્યારે હિંદુસ્તાનમાં મારું આદરેલું કામ પાર ઉતારનારા પડ્યા છે. હું માનનારો છું કે આપણો કેસ સાચો છે. આપણાં સાધન યુદ્ધમાં યુદ્ધ છે. અને જ્યાં યુદ્ધ સાધન છે ત્યાં પરમેશ્વર છે. એમ ત્રણ વસ્તુનો જ્યાં મેળાપ થાય છે ત્યાં હારવા જેવી વસ્તુ હોય જ નહિ. સત્યાગ્રહી જેલની બહાર હોય કે જેલની અંદર હોય, તે સદા યે જીતેલો જ છે. જો તે સત્ય છોડે, શાંતિ છોડે, અંતર્નાદને ન સાંભળે તો તે હારે. એટલે જો સત્યાગ્રહીને હારજીત હોય તો તેનો કર્તા સત્યાગ્રહી પોતે છે. ઇશ્વર તમારું કહ્યાણુ કરે અને કાલે પ્રાતઃકાળે આરંભ થનારા યુદ્ધમાં વિધન ન આવે એવી મારી અને તમારી પ્રાર્થના હો.

હવે પછી ?

[પાછળના પ્રકરણોમાં આપણે ‘ઈડિપેન્ડન્સ’ અને ‘હુમિનિયન સ્ટેટ્સ’ વિષે મહાત્માજીના વિચારો વિષે ઠીક ઠીક વાકેફ થયા છીએ.

યુવાનોમાં ભારતમૈયાને સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય ભોગવતી જોવાની ધગશ અને એ ધગશની પાછળ વિચારબળના પૂરા જોશના અભાવે સામો માણસ એમના કરતાં કંઈ પણ ઉતરતી માંગણી કરે તેને સંપૂર્ણપણે સમજી ન શકવાની તેમની માનસિક સ્થિતિ આપણે જોઈ. આને પરિણામે આપણે કલકત્તા મહાસભા વેળા મહાત્માજી, પંડિત મોતીલાલજી વગેરે ‘બુદ્ધાઓ’ અને પંડિત જવાહરલાલ, શ્રી. સુભાષ બોઝ વગેરે ‘જુવાનીઓ’ વચ્ચે થએલી રસાકસી પણ અનુભવી.

મહાત્માજીને પૂર્ણ સ્વરાજની તરફેણમાં નહિ થવામાં એક ખાસ કારણ એ હતું કે દેશ તૈયાર ન હતો, તેઓને વાયુમંડળ અનુકુળ લાગતું ન હતું. તેમને દેશમાં તૈયારી જોઈતી હતી. ભાષણો કે ઠરાવોના આવા કટોકટીના પ્રસંગે તેઓ કટ્ટર વિરોધી હતા. યુવાનોની પાસે ‘કેડે કાંકરો મુકાવી’ કામ કરાવવા ઇચ્છતા હતા. કાર્યકર્તાઓની પાસે આત્મશુદ્ધિ માગતા હતા.

આમ લાહોર મહાસભા વેળા તેમને હિંદ આઝાદ બનવા તૈયાર થઈ રહેશે એ વિષે અંતર્પ્રેરિત ખાતરી થઈ. પૂર્ણ સ્વરાજનો ઠરાવ પસાર કરાવ્યો અને કલકત્તા મહાસભામાં કહ્યા પ્રમાણે પંડિત જવાહરલાલ નેહરુ-રાષ્ટ્રપતિ-ને હાથે તા. ૩૧ મી ડિસેમ્બર-૧૯૪૬ની મધરાતે પૂર્ણ સ્વરાજનો ધ્વજ ચઢાવડાવી તેઓ પૂર્ણ સ્વરાજવાદી તરીકે જાહેર થયા. ગત વર્ષના છેલ્લા દિનના મધરાત સુધીની તેમની અંગ્રેજ લોકોમાં હૃદયપલટો કરાવવાની પ્રાર્થનાઓની કારી ન લાગી. તે

વિક્ષણ ગઘ એમ તો ન કહેવાય, એનું પરિણામ અત્યારે દષ્ટિગોચર ન પણ થયું પણ ભવિષ્યમાં એનો ભજવેલો ભાગ એાછો નહિ હોય.

હવે સારાય હિંદને અનુકૂળ આવે અને પૂર્ણ સ્વરાજની પ્રાપ્તિ તરફ દોરે એવા કાર્યક્રમની જરૂર હતી. આ તો ગૌણ સવાલ હતો પણ એ કાર્યક્રમને પાર પડાવે એવી વ્યક્તિની જરૂર હતી. આવનાર કટોકટીના પ્રસંગે આત્મશક્તિ ને બુદ્ધિશક્તિવાળા ધુરંધરની જરૂર હતી.

એવા પુરુષ એક જ હતા અને છે. સર્વ ક્રાંતિની આંખ તેમના ઉપર ઠરેલી હતી. તે જ ‘સત્યાગ્રહ’ના જનક હતા, ‘સત્યાગ્રહ’ની વિજય-કુંચી તેમને જ હસ્તગત હતી. એ પુરુષ તે પ્રાતઃસ્મરણીય ગાંધીજી.

સાબરમતી મુકામે મળેલી મહાસભાની કાર્યવાહક સમિતિએ મહાત્માજીને હાલની ચાલુ સત્યાગ્રહની લડત ચલાવવા ‘સરમુખત્યાર’ નીમી સર્વસત્તા આપી.

ત્યાર બાદ તે મહાકૂચની તૈયારી પણ આપણે જોઈ.

આટલું આપણે જાણ્યું. હવેના પ્રકરણોમાં એ કૂચ વેળાના તેમના લેખો અને ભાષણો વગેરે ક્રમશઃ આપેલું છે. કેટલીક અગવડ ખાતર એ બધાં પ્રકરણોનો સમાવેશ અલાયદા ભાગમાં જ આપવામાં આવે છે.]

: પૂઠ મહાત્માજી :

પૂર્ણ સ્વરાજવાદી તરીકે જાહેર થયા તે પહેલાંના તેમના
'સંસ્થાનિક' ને 'પૂર્ણ' સ્વરાજ વિષેના વિચારો 'આખરી
ફેસલો' ભા. ૧ માં જણાયા

૧૨ મી માર્ચ-'૩૦ ને રોજ સારાય હિંદને પૂર્ણ સ્વરાજ
અપાવવા, પ્રથમ પોતાના ૭૯ 'આશ્રમ' વાસીઓનું વિશુદ્ધ
ખલિદાન આપવાના મનોરથ ઘડી, 'સત્યાગ્રહ આશ્રમ'માંથી
પૂઠ મહાત્માજીએ.

: મહાભિનિષ્ક્રમણ :

કયું ત્યાંથી માંડી તેઓને સરકારે ચરવડામાં બંદીખાને નાખ્યા
ત્યાં સુધીનાં વર્ણનો તેમના લેખો, ભાષણો, વાતચીત વગેરે
જાણવા માટે જરૂર વાંચો.

: 'આખરી ફેસલો' :

ભા. ૨

(મહાભિનિષ્ક્રમણ)

કાતરનું કયું પાતું કાપ મુકી શકે એ જાણાતું નથી પણ
બન્ને સિવાય ન જ ચાલે એ નક્કી છે. તેવી રીતે એક ભાગ
વાંચવાથી લડતનો મર્મ સમજાશે નહિ બન્નેય ભાગ વાંચ્યા
બાદ હાલની લડત સંપૂર્ણપણે સમજાશે.

શ્રુતપુસ્તકાલયને શોભાવનારાં પુસ્તકો.

રાષ્ટ્રપતિ જવાહરલાલ	૦૧
સતપુત્ર કર્ણ (નાનાભાઈ ભટ્ટ)	૦)૨
પાંચાલી	૦૧
હિંદુ ધર્મની આખ્યાયિકાઓ (")	૦૧૧
ધર્માત્માઓનાં ચરિત્રો (ગિજુભાઈ)	૦૧૧
જાતક કથાઓ (હરભાઈ)	૦૧૧
દ્વિરેકની વાતો (રામનારાયણ પાટક)	૧૧
ખેડાની લડત	૧૧૧
કલકત્તાનો કારાયુગ	૧૧
મરુકુંજ (ક્ષયરોગની સમજણ આપનારું નવું પુસ્તક)	૦૧૧
નૈવેદ્ય (ટાંગોર)	૦૧૧
સમર્પણની કથાઓ (,,)	૦)૨
જંજીરને ઝણકારે (ચાંપશી વિ. ઉદ્દેશી)	૧૧
ચંપારણ્યમાં ગાંધીજી	૧૧૧
આટલુંતો જાણુજો-પાકુ પુકું (લે. નરહરિભાઈ)	૦૧૧
રાષ્ટ્રગીત (સં. ઇંદુલાલ યાસિક)	૦૧૧૧
કારાવાસની કહાણી (અરવિંદ ઘોષની)	૦૧૧૧
પ્રસ્થાનની કામલો પુ. ૧-૨-૩-૪-૫-૬ દરેકના	૨૧૧
બુદ્ધ અને મહાવીર (દિશોરીલાલભાઈ)	૦૧૧
રામ અને કૃષ્ણ ,,	૦૧૧
કલવણીના પાયા ,,	૧
ખાદી નિબંધ (છગનલાલ જોશી)	૧
કિરીટ (સં. રાવળ)	૧
બુદ્ધિનું બજાર (હાસ્યનું પુસ્તક)	૨૧૧
સંપૂર્ણ દારૂનિષેધ (ગાંધીજી)	૦૧૧
સત્યાનાશ (રાજગોપાલાચાર્ય)	૦)૧૧
સરદારની રણહાક (વલ્લભભાઈનાં જ્વલમાંથી છૂટયા પછીનાં અને પૂરાયા ત્યાં સુધીનાં ભાષણો.)	૦૧
વિકૃતભાઈની ગર્જનાઓ (ભાષણો)	૦૧

બાળકો માટે સુંદર સસ્તાં સચિત્ર પુસ્તકો.

વસંત	૦-૧-૦	અમારી ત્રીજી વાર્તાઓ	૦-૧૨-૦
સ્વામીભક્ત સુરપાળ	૦-૨-૦	આનંદકુંજ ભા. ૧...	૦-૮-૦
બાલગીત મંજરી	૦-૪-૦	સારી સારી વાતો...	૦-૮-૦
અમારી વાર્તાઓ	૦-૮-૦	કુલમાળા ભા. ૧ લો	૦-૧૨-૦
આનંદધારા ભા. ૧ લો	૦-૬-૦	,, , ૨ જો	૦-૧૨-૦
અમારી બીજી વાર્તાઓ	૦-૮-૦	અનિત	૦-૧-૦
આનંદધારા ભાગ ૨	૦-૭-૦	બાવલાનાં પરાક્રમે	૧-૩-૦
આનંદધારા ભાગ ૩	૦-૮-૦	વીર વનરાજ	૦-૩-૦
સરોવરની સુંદરી	૦-૨-૦	આનંદકુંજ ભા. ૨	૦-૮-૦
આનંદધારા ભાગ ૪	૦-૮-૦	રણચંડી	૦-૩-૦
બીલોરી પહાડ	૦-૩-૦	બાલવાર્તા ભાગ	
બાળવાર્તાવલી ભા. ૧	૧-૦-૦	૧, ૨, ૩, ૪, ૫, દરેકની	૦-૪-૦
,, ભાગ ૨	૧-૮-૦	ડોશીમાની વાતો	૦-૮-૦
બાલમિત્રની વાતો ભા. ૧	૦-૮-૦	અરબસ્તાની આનંદરજની	૧-૪-૦
,, ભાગ ૨	૦-૮-૦	કિશોરકથાઓ બે ભાગ	૦-૧૨-૦

પા-પા પગલી

છેક નાનાં બાળકો, જેઓ તરત વાંચતાં શીખ્યાં હોય તેમને માટે બાળપોથીમાં આવે છે એવાં ખાસ બીબાંમાં અંગ્રેજી ચોપડીઓમાં હોય છે એવા ઉચી જાતના જાડા ફેધર-વટ કાગળ ઉપર આ ચોપડી છાપેલી છે. એમાં નાની વયનાં શિશુઓને રૂચે ને પચે એવી અતિમોહક ૧૪ વાતો છે. અંદર ૧૫ થી વધુ ચિત્રો છે. ૪ અતિ ખૂબસુરત આર્ટ્સલેટો છે. એનું પૂઠું તો એટલું બધું સુંદર ને રંગીન છે કે બાળકો એને લઇ લઇને જ રૂચ્યા કરે છે. ‘બાલજીવન’ માસિકના અનુભવી તંત્રીએ એની સંકલના કરેલી છે. કિં. ૦-૬-૦

ગુજ્જર અંધરત્ન કાર્યાલય માદલપુર-અમદાવાદ.

મહાકવિ નાનાલાલનાં પુસ્તકો

જહાંગીર નૂરજહાં	૨૧૧
જયાજયંત	૧૧૧૧
સાહિત્ય મંથન	૧૧૧
ઉદ્દ્યોધન	૧૧૧
ઉષા	૧૧૧
અર્ધશતાબ્દિના અનુભવ બોલ	૧
અમરપંથનો યાત્રાળુ	૦૧
નાના નાના રાસ બે ભાગ	૨
ઈંદુકુમાર અંક બે	૨૧૧૧
સંસારમંથન	૧૧૧
વિશ્વગીતા	૧૧૧
ગીત મંજરી	૧૧
વસંતોત્સવ	૧
કુરુક્ષેત્ર	૦૧૧
યોધપર્વણી	૧
યુગપલટો	૧
કેટલાંક કાવ્યો બે ભાગ	૨૧૧
મેઘદૂત	૧૧

સામટાં ૧૦ રૂપિયાના આ પુસ્તકો મંગાવનારને
૬૧ ટકા કમીશન આપવામાં આવશે.

ગૂજરઅન્ધરત્ન કાર્યાલય : માદલપુર--અમદાવાદ.

પૂ. ગાંધીજી, સરદાર વલ્લભભાઈ અને બીજા
યુનંદા સૈનિકો જલમહેલમાં બેઠા છે ત્યારે—
હવે આ લડત કેમ આગળ ધપાવશો ?

એ જાણવું હોય તો વાંચો ?

વીરની હાકલ

એટલે બારડોલી સત્યાગ્રહ સમયે જે ભાષણો સાંભળી
સાંભળીને ગૂજરાતના ખેડૂતો ગાંડા થયા હતા, બારડોલીની
કણબણો વીરાંગનાઓ બની હતી, યુવકો મંત્રમુગ્ધ બન્યા
હતા; જે ભાષણોએ ‘ માટીમાંથી માણસો ’ ઘડ્યા હતા;
જે ભાષણોના ભણકારાથી બેરીબંદરના ડોશીમાએ
ગૂજરાતમાં લેનીન પાક્યો છે એવી આગાહી કરી હતી,
જે ભાષણો પત્રિકાઓમાં વાંચીને ગૂજરાતના સાહિત્યકારો
પણ ચક્રિત થઈ ગયા હતા તે અંગારા જેવાં

સરદાર વલ્લભભાઈનાં ભાષણોનો સંગ્રહ

પૃ. સંખ્યા ૨૨૫ છૂટક કિં. ૦-૧૨-૦ પૃ. સંખ્યા ૨૨૫
એન્ટીક સારા કાગળ કતુ દેસાઈ કૃત સુંદર મુખચિત્ર.

ઉપર પ્રમાણેનાં ભાષણો કરનાર મહાપુરુષનું જીવનચરિત્ર
વીર વલ્લભભાઈ (લે. મહાદેવભાઈ હરિભાઈ દેસાઈ)

અઢી આના

ગુજર અંથ રતન કાર્યાલય. માદલપુર-અમદાવાદ.

હિંદુસ્તાનના વેપાર-ઉદ્યોગનો નાશ

અંગ્રેજોએ હિંદુસ્તાનમાં આવીને હિંદુસ્તાનના
વેપાર-ઉદ્યોગનો કેવી રીતે નાશ કરી નાખ્યો
તથા એક વખત સુવર્ણભૂમિ ગણાતા આખલા
દેશને કેવો પાયમાલ કરી મૂક્યો તેનો, અંગ્રેજ
લેખકોનાં જ પ્રમાણો આપી તૈયાર કરેલો ઇતિહાસ

મૂળ લેખક : બી. ડી. ખરુ

કિંમત આઠ આના : ટપાલ ખર્ચના બે આના

મહાત્માજીનો પહેલો મુદ્દો

દાર્શનિકના પ્રશ્નને સંપૂર્ણતાએ ચર્ચનારું પુસ્તક

સંપૂર્ણ દાર્શનિક

નવજીવનમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા મહાત્માજીના લખેલા
દાર્શનિક ઉપરના બધા લેખો તથા ગ્રંથોનો
આ પુસ્તકમાં સમાવેશ થાય છે. આ વિષય ઉપર
આ પહેલું જ ગુજરાતી પુસ્તક છે. દરેક ભાષાએ
તથા બહેન તે અવશ્ય વસાવવું તથા વાંચવું જોઈએ.

કિંમત આઠ આના : ટપાલ ખર્ચના બે આના

ગૂર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય : માદલપુર : અમદાવાદ

મુંબાઈના એજન્ટ : સી. જમનાદાસની કંપની પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ

